

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2014/59/EL,

15. mai 2014,

millega luuakse krediidasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust ⁽¹⁾,võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽²⁾,toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Finantskriis on näidanud, et liidu tasandil puuduvad adekvaatsed vahendid, et tõhusalt tegeleda ebatervete või maksejõuetute krediidasutuste ja investeerimisühingutega. Selliseid vahendeid on vaja eelkõige maksejõuetuse vältimiseks ning kui maksejõuetus on juba tekkinud, siis tagamaks, et ebasoodsad tagajärjed oleksid võimalikult väikesed, säilitades asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu süsteemselt kriitilised funktsioonid. Need rasked ülesanded olid kriisi ajal oluliseks teguriks, mis sundis liikmesriike päästma krediidasutusi ja investeerimisühinguid maksumaksja raha kasutades. Usaldusväärse finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistiku eesmärk on kõrvaldada võimalikult ulatuslikult vajadus selliste meetmete järele.
- (2) Finantskriis oli süsteemset laadi, kuna see mõjutas väga paljude krediidasutuste juurdepääsu rahastamisele. Kogu majandusele avalduvate tagajärgedega maksejõuetuse ära hoidmiseks eeldab finantskriis meetmeid, mille eesmärk on tagada kõikidele muidu maksevõimelistele krediidasutustele juurdepääs rahastamisele võrdsetel tingimustel. Sellised meetmed hõlmasid keskpankade likviidsustoetust ja liikmesriikide tagatise maksevõimelistele krediidasutustele emiteeritud väärtpaberitele.
- (3) Liidu finantsturud on tugevalt integreerunud ning vastastikku põimunud paljude krediidasutuste ja investeerimisühingutega, millel on ka ulatuslik piiriülene tegevus. Piiriülese krediidasutuse või investeerimisühingu maksejõuetus mõjutab suure tõenäosusega ka finantsturgude stabiilsust eri liikmesriikides, kus krediidasutus või investeerimisühing tegutseb. Liikmesriikide võimetus võtta maksejõuetu krediidasutuse või investeerimisühingu juhtimine üle ning lahendada selle kriis nii, et hoitakse ära suurem süsteemne kahju, võib ohustada liikmesriikide vastastikust usaldust ning siseturu usaldusväarsust finantsteenuste valdkonnas. Seepärast on finantsturgude stabiilsus siseturu loomise ja toimimise väga tähtis eeltingimus.

⁽¹⁾ ELT C 39, 12.2.2013, lk 1.⁽²⁾ ELT C 44, 15.2.2013, lk 68.⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 15. aprilli 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 6. mai 2014. aasta otsus.

- (4) Krediidiasutuste ja investeerimisühingute kriisilahendusmenetlused ei ole praegu liidu tasandil ühtlustatud. Mõned liikmesriigid kohaldavad krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes samu menetlusi, mida nad kohaldavad ka teiste maksejõuetute äriühingute suhtes, ja mida teatavatel juhtudel on krediidiasutuste ja investeerimisühingute jaoks kohandatud. Krediidiasutuste ja investeerimisühingute maksejõuetuse puhul kohaldatavate õigus- ja haldusnormide vahel on praegu liikmesriigiti olulised materiaal- ja menetlusõiguslikud erinevused. Lisaks tõi finantskriis esile asjaolu, et äriühingute maksejõuetusmenetluse üldnormid ei pruugi alati olla krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul sobivad, kuna need ei pruugi tagada piisavalt kiiret sekkumist, krediidiasutuste ja investeerimisühingute kriitiliste funktsioonide jätkuvat toimimist ega finantsstabiilsuse hoidmist.
- (5) Seega on vaja korda, mis annaks ametiasutustele usaldusväärsed vahendid piisavalt varaseks ja kiireks sekkumiseks ebaterve või maksejõuetu krediidiasutuse või investeerimisühingu puhul, et tagada krediidiasutuse või investeerimisühingu kriitiliste finants- ja majandusfunktsioonide jätkuv toimimine, muutes krediidiasutuse või investeerimisühingu maksejõuetuse mõju majandusele ja finantsüsteemile samal ajal võimalikult väikeseks. Selle korraga tuleks tagada, et kõigepealt katavad kahjumi aktsionärid ning võlausaldajad katavad kahjumi pärast aktsionäre, tingimusel et ükski võlausaldaja ei kanna suuremat kahjumit kui see, mida ta oleks kandnud juhul, kui krediidiasutus või investeerimisühing oleks lõpetatud ja likvideeritud tavalises maksejõuetusmenetluses kooskõlas käesolevas direktiivis sätestatud võlausaldajate halvemasse olukorda panemise vältimise (mittediskrimineerimise) põhimõttega. Uued pädevused peaksid võimaldama ametiasutustel näiteks säilitada katkematu juurdepääsu hoiustele ja maksetehingutele, võõrandada vajaduse korral krediidiasutuse või investeerimisühingu jätkusuutlikud osad ning jagada kahjum õiglaselt ja prognoositaval viisil. Need eesmärgid peaksid aitama vältida finantsturgude destabiliseerimist ning muuta maksumaksjale tekkivad kulud võimalikult väikeseks.
- (6) Õigusraamistiku praegune läbivaatamine, eelkõige kapitali- ja likviidsuspuhvrite suurendamine ja paremad vahendid makrotasandi usaldatavusega seotud poliitikas, peaks vähendama kriiside tõenäosust tulevikus ning suurendama krediidiasutuste ja investeerimisühingute vastupidavust majanduslikule stressile, olgu siis viimaste põhjuseks kas süsteemsed häired või kindlale krediidiasutusele või investeerimisühingule eriomased sündmused. Ei ole siiski võimalik proovida kavandada õigus- ja järelevalveraamistikku, mis suudaks alati ära hoida krediidiasutuse või investeerimisühingu raskustesse sattumise. Seetõttu peaksid liikmesriigid olema valmis ja neil peaksid olema adekvaatsed finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse vahendid, et lahendada olukordi, mis hõlmavad nii süsteemse kriisi kui ka üksiku krediidiasutuse või investeerimisühingu maksejõuetust. Sellised vahendid peaksid hõlmama mehhanisme, mis võimaldavad ametiasutustel tegeleda tulemuslikult maksejõuetute või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävate krediidiasutuste ja investeerimisühingutega.
- (7) Selliste pädevuste kasutamisel ja meetmete võtmisel tuleks arvestada maksejõuetuse tekkimise asjaolusid. Kui probleem tekib konkreetses krediidiasutuses või investeerimisühingus ja ülejäänud finantssüsteemile see mõju ei avalda, peaksid ametiasutused saama kasutada oma kriisilahendusõigust, kartmata finantsraskuste ülekanduvat mõju. Ent hapras keskkonnas tuleks finantsturgude destabiliseerimise vältimiseks olla ettevaatlikum.
- (8) Kriisilahendus, mille käigus jätkatakse krediidiasutuse või investeerimisühingu igapäevast majandustegevust, võib viimase abinõuna hõlmata riikliku finantsstabiilsuse vahendeid, kaasa arvatud ajutist riigi osaluse omandamist. Seepärast on väga oluline kujundada kriisilahendusõigused ja kriisilahenduse rahastamise kord selliselt, et maksu- maksjad saavad kasu ülejäägist, mis võib tekkida sellise krediidiasutuse või investeerimisühingu restruktureerimisest, mille ametiasutused on aidanud turvaliselt jalgadele. Vastutuse ja riski võtmisega peaks kaasnema tasu.
- (9) Mõned liikmesriigid on juba võtnud vastu õigusaktide muudatused, millega on kehtestatud maksejõuetuse äärel krediidiasutuste ja investeerimisühingute kriisilahendusmenetluse õigusnormid, samas kui teised liikmesriigid on väljendanud oma kavatsust sellised normid kehtestada, kui seda ei kehtestata liidu tasandil. Krediidiasutuste ja investeerimisühingute kriisilahenduse ühesuguste tingimuste, õiguste ja menetluste puudumine võib tõkestada siseturu sujuvat toimimist ning takistada liikmesriikide ametiasutuste vahelist koostööd maksejõuetute piiriüleste krediidiasutuste ja investeerimisühingute konsolideerimisgruppidega tegelemisel. See kehtib eriti sel juhul, kui liikmesriikide ametiasutustel ei ole eri lähenemisviise tõttu krediidiasutuste või investeerimisühingute üle ühesugust kontrolli või ühesugust suutlikkust krediidiasutuste ja investeerimisühingute kriisilahenduseks. Need erinevused kriisilahenduskorras võivad mõjutada liikmesriigiti erinevalt ka krediidiasutuste ja investeerimisühingute rahastamise kulusid ning moonutada pankadevahelist konkurentsi. Tõhusa kriisilahenduskorra kehtestamine kõigis liikmesriikides on vajalik ka tagamaks, et krediidiasutused ja investeerimisühingud ei saa olla siseturul kehtiva asutamiseõiguse kasutamisel piiratud nende päritoluliikmesriigi finantssuutlikkusega nende maksejõuetust hallata.
- (10) Kõnealused takistused tuleks kõrvaldada ning võtta vastu õigusnormid tagamaks, et siseturgu käsitlevaid õigusnorme ei õhnestataks. Selleks tuleks krediidiasutuste ja investeerimisühingute kriisilahenduse reeglid minimaalselt ühtlustada.

- (11) Selleks et tagada kooskõla kehtivate liidu finantsteenuste valdkonna õigusaktidega ning võimalikult suur finantsstabiilsus kogu krediitdiasutuste ja investeerimisühingute spektri ulatuses, tuleks kriisilahenduskorda kohaldada krediitdiasutuste ja investeerimisühingute suhtes, mille suhtes kehtivad usaldatavusnõuded, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 575/2013 ⁽¹⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2013/36/EL ⁽²⁾. Kriisilahenduskorda tuleks kohaldada ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2002/87/EÜ ⁽³⁾ sätestatud finantsvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate suhtes ning segavaldusettevõtjate ja finantseerimis-asutuste suhtes, mis on krediitdiasutuse või investeerimisühingu või finantsvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja või segavaldusettevõtja tütarettevõtjad ning mis kuuluvad ematettevõtja konsolideeritud järelevalve alla. Kriis on näidanud, et konsolideerimisgruppi kuuluva ettevõtja maksejõuetus võib kiiresti mõjutada kogu konsolideerimisgrupi maksevõimet ning seega põhjustada ise süsteemseid tagajärgi. Seepärast peaks ametiasutustel olema võimalus rakendada nende ettevõtjate suhtes tõhusaid meetmeid, et vältida finantsraskuste ülekanduvat mõju ning luua ühtne kriisilahenduse kava kogu konsolideerimisgrupi jaoks, sest konsolideerimisgrupi ettevõtja maksejõuetus võib kiiresti mõjutada kogu konsolideerimisgrupi maksevõimet.
- (12) Selleks et tagada õigusliku raamistiku järjekindlus, tuleks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 648/2012 ⁽⁴⁾ määratletud keskseid vastaspooli ja Euroopa Parlamendi ning nõukogu tulevases määruses (Euroopa Liidus väärtpaberiarvelduse parandamise ja väärtpaberite keskdepositooriumide kohta) määratletud väärt-paberite keskdepositooriumeid käsitleda eraldi seadusandlikus algatuses, millega kehtestada nende jaoks finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik.
- (13) Käesoleva direktiiviga ette nähtud kriisilahenduse vahendite ja õiguste kasutamine võib riivata aktsionäride ja võlausaldajate õigusi. Eelkõige rikub aktsionäride omandiõigust ametiasutuste õigus anda krediitdiasutuse või investeerimisühingu aktsiad või kogu selle vara või osa selle varadest üle erasektorist pärit omandajale ilma aktsionäride nõusolekuta. Lisaks võib õigus otsustada, missugused kohustused maksejõuetust krediitdiasutusest või investeerimisühingust üle anda kolmandale isikule, lähtuvalt igapäevase majandustegevuse jätkamise tagamise ja finantsstabiilsusele negatiivse mõju vältimise eesmärgist, mõjutada võlausaldajate võrdset kohtlemist. Sellest tulenevalt peaks kriisilahenduse meetmeid võtma tarvitusele üksnes juhul, kui see on vajalik avalikes huvides, ning aktsionäride ja võlausaldajate õiguste mis tahes riivamine tulenevalt kriisilahenduse meetmetest peaks olema kooskõlas Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga (edaspidi „harta“). Eelkõige, kui ühe ja sama klassi võlausaldajaid koheldakse kriisilahenduse raames erinevalt, peaks niisugune eristamine olema põhjendatud avaliku huviga ja proportsionaalne riskiga, mille vastu võideldakse, ning ei tohiks olla otse ega kaudselt diskrimineeriv kodakondsuse alusel.
- (14) Ametiasutused peaksid võtma finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavades ning nende käsutuses olevate mitmesuguste ja vahendite kasutamisel arvesse krediitdiasutuse või investeerimisühingu majandustegevuse olemust, aktsionäride struktuuri, õiguslikku vormi, riskiprofiili, suurust, õiguslikku staatust ning krediitdiasutuse või investeerimisühingu seotust teiste krediitdiasutuste ja investeerimisühingute või finantsüsteemiga üldiselt, tema tegevuse ulatust ja keerukust, kuulumist krediitdiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi või muusse kooperatiivse vastastikuse solidaarsuse süsteemi ning seda, kas krediitdiasutus või investeerimisühing osutab mis tahes investeerimisteenuseid või tegeleb investeerimisega ning kas maksejõuetus ja sellele järgnev lõpetamine ja likvideerimine tavalise maksejõuetusmenetluse alusel avaldaks tõenäoliselt märkimisväärselt ebasoodsat mõju finantsturgudele, muudele krediitdiasutustele ja investeerimisühingutele või rahastamistingimustele või majandusele laiemalt, ning tagama, et korda kohaldatakse adekvaatselt ja proportsionaalselt ning et finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavade ettevalmistamise kohustustega seotud halduskoormus oleks võimalikult väike. Arvestades, et käesolevas direktiivis ja selle lisas sätestatud sisu ja nõutava teabega kehtestatakse miinimumnõuded ilmse süsteemse tähtsusega krediitdiasutustele ja investeerimisühingutele, on asutustel lubatud kohaldada isikupõhiselt erinevaid või oluliselt vähem rangeid finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavandamise ning teabenõudeid ja harvemat ajakohastamist kui kord aastas. Vähese seotuse ja keerukusega väikese krediitdiasutuse või investeerimisühingu finantsseisundi taastamise kavas võib piirduda teatava põhiteabega tema struktuuri ja finantsseisundi

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediitdiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediitdiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediitdiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiiv 2002/87/EÜ, milles käsitletakse finantskonglomeraati kuuluvate krediitdiasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute täiendavat järelevalvet ning millega muudetakse nõukogu direktiive 73/239/EMÜ, 79/267/EMÜ, 92/49/EMÜ, 92/96/EMÜ, 93/6/EMÜ ja 93/22/EMÜ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 98/78/EÜ ja 2000/12/EÜ (ELT L 35, 11.2.2003, lk 1).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta määrus (EL) nr 648/2012 börsiväliste tuletisinstrumentide, kesksete vastaspoolte ja kauplemistebehoidlate kohta (ELT L 201, 7.2.2012, lk 1).

taastamise meetmete kasutamist käivitavate tegurite ning finantsseisundi taastamise võimaluste kohta. Kui krediidiasutuse või investeerimisühingu puhul võiks lubada algatada maksejõuetusmenetluse, siis võiks ka kriisilahenduse kava mahtu vähendada. Lisaks sellele tuleks kohaldada korda nii, et ei seata ohtu finantsturgude stabiilsust. Täpsemalt on hädavajalik, et ametiasutused võtaksid arvesse iga üksiku krediidiasutuse või investeerimisühinguga seoses võetud meetmetest tulenevat finantsraskuste ülekandumise ohu olukordades, kus on tegemist ulatuslikumate probleemidega või isegi kui kaheldakse mitme krediidiasutuse ja investeerimisühingu vastupidavuses.

- (15) Selleks et tagada nõutavalt kiire tegutsemine ja sõltumatus majandustegevuses osalejaist ning vältida huvide konflikte, peaksid liikmesriigid määrama käesoleva direktiivi alusel kriisilahendusega seonduvaid funktsioone ja ülesandeid täitma avalik-õiguslikud haldusasutused või asutused, millele on antud avaliku halduse õigused. Liikmesriigid peaksid tagama, et kõnealustele kriisilahendusasutustele oleksid eraldatud asjakohased ressursid. Avalik-õiguslike asutuste määramise korral ei tohiks olla välistatud delegeerimine kriisilahendusasutuse vastutusel. Samas ei ole vaja ette näha, mis liiki ametiasutuse või ametiasutused liikmesriigid peaksid kriisilahendusasutusena määrama. Ehkki selle aspekti ühtlustamine soodustaks koordineerimist, sekkutaks sellega märkimisväärselt liikmesriigi põhiseaduslikku ja halduskorda. Piisava koordineerimise võib saavutada ka mitte nii sekkuva nõudega: kõik krediidiasutuste ja investeerimisühingute kriisilahendusmenetluses osalevad ametiasutused peaksid olema esindatud kriisilahenduse kolleegiumides, kus koordineerimine toimub piiriülesest või liidu tasandil. Seetõttu peaks liikmesriikidel olema vabadus valida, missugused ametiasutused kriisilahenduse vahendite kasutamise eest vastutavad ja käesolevas direktiivis sätestatud õigusi rakendavad. Kui liikmesriik määrab kriisilahendusasutuseks krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalve eest vastutava asutuse (edaspidi „pädev asutus”), tuleks struktuur järelevalve ja kriisilahenduse ülesannete teineteisest eraldamiseks asjakohaselt paika panna. Selline eraldamine ei tohiks aga takistada järelevalverolli täitmiseks kättesaadava teabe kasutamist kriisilahenduse ülesande täitmiseks.
- (16) Arvestades krediidiasutuse või investeerimisühingu maksejõuetuse võimalikke tagajärgi liikmesriigi finantsüsteemile ja majandusele ning võimalikku vajadust kasutada kriisilahenduseks avaliku sektori vahendeid, peaks kriisiohjesse ja kriisilahendusse olema juba varases staadiumis tihedalt kaasatud liikmesriigi rahandusministeerium või muud asjaomased ministeeriumid.
- (17) Liidus tegutsevate krediidiasutuste ja investeerimisühingute või konsolideerimisgruppide ettevõtjate tulemuslikuks kriisilahenduseks on nõutav pädevate asutuste ja kriisilahendusasutuste koostöö järelevalve- ja kriisilahenduse kolleegiumides kõigi käesoleva direktiiviga hõlmatud etappide jooksul alates finantsseisundi taastamise kavade ja kriisilahenduse kavade koostamisest kuni krediidiasutuse või investeerimisühingu kriisilahendusmenetluse lõpetamiseni. Kui liikmesriikide ametiasutuste vahel esineb erimeelsusi seoses otsustega, mida tuleb teha käesoleva direktiivi kohaselt krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes, peaks Euroopa Järelevalveasutusel (Euroopa Pangandusjärelevalve) (edaspidi „Euroopa Pangandusjärelevalve”), mis asutati Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010⁽¹⁾, olema käesolevas direktiivis sätestatud juhtudel viimase abinõuna vahendajaroll. Teatavatel juhtudel nähakse käesoleva direktiiviga Euroopa Pangandusjärelevalvele ette siduv vahendajaroll vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19. Siduv vahendajaroll ei takista mittesiduvat vahendamist muudel juhtudel vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 31.
- (18) Liidus tegutsevate krediidiasutuste ja investeerimisühingute kriisilahenduse käigus tehtavate otsuste eesmärk peaks ühtlasi olema säilitada finantsstabiilsus ja võimalikult palju vähendada majanduslikku ja sotsiaalset mõju liikmesriikides, kus krediidiasutus või investeerimisühing tegutseb.
- (19) Selleks et maksejõuetute krediidiasutuste ja investeerimisühingutega tõhusalt tegeleda, peaks ametiasutustel olema õigus kehtestada ettevalmistavad ja ennetavad meetmed.
- (20) Võttes arvesse käesolevas direktiivis sätestatud Euroopa Pangandusjärelevalve kohustuste ja ülesannete laiendamist, peaksid Euroopa Parlament, nõukogu ja komisjon tagama piisavate inimressursside ja rahaliste vahendite viivitamatut eraldamist. Selleks tuleks neid ülesandeid võtta nõuetekohaselt arvesse määruse (EL) nr 1093/2010 artiklites 63 ja 64 osutatud Euroopa Pangandusjärelevalve eelarve koostamise, täitmise ja kontrolli menetluses. Euroopa Parlament ja nõukogu peaksid tagama, et amet töötab võimalikult tõhusalt.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

- (21) On oluline, et krediidasutused ja investeerimisühingud koostaksid finantsseisundi taastamise kava ja ajakohastaksid seda regulaarselt, sätestades selles võetavad meetmed, et taastada oma finantsseisund, kui see on oluliselt halvenenud. Kava peaks olema üksikasjalik ja tuginema realistlikele eeldustele, nii et see oleks teostatav väga mitmesuguste ränkade ja karmide stsenaariumide puhul. Finantsseisundi taastamise kava koostamise nõuet tuleks siiski kohaldada proportsionaalselt vastavalt krediidasutuse või investeerimisühingu või konsolideerimisgrupi süsteemsele tähtsusele ja seotusele, kaasa arvatud vastastikuste tagatisskeemide kaudu. Sellele vastavalt tuleks kava kohustuslike komponentide juures võtta arvesse krediidasutuse või investeerimisühingu rahastamisallikate olemust, sealhulgas vastastikku tagatud rahastamist või kohustusi, ja astet, mil määral krediidasutus või investeerimisühing saab kindlalt loota konsolideerimisgrupi toetusele. Krediidasutustel ja investeerimisühingutel peaks lasuma kohustus esitada oma kava pädevatele asutustele põhjalikuks hindamiseks, et teha kindlaks, kas kava on kõikehõlmav ning kas selle abil on võimalik taastada õigel ajal krediidasutuse või investeerimisühingu jätkusuutlikkus ka tõsistes majandusliku stressi olukordades.
- (22) Finantsseisundi taastamise kavad peaksid sisaldama võimalikke meetmeid, mida krediidasutuse või investeerimisühingu juhtkond peaks võtma, kui varase sekkumise tingimused on täidetud.
- (23) Tehes kindlaks, kas eraõigusliku isiku tegevus võiks aidata krediidasutuse või investeerimisühingu maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida, peaks asjaomane ametiasutus võtma arvesse pädeva asutuse poolt eelnevalt kindlaks määratud aja jooksul võetud varase sekkumise meetmete tulemuslikkust. Konsolideerimisgrupi finantsseisundi taastamise kavade puhul tuleks kavade koostamisel võtta arvesse finantsseisundi taastamise meetmete võimalikku mõju kõikides liikmesriikides, kus konsolideerimisgrupp tegutseb.
- (24) Kui krediidasutus või investeerimisühing ei esita nõuetekohast finantsseisundi taastamise kava, peaks pädeva asutusel olema õigus nõuda krediidasutusest või investeerimisühingult vajalike meetmete võtmist kavas tuvastatud oluliste puuduste kõrvaldamiseks. Kõnealune nõue võib mõjutada harta artikliga 16 tagatud ettevõtlusvabadust. Kõnealuse põhiõiguse piiramine on siiski vajalik selleks, et saavutada finantsstabiilsuse eesmärgid. Eelkõige on sellist piirangut vaja selleks, et tugevdada krediidasutuste ja investeerimisühingute majandustegevust ning vältida nende liigset suurenemist või ülemääraste riskide võtmist, ilma et suudetaks toime tulla tagasilööride ja kahjumiga ning taastada oma kapitalibaas. Samuti on piirang proportsionaalne, kuna see võimaldab ennetavate meetmete võtmist niisuguses ulatuses, mis on vajalik puudustega tegelemiseks, ning seega on piirang kooskõlas harta artikliga 52.
- (25) Kriisilahenduse kavandamine on kriisilahendusmenetluse oluline osa. Ametiasutustel peaks olema kogu vajalik teave, et teha kindlaks kriitilised funktsioonid ja tagada nende järjepidevus. Kriisilahenduse kava sisu peaks siiski olema proportsionaalne krediidasutuse või investeerimisühingu või konsolideerimisgrupi süsteemse tähtsusega.
- (26) Kuna krediidasutus või investeerimisühing on teistest paremini teadlik iseenda toimimisest ja sellest tingitud probleemidest, peaksid kriisilahendusasutused koostama kriisilahenduse kavad muu hulgas krediidasutuse või investeerimisühingu antava teabe alusel.
- (27) Proportsionaalsuse põhimõtte järgimise tagamiseks ja selleks, et ära hoida üleliigset halduskoormust, tuleks käesolevas direktiivis sätestatud piiratud arvul juhtudel anda pädevatele asutustele ja asjakohasel juhul kriisilahendusasutustele võimalus otsustada konkreetsetel juhtudel, kas loobuda finantsseisundi taastamise kavade ja kriisilahenduse kavade koostamisega seotud nõuete kohaldamisest. Sellised juhtumid hõlmavad keskasutusega seotud ning siseriiklikus õiguses sätestatud usaldatavusnõuetest täielikult või osaliselt välja jäetud krediidasutusi või investeerimisühinguid vastavalt direktiivi 2013/36/EL artiklile 21 ja krediidasutusi või investeerimisühinguid, mis kuuluvad krediidasutuste või investeerimisühingute kaitsskeemi vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 113 lõikele 7. Igal niisugusel juhul peaks loobumisõiguse andmine olema kooskõlas käesolevas direktiivis sätestatud tingimustega.
- (28) Käesoleva direktiivi kohaldamisel ei peaks keskasutusega seotud krediidasutused või investeerimisühinguid vastavalt oma kapitalistruktuurile olema kohustatud koostama eraldi finantsseisundi taastamise või kriisilahenduse kavasid ainult seetõttu, et keskasutus, millega nad on seotud, kuulub Euroopa Keskpanga otsese järelevalve alla.

- (29) Kriisilahendusasutusel peaks asjaomaste kriisilahendusasutuste teostatud kriisilahenduskõlblikkuse hindamise põhjal olema õigus nõuda krediidasutuse või investeerimisühingu struktuuri või ülesehituse muutmist ise või kaudselt pädeva asutuse kaudu, et võtta vajalikke ja proportsionaalseid meetmeid, mille abil kõrvaldada olulised takistused, mis pärsivad kriisilahenduse vahendite rakendamist, või neid vähendada ning tagada asjaomaste ettevõtjate kriisilahenduskõlblikkus. Kõigi krediidasutuste ja investeerimisühingute võimaliku süsteemse olemuse tõttu on finantsstabiilsuse säilitamise seisukohast oluline, et ametiasutustel oleks võimalik läbi viia mis tahes krediidasutuse või investeerimisühingu kriisilahendusmenetlus. Selleks et järgida harta artiklis 16 sätestatud ettevõtlusvabaduse õigust, tuleks ametiasutustele anda kaalutusõigus üksnes selles ulatuses, mis on vajalik krediidasutuse või investeerimisühingu struktuuri ja tegevuse lihtsustamiseks, et parandada selle kriisilahenduskõlblikkust. Lisaks peaksid kõik sel eesmärgil kehtestatavad meetmed olema kooskõlas liidu õigusega. Meetmed ei tohiks olla otseselt ega kaudselt kodakondsuse tõttu diskrimineerivad ning need peaksid olema põhjendatud kaalukama argumendiga, et neid rakendatakse lähtuvalt finantsstabiilsusega seotud avalikust huvist. Samuti ei tohiks meede ületada eesmärkide saavutamiseks minimaalselt vajalikku. Rakendatavate meetmete üle otsustamisel peaksid kriisilahendusasutused võtma arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1092/2010⁽¹⁾ loodud Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu hoiatusi ja soovitusi.
- (30) Krediidasutuse või investeerimisühingu või konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkust pärssivate takistuste kõrvaldamiseks kavandatavad meetmed ei tohiks takistada krediidasutusi ja investeerimisühinguid kasutamast neile Euroopa Liidu toimimise lepinguga (ELi toimimise leping) antud asutamisõigust.
- (31) Finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavades ei tohiks eeldada, et vajaduse korral saadakse erakorralist avaliku sektori finantstoetust või lükatakse kahjurisk maksumaksja kanda.
- (32) Konsolideerimisgrupi käsitlust käesoleva direktiiviga sätestatud finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavandamisel tuleks kohaldada kõigile krediidasutuste ja investeerimisühingute konsolideerimisgruppidele, mille üle teostatakse konsolideeritud järelevalvet, kaasa arvatud konsolideerimisgruppidele, mille ettevõtjad on omavahel seotud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/34/EL⁽²⁾ artikli 22 lõike 7 tähenduses. Finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavades tuleks võtta arvesse asjaomase konsolideerimisgrupi finants-, tehnilist ja äristruktuuri. Konsolideerimisgruppi kuuluvate krediidasutuste ja investeerimisühingute individuaalsete finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavade koostamisel peaksid asjaomased ametiasutused võtma eesmärgiks saavutada võimalikult suur kooskõla ülejäänud konsolideerimisgrupi finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavadega.
- (33) Üldreeglina koostatakse konsolideerimisgrupi finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavad konsolideerimisgrupi jaoks tervikuna ning nendes määratakse kindlaks meetmed seoses ematettevõtjana tegutseva krediidasutuse või investeerimisühinguga ning kõigi konsolideerimisgruppi kuuluvate üksikute tütarettevõtjatega. Kriisilahenduse kolleegiumis tegutsevad ametiasutused teevad kõik võimaliku, et jõuda ühisele otsusele kõnealuste kavade hindamise ja vastuvõtmise osas. Teatavatel juhtudel, kui individuaalne finantsseisundi taastamise või kriisilahenduse kava on koostatud, ei peaks konsolideeritud järelevalvet teostava asutuse poolt hinnatud konsolideerimisgrupi finantsseisundi taastamise kava ega konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutuse poolt otsustatud konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kava hõlmama siiski neid konsolideerimisgrupi ettevõtjaid, kelle individuaalsed kavad on hinnatud või koostanud asjaomased asutused.
- (34) Konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavade puhul tuleks kavade koostamisel võtta spetsiaalselt arvesse kriisilahenduse meetmete võimalikku mõju kõikides liikmesriikides, kus konsolideerimisgrupp tegutseb. Kava koostamisse tuleks kaasata nende liikmesriikide kriisilahendusasutused, kus konsolideerimisgrupil on tütarettevõtjad.
- (35) Finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavad peaksid sisaldama menetlusi töötajate esindajate teavitamiseks ja nendega konsulteerimiseks vajaduse korral kogu finantsseisundi taastamise ja kriisilahendusmenetluse vältel. Vajaduse korral tuleks selles kontekstis järgida kollektiivlepinguid või muud korda, mille on sätestanud sotsiaalpartnerid, samuti liikmesriikide ja liidu õigusakte, mis käsitlevad ametiühingute ja töötajate esindajate osalemist äriühingute restruktureerimise protsessis.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1092/2010 finantssüsteemi makrotasandi usaldatavusjärelevalve kohta Euroopa Liidus ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu asutamise kohta (ELT L 331, 15.12.2010, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/34/EL teatavat liiki ettevõtjate aruandeaasta finantsaruannete, konsolideeritud finantsaruannete ja nendega seotud aruannete kohta ja millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/43/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ (ELT L 182, 29.6.2013, lk 19).

- (36) Finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavades sisalduva teabe tundlikkust arvestades tuleks nendes kavades sisalduva konfidentsiaalse teabe suhtes kohaldada käesolevas direktiivis sisalduvaid konfidentsiaalsussätteid.
- (37) Pädevad asutused peaksid edastama finantsseisundi taastamise kavad ja nende muudatused asjaomastele kriisilahendusasutustele ning viimased peaksid edastama kriisilahenduse kavad ja nende muudatused pädevatele asutustele, et hoida kõiki asjaomaseid kriisilahendusasutusi olukorraga pidevalt ja täielikult kursis.
- (38) Rahalise toetuse andmist piiriülese konsolideerimisgrupi ühelt ettevõtjalt sama konsolideerimisgrupi teisele ettevõtjale on praegu kitsendatud mõne liikmesriigi riigisisese õiguses sätestatud mitmete piirangutega. Need sätted on ette nähtud selleks, et kaitsta iga üksiku ettevõtja võlausaldajaid ja aktsionäre. Nendes ei võeta aga arvesse sama konsolideerimisgrupi ettevõtjate vastastikust sõltuvust. Seepärast on asjakohane sätestada, millistel tingimustel võivad sama piiriülese krediidiasutuste või investeerimisühingute konsolideerimisgrupi ettevõtjad anda üksteisele finantstoetust, et tagada konsolideerimisgrupi kui terviku finantsstabiilsus, ohustamata toetust andva konsolideerimisgrupi ettevõtja likviidsust või maksevõimelisust. Konsolideerimisgrupi ettevõtjate vaheline finantstoetuse andmine peaks olema vabatahtlik ja selle suhtes tuleks kohaldada asjakohaseid kaitsemeetmeid. On asjakohane, et liikmesriigid ei seaks otseselt ega kaudselt asutamiseõiguse kasutamise tingimuseks finantstoetuse andmise lepingu olemasolu. Konsolideerimisgrupisest finantstoetust käsitlevad käesoleva direktiivi sätted ei mõjuta krediidiasutuste ja investeerimisühingute vahelist lepingulist või seadusega sätestatud vastutust, mis kaitseb liikmesasutusi ristgarantiide ja samaväärse korra abil. Kui pädev asutus piirab konsolideerimisgrupisese finantstoetuse andmist või keelustab selle ja kui konsolideerimisgrupi finantsseisundi taastamise kavas viidatakse konsolideerimisgrupisese finantstoetuse andmisele, tuleks sellist keeldu või piirangut käsitleda olulise muudatusena finantsseisundi taastamise kava läbivaatamise mõttes.
- (39) Käesolevas direktiivis sätestatud finantsseisundi taastamise ja varase sekkumise etapis peaks täielik vastutus krediidiasutuse või investeerimisühingu eest ja kontroll selle üle olema aktsionäridel, v.a juhul, kui pädev asutus on nimetanud ametisse ajutise halduri. Seda vastutust ei tohiks enam olla, kui krediidiasutuse või investeerimisühingu suhtes on algatatud kriisilahendusmenetlus.
- (40) Finantsstabiilsuse säilitamise seisukohalt on tähtis, et pädevad asutused oleksid suutelised peatama krediidiasutuse või investeerimisühingu finants- ja majandusolukorra halvenemise enne, kui krediidiasutus või investeerimisühing jõuab punkti, millest alates ametiasutustel ei ole muud võimalust kui algatada selle suhtes kriisilahendusmenetlus ja see lõpuni viia. Selleks tuleks anda pädevatele asutustele varase sekkumise õigus, sealhulgas õigus nimetada ajutine haldur, kes asendab krediidiasutuse või investeerimisühingu juhtorganit ja kõrgemat juhtkonda või teeb nendega ajutiselt koostööd. Ajutise halduri ülesanne peaks olema kasutada mis tahes temale antud õigust selleks, et otsida lahendusi krediidiasutuse või investeerimisühingu finantsseisundi parandamiseks. Ajutise halduri nimetamine ei tohiks põhjendamatult riivata liidu ja liikmesriikide äriühinguõiguse kohaseid aktsionäride või omanike mis tahes õigusi või menetluslikke kohustusi ning seejuures tuleks seoses investeeringute kaitsega täita liidu või liikmesriikide rahvusvahelisi kohustusi. Varase sekkumise õigused peaksid hõlmama nii neid õigusi, mis on juba kindlaks määratud direktiiviga 2013/36/EL asjaolude puhuks, mida ei käsitata varase sekkumisena, kui ka muid õigusi, mida peetakse vajalikuks krediidiasutuse või investeerimisühingu finantsilise usaldusväärsuse taastamiseks.
- (41) Kriisilahenduse raamistikuga tuleks ette näha kriisilahendusmenetluse algatamine õigel ajal, st enne, kui maksejõuetus kajastub krediidiasutuse või investeerimisühingu bilansis, ja enne, kui kogu omakapital on ära kasutatud. Kriisilahendusmenetlus tuleks algatada siis, kui pädev asutus teeb pärast kriisilahendusasutusega konsulteerimist kindlaks, et krediidiasutus või investeerimisühing on maksejõuetu või tõenäoliselt jääb maksejõuetuks ning käesolevas direktiivis kindlaks määratud alternatiivsed meetmed hoiaksid ära niisuguse maksejõuetuse mõistliku aja jooksul. Erandkorras võivad liikmesriigid ette näha, et lisaks pädevale asutusele võib otsuse selle kohta, et krediidiasutus või investeerimisühing on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, teha pärast pädeva asutusega konsulteerimist ka kriisilahendusasutus. Asjaolu, et krediidiasutus või investeerimisühing ei vasta tegevusloa nõuetele, ei tohiks iseenesest õigustada kriisilahendusmenetluse algatamist, eelkõige juhul, kui krediidiasutus või investeerimisühing on või tõenäoliselt veel on jätkusuutlik. Krediidiasutust või investeerimisühingut tuleks pidada maksejõuetuks või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävaks, kui ta rikub või võib lähiajal tõenäoliselt rikkuda tegevusloa kehtivuse jätkumisega seotud nõudeid, kui krediidiasutuse või investeerimisühingu vara on kohustustest väiksem või jääb lähiajal tõenäoliselt kohustustest väiksemaks, kui krediidiasutus või investeerimisühing ei suuda või lähiajal tõenäoliselt ei suuda oma võlgnevusi tasuda nende sissenõutavaks muutumisel või kui krediidiasutus või investeerimisühing taotleb erakorralist avaliku sektori finantstoetust, välja arvatud käesolevas direktiivis sätestatud konkreetsetel juhtudel. Vajadus keskpanga erakorralise likviidsusabi järele ei peaks iseenesest olema tingimus, millega saaks piisavalt tõendada, et krediidiasutus või investeerimisühing ei suuda või lähiajal tõenäoliselt ei suuda oma kohustusi tasuda nende sissenõutavaks muutumisel.

Kui sellise abi tagaks riik, kohaldataks sellist abi kasutava krediidasutuse või investeerimisühingu suhtes riigiabi raamistikku. Selleks et säilitada finantsstabiilsus, eelkõige süsteemse likviidsuspuudujäägi korral, ei tohiks keskpangade antavad riigigarantiid likviidsusvahenditele või äsja võetud kohustustele liikmesriigi majanduses tõsiste häirete likvideerimiseks antavad riigigarantiid käivitada kriisilahenduse õigusraamistiku kohaldamist, kui on täidetud mitu tingimust. Eelkõige tuleks riigigarantiimeetmed riigiabi raamistiku alusel heaks kiita ning need ei tohiks moodustada laiemat abipaketi osa, samuti tuleks garantiimeetmete rakendamist ajaliselt rangelt piirata. Omakapitali nõuete tagamine liikmesriikide poolt peaks olema keelatud. Hiljuti emiteeritud kohustustele, välja arvatud omakapital, garantii andmisel peaksid liikmesriigid tagama, et krediidasutus või investeerimisühing maksab garantii eest piisavat hüvitist. Lisaks ei tohiks erakorralise avaliku sektori finantstoetuse andmine käivitada kriisilahendusmenetlust, kui liikmesriik omandab ettevaatusabinõuna osaluse kapitalinõudeid täitvas krediidasutuses või investeerimisühingus, k.a riigi omandis olevas krediidasutuses või investeerimisühingus. See võib juhtuda näiteks siis, kui krediidasutuselt või investeerimisühingult nõutakse lisakapitali kaasamist tingituna stsenaariumipõhise stressitesti või makrotasandi usaldatavusjärelvalvet teostavate ametiasutuste tehtud samaväärse testi tulemustest, mis sisaldab finantsstabiilsuse säilitamise nõuet süsteemse kriisi tingimustes, kuid krediidasutus või investeerimisühing ei ole suuteline kapitali eraviisiliselt turgudelt kaasama. Krediidasutust või investeerimisühingut ei tuleks käsitada maksejõuetuna või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävana üksnes selle alusel, et enne käesoleva direktiivi jõustumist anti talle erakorralist avaliku sektori finantstoetust. Keskpangade võimaldatav juurdepääs likviidsusvahenditele, k.a erakorraline likviidsusabi, võib olla riigiabi raamistiku kohaselt riigiabi.

- (42) Piiriülese tegevusega konsolideerimisgrupi kriisilahenduse korral tuleks kõikides kriisilahenduse meetmetes võtta arvesse kriisilahenduse võimalikku mõju kõikides liikmesriikides, kus krediidasutus või investeerimisühing või konsolideerimisgrupp tegutseb.
- (43) Kriisilahendusasutuse õigusi tuleks kohaldada ka valdusettevõtjate suhtes juhul, kui nii valdusettevõtja kui ka selle liidus või kolmandas riigis asuv tütarettevõtja on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv. Ühtlasi hoolimata asjaolust, et valdusettevõtja ei pruugi olla maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, tuleks kriisilahendusasutuse õigusi kohaldada valdusettevõtja suhtes juhul, kui üks või enam tütarettevõtjast krediidasutust või investeerimisühingut vastavad kriisilahenduse eeltingimustele või kui kolmanda riigi krediidasutus või investeerimisühing vastab kriisilahenduse eeltingimustele selles kolmandas riigis ning kriisilahenduse vahendite rakendamine ja kriisilahendusõiguse kasutamine seoses valdusettevõtjaga on vajalik ühe või enama tütarettevõtja kriisilahendusmenetluseks või konsolideerimisgrupi kui terviku kriisilahendusmenetluseks.
- (44) Juhul kui krediidasutus või investeerimisühing on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, peaks liikmesriigi kriisilahendusasutusel olema käepärast minimaalne ühtlustatud kogum kriisilahenduse vahendeid ja õigusi. Nende kasutamine võiks olla lubatud ainult ühesuguste tingimuste, eesmärkide ja üldpõhimõtete kohaselt. Kui kriisilahendusasutus on otsustanud kohaldada krediidasutuse või investeerimisühingu suhtes kriisilahendusmenetlust, tuleks tavaline maksejõuetusmenetlus välistada, välja arvatud juhul, kui seda on vaja kombineerida kriisilahenduse vahendite rakendamisega või seda kohaldatakse kriisilahendusasutuse algatusel. Lisaks käesoleva direktiiviga ettenähtud õigustele ja vahenditele peaks liikmesriikidel olema võimalik anda kriisilahendusasutustele täiendavad õigused ja vahendid. Kõnealuste lisavahendite ja -õiguste kasutamine peaks olema siiski kooskõlas käesolevas direktiivis sätestatud kriisilahenduse põhimõtete ja eesmärkidega. Eelkõige ei peaks selliste vahendite või õiguste kasutamine mõjutama piiriüleste konsolideerimisgruppide tulemuslikku kriisilahendusmenetlust.
- (45) Selleks et vältida moraalseid ohtu, peaks igal maksejõuetul krediidasutusel või investeerimisühingul olema võimalik turult lahkuda, sõltumata selle suurusest või vastastikusest seotusest teiste krediidasutustega või investeerimisühingutega, ilma et see põhjustaks süsteemseid häireid. Maksejõuetu krediidasutus või investeerimisühing tuleks põhimõtteliselt lõpetada ja likvideerida tavalises maksejõuetusmenetluses. Tavalises maksejõuetusmenetluses toimuv likvideerimine võib aga ohustada finantsstabiilsust, põhjustada katkestusi kriitiliste funktsioonide täitmises ning vähendada hoiustajate kaitset. Sellisel juhul on väga tõenäoline, et on olemas avalik huvi krediidasutuste ja investeerimisühingute kriisilahenduseks ja kriisilahenduse vahendite rakendamiseks selle asemel, et kohaldada tavalist maksejõuetusmenetlust. Seega peaks kriisilahenduse eesmärk olema tagada kriitiliste funktsioonide katkematu täitmine, et vältida negatiivseid mõjusid finantsstabiilsusele, kaitsta avaliku sektori ressursse, minimeerides maksejõuetute krediidasutuste ja investeerimisühingute tuginemist erakorralisele avaliku sektori finantstoetusele, ning kaitsta tagatud hoiuste omanikke, investoreid, klientide vahendeid ja vara.
- (46) Enne kriisilahenduse vahendite rakendamist tuleks alati kaaluda maksejõuetu krediidasutuse või investeerimisühingu lõpetamist ja likvideerimist tavalises maksejõuetusmenetluses. Maksejõuetu krediidasutuse või investeerimisühingu igapäevast majandustegevust tuleks jätkata kriisilahenduse vahendite kasutamise abil, kasutades võimalikult suurel määral erasektori vahendeid. Seda oleks võimalik saavutada ettevõtte võõrandamise teel erasektorit esindavale omandajale või ühinemise teel erasektorit esindava omandajaga, krediidasutuse või investeerimisühingu kohustuste allahindamise teel või selle võlgade konverteerimise teel omakapitali osaks, et saavutada rekapiitaliseerimine.

- (47) Kriisilahendusasutused peaksid kriisilahenduse vahendite kohaldamisel ja kriisilahendusõiguse kasutamisel võtma kõik asjakohased meetmed tagamaks, et kriisilahenduse meede on kooskõlas teatavate põhimõtetega, sealhulgas sellega, et aktsionärid ja võlausaldajad kannavad kahjumist asjakohase osa, et juhtkond tuleks põhimõtteliselt välja vahetada, krediidasutuse või investeerimisühingu kriisilahenduse kulud viiakse miinimumini ning sama klassi võlausaldajaid koheldakse võrdselt. Eelkõige, kui ühe ja sama klassi võlausaldajaid koheldakse kriisilahenduse meetmete kontekstis erinevalt, peaks niisugune erinev kohtlemine olema põhjendatud avaliku huviga ning ei tohiks olla otse ega kaudselt diskrimineeriv kodakondsuse alusel. Juhul kui kriisilahenduse vahendite kasutamine hõlmab riigiabi andmist, tuleb sekkumist hinnata vastavalt kõnealuse riigiabi saamiseks sätestatud tingimustele. Riigiabiga võib muu hulgas olla tegemist, kui kriisilahendusfondi või hoiuste tagamise fondiga sekkutakse maksejõuetute krediidasutuste ja investeerimisühingute kriisilahenduse toetuseks.
- (48) Kriisilahendusasutused peaksid kriisilahenduse vahendite kohaldamise ja kriisilahendusõiguste kasutamise korral teavitama vajaduse korral töötajate esindajaid ning nendega konsulteerima. Seejuures tuleks igakülgselt arvesse võtta kollektiivlepinguid, kui need on kohaldatavad, või muid sotsiaalpartnerite vahelisi kokkuleppeid.
- (49) Aktsionäride ja võlausaldajate õiguste kitsendamine peaks olema kooskõlas harta artikli 52 põhimõtetega. Seepärast tuleks kriisilahenduse vahendeid rakendada ainult nende krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes, mis on maksejõuetud või jäävad tõenäoliselt maksejõuetuks, ning ainult sel juhul, kui see on vajalik lähtuvalt finantsstabiilsuse eesmärgist üldistes huvides. Eelkõige tuleks kriisilahenduse vahendeid rakendada, kui krediidasutust või investeerimisühingut ei ole võimalik lõpetada ja likvideerida tavalise maksejõuetusmenetluse kohaselt, kuna see destabiliseeriks finantssüsteemi, ning on vaja võtta meetmeid, et tagada süsteemselt tähtsate funktsioonide kiire ülevõtmine ja jätkuv toimimine, ning kui puudub põhjendatud lootus, et ükski alternatiivne erasektoripoolne lahendus, sealhulgas kapitali suurendamine seniste aktsionäride või kolmanda isiku poolt, oleks piisav, et taastada krediidasutuse või investeerimisühingu täielik jätkusuutlikkus. Ka tuleks kriisilahenduse vahendite rakendamisel ja kriisilahendusõiguste kasutamisel võtta arvesse proportsionaalsuse põhimõtet ja krediidasutuse või investeerimisühingu õigusliku vormi eripära.
- (50) Sekkumine omandiõigustesse ei tohiks olla ebaproportsionaalne. Mõjutatud aktsionärid ja võlausaldajad ei peaks katma suuremat kahjumit, kui nad oleksid kandnud juhul, kui krediidasutus või investeerimisühing oleks kriisilahenduse otsuse tegemise ajal lõpetatud ja likvideeritud. Kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu vara osalise üleandmise korral erasektorist pärit omandajale või sildpangale tuleks järelejäanud osa sellest krediidasutusest või investeerimisühingust lõpetada ja likvideerida tavalises maksejõuetusmenetluses. Selleks et kaitsta krediidasutuse või investeerimisühingu likvideerimismenetlusest mõjutatud aktsionäre ja võlausaldajaid, peaks neil olema õigus likvideerimismenetluses nõuete rahuldamisele või hüvitisele samas ulatuses nagu siis, kui krediidasutus või investeerimisühing tervikuna oleks lõpetatud ja likvideeritud tavapärasel maksejõuetusmenetluses.
- (51) Selleks et kaitsta aktsionäride ja võlausaldajate õigust, tuleks kehtestada selged kohustused kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu vara ja kohustuste hindamiseks ning käesoleva direktiiviga nõutavatel juhtudel sellise kohtlemise hindamiseks, mille osaliseks aktsionärid ja võlausaldajad oleksid saanud juhul, kui krediidasutus või investeerimisühing oleks lõpetatud ja likvideeritud tavalises maksejõuetusmenetluses. Sellist hindamist peaks olema võimalik alustada juba sekkumise varases etapis. Enne kriisilahenduse meetme võtmist tuleks krediidasutuse või investeerimisühingu vara ja kohustuste väärtust õiglaselt ja realistlikult hinnata. Sellise väärtuse hindamise suhtes tuleks kohaldada kaebeõigust ainult koos kriisilahenduse otsusega. Lisaks tuleks käesoleva direktiiviga nõutavatel juhtudel teha pärast kriisilahenduse vahendite rakendamist tagasivaateline võrdlus, et hinnata, kuidas aktsionäre ja võlausaldajaid realselt koheldi ja kuidas oleks neid koheldud tavalises maksejõuetusmenetluses. Kui tehakse kindlaks, et aktsionäride ja võlausaldajate nõuded rahuldati väiksemal määral, kui need oleks rahuldatud tavalises maksejõuetusmenetluses, peaks neil olema õigus saada kindlakstehtud vahe ulatuses hüvitist käesoleva direktiiviga nõutavatel juhtudel. Erinevalt väärtuse hindamisest, mis toimub enne kriisilahenduse meetmete võtmist, peaks olema võimalik kõnealune võrdlus vaidlustada kriisilahenduse otsusest eraldi. Liikmesriikidel peaks olema õigus otsustada menetluse üle, milles hüvitada aktsionäridele ja võlausaldajatele erisugusest kohtlemisest tingitud kindlakstehtud vahe. Kõnealune vahe, kui see esineb, tuleks maksta välja käesoleva direktiiviga kehtestatud rahastust.
- (52) On tähtis, et krediidasutuse või investeerimisühingu maksejõuetuse korral tunnustataks kahjumit. Maksejõuetu krediidasutuse või investeerimisühingu vara ja kohustuste hindamine peaks põhinema õiglastel, mõistlikel ja realistlikel eeldustel kriisilahenduse vahendite rakendamise hetkel. Krediidasutuse või investeerimisühingu finantsseisundi hindamine ei tohiks siiski mõjutada kohustuste väärtust. Küsimuse pakilisust arvestades peaks kriisilahendusasutustel olema võimalik teostada maksejõuetu krediidasutuse või investeerimisühingu vara või kohustuste

kiirhindamine. See hindamine peaks olema esialgne ning kehtima hetkeni, kui on läbi viidud sõltumatu hindamine. Euroopa Pangandusjärelevalve siduvate tehniliste standarditega, mis käsitlevad hindamismetoodikat, tuleks kehtestada põhimõtete raamistik, mida selliste hindamiste juures kasutada, ning tuleks võimaldada kriisilahendusasutustel ja sõltumatutel hindajatel kohaldada vajaduse korral mitmesuguseid erimeetodeid.

- (53) Turu usalduse hoidmiseks ja finantsraskuste ülekandumise miinimumini viimiseks on vaja tegutseda kiiresti ja kooskõlastatult. Kui krediidasutust või investeerimisühingut peetakse maksejõuetuks või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävaks ning puudub põhjendatud väljavaade, et mõni alternatiivne erasektoripoolne või järelevalvemeede aitaks krediidasutuse või investeerimisühingu maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida, ei tohiks kriisilahendusasutused avalikkuse huvides asjakohaste ja koordineeritud kriisilahenduse meetmete võtmisega viivitada. Olukorras, mil krediidasutus või investeerimisühing võiks jääda maksejõuetuks, ning eelkõige võttes arvesse olukorra kiireloomulisust, peaksid kriisilahendusasutused saama võtta kriisilahenduse meetmeid, ilma et kehtestataks kohustust kasutada kõigepealt varase sekkumise õigusi.
- (54) Kriisilahenduse meetmete võtmisel peaksid kriisilahendusasutused võtma arvesse ja järgima kriisilahenduse kavades ette nähtud meetmeid, välja arvatud juhul, kui kriisilahendusasutused leiavad juhtumi asjaolusid arvestades, et kriisilahenduse eesmärgi on võimalik saavutada palju tulemuslikumalt meetmetega, mida ei ole kriisilahenduse kavades ette nähtud.
- (55) Kui käesolevas direktiivis ei ole sõnaselgelt sätestatud teisiti, tuleks kriisilahenduse vahendeid rakendada enne krediidasutusele või investeerimisühingule avalikust sektorist tehtavat mis tahes rahasüsti või samaväärset erakorralist avaliku sektori finantstoetust. See ei tohiks siiski takistada hoiuste tagamise skeemide või kriisilahendusfondide kasutamist, et katta kahjum, mida muul juhul oleksid katnud tagatud hoiuste omanikud või kaalutusõiguse alusel välja jäetud võlausaldajad. Sellega seoses peaks erakorralise avaliku sektori finantstoetuse, kriisilahendusfondide või hoiuste tagamise skeemide kasutamine maksejõuetute krediidasutuste ja investeerimisühingute kriisilahenduse toetuseks olema kooskõlas asjakohaste riigiabi sätetega.
- (56) Liidu finantsturgude probleemid tekivad kogu süsteemi hõlmavatest sündmustest, mis võivad avaldada kahjulikku mõju liidu majandusele ja liidu kodanikele. Seetõttu tuleks kavandada kriisilahenduse vahendid nii, et nad sobiksid paljude suures osas ettearvatute stsenaariumide korral, võttes seejuures arvesse, et ühe krediidasutuse või investeerimisühingu kriis ja laiem süsteemne panganduskriis võivad olla erinevad.
- (57) Kui komisjon annab riigiabi hinnangu käesolevas direktiivis osutatud valitsuse stabiliseerimisvahenditele ELi toimimise lepingu artikli 107 kohaselt, peaks ta eraldi hindama seda, ega teatavaks tehtud valitsuse stabiliseerimisvahendid ei riku ühtegi liidu õiguse seotud sätet, k.a neid, mis on seotud käesolevas direktiivis sätestatud nõudega, et vähemalt 8 % kahjumist peab olema kaetud, ja seda, kas on tegemist eriti ebatavalise süsteemse kriisi olukorraga, mis õigustaks käesoleva direktiivi kohaste vahendite kasutamist, tagades samas võrdsed tingimused siseturul. ELi toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaselt tuleks see hinnang anda enne mis tahes valitsuse stabiliseerimisvahendi kasutamist.
- (58) Valitsuse stabiliseerimisvahendite kasutamine peaks olema keskpikas ajavahemikus eelarveneutraalne.
- (59) Kriisilahenduse vahendid peaksid hõlmama õigust võõrandada ettevõtte või kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu aktsiad, moodustada sildasutus, eraldada maksejõuetu krediidasutuse või investeerimisühingu tootlik vara ebatõhusast või alatootlikust varast ning teisendada maksejõuetu krediidasutuse või investeerimisühingu aktsionäride ja võlausaldajate kohustused ja nõudeõigused (*bail-in*).
- (60) Kui kriisilahenduse vahendite rakendamise raames on krediidasutuse või investeerimisühingu süsteemselt olulised teenused või jätkusuutlikud ärivaldkonnad üle antud usaldusväärsele ettevõtjale, näiteks erainvestorist omandajale või sildasutusele, tuleks krediidasutus või investeerimisühing ülejäänud osas likvideerida sobiva aja jooksul, pidades silmas maksejõuetu krediidasutuse või investeerimisühingu võimalikku vajadust pakkuda teenuseid või toetust, et võimaldada omandajal või sildasutusel nimetatud üleandmise tulemusena omandatud tegevusega tegelemist või teenuste osutamist.

- (61) Ettevõtte võõrandamine kui kriisilahenduse vahend peaks võimaldama ametiasutusel korraldada krediidasutuse või investeerimisühingu või selle osade võõrandamist ühele või mitmele omandajale ilma aktsionäride nõusolekuta. Ettevõtte võõrandamise korral peaksid ametiasutused korraldama kõnealuse krediidasutuse või investeerimisühingu või selle majandustegevuse osa turundamise avatud, läbipaistval ja mittediskrimineerival viisil, püüdes samas saavutada võimalikult kõrge võõrandamishinna. Kui selline protsess ei ole küsimuse kiireloomulisuse tõttu võimalik, peaksid ametiasutused võtma meetmeid konkurentsile ja siseturule avaldunud kahjuliku mõju heastamiseks.
- (62) Kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu vara või kohustuste üleandmisest ettevõtte võõrandamise teel tekkinud puhastulu peaks saama likvideerimismenetlusse jäetud krediidasutus või investeerimisühing. Kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu poolt emiteeritud aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide üleandmisest ettevõtte võõrandamise kui kriisilahenduse vahendi rakendamisel tekkiva puhastulu peaksid saama aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide omajad. Tulu arvutamisel tuleks sellest maha arvata krediidasutuse või investeerimisühingu maksejõuetuse tõttu ja kriisilahenduse käigus tekkinud kulud.
- (63) Selleks et ettevõtte võõrandamine toimuks õigel ajal ja selleks, et kaitsta finantsstabiilsust, tuleks olulise osaluse omandajat hinnata õigeaegselt, nii et ei tekiks viivitust ettevõtte võõrandamise kui kriisilahenduse vahendi rakendamisel kooskõlas käesolevas direktiivis sätestatuga, tehes erandi direktiivis 2013/36/EL ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2014/65/EL⁽¹⁾ sätestatud tähtaegadest ja menetlustest.
- (64) Enne ettevõtte võõrandamise rakendamist maksejõuetu krediidasutuse või investeerimisühingu turundamist ning võimalike omandajatega peetavaid läbirääkimisi käsitlev teave on tõenäoliselt süsteemse olulisusega. Selleks et tagada finantsstabiilsus on oluline, et selle teabe avalikustamisega, mis on nõutav vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 596/2014⁽²⁾, saaks viivitada nii kaua, kui on vajalik krediidasutuse või investeerimisühingu kriisilahenduse kavandamiseks ja struktureerimiseks kooskõlas viivitamise sätetega turukuritarvitusi käsitleva korra raames.
- (65) Täielikult või osaliselt ühe või mitme avalik-õigusliku asutuse omanduses oleva või kriisilahendusasutuse kontrolli all oleva krediidasutusena või investeerimisühinguna peaks sildasutuse peamine eesmärk olema tagada, et oluliste finantsteenuste osutamine maksejõuetu krediidasutuse või investeerimisühingu klientidele jätkuvalt toimiks ning olulised finantstoimingud ei katkeks. Sildasutuses peaks jätkuma igapäevane majandustegevus ning see tuleks panna turutingimustes tegutsema sobivate tingimuste saabumisel ning käesolevas direktiivis sätestatud ajavahemiku jooksul või lõpetada ja likvideerida, kui see ei ole enam jätkusuutlik.
- (66) Vara eraldamise vahend peaks võimaldama ametiasutustel anda kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu vara, õigused või kohustused üle eraldiseisvale äriühingule. Seda vahendit tohiks kasutada ainult koos teiste vahenditega selleks, et vältida maksejõuetu krediidasutuse või investeerimisühingu kohatud konkurentsieelist.
- (67) Tõhusa kriisilahenduskorra raames peaks see määr, mille ulatuses maksejõuetu krediidasutuse või investeerimisühingu kriisilahenduse kulud jäävad maksumaksjate kanda, olema võimalikult väike. Tuleks tagada, et süsteemsete krediidasutuste ja investeerimisühingute kriisilahendus ei ohustaks finantsstabiilsust. Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendiga see eesmärk saavutatakse, tagades, et maksejõuetute krediidasutuse või investeerimisühingu aktsionärid ja võlausaldajad katavad kahjumi piisaval määral ning kannavad ka krediidasutuse või investeerimisühingu maksejõuetuse tõttu tekkivate kulude asjakohase osa. Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahend innustab seega krediidasutuste ja investeerimisühingute aktsionäre ja võlausaldajaid krediidasutuse või investeerimisühingu seisundit tavapärastes oludes paremini seirama ning vastab finantsstabiilsuse nõukogu soovitusel, et kriisilahenduse õigusraamistikku tuleks kaasata võlgade seadusega sätestatav allahindamise ja konverteerimise õigus, mida saaks kasutada lisavõimalusena koos teiste kriisilahenduse vahenditega.
- (68) Selleks et tagada, et kriisilahendusasutus saaks mitmesugustes olukordades vajatava paindlikkusega kanda kahjumi üle võlausaldajatele, on asjakohane, et kriisilahendusasutusel oleks võimalus rakendada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit nii sel juhul, kui eesmärk on maksejõuetu krediidasutus või investeerimisühing igapäevast majandustegevust jätkavana kriisilahendusmenetlusse panna siis, kui on tõenäoline, et krediidasutuse või investeerimisühingu jätkusuutlikkuse saab taastada ning siis, kui süsteemselt tähtsate teenuste osutamine antakse üle sildasutusele ning ülejäänud osa krediidasutusest või investeerimisühingust lõpetab tegevuse ja likvideeritakse.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/65/EL finantsinstrumentide turgude kohta, millega muudetakse direktiive 2002/92/EÜ ja direktiivi 2011/61/EL (vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 349).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 596/2014, mis käsitleb turukuritarvitusi (turukuritarvituse määrus) ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/6/EÜ ja komisjoni direktiivid 2003/124/EÜ, 2003/125/EÜ ja 2004/72/EÜ (vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 1).

- (69) Kui kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit rakendatakse eesmärgiga taastada maksejõuetu krediidiasutuse või investeerimisühingu kapital, võimaldamaks tal igapäevast majandustegevust jätkata, peaks kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise abil toimuvat kriisilahendust täiendama juhtkonna väljavahetamine, välja arvatud juhul, kui juhtkonna säilitamine on asjakohane ja vajalik kriisilahenduse eesmärkide saavutamiseks, ning krediidiasutuse või investeerimisühingu ja selle tegevusvaldkondade järgnev restruktureerimine viisil, mis oleks suunatud krediidiasutuse või investeerimisühingu maksejõuetuse põhjustele. Nimetatud restruktureerimine tuleks läbi viia ettevõtte reorganiseerimise kava elluviimise kaudu. Vajaduse korral peaksid sellised kavad olema kooskõlas restruktureerimiskavaga, mille krediidiasutus või investeerimisühing peab riigiabiõiguse kohaselt esitama komisjonile. Elkõige peaks kava lisaks meetmetele, mille eesmärk on taastada krediidiasutuse või investeerimisühingu pikaajaline jätkusuutlikkus, hõlmama meetmeid, millega piiratakse abi suurust minimaalse koormuse jagamisega, ning meetmeid konkurentsimoonutuste piiramiseks.
- (70) Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit ei ole asjakohane rakendada nõuete suhtes, mis on tagatud, tagatisega kaetud või muul moel garanteeritud. Selleks et tagada, et kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahend oleks tõhus ja saavutaks oma eesmärgi, on siiski soovitatav, et seda võiks rakendada maksejõuetu krediidiasutuse või investeerimisühingu võimalikult laiale ringile tagamata kohustustele kui võimalik. Sellest hoolimata on asjakohane välistada teatavat liiki tagamata kohustused selliste kohustuste hulgas, mille suhtes saaks kohaldada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit. Selleks et kaitsta tagatud hoiuste omanikke, ei tohiks kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit rakendada nende hoiuste suhtes, mida kaitstakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2014/49/EL⁽¹⁾. Kriitiliste funktsioonide jätkuvuse tagamiseks ei tohiks kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit rakendada teatavate kohustuste suhtes tõenäoliselt maksejõuetuks jääva krediidiasutuse või investeerimisühingu töötajate ees ning majandustegevuse käigus tekkivate nõuete suhtes, mis on seotud kaupade ja teenustega, mis on hädavajalikud krediidiasutuse või investeerimisühingu igapäevaseks toimimiseks. Selleks et austada pensioniõigusi ja kaitsta pensioni usaldusfondidele ja usaldusisikutele võlgnetavaid pensionisummasid, ei tohiks kohustuste teisendamise vahendit rakendada maksejõuetu krediidiasutuse või investeerimisühingu pensioniskeemi kohustuste suhtes. Kohustuste teisendamise vahendit rakendatakse tulemustasu osana käsitatavate pensionihüvitiste kohustuste suhtes, mis ei tulene kollektiivlepingust, ning olulise riski võtjate tulemustasu suhtes. Süsteemse finantsraskuste ülekandumise ohu vähendamiseks ei tohiks kohustuste teisendamise vahendit rakendada maksesüsteemides osalemisest tulenevate kohustuste suhtes, mille tähtajani on jäänud vähem kui seitse päeva, või krediidiasutuste ja investeerimisühingute, välja arvatud samasse konsolideerimisgruppi kuuluvate ettevõtjate kohustuste suhtes, mille esialgne tähtaeg on lühem kui seitse päeva.
- (71) Kuna tagatud hoiuste omanike kaitse on üks kriisilahenduse kõige tähtsamaid eesmäärke, ei tohiks kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit tagatud hoiuste suhtes rakendada. Hoiuste tagamise skeem peaks siiski aitama kriisilahendust rahastada, kattes kahjumi puhaskahjumi ulatuses sel määral, nagu see oleks talle tekkinud pärast hoiustajatele hüvitiste väljamaksmist tavalises maksejõuetusmenetluses. Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise õiguste kasutamisega tagatakse see, et hoiustajatel on jätkuvalt juurdepääs oma hoiustele vähemalt tagatud summa ulatuses, mis on peamine põhjus, miks hoiuste tagamise skeemid kehtestati. Kui kõnealuseid skeeme sellistel juhtudel ei kaasataks, tähendaks see ebaõiglast eelist ülejäänud võlausaldajate ees, kelle suhtes kriisilahendusarutus kasutab oma õigusi.
- (72) Kriisilahendusarutustel peaks olema võimalik teataval juhtudel kohustusi kohustuste teisendamise vahendi alt välja jätta või osaliselt välja jätta, sealhulgas juhul, kui niisuguste kohustuste teisendamine ei ole võimalik mõistliku aja jooksul, kui väljajätmine on rangelt vajalik ning proportsionaalne, et saavutada kriitiliste funktsioonide ja põhiäriilide jätkumine, või kui kohustuste teisendamine põhjustaks väärtuse vähenemise, nii et teiste võlausaldajate kantav kahjum oleks suurem kui juhul, kui kõnealuseid kohustusi ei jäetaks kohustuste teisendamise vahendi alt välja. Kriisilahendusarutused peaksid ühtlasi saama kohustusi välistada või osaliselt välistada, kui see on vajalik selleks, et hoida ära finantsraskuste levimine ja finantsiline ebastabiilsus, mis võib põhjustada tõsiseid häireid liikmesriigi majanduses. Kriisilahendusarutused peaksid nende hinnangute andmisel kaaluma selliste kohustuste teisendamise tagajärgi, mis on seotud füüsiliste isikute ja mikro-, väikeste ning keskmise suurusega ettevõtjate kõlblike hoiustega, mis on suuremad kui on direktiiviga 2014/49/EL ette nähtud hoiuste tagamise määr.
- (73) Kõnealuste erandite kohaldamisel võib nende tõttu suurendada muude kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise taset, tingimusel et järgitakse põhimõtet, et ühegi võlausaldaja olukord ei tohi olla halvem kui tavalises maksejõuetusmenetluses. Kui kahjumit ei saa edasi kanda teistele võlausaldajatele, võib kriisilahendusarustu anda vahendeid kriisilahendusmenetluses olevale krediidiasutusele või investeerimisühingule, kui on täidetud teatavad ranged tingimused, muu hulgas nõue, et kahjum, mis moodustab vähemalt 8 % kõigist kohustustest (k.a omavahendid), on juba kaetud, ning kriisilahendusfondi kaudu rahastamise piirmääraks on kuni 5 % kõigist kohustustest (k.a omavahendid) või on kõnealune rahastamine piiratud kriisilahendusfondi kasutuses olevate vahendite ja summaga, mille võib saada kolme aasta jooksul *ex post* osamaksetest.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/49/EL hoiuste tagamise skeemide kohta (vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 149).

- (74) Erandjuhtudel, kui kohustused on välistatud ning kohustuste asemel on kohustuste teisendamise asemel kasutatud kriisilahendusfondi kuni lubatava piirmäärani, peaks kriisilahendusasutus saama taotleda rahastamist alternatiivsetest rahastamisallikatest.
- (75) Kahjumi katmises ja rekapiitalseerimises osalemise miinimummäär 8 % kohustuste kogusummast (k.a omavahendid) või kui see on kohaldatav 20 % riskiga kaalutud varast tuleks arvutada kriisilahenduse eesmärgil hindamise alusel kooskõlas käesoleva direktiiviga. Varasemat kahjumit, mille aktsionärid on juba katnud omavahendite vähendamise abil enne hindamist, ei tuleks nende protsendimäärade hulka arvata.
- (76) Käesolevas direktiivis ei tohiks miski nõuda liikmesriike rahastama kriisilahendusrahastuid riigieelarve vahenditest.
- (77) Kui käesolevas direktiivis ei ole sätestatud teisiti, peaksid kriisilahendusasutused rakendama kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit, austades võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõtet ning nõuete õiguspäraseid rahuldamisjärke vastavalt kehtivale maksejõuetusõigusele. Kahjum tuleks esmalt kanda täies mahus reguleeritud omavahendite koosseisu arvatud instrumentidele ning jagada aktsionäride vahel kas aktsiate tühistamise või üleandmise või nende väärtuse ulatusliku alandamise teel. Kui kõnealused instrumendid ei ole piisavad, tuleks muud kapitaliinstrumendid ja seejärel allutatud võlg konverteerida või alla hinnata. Kui allutatud nõudeõiguse järguga kohustused on täielikult konverteeritud või alla hinnatud, tuleks konverteerida või hinnata alla kõrgema nõudeõiguse järguga kohustused.
- (78) Kui kohustuste suhtes kohaldatakse erandeid, mis puudutavad näiteks makse- ja arveldussüsteeme, töötajaid või kaubakrediiti andnud võlausaldajaid või eelisjärjekorra kehtestamist, näiteks füüsiliste isikute, mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate hoiustele, tuleks neid kohaldada nii kolmandates riikides kui ka liidu siseselt. Selleks et tagada võimalus kohustused vajaduse korral kolmandates riikides alla hinnata või konverteerida, tuleks kõnealuse võimaluse tunnustamine lisada lepingu sätetesse, mille suhtes kohaldatakse kolmanda riigi õigust, eriti mis puudutab neid kohustusi, mille osas võlausaldajate nõuded rahuldatakse hilisemates või madalamates rahuldamisjärkudes. Selliseid lepingutingimusi ei tohiks nõuda kohustuste ja nõudeõiguste teisendamisest vabastatud kohustuste, füüsiliste isikute, mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate puhul või juhul, kui kolmanda riigi õigus või selle kolmanda riigiga sõlmitud siduv leping võimaldab liikmesriigi kriisilahendusasutusel kasutada allahindamise või konverteerimise õigust.
- (79) Selleks et hoida ära see, et krediidiasutused ja investeerimisühingud liigitavad oma kohustused sellisel viisil, mis mõjutab kohustuste teisendamise vahendi tulemuslikkust, on asjakohane ette näha, et krediidiasutused ja investeerimisühingud täidavad alati omavahendite ja kõlblike kohustuste suhtes kohaldatavat miinimumnõuet, mis on väljendatud protsendina krediidiasutuse või investeerimisühingu kõikidest kohustustest ja omavahenditest. Kriisilahendusasutustel peaks olema võimalik nõuda juhtumipõhiselt, et kõnealune protsendina väljendatav kogusumma moodustub täielikult või osaliselt omavahenditest või teatavat liiki kohustustest.
- (80) Käesoleva direktiiviga võetakse vastu nn ülalt alla lähenemisviis konsolideerimisgrupi omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kindlaksmääramise suhtes. Selle lähenemisviisiga tunnistatakse ühtlasi, et kriisilahenduse meetet kohaldatakse iga üksiku juriidilise isiku tasandil ning et on imperatiivne, et kahjumi katmise võime lokaliseeritakse konsolideerimisgrupi selles ettevõtjas või on sellele kättesaadav, kus kahjum tekkis. Selleks peaksid kriisilahendusasutused tagama, et konsolideerimisgrupi sees jaotatakse kahjumi katmise võime vastavalt konsolideerimisgrupi moodustavate juriidiliste isikute riski tasemele. Iga üksiku tütaretevõtja puhul vajalikku miinimumnõuet tuleks hinnata eraldi. Lisaks peaksid kriisilahendusasutused tagama, et kogu kapital ja kohustused, mida võetakse konsolideeritud miinimumnõude arvestamisel arvesse, asuvad üksustes, kus kahjum võib tõenäoliselt tekkida, või mis mõnel muul põhjusel peavad kahjumi katma. Käesoleva direktiiviga tuleks võimaldada korraga mitme või üksnes ühe isiku suhtes kriisilahenduse algatamist. Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuded peaksid kajastama kriisilahenduse strateegiat, mis on kriisilahenduse kava järgi kohane konsolideerimisgrupile. Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmist tuleks eelkõige nõuda konsolideerimisgrupi asjaomasel tasandil, mis kajastaks kriisilahenduse kavas sisalduvat korraga mitme või üksnes ühe isiku suhtes kriisilahenduse algatamist, pidades silmas asjaolu, et võib esineda asjaolusid, mille puhul kasutatakse kavas sisalduvast erinevat lähenemist, kuna see võimaldaks saavutada kriisilahenduse eesmärgid tõhusamalt. Sellega seoses peaksid kriisilahendusasutuste poolt nõutavatel juhtudel kõigi krediidiasutuste ja investeerimisühingute ja konsolideerimisgrupi juriidiliste isikute suhtes kehtima igal ajal ranged omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuded, et hoida ära finantsraskuste ülekandumise ja hoiuste väljavoolu oht, olenemata sellest, kas konsolideerimisgrupis on tehtud valik kriisilahendusmenetluse algatamiseks ühe või mitme isiku suhtes.

- (81) Liikmesriigid peaksid tagama, et kahjum korvatakse täielikult täiendavate esimese ja teise taseme omavahendide instrumentidest neid emiteerinud krediidasutuse või investeerimisühingu jätkusuutmatuse ilmnemisel. Vastavalt sellele tuleks kriisilahendusametustelt nõuda, et nad hindaksid need instrumentid tervikuna alla või konverteeriks need esimese taseme põhiomavahendite instrumentideks, tehes seda jätkusuutmatuks muutumise ajal, kuid enne, kui rakendatakse kriisilahenduse meetmeid. Jätkusuutmatuks muutumise aja all tuleb siinkohal mõista aega, millal asjaomane ametiasutus otsustab, et krediidasutuses või investeerimisühingus on täidetud kriisilahenduse eeltingimused, või aega, millal ametiasutus otsustab, et krediidasutus või investeerimisühing lakkaks olemast jätkusuutlik, kui neid kapitaliinstrumente alla ei hinnata või ei konverteerita. Tõsiasi, et käesoleva direktiiviga sätestatud asjaoludel hinnatakse need instrumentid asutuste poolt alla või konverteeritakse, tuleks märkida instrumendi põhitingimustes ning prospektis või pakkumisdokumentides, mis seoses nende instrumentidega avaldatakse või esitatakse.
- (82) Selleks et oleks võimalik saavutada tõhusaid kriisilahenduse tulemusi, peaks olema võimalik kohaldada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit enne 1. jaanuari 2016.
- (83) Kriisilahendusametused peaksid saama rakendada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit ainult osaliselt, kui selles asjaomas liikmesriigis ja kogu ülejäänud liidus finantsüsteemi stabiilsusele avalduva võimaliku mõju hindamine näitab, et selle täies mahus rakendamine oleks selle liikmesriigi või liidu kui terviku avaliku huviga vastuolus.
- (84) Kriisilahendusametustel peaksid olema kõik vajalikud õigused, mida saaks kriisilahenduse vahendite rakendamisel erinevates kombinatsioonides kasutada. Need peaksid hõlmama õigust kanda üle maksejõuetu krediidasutuse või investeerimisühingu aktsiaid või vara, õigusi ja kohustusi muusse üksusesse, näiteks teise krediidasutusse või investeerimisühingusse või sildasutusse; maksejõuetu krediidasutuse või investeerimisühingu aktsiate allahindamise või tühistamise või selle kohustuste allahindamise või konverteerimise õigust, juhtkonna väljavahetamise õigust ning õigust seada nõuete väljamaksmisele ajutine moratoorium. On vaja lisaõigusi, sealhulgas õigust nõuda konsolideerimisgrupi teistelt ettevõtjatelt oluliste teenuste osutamise jätkamist.
- (85) Ei ole vaja kirjutada ette täpset viisi, kuidas kriisilahendusametused peaksid maksejõuetu krediidasutuse või investeerimisühingu tegevusse sekkuma. Kriisilahendusametustel peaks olema valida, kas haarata juhtimine enda kätte otsese sekkumise teel krediidasutusse või investeerimisühingusse või vastava korralduse alusel. Selle üle võiksid nad otsustada lähtuvalt juhtumi asjaoludest. Tõhusa liikmesriikidevahelise koostöö seisukohast ei tundu praeguses etapis ühtse mudeli sätestamine olevat asjakohane.
- (86) Kriisilahenduse raamistik peaks hõlmama menetluslikke nõudeid tagamaks, et kriisilahenduse meetmetest teavitatakse nõuetekohaselt ning et need avalikustatakse, võttes arvesse käesolevas direktiivis sätestatud piiratud erandeid. Teisalt arvestades, et teave, mis kriisilahenduse käigus kriisilahendusametustele ja nende kutseliste nõustajate kätte satub, on tõenäoliselt küllaltki tundlik, peaksid enne kriisilahendusotsuse avalikustamist kehtima selle teabe suhtes ranged konfidentsiaalsusnõuded. Tuleks arvesse võtta asjaolu, et finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavade sisu ning üksikasju puudutav teave ja nende kavade hindamise tulemused võivad avaldada kaugeleulatuvat mõju, eriti asjaosalisele äriühingule. Tuleb eeldada, et mis tahes teave otsuse kohta enne selle tegemist, olenemata sellest, kas see puudutab kriisilahenduse eeltingimuste täitmist, konkreetse vahendi kasutamist või menetluse ajal võetavat meetet, mõjutab selle meetmega seotud avalikke ja erahuve. Juba teave selle kohta, et kriisilahendusametustel on konkreetset krediidasutust või investeerimisühingut uurib, võib avaldada sellele kahjulikku mõju. Seetõttu tuleb tingimata tagada asjakohane konfidentsiaalsuse hoidmise kord sellise teabe puhul nagu finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavade sisu ja üksikasjad ning sellega seoses tehtava mis tahes hindamise tulemused.
- (87) Kriisilahendusametustel peaksid olema ka kriisilahendusõigustega kaasnevad õigused, millega tagatakse aktsiate või võlainstrumentide ning vara, õiguste ja kohustuste üleandmise tulemuslikkus. Võttes arvesse käesolevas direktiivis sätestatud kaitsemeetmeid, peaks sellised õigused sisaldama õigust kõrvaldada üle antud instrumentidelt või varalt kolmandate isikute õigused ja õigust tagada lepingute täitmine ning näha ette üle antud vara ja aktsiate saajaga vastastikuste kokkulepete jätkuva kehtivuse tingimusi. Samas ei peaks see mõjutama töötajate õigust lõpetada oma tööleping. Samuti ei peaks see mõjutama poole õigust öelda üles leping kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühinguga või konsolideerimisgrupi ettevõtjaga muul põhjusel kui pelgalt maksejõuetu krediidasutuse või investeerimisühingu suhtes kriisilahendusmenetluse alustamine. Kriisilahendusametustel peaks

olema ka kriisilahendusõigustega kaasnev õigus nõuda, et järelejääv krediidasutus või investeerimisühing, mis lõpetatakse ja likvideeritakse tavalise maksejõuetusmenetluse käigus, osutaks jätkuvalt selliseid teenuseid, mis on vajalikud, et võimaldada krediidasutusel või investeerimisühingul, kellele vara või aktsiad ettevõtte võõrandamisega või sildasutuse vahendi rakendamise raames üle anti, tegeleda majandustegevusega.

- (88) Kooskõlas harta artikliga 47 on asjaomastel isikutel õigus õiglasele menetlusele ning tõhusale õiguskaitsevahendile neid mõjutavate meetmete vastu. Seepärast peaks kriisilahendusasutuste tehtud otsustele laienema kaebeõigus.
- (89) Liikmesriigi kriisilahendusasutuste võetavad kriisiohjemeetmed võivad nõuda keerukat majandusliku sisu hinnangute andmist ja ulatuslikku kaalutlusõigust. Liikmesriigi kriisilahendusasutused omavad asjatundlikkust, mida on vaja nende hinnangute andmiseks ja kaalutlusõiguse asjakohase kasutamise üle otsuse tegemiseks. Seetõttu on oluline tagada see, et liikmesriikide kohtud tugineksid asjaomaseid kriisiohjemeetmeid läbi vaadates riiklike kriisilahendusasutuste tehtud keerukatele majandusliku sisu hinnangutele. Kõnealuste hinnangute keerulisus ei tohiks siiski takistada liikmesriikide kohtuid uurimast seda, kas tõendid, millele kriisilahendusasutus tugines, on faktiliselt täpsed, usaldusväärsed ja sidusad, kas need tõendid sisaldavad kogu asjakohast teavet, mida tuleks keerulise olukorra hindamisel arvesse võtta, ja kas ta on suuteline tõendite pinnalt tehtud järeldusi põhjendama.
- (90) Kuna käesoleva direktiivi eesmärk on hõlmata äärmiselt kiireloomulisi olukordi ning kuna kriisilahendusasutuse otsuse peatamine võib takistada kriitiliste funktsioonide täitmise jätkumist, on vaja ette näha, et kaebuse või apellatsiooni esitamine ei tohiks automaatselt peatada vaidlustatud otsuse mõju ning kriisilahendusasutuse otsus peaks kuuluma viivitamata täitmisele, kui selle täitmise peatamine on vastuolus avaliku huviga.
- (91) Lisaks, kui see on vajalik selleks, et kaitsta kolmandate isikute huvisid, kes on omandanud heas usus kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu vara, õigusi või kohustusi, kuna ametiasutus on kasutanud kriisilahendusõigusi, ning selleks et tagada finantsturgude stabiilsus, ei peaks kaebeõigus mõjutama hiljem tühistatavale otsusele järgnenud haldustoiminguid või tehinguid. Niisugustel juhtudel peaksid ebaõige otsuse puhul kohaldatavad õiguskaitsevahendid seepärast piirduma sellise kahju hüvitamisega, mida kandsid kannatanud.
- (92) Võttes arvesse, et kriisiohjemeetmeid võib liikmesriigis ja liidus avalduvatest tõsistest riskidest finantsstabiilsusele olla vaja võtta viivitamata, peaks siseriikliku õiguse kohaselt kriisiohjemeetme eelneva kohtuliku heakskiidu taotlemise ja selle taotluse kohtuliku arutamise menetlus toimuma kiiresti. Võttes arvesse nõuet võtta kriisiohjemeetmeid viivitamata, peaks kohus tegema otsuse teatavaks 24 tunni jooksul ja liikmesriigid peaksid tagama selle, et asjaomane ametiasutus saaks teha otsuse kohe pärast seda, kui kohus on oma heakskiidu andnud. See ei piira huvitatud isikute võimalikku huvi taotleda kohtult otsuse täitmise peatamist piiratud aja jooksul pärast seda, kui kriisilahendusasutus on võtnud tarvitusele kriisiohjemeetme.
- (93) Tõhusa kriisilahenduse ja kohtualluvuse konfliktide vältimise huvides on, et maksejõuetu krediidasutuse või investeerimisühingu suhtes ei algatataks ega jätkataks tavalist maksejõuetusmenetlust, kui kriisilahendusasutus on rakendamas oma kriisilahendusõigusi või rakendamas kriisilahenduse vahendeid, välja arvatud kriisilahendusasutuse algatusel või selle nõusolekul. Samuti on kasulik ja vajalik teatavad lepingulised kohustused lühikeseks ajaks peatada, nii et kriisilahendusasutusel oleks aega kriisilahenduse vahendeid tegelikkuses rakendada. Seda ei tohiks siiski kohaldada kohustuste suhtes, mis on seotud kesksete vastaspoolte ja keskpankadega ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 98/26/EÜ⁽¹⁾ alusel määratud süsteemidega. Direktiiviga 98/26/EÜ vähendatakse makse- ja väärtpaberiarveldussüsteemides osalemisega seostatavat riski, eelkõige vähendades häireid sellise süsteemi osalise võimaliku maksejõuetuse korral. Selleks et tagada kõnealuse kaitse asjakohane kohaldamine kriisiolukorras ja ühtlasi hoida makse- ja väärtpaberisüsteemide korraldajate ja muude turuosaliste asjakohast kindlustunnet, nähakse käesoleva direktiiviga ette see, et pelgalt kriisiennetusmeetet ega kriisiohjemeetet ei tohiks isenesest käsitada maksejõuetusmenetlusena direktiivi 98/26/EÜ tähenduses, kui lepingu kohaseid sisulisi kohustusi täidetakse jätkuvalt. Miski käesolevas direktiivis ei mõjuta aga direktiivi 98/26/EÜ alusel määratud süsteemi toimimist ega õigust direktiivi 98/26/EÜ artikliga 9 tagatud tagatisele.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 1998. aasta direktiiv 98/26/EÜ arvelduse lõplikkuse kohta makse- ja väärtpaberiarveldussüsteemides (EÜT L 166, 11.6.1998, lk 45).

- (94) Selleks et tagada, et kriisilahendusametitel, kui nad annavad vara ja kohustused üle eraõiguslikule omandajale või sildasutusele, oleks piisavalt aega, et teha kindlaks lepingud, mis tuleks üle anda, võiks olla asjakohane kehtestada proportsionaalsed kitsendused vastaspoolte õigustele viia finantslepingud lõpule, kiirendada nende täitmist või lõpetada need muul viisil enne, kui üleandmine on sooritatud. Selline kitsendus oleks vajalik, võimaldamaks ametiasutustel saada tõene pilt maksejõuetu krediidiasutuse või investeerimisühingu bilansist, ilma et selles peegelduksid väärtuste ja mahtude muutused, mis kaasneksid lepingute lõpetamise õiguse arvuka kasutamisega. Selleks et sekkuda vastaspoolte lepingulistesse õigustesse minimaalsel vajalikul määral, peaks lepingu lõpetamise õiguse kitsendamine kehtima ainult seoses kriisiennetusmeetme või kriisiohjemeetmega, sealhulgas niisuguse meetme kohaldamisega vahetult seotud mis tahes sündmuse esinemise korral, ning õigus lõpetada leping mõne muu rikkumise tõttu, sealhulgas makse mittesooritamise või marginaali mittesaavutamise tõttu, peaks jääma alles.
- (95) Selleks et säilitada õiguspärased kapitalituru kokkulepped, juhul kui mõned, kuid mitte kõik maksejõuetu krediidiasutuse või investeerimisühingu vara, õigused või kohustused üle antakse, on asjakohane kehtestada kaitsevahendid, et takistada asjakohasel juhul seotud kohustuste, õiguste ja lepingute üksteisest eraldamist. Selline piirang parimate seotud lepingute valimisele peaks hõlmama lepinguid sama vastaspoollega, kes on kaetud tagatiskokkulepetega, omandiõiguse üleminekul põhinevaid finantstagatiskokkuleppeid, tasaarvestuskokkuleppeid, lepingu lõpuleviimisel tehtava tasaarvestuse kokkuleppeid ning struktureeritud finantskokkuleppeid. Kui lepingu suhtes kehtib kaitsevahend, peaksid kriisilahendusametid olema kohustatud kandma kõik seotud lepingud üle kaitstud kokkuleppe alla või jätma need kõik järelejäänud maksejõuetusse krediidiasutusse või investeerimisühingusse. Need kaitsevahendid peaksid tagama, et direktiivi 2013/36/EL kohaldamisel ei avaldaks see mõju tasaarvestuskokkuleppega kaetud riskipositsioonide käsitlemisele regulatiivse kapitalina.
- (96) Selleks et tagada, et kriisilahendusametitel oleksid kasutada ühesugused vahendid ja õigused soodustamaks piiriülese konsolideerimisgrupi maksejõuetuse korral koordineeritud tegevust, on ilmselt vaja täiendavaid meetmeid, et edendada koostööd ning vältida riikide lõikes killustatud reageerimist. Kriisilahendusametid peaksid olema kohustatud konsolideerimisgrupi ettevõtjate kriisilahendusmenetluses üksteisega kriisilahenduse kolleegiumides konsulteerima ja koostööd tegema, et leppida kokku konsolideerimisgrupi kriisilahenduse skeemi osas. Kriisilahenduse kolleegiumid tuleks moodustada olemasolevate järelevalvekolleegiumide juurde, kaasates nendesse kriisilahendusametid ning pädevad ministriumid, keskpangad, Euroopa Pangandusjärelevalve ja asjakohasel juhul hoiuste tagamise skeemi eest vastutavad asutused. Kriisi korral peaks kriisilahenduse kolleegium olema foorumiks, kus vahetada teavet ja kooskõlastada kriisilahenduse meetmeid.
- (97) Piiriüleste konsolideerimisgruppide kriisilahendusel tuleks järgida tasakaalu ühelt poolt vajaduse vahel menetluse järele, mis võtaks arvesse olukorra kiireloomulisust ning võimaldaks konsolideerimisgrupile kui tervikule tõhusaid, õiglasi, õigeaegseid lahendusi, ning teiselt poolt vajaduse vahel kaitsta finantsstabiilsust kõigis liikmesriikides, kus konsolideerimisgrupp tegutseb. Eri kriisilahendusametid peaksid kriisilahenduse kolleegiumis vahetama arvamusi. Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusametite kavandatud kriisilahenduse meetmed tuleks valmistada ette ja neid tuleks arutada erinevate kriisilahendusametitega konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavade raames. Kriisilahenduse kolleegiumid peaksid koguma iga liikmesriigi, kus konsolideerimisgrupp tegutseb, kriisilahendusametite arvamused, et lihtsustada viivitamata otsuste ja võimaluse korral ühisotsuste tegemist. Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusametite kriisilahenduse meetmete puhul tuleks alati võtta arvesse nende mõju finantsstabiilsusele liikmesriikides, kus konsolideerimisgrupp tegutseb. Selle tagamiseks tuleks nende liikmesriikide kriisilahendusametitele, kus tütarettevõtja on asutatud, näha ette võimalus esitada konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusametite otsustele vastuväiteid mitte üksnes kriisilahenduse meetmete asjakohasuse suhtes, vaid ka vajaduse tõttu kaitsta kõnealuse liikmesriigi finantsstabiilsust.
- (98) Kriisilahenduse kolleegium ei peaks olema otsuseid tegev organ, vaid platvorm liikmesriikide ametiasutuste otsuste tegemise hõlbustamiseks. Ühiseid otsuseid peaksid tegema asjaomased liikmesriikide ametiasutused.
- (99) Konsolideerimisgrupi kriisilahenduse skeemi koostamine peaks lihtsustama kriisilahenduse koordineeritud läbiviimist ja tagama konsolideerimisgrupi kõigile asutustele parimad tulemused. Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusametite peaks tegema konsolideerimisgrupi kriisilahenduse skeemi ettepaneku ja esitama selle kriisilahenduse kolleegiumile. Liikmesriikide kriisilahendusametid, kes ei ole kõnealuse skeemiga nõus või otsustavad võtta iseseisvalt kriisilahenduse meetmeid, peaksid selgitama oma mittenõustumise põhjuseid ning teavitama nendest põhjustest ja kriisilahenduse iga kavandatava sõltumatu meetme üksikasjadest konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusametist ja teisi konsolideerimisgrupi kriisilahenduse skeemiga hõlmatud kriisilahendusametusi. Iga liikmesriigi ametiasutus, kes otsustab konsolideerimisgrupi kriisilahenduse skeemi eirata, peaks nõuetekohaselt kaaluma selle võimalikku mõju nende liikmesriikide finantsstabiilsusele, kus asuvad teised kriisilahendusametid, ning võimalikke mõjusid konsolideerimisgrupi teistele osadele.

- (100) Osana konsolideerimisgrupi kriisilahenduse skeemist tuleks ametiasutustel paluda rakendada samu vahendeid nende juriidiliste isikute suhtes, kes vastavad kriisilahenduse eeltingimustele. Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendus-asutustel peaks olema õigus rakendada sildasutuse vahendit konsolideerimisgrupi tasandil (mis võib asjakohasel juhul hõlmata koormuse jagamise kokkuleppeid), et stabiliseerida konsolideerimisgruppi tervikuna. Tütarettevõtjates omatavad omandiõigused saaks üle anda sildpangale, et võõrandada need sealt hiljem edasi, olgu siis kõik koos või ühekaupa, kui turutingimused on sobivad. Lisaks peaks konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendus-asutusel olema õigus rakendada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit emaettevõtja tasandil.
- (101) Rahvusvaheliselt tegutsevate krediitiasutuste ja investeerimisühingute ja nende konsolideerimisgruppide tulemuslikuks kriisilahendusmenetluseks on vajalik koostööd liidu, liikmesriikide ja kolmandate riikide kriisilahendus-asutuste vahel. Koostööle tuleks kasuks, kui kolmandate riikide kriisilahenduskorrad tugineksid ühistele põhimõtetele ja lähenemisviisidele, mis on praegu finantsstabiilsuse nõukogu ja G20 poolt välja töötamisel. Sel eesmärgil peaks Euroopa Pangandusjärelevalvel olema õigus töötada välja ja sõlmida mittesiduvaid koostöö raamkokkuleppeid kolmandate riikide asutustega vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 33 ning riiklikel asutustel peaks olema lubatud sõlmida kahepoolseid kokkuleppeid kooskõlas Euroopa Pangandusjärelevalve raamkokkulepetega. Selliste kokkulepete väljatöötamisega üleilmsete äriühingute maksejõuetuse haldamise eest vastutavate riiklike ametiasutuste vahel peaks olema võimalik tagada rahvusvaheliste konsolideerimisgruppide puhul tõhus planeerimine, otsuste vastuvõtmine ja koordineerimine. Üldiselt peaksid sellised kokkulepped olema vastastikused. Euroopa kriisilahenduskolleegiumisse kuuluvad riiklikud kriisilahendus-asutused peaksid vajaduse korral tunnustama kolmandate riikide kriisilahendusmenetlusi ning tagama kriisilahendusmenetluste täitmise käesolevas direktiivis ettenähtud asjaoludel.
- (102) Koostööd tuleks teha nii liidu või kolmanda riigi konsolideerimisgruppide tütarettevõtjatega kui ka liidu või kolmanda riigi krediitiasutuste ja investeerimisühingute filiaalidega. Kolmanda riigi konsolideerimisgruppide tütarettevõtjad on liidus asutatud äriühingud ning seega kohaldatakse nende suhtes täielikult liidu õigust, sealhulgas käesoleva direktiiviga sätestatud kriisilahenduse vahendeid. Siiski on vaja, et liikmesriigid säilitaksid õiguse võtta meetmeid kolmandates riikides peakorterit omavate krediitiasutuste ja investeerimisühingute filiaalide suhtes, kui kolmanda riigi kriisilahendusmenetluse tunnustamine ja kohaldamine seoses filiaaliga ohustaks liidu finantsstabiilsust või kui liidu hoiustajaid ei koheldaks võrdselt kolmandate riikide hoiustajatega. Neil ja muudel käesolevas direktiivis sätestatud asjaoludel peaks liikmesriikidel pärast konsulteerimist liikmesriikide kriisilahendus-asutustega olema õigus keelduda kolmanda riigi kriisilahendusmenetluste tunnustamisest seoses kolmanda riigi krediitiasutuste ja investeerimisühingute liidus asuvate filiaalidega.
- (103) On olukordi, kus rakendatud kriisilahenduse vahendite tulemuslikkus võib sõltuda lühiajalise rahastamise kättesaadavusest krediitiasutuse või investeerimisühingu või sildasutuse jaoks, võimalike omandajate tagatiste esitamisest või kapitali andmisest sildasutusele. Olenemata keskpanga rollist tagada finantssüsteemi likviidsus isegi rasketel aegadel, on oluline, et liikmesriigid looksid rahastuid, et vältida seda, et sel eesmärgil vajalikud vahendid tuleksid riigieelarvetest. Finantssüsteemi stabiliseerimist peaks rahastama finantssektor tervikuna.
- (104) Üldreeglina peaksid liikmesriigid looma kriisilahendus-asutuste poolt kontrollitavate fondide kaudu siseriikliku rahastu, mida kasutatakse käesolevas direktiivis sätestatud eesmärkidel. Siiski tuleks ette näha rangelt piiritletud erand, mis võimaldaks liikmesriikidel luua teataval tingimustel siseriikliku rahastu nende territooriumil tegevusloa saanud krediitiasutuste ja investeerimisühingute kohustuslike osamaksete kaudu, mida ei hoita liikmesriikide kriisilahendus-asutuste poolt kontrollitavates fondides.
- (105) Põhimõtteliselt tuleks vastavad osamaksed finantssektorilt koguda enne ühegi kriisilahendustoimingu tegemist ja sellest sõltumatult. Juhul kui varasemast rahastamisest ei piisa kahjumi või rahastu kasutamisest tekkinud kulude katmiseks, tuleks koguda täiendavaid osamakse, et katta lisakulud või kahjum.
- (106) Selleks et saavutada kriitiline mass ning hoida ära protsükliline mõju, mis tekiks, kui rahastu toetuks süsteemses kriisis üksnes *ex post* osamaksetele, on hädavajalik, et riigisisese rahastu raames *ex ante* olemasolevad rahalised vahendid ulatuksid vähemalt teatava minimaalse sihttasemeni.

- (107) Selleks et osamaksed arvutataks õiglaselt ning loodaks stiimulid väiksema riskiga mudeli kasutamiseks, tuleks riigisisese rahastu osamaksete puhul võtta arvesse krediidasutuste ja investeerimisühingute krediidi-, likviidsus- ja tururiski määra.
- (108) Liidus asuvate maksejõuetute krediidasutuste ja investeerimisühingute tulemuslikul kriisilahendusel on oluline osa siseturu väljakujundamisel. Selliste krediidasutuste ja investeerimisühingute maksejõuetus avaldab mõju mitte üksnes selliste turgude finantsstabiilsusele, kus need otseselt tegutsevad, vaid ka kogu liidu finantsturule. Siseturu väljakujundamisega finantsteenuste valdkonnas tugevdatakse eri riikide finantssüsteemide vastastikust mõju. Krediidasutused ja investeerimisühingud tegutsevad väljaspool nende asukohaliikmesriiki ning on üksteisega seotud pankadevaheliste ja muude turgudega, mis on peamiselt üleeuroopalised. Kõnealuste krediidasutuste ja investeerimisühingute kriisilahenduse tõhusa rahastamise tagamine liikmesriikides on selliste liikmesriikide huvides, kus nad tegutsevad, kuid ka kõigi liikmesriikide huvides üldiselt selleks, et tagada konkurentsil põhinevad võrdsed võimalused ning parandada finantsteenuste siseturu toimimist. Rahastute Euroopa süsteemi loomine peaks tagama selle, et kõigi liidus tegutsevate krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kasutatakse võrdselt tõhusat kriisilahendusrahastut ning kõik krediidasutused ja investeerimisühingud aitavad kaasa siseturu stabiilsusele.
- (109) Selleks et rahastute Euroopa süsteemi vastupanuvõimet tugevdada ning kooskõlas eesmärgiga, et rahastamine tuleks eelkõige kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu aktsionäridelt ja võlausaldajatelt ja seejärel finantssektorist, mitte riigieelarvest, rahastud võivad taotleda vajaduse korral laenu teistelt rahastutelt. Samuti peaks neil olema õigus anda laenu teistele rahastutele, kes seda vajavad. Selline laenuandmine peaks olema rangelt vabatahtlik. Teistele rahastutele laenu andmise otsuse peaks tegema laenu andev rahastu, kuid tingituna võimalikust mõjust eelarvele peaks liikmesriikidel olema võimalik nõuda konsulteerimist pädeva ministeeriumiga või selle nõusolekut.
- (110) Kuigi rahastuid luuakse riigi tasandil, peaksid need konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahenduse puhul olema vastastikused, kui riiklikud ametiasutused jõuavad kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu kriisilahenduse osas kokkuleppele. Hoiuste tagamise skeemidega kaetud hoiused ei tohiks kriisilahendusmenetluses kahjumit katta. Kui kriisilahenduse meetmega tagatakse, et hoiustajatel on jätkuvalt juurdepääs oma hoiustele, ei tohiks kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühinguga seotud hoiuste tagamise skeemilt nõutav panus olla suurem kui kahjum, mida tal oleks tulnud katta juhul, kui krediidasutus või investeerimisühing oleks lõpetatud ja likvideeritud tavalises maksejõuetusmenetluses.
- (111) Kuigi tagatud hoiuste omanikud on kaitstud kriisilahendusmenetluses tekkiva kahjumi eest, on muud kõlblikud hoiused kahjumi katmise eesmärgil potentsiaalselt kasutatavad. Selleks et tagada teatav kaitse tase füüsilistele isikutele ning mikro-, väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele, kelle kõlblike hoiuste maht ületab tagatud hoiuste taseme, tuleks niisugustest hoiustest tulenevad nõuded rahulda enne tavalisi tagamata ja eelisnõudeõiguseta võlausaldajate nõudeid, nagu sätestatud siseriiklikus õiguses tavalise maksejõuetusmenetluse korral. Hoiuste tagamise skeemi nõude peaks siseriikliku õiguse järgi saama rahuldada isegi enne eespool nimetatud kõlblikest hoiustest tulenevaid nõudeid. Liikmesriikide maksejõuetusõiguse ühtlustamine selles valdkonnas on samuti vajalik, et minimeerida liikmesriikide kriisilahendusfondide riskipositsiooni kooskõlas käesoleva direktiivi põhimõttega, et kriisilahenduse korral ei tohiks võlausaldaja jääda halvemasse seisu kui tavalise maksejõuetusmenetluse korral.
- (112) Juhul kui hoiused antakse krediidasutuse või investeerimisühingu kriisilahenduse korral üle teisele krediidasutusele või investeerimisühingule ei tohiks hoiustajad olla kindlustatud suuremas matus kui kaitse, mis on sätestatud direktiivis 2014/49/EL. Seejärel peaksid hoiustest tulenevad nõuded, mis on jäetud kriisilahendusmenetluses olevasse krediidasutusse või investeerimisühingusse, olema piiratud üleantud summa ja direktiiviga 2014/49/EL sätestatud tagatud summa vahega. Juhul kui üleantud hoiuste summa on tagatud summast suurem, ei tohiks hoiustajal olla õigust esitada hoiuste tagamise skeemi vastu nõuet seoses hoiusega, mis jäi kriisilahendusmenetluses krediidasutusse või investeerimisühingusse.
- (113) Käesolevas direktiivis sätestatud rahastute Euroopa süsteemi loomine peaks tagama liikmesriikides kriisilahenduse tarvis käsutada olevate rahaliste vahendite kasutamise koordineerimise.

- (114) Komisjonil peaks olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte, et täpsustada mõistete „kriitilised funktsioonid” ja „põhiäriühendid” määratlemise kriteeriumid käesoleva direktiivi kohaldamiseks; asjaolud, mille esinemisel on vaja välistada kohustused allahindamise või konverteerimise nõuetest; kokkuleppeliigid, mille puhul liikmesriigid tagavad osalise üleandmise või lepingutingimuste muutmise või tühistamise korral asjakohase kaitse; viis, kuidas krediitdatasutuste ja investeerimisühingute osamakseid kriisilahendusrahastusse kohandada proportsionaalselt nende riskiprofiliga; registreerimise, arvestusalased, aruandluse ja muud kohustused, tagamaks et *ex ante* osamaksed tasutakse täielikult; ning asjaolud, mille esinemisel võib krediitdatasutuse või investeerimisühingu ajutiselt vabastada *ex post* osamaksete tasumisest. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (119) On asjakohane, et käesolevas direktiivis sätestatud juhtudel peaks Euroopa Pangandusjärelevalve edendama riiklike asutuste tavade lähendamist suuniste abil vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 16. Valdcondades, millele regulatiivsed või rakenduslikud tehnilised standardid ei laiene, võib Euroopa Pangandusjärelevalve anda omal algatusel välja suuniseid ja soovitusi liidu õiguse kohaldamise kohta.
- (116) Euroopa Parlamendil ja nõukogul peaks olema delegeeritud õigusakti suhtes vastuväidete esitamiseks aega kolm kuud alates selle teatavastegemisest. Euroopa Parlamendil ja nõukogul peaks olema võimalik teavitada teisi institutsioone oma kavatsusest vastuväiteid mitte esitada.
- (117) Finantsteenuste tehnilised standardid peaksid hõlbustama järjepidevat ühtlustamist ning hoiustajate, investorite ja tarbijate asjakohast kaitset kogu liidus. Kuna Euroopa Pangandusjärelevalvel on põhjalikud eriteadmised, oleks tõhus ja asjakohane teha talle käesolevas direktiivis sätestatud juhtudel ülesandeks töötada välja regulatiivsete ja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, mille puhul ei ole vaja teha poliitikavalikuid, ja esitada need komisjonile.
- (118) Komisjon peaks võtma Euroopa Pangandusjärelevalve poolt välja töötatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud vastu ELi toimimise lepingu artikli 290 kohaste delegeeritud õigusaktidega ning kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14. Komisjon peaks käesolevas direktiivis sätestatud juhtudel vastu võtma Euroopa Pangandusjärelevalve poolt välja töötatud rakenduslike tehniliste standardite eelnõud rakendusaktidega kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 291 ning määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.
- (119) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2001/24/EÜ ⁽¹⁾ on sätestatud selliste otsuste vastastikune tunnustamine ja täitmise tagamine kõigis liikmesriikides, mis on seotud selliste krediitdatasutuste ja investeerimisühingute reorganiseerimise ja likvideerimisega, kellel on filiaalid muudes liikmesriikides kui need, kus neil on peakorterid. Kõnealuse direktiiviga on tagatud, et krediitdatasutuse ja investeerimisühingu vara ja kohustustega, hoolimata sellest, millises riigis need asuvad, tegeldakse päritoluliikmesriigis ühtses menetluses ning et vastuvõtva liikmesriigi võlausaldaajad koheldakse samamoodi kui päritoluliikmesriigi võlausaldaajaid. Tulemusliku kriisilahenduse saavutamiseks tuleks direktiivi 2001/24/EÜ kohaldada juhul, kui kriisilahenduse vahendeid kasutatakse nii krediitdatasutuste ja investeerimisühingute suhtes kui ka muude ettevõtjate suhtes, kellele laieneb kriisilahendusmenetlus. Seepärast tuleks direktiivi 2001/24/EÜ vastavalt muuta.
- (120) Liidu äriühinguõiguse direktiivid sisaldavad kohustuslikke eeskirju selliste krediitdatasutuste ja investeerimisühingute aktsionäride ja võlausaldaajate kaitseks, kes kuuluvad kõnealuste direktiivide reguleerimisalasse. Olukorras, kus kriisilahendusasutused peavad kiiresti tegutsema, võivad need eeskirjad takistada tõhusat meetmete võtmist ning kriisilahenduse vahendite ja õiguste kasutamist kriisilahendusasutuste poolt, mistõttu käesolevasse direktiivi tuleks lisada asjakohased erandid. Selleks et tagada sidusrühmadele maksimaalne õiguskindlus, peaksid erandid olema selged ja neid tuleks piiritleda kitsalt; samuti tuleks neid kasutada üksnes avalikus huvis ja juhul, kui kriisilahendusmenetluse käivitavad tingimused on täidetud. Kriisilahenduse vahendite kasutamise eelduseks on kriisilahenduse eesmärkidele ja käesolevas direktiivis sätestatud kriisilahenduse eelduseks olevatele tingimustele vastamine.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. aprilli 2001. aasta direktiiv 2001/24/EÜ krediitdatasutuste saneerimise ja likvideerimise kohta (EÜT L 125, 5.5.2001, lk 15).

- (121) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2012/30/EL⁽¹⁾ sisaldab eeskirju aktsionäride õiguse kohta otsustada kapitali suurendamise ja vähendamise üle, eeskirju nende õiguse kohta osaleda uues aktsiaemissioonis sularaha eest, võlausaldajate kaitse kohta kapitali vähendamise korral ning aktsionäride üldkoosoleku kokkukutsumise kohta kapitali olulise kaotuse korral. Need eeskirjad võivad takistada kriisilahendusasutuste kiiret tegutsemist ning neist tuleks sätestada asjakohased erandid.
- (122) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2011/35/EL⁽²⁾ on sätestatud eeskirjad muu hulgas ühinemise heakskiitmise kohta iga ühineva äriühingu üldkoosoleku poolt, nõute kohta seoses ühinemislepingu, juhtkonna aruande ja eksperdi aruandega ning eeskirjad võlausaldajate kaitse kohta. Nõukogu direktiiv 82/891/EMÜ⁽³⁾ sisaldab sarnaseid eeskirju aktsiaseltside jagunemise kohta. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2005/56/EÜ⁽⁴⁾ on sätestatud vastavad eeskirjad seoses piiratud vastutusega äriühingute piiriülese ühinemisega. Selleks et kriisilahendusasutused saaksid kiiresti tegutseda, tuleks kehtestada asjakohased erandid kõnealustest direktiividest.
- (123) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2004/25/EÜ⁽⁵⁾ sisaldab kohustust algetada kohustuslik ülevõtupakkumine kõigile äriühingu aktsiatele õiglase hinna eest, nagu on määratletud kõnealuses direktiivis, juhul kui aktsionär omandab otse või kaudselt, üksi või koos teistega teatava protsendi selle äriühingu aktsiast, mis annab talle selle üle kontrolli, nagu on määratletud siseriikliku õigusega. Kohustusliku ülevõtupakkumise reegli eesmärk on kaitsta vähemusaktsionäre juhul, kui kontrollpaki omanik muutub. Samas võib sellise kuluka kohustuse väljavaade heidutada potentsiaalseid investoreid, kes võiksid mõjutatud krediitiasutusse või investeerimisühingusse raha paigutada, muutes seeläbi kriisilahendusasutustel kõigi nende kriisilahendusõiguste kasutamise keeruliseks. Tuleks sätestada asjakohased erandid kohustusliku pakkumise reeglist sel määral, kui see on vajalik kriisilahendusõiguste kasutamiseks, samas kui pärast kriisilahenduse etapi lõppu tuleks kohustusliku pakkumise reeglit kohaldada iga aktsionäri suhtes, kes omandab asjaomases krediitiasutuses või investeerimisühingus aktsiate kontrollpaki.
- (124) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2007/36/EÜ⁽⁶⁾ on sätestatud aktsionäride menetluslikud õigused seoses aktsionäride üldkoosolekute. Direktiivis 2007/36/EÜ on muu hulgas sätestatud minimaalne üldkoosolekute kokkukutsumisest etteatamise aeg ning üldkoosoleku kokkukutsumise teate sisu. Need eeskirjad võivad takistada kriisilahendusasutuste kiiret tegutsemist ning seega tuleks sätestada asjakohased erandid sellest direktiivist. Enne kriisilahendust võib tekkida vajadus kiiresti suurendada kapitali, juhul kui krediitiasutus või investeerimisühing ei täida või tõenäoliselt ei täida määruse (EL) nr 575/2013 ja direktiivi 2013/36/EL nõudeid ning kapitali suurendamine võiks arvatavalt taastada tema rahuldava finantsseisundi ja hoida ära olukorra, kus kriisilahenduse läve tingimused saavad täidetud. Selliseks olukorras tuleks võimaldada kutsuda üldkoosolek kokku lühikese etteatamisajaga. Siiski peaks aktsionäridele jääma õigus otsustada kapitali suurendamise ja lühema etteatamisajaga üldkoosolekute kokkukutsumise üle. Sellise korra kehtestamiseks tuleks sätestada asjakohased erandid direktiivist 2007/36/EÜ.
- (125) Selleks et tagada kriisilahendusasutuste esindatus määrusega (EL) nr 1092/2010, määrusega (EL) nr 1093/2010, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010⁽⁷⁾ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta direktiiv 2012/30/EL tagatiste kooskõlastamise kohta, mida liikmesriigid äriühingu liikmete ja kolmandate isikute huvide kaitseks Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 54 teises lõigus tähendatud äriühingutelt nõuavad seoses aktsiaseltside asutamise ning nende kapitali säilitamise ja muutmise, et muuta sellised tagatised võrdväärseteks (ELT L 315, 14.11.2012, lk 74).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2011. aasta direktiiv 2011/35/EL, mis käsitleb aktsiaseltside ühinemist (ELT L 110, 29.4.2011, lk 1).

⁽³⁾ Nõukogu 17. detsembri 1982. aasta kuues direktiiv 82/891/EMÜ, mis käsitleb aktsiaseltside jagunemist lähtuvalt asutamislepingu artikli 54 lõike 3 punktist g (EÜT L 378, 31.12.1982, lk 47).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. oktoobri 2005. aasta direktiiv 2005/56/EÜ piiratud vastutusega äriühingute piiriülese ühinemise kohta (ELT L 310, 25.11.2005, lk 1).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/25/EÜ, ülevõtmispakkumiste kohta (ELT L 142, 30.4.2004, lk 12).

⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli 2007. aasta direktiiv 2007/36/EÜ noteeritud äriühingute aktsionäride teatavate õiguste kasutamise kohta (ELT L 184, 14.7.2007, lk 17).

⁽⁷⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1094/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/79/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 48).

(EL) nr 1095/2010 ⁽¹⁾ loodud Euroopa finantsjärelevalve süsteemis ning selleks et Euroopa Pangandusjärelevalvel oleks vajalik pädevus käesoleva direktiiviga sätestatud ülesannete täitmiseks, tuleks määrust (EL) nr 1093/2010 muuta, et kaasata käesolevas direktiivis kindlaks määratud riiklikud kriisilahendusasutused kõnealuse määrusega kehtestatud pädevate asutuste määratlusse. Selline kriisilahendusasutuste ja pädevate asutuste võrdsustamine vastavalt määrusele (EL) nr 1093/2010 on kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 25 kohaselt Euroopa Pangandusjärelevalvele omistatud ülesannetega aidata kaasa finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavade koostamisele ja koordineerimisele ja osaleda selles aktiivselt ning hõlbustada maksejõuetute krediidasutuste ja investeerimisühingute kriisilahendust, eelkõige piiriüleste konsolideerimisgruppide puhul.

- (126) Et tagada krediidasutuste ja investeerimisühingute poolt käesolevast direktiivist tulenevate nõuete täitmine ning tagada, et neile saab osaks sarnane kohtlemine kogu liidus, tuleks liikmesriikidelt nõuda, et nad kehtestaksid halduskaristused ja muud haldusmeetmed, mis on tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad, nende isikutele, kes tegelikult kontrollivad krediidasutuste ja investeerimisühingute majandustegevust ja nende juhtorganit. Seepärast peaksid liikmesriikide kehtestatud halduskaristused ja muud haldusmeetmed vastama teatavatele olulistele nõuetele seoses adressaatide, karistuse või muu haldusmeetme kohaldamisel arvessevõetavate kriteeriumide, karistuse või muude haldusmeetmete avalikustamise, peamiste karistusõiguste ja rahaliste haldustrahvide suurusega. Euroopa Pangandusjärelevalve peaks rangeid ametisaladuse hoidmise nõudeid järgides pidama keskandmebaasi kõigi halduskaristuste kohta ning kaebustealase teabe kohta, mille talle teatavad pädevad asutused ja kriisilahendusasutused.
- (127) Käesolev direktiiv osutab nii halduskaristustele kui ka muudele haldusmeetmetele, et katta kõik meetmed, mida kohaldatakse õigusrikkumise järel, ning mille eesmärk on edaspidi ennetada õigusrikkumisi, olgu see siis siseriikliku õiguse kohaselt karistus või muu haldusmeede.
- (128) Kuigi miski ei takista liikmesriikidel kehtestada eeskirju nii halduskaristuste kui ka kriminaalkaristuste kohta sama õigusrikkumise eest, ei tohiks liikmesriikidelt nõuda eeskirjade kehtestamist selliste käesoleva direktiivi rikkumiste suhtes kohaldatavate halduskaristuste kohta, mille suhtes on kohaldatav siseriiklik kriminaalõigus. Liikmesriikidel ei ole siseriikliku õiguse kohaselt kohustust kehtestada sama õigusrikkumise suhtes nii haldus- kui ka kriminaalkaristust, kuid nad võivad seda teha, kui siseriiklik õigus seda lubab. Kriminaalkaristuste kohaldamine halduskaristuste või muude haldusmeetmete asemel käesoleva direktiivi rikkumiste puhul ei peaks aga vähendama ega muul viisil mõjutama kriisilahendusasutuste ja pädevate asutuste võimet teha koostööd teiste liikmesriikide kriisilahendusasutuste ja pädevate asutustega, omada juurdepääsu teabele ja vahetada nendega õigeaegselt teavet käesoleva direktiivi kohaldamise eesmärgil, sealhulgas pärast asjaomase õigusrikkumise suhtes kriminaalmenetluse alustamist pädevate õigusasutuste poolt.
- (129) Vastavalt liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühisele poliitilisele deklaratsioonile selgitavate dokumentide kohta ⁽²⁾ kohustuvad liikmesriigid lisama põhjendatud juhtudel ülevõtmismeesmeid käsitlevatele teadetele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi komponentide ja ülevõtvate siseriiklike õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et selliste dokumentide edastamine on põhjendatud.
- (130) Käesolevas direktiivis austatakse põhiõigusi ja eelkõige hartas tunnustatud õigusi, vabadusi ja põhimõtteid, eelkõige õigust omandile, õigust tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohtulikule arutamisele ning õigust kaitsele.
- (131) Kuna liikmesriigid ei suuda käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt ühtlustada krediidasutuste ja investeerimisühingute kriisilahenduse materiaal- ja menetlusõiguse norme, piisavalt saavutada, küll aga on seda krediidasutuse või investeerimisühingu maksejõuetuse tagajärgede tõttu parem saavutada liidu tasandil tervikuna, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1095/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/77/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 84).

⁽²⁾ ELT C 369, 17.12.2011, lk 14.

- (132) Tehes otsuseid või võttes meetmeid käesoleva direktiivi alusel, peaksid pädevad asutused ja kriisilahendusasutused alati võtma nõuetekohaselt arvesse oma otsuste ja meetmete mõju teiste liikmesriikide finantsstabiilsusele ja majanduslikule olukorrale ning peaksid kaaluma iga tütarettevõtja või filiaali olulisust selle asutamise liikmesriigi finantssektori ja majanduse jaoks, isegi juhul, kui asjaomane tütarettevõtja või filiaal on konsolideerimisgrupi jaoks vähem oluline.
- (133) Komisjon vaatab läbi käesoleva direktiivi üldise kohaldamise ning kaalub eelkõige, pidades silmas korda, mis on võetud kasutusele mis tahes liidu õigusaktiga, millega luuakse rohkem kui ühte liikmesriiki hõlmav kriisilahendus-kord, Euroopa Pangandusjärelevalve õiguste kasutamist käesoleva direktiivi alusel seoses vahendajarolli võtmisega korras osaleva liikmesriigi kriisilahendusasutuse ja selles mitteosaleva liikmesriigi kriisilahendusasutuse vahel,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I JAOTIS

REGULEERIMISALA, MÕISTED JA AMETIASUTUSED

Artikkel 1

Reguleerimisese ja -ala

1. Käesoleva direktiiviga kehtestatakse finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse normid ja menetlused järgmiste ettevõtjate puhul:

- a) liidus asutatud krediidasutused ja investeerimisühingud;
- b) liidus asutatud finantseerimisasutused, kui finantseerimisasutus on krediidasutuse või investeerimisühingu tütarettevõtja või punktides c või d osutatud äriühingu tütarettevõtja ning kuulub emaettevõtja konsolideeritud järelevalve alla vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artiklitele 6 kuni 17;
- c) liidus asutatud finantsvaldusettevõtjad, segafinantsvaldusettevõtjad ja segavaldusettevõtjad;
- d) liikmesriigis emaettevõtjana tegutsevad finantsvaldusettevõtjad, liidus emaettevõtjana tegutsevad finantsvaldusettevõtjad, liikmesriigis emaettevõtjana tegutsevad segafinantsvaldusettevõtjad, liidus emaettevõtjana tegutsevad segafinantsvaldusettevõtjad;
- e) krediidasutuste ja investeerimisühingute filiaalid, mis on rajatud väljaspool liitu vastavalt käesolevas direktiivis sätestatud eritingimustele.

Käesoleva direktiivi alusel nõuete kehtestamisel ja kohaldamisel ning nende kasutuses olevate eri vahendite kasutamisel seoses esimeses lõigus osutatud ettevõtjaga, ning arvestades erisätetega, võtavad kriisilahendusasutused ja pädevad asutused arvesse ettevõtja majandustegevuse iseloomu, aktsionäride struktuuri, õiguslikku vormi, riskiprofiili, suurust ja õiguslikku staatust, tema seotust teiste krediidasutuste ja investeerimisühingute või finantssüsteemiga üldiselt, tema tegevuse ulatust ja keerukust, kuulumist krediidasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi, mis vastab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 113 lõike 7 nõuetele, või muusse kooperative vastastikuse solidaarsuse süsteemi, millele on osutatud kõnealuse määruse artikli 113 lõikes 6, ning seda, kas ta teostab Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/65/EL artikli 4 lõike 1 punktis 2 määratletud investeerimisteenusi või -tegevusi.

2. Liikmesriigid võivad võtta vastu käesolevas direktiivis ja käesoleva direktiivi põhjal vastu võetud delegeeritud õigusaktides ning rakendusaktides sätestatud eeskirjadest rangemad või neid täiendavad eeskirjad ja neid kohaldada, kui need on üldkohaldatavad ega lähe vastuollu käesoleva direktiiviga ega selle põhjal vastu võetud delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktidega.

Artikkel 2

Mõisted

1. Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „kriisilahendus” – kriisilahenduse vahendi või artikli 37 lõikes 9 osutatud vahendi kasutamine artikli 31 lõikes 2 osutatud ühe või enama kriisilahenduse eesmärgi saavutamiseks;
- 2) „krediidiasutus” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 1 määratletud krediidiasutus, välja arvatud direktiivi 2013/36/EL artikli 2 lõikes 5 osutatud ettevõtjad;
- 3) „investeeringisühing” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 2 määratletud investeeringisühing, mille suhtes kohaldatakse direktiivi 2013/36/EL artikli 28 lõikes 2 sätestatud algkapitali nõuet;
- 4) „finantseerimisasutus” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 26 määratletud finantseerimisasutus;
- 5) „tütarettevõtja” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 16 määratletud tütarettevõtja;
- 6) „emaettevõtja” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 15 alapunktis a määratletud emaettevõtja;
- 7) „konsolideeritud alus” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 47 määratletud konsolideeritud olukord;
- 8) „krediidiasutuste ja investeeringisühingute kaitseskeem” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 113 lõikes 7 sätestatud nõuetele vastav lepinguline kord;
- 9) „finantsvaldusettevõtja” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 20 määratletud finantsvaldusettevõtja;
- 10) „segafinantsvaldusettevõtja” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 21 määratletud segafinantsvaldusettevõtja;
- 11) „segavaldusettevõtja” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 22 määratletud segavaldusettevõtja;
- 12) „liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 30 määratletud liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja;
- 13) „liidus emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 31 määratletud ELis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja;
- 14) „liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 32 määratletud liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja;
- 15) „liidus emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 33 määratletud ELis emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja;
- 16) „kriisilahenduse eesmärgid” – artikli 31 lõikes 2 osutatud kriisilahenduse eesmärgid;
- 17) „filiaal” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 17 määratletud filiaal;

- 18) „kriisilahendusasutus” – artikli 3 kohaselt liikmesriigi määratud ametiasutus;
- 19) „kriisilahenduse vahend” – artikli 37 lõikes 3 osutatud kriisilahenduse vahend;
- 20) „kriisilahendusõigus” – artiklites 63–72 osutatud õigus;
- 21) „pädev asutus” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 40 määratletud pädev asutus, k.a Euroopa Keskpang seoses talle nõukogu määrusega (EL) nr 1024/2013 ⁽¹⁾ antud eriulesannetega;
- 22) „pädev ministeerium” – rahandusministeerium või muu riigi tasandil vastavalt riiklikule pädevuste jaotusele majandus-, finants- ja eelarveküsimuste eest vastutav liikmesriigi ministeerium, mis on määratud kooskõlas artikli 3 lõikega 5;
- 23) „krediidiasutus või investeerimisühing” – krediidiasutus või investeerimisühing;
- 24) „juhtorgan” – direktiivi 2013/36/EL artikli 3 lõike 1 punktis 7 määratletud juhtorgan;
- 25) „kõrgem juhtkond” – direktiivi 2013/36/EL artikli 3 lõike 1 punktis 9 määratletud kõrgem juhtkond;
- 26) „konsolideerimisgrupp” – emaettevõtja koos selle tütarettevõtjatega;
- 27) „piiriülene konsolideerimisgrupp” – konsolideerimisgrupp, mille ettevõtjad on asutatud rohkem kui ühes liikmesriigis;
- 28) „erakorraline avaliku sektori finantstoetus” – riigiabi ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses või mis tahes muu riigiülesel tasandil osutatav avaliku sektori finantstoetus, mis oleks riigiabi, kui seda osutataks riigi tasandil, mida antakse sellise krediidiasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktides b, c või d osutatud ettevõtja või konsolideerimisgrupi, millesse selline krediidiasutus või investeerimisühing või ettevõtja kuulub, jätkusuutlikkuse, likviidsuse või maksevõimelisuse säilitamiseks või taastamiseks;
- 29) „erakorraline likviidsusabi” – keskpanga raha või mis tahes muu sellise abi, mis võib kaasa tuua keskpanga rahaliste vahendite suurenemise, eraldamine keskpanga poolt maksevõimelisele finantseerimisasutusele või maksevõimeliste finantseerimisasutuste konsolideerimisgrupile, kellel on ajutised likviidsusprobleemid, ilma et selline tehing oleks osa rahapoliitikast;
- 30) „süsteemne kriis” – finantssüsteemi häire, millel võivad olla tõsised negatiivsed tagajärjed siseturule ja reaalmajandusele. Kõik finantsvahendajate, -turgude ja -infrastruktuuri liigid võivad olla teataval määral süsteemselt tähtsad;
- 31) „konsolideerimisgrupi ettevõtja” – juriidiline isik, mis kuulub konsolideerimisgruppi;
- 32) „finantsseisundi taastamise kava” – artikli 5 kohaselt krediidiasutuse või investeerimisühingu koostatav ja hallatav finantsseisundi taastamise kava;
- 33) „konsolideerimisgrupi finantsseisundi taastamise kava” – artikli 7 kohaselt koostatav ja hallatav konsolideerimisgrupi finantsseisundi taastamise kava;
- 34) „oluline filiaal” – filiaal, mida võiks vastuvõtvas liikmesriigis pidada oluliseks vastavalt direktiivi 2013/36/EL artikli 51 lõikele 1;

⁽¹⁾ Nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Keskpangale eriulesanded seoses krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT L 287, 29.10.2013, lk 63).

- 35) „kriitilised funktsioonid” – tegevus, teenused või tegevused, mille seiskumine toob ühes või enamas liikmesriigis tõenäoliselt kaasa reaalmajanduse jaoks oluliste teenuste katkemise või häirib tõenäoliselt finantsstabiilsust krediidiasutuse või investeerimisühingu või konsolideerimisgrupi suuruse, turuosa, välise ja sisemise seotuse, keerukuse või piiriülese tegevuse tõttu, pidades eelkõige silmas kõnealuste tegevuste, teenuste või tegevuste asendatavust;
- 36) „põhiäriiliinid” – äriiliinid ja sellega seonduvad teenused, mis on krediidiasutuse või investeerimisühingu või konsolideerimisgrupi, kuhu krediidiasutus või investeerimisühing kuulub, tulude, kasumi või frantsiisiväärtuse olulisteks allikateks;
- 37) „konsolideeritud järelevalvet teostav asutus” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 41 määratletud konsolideeritud järelevalvet teostav asutus;
- 38) „omavahendid” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 118 määratletud omavahendid;
- 39) „kriisilahenduse eeltingimused” – artikli 32 lõikes 1 osutatud tingimused;
- 40) „kriisilahenduse meede” – otsus alustada krediidiasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja suhtes artikli 32 või 33 kohaselt kriisilahendusmenetlust, kriisilahenduse vahendi rakendamist või ühe või enama kriisilahendusõiguse kasutamist;
- 41) „kriisilahenduse kava” – krediidiasutuse või investeerimisühingu jaoks artikli 10 kohaselt koostatud kriisilahenduse kava;
- 42) „konsolideerimisgrupi kriisilahendus” – üks järgmisest kahest tegevusest:
- a) kriisilahenduse meetme võtmine emaettevõtja või konsolideeritud järelevalve all oleva krediidiasutuse või investeerimisühingu tasandil või
 - b) kriisilahenduse vahendite rakendamise koordineerimine ja kriisilahendusõiguste kasutamine kriisilahendusasutuse poolt konsolideerimisgrupi ettevõtjate suhtes, mis vastavad kriisilahenduse eeltingimustele;
- 43) „konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kava” – vastavalt artiklitele 12 ja 13 koostatud kava konsolideerimisgrupi kriisilahenduseks;
- 44) „konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus” – kriisilahendusasutus liikmesriigis, kus asub konsolideeritud järelevalvet teostav asutus;
- 45) „konsolideerimisgrupi kriisilahenduse skeem” – konsolideerimisgrupi kriisilahenduse eesmärgil artikli 91 kohaselt koostatud kava;
- 46) „kriisilahenduse kolleegium” – vastavalt artiklile 88 loodud kolleegium, mis täidab artikli 88 lõikes 1 osutatud ülesandeid;
- 47) „tavaline maksejõuetusmenetlus” – maksejõuetusmenetlus võlgniku kõigi võlakohustuste suhtes, mille käigus võlgnik kaotab täielikult või osaliselt oma vara käsutamise õiguse, ja likvideerija või halduri määramist ning mida tavaliselt rakendatakse krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes vastavalt siseriiklikule õigusele, mis on kehtestatud konkreetselt nende krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes või on üldiselt kohaldatav mis tahes juriidilise või füüsilise isiku suhtes;
- 48) „võlainstrumendid” – artikli 63 lõike 1 punktide g ja j tähenduses võlakirjad ja muud liiki võõrandatavad võlainstrumendid, instrumendid, mille alusel tekib võlg või tunnustatakse võla olemasolu, ning instrumendid, mis annavad õiguse võlainstrumentide omandamiseks;
- 49) „liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 28 määratletud liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing;

- 50) „liidus emattevõtjana tegutsev krediidasutus või investeerimisühing” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 29 määratletud ELis emattevõtjana tegutsev krediidasutus või investeerimisühing;
- 51) „omavahendite nõuded” – määruse (EL) nr 575/2013 artiklites 92–98 sätestatud nõuded;
- 52) „järelevalvekolleegium” – direktiivi 2013/36/EL artikli 116 kohaselt moodustatud järelevalvekolleegium;
- 53) „liidu riigiabi raamistik” – ELi toimimise lepingu artiklitega 107, 108 ja 109 kehtestatud ning ELi toimimise lepingu artikli 108 lõike 4 või artikli 109 alusel vastu võetud määrustega ja kõigi muude liidu aktidega, sealhulgas suuniste, teatiste ja teadetega loodud raamistik;
- 54) „likvideerimine” – krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja vara realiseerimine;
- 55) „vara eraldamise vahend” – moodus, mida kriisilahendusamet kasutab, et anda kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu vara, nõuded või kohustused üle vara valitsemise ettevõtjale vastavalt artiklile 42;
- 56) „vara valitsemise ettevõtja” – juriidiline isik, mis vastab artikli 42 lõikes 2 sätestatud nõuetele;
- 57) „kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahend” – moodus, mida kriisilahendusamet kasutab allahindamise ja konverteerimise õiguse kasutamiseks kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu kohustuste suhtes vastavalt artiklile 43;
- 58) „ettevõtte võõrandamise vahend” – moodus, mida kriisilahendusamet kasutab kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu poolt emiteeritud aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide või kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu vara, nõuete või kohustuste üleandmiseks omandajale, kes ei ole sildasutus, vastavalt artiklile 38;
- 59) „sildasutus” – juriidiline isik, mis vastab artikli 40 lõikes 2 sätestatud nõuetele;
- 60) „sildasutuse vahend” – moodus, mida kasutatakse kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu poolt emiteeritud aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide või kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu vara, nõuete või kohustuste üleandmiseks sildasutusele vastavalt artiklile 40;
- 61) „omandiõiguse instrumendid” – aktsiad, osad, muud omandiõigust tõendavad instrumendid või instrumendid, mis on konverteeritavad aktsiateks, osadeks või muudeks omandiõiguse instrumentideks või annavad õiguse omandada aktsiaid, osi või muid omandiõiguse instrumente, ning instrumendid, mis väljendavad osalust aktsiates, osades või muudes omandiõiguse instrumentides;
- 62) „aktsionärid” – aktsionärid, osanikud või muude omandiõiguse instrumentide omajad;
- 63) „üleandmise õigus” – artikli 63 lõike 1 punktis c või d sätestatud õigus anda aktsiad, muud omandiõiguse instrumendid, võlainstrumendid, vara, nõuded või kohustused või nende mis tahes kombinatsioon üle kriisilahendusmenetluses olevalt krediidasutuselt või investeerimisühingult saajale;
- 64) „keskne vastaspool” – määruse (EL) nr 648/2012 artikli 2 lõikes 1 määratletud keskne vastaspool;
- 65) „tuletisinstrument” – määruse (EL) nr 648/2012 artikli 2 lõikes 5 määratletud tuletisinstrument;
- 66) „allahindamise ja konverteerimise õigus” – artikli 59 lõikes 2 ja artikli 63 lõike 1 punktides e–i sätestatud õigused;

- 67) „tagatud kohustus” – kohustus, mille puhul võlausaldaja õigus tagasimaksele või muud liiki tulemusele on tagatud võlakohustuse, pandi või pandiõiguse või tagatiskokkuleppega, sealhulgas kohustused, mis tulenevad repotehingutest ja muudest omandiõiguse üleminekul põhinevatest tagatiskokkulepetest;
- 68) „esimese taseme põhiomavahendite instrumendid” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 28 lõigetes 1–4, artikli 29 lõigetes 1–5 või artikli 31 lõikes 1 sätestatud tingimustele vastavad kapitaliinstrumendid;
- 69) „täiendavad esimese taseme omavahendite instrumendid” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 52 lõikes 1 sätestatud tingimustele vastavad kapitaliinstrumendid;
- 70) „kogusumma” – kogusumma, mille võrra on kriisilahendusasutus otsustanud kõlblikke kohustusi artikli 46 lõike 1 kohaselt alla hinnata või konverteerida;
- 71) „kõlblikud kohustused” – krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja kohustused ja kapitaliinstrumendid, mis ei ole esimese taseme põhiomavahendite instrumendid, täiendavad esimese taseme omavahendite instrumendid või teise taseme omavahendite instrumendid ja mis ei ole artikli 44 lõike 2 kohaselt kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendusala välja jäetud;
- 72) „hoiuste tagamise skeem” – direktiivi 2014/49/EL artikli 4 kohaselt liikmesriigis loodud hoiuste tagamise skeem, mis on ametlikult tunnustatud;
- 73) „teise taseme omavahendite instrumendid” – määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 63 sätestatud tingimustele vastavad kapitaliinstrumendid või allutatud laenud;
- 74) „asjaomased kapitaliinstrumendid” – IV jaotise IV peatüki 5. jao ja IV jaotise V peatüki kohaldamisel täiendavate esimese taseme omavahendite instrumendid ja teise taseme omavahendite instrumendid;
- 75) „konverteerimise määr” – tegur, millega määratakse kindlaks aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide arv, milleks teatavat liiki kohustus konverteeritakse, osutades kas kõnealust liiki üksikule instrumendile või võlanõude teatavale väärtusühikule;
- 76) „mõjutatud võlausaldaja” – võlausaldaja, kelle nõudeõigus on seotud kohustusega, mida kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kasutamise kohaseid allahindamise või konverteerimise õigust kasutades vähendatakse või konverteeritakse aktsiateks või muudeks omandiõiguse instrumentideks;
- 77) „mõjutatud omaja” – omandiõiguse instrumentide omaja, kelle omandiõiguse instrumendid tunnistatakse kehtetuks artikli 63 lõike 1 punktis h osutatud õiguse alusel;
- 78) „asjaomane ametiasutus” – artikli 61 kohaselt kindlaks tehtud liikmesriigi asutus, kes siseriikliku õiguse alusel vastutab artikli 59 lõikes 3 osutatud otsuste eest;
- 79) „asjaomane emaettevõtja” – liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev krediidasutus või investeerimisühing või liidus emaettevõtjana tegutsev krediidasutus või investeerimisühing või finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja või segavaldusettevõtja või liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja või liidus emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja või liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja või liidus emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja, mille suhtes rakendatakse kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit;
- 80) „saaja” – üksus, millele kriisilahendusmenetluses olev krediidasutus või investeerimisühing annab üle aktsiad, muud omandiõiguse instrumendid, võlainstrumendid, vara, õigused või kohustused või nende mis tahes kombinatsiooni;
- 81) „tööpäev” – päev, mis ei ole laupäev, pühapäev ega asjaomases liikmesriigis riigipüha;

- 82) „lõpetamisõigus” – õigus leping üles öelda, õigus nõuda kohustuste täitmise kiirendamist või lõpuleviimist või nende mahakandmist või tasaarvestamist, või netokohustuse väljatoomist või mis tahes sarnane säte, mis näeb ette lepingupoole kohustuse edasilükkamise, muutmise või kustutamise, või säte, mis takistab tekkimast sellist lepingust tulenevat kohustust, mis muul juhul tekiks;
- 83) „kriisilahendusmenetluses olev krediidasutus või investeerimisühing” – krediidasutus, investeerimisühing, finantseerimisasutus, finantsvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja, segavaldusettevõtja, liikmesriigis emettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja, liidus emettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja, liikmesriigis emettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja või liidus emettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja, mille suhtes võetakse kriisilahenduse meede;
- 84) „liidu tütarettevõtja” – krediidasutus või investeerimisühing, mis on asutatud liikmesriigis ning mis on kolmanda riigi krediidasutuse või investeerimisühingu või kolmanda riigi emettevõtja tütarettevõtja;
- 85) „liidus tegutsev emettevõtja” – liidus emettevõtjana tegutsev krediidasutus või investeerimisühing, liidus emettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja või liidus emettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja;
- 86) „kolmanda riigi krediidasutus või investeerimisühing” – ettevõtja, mille peakontor on asutatud kolmandas riigis ning mis juhul, kui see oleks asutatud liidus, kuuluks krediidasutuse või investeerimisühingu määratluse alla;
- 87) „kolmanda riigi emettevõtja” – kolmandas riigis asutatud emettevõtja, emettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja või emettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja;
- 88) „kolmanda riigi kriisilahendusmenetlus” – kolmanda riigi seaduste kohane meede kolmanda riigi krediidasutuse või investeerimisühingu või kolmanda riigi emettevõtja maksejõuetuse haldamiseks, mis on eesmärkide ja eeldatavate tulemuste poolest võrreldav käesoleva direktiivi kohaste kriisilahenduse meetmetega;
- 89) „liidu filiaal” – kolmanda riigi krediidasutuse või investeerimisühingu filiaal, mis asub liikmesriigis;
- 90) „asjaomane kolmanda riigi asutus” – kolmanda riigi asutus, mis vastutab ülesannete täitmise eest, mis on võrreldavad kriisilahendusasutuste või pädevate asutuste ülesannetega vastavalt käesolevale direktiivile;
- 91) „konsolideerimisgrupi rahastu” – selle liikmesriigi rahastu või rahastud, kus asub konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus;
- 92) „kompensatsioonitehing” – kahe samasse konsolideerimisgruppi kuuluva ettevõtja vaheline tehing, mille eesmärk on ühe selle konsolideerimisgrupi ettevõtja ja kolmanda isiku vahel sõlmitud teisest tehingust tekkinud riski osaline või täielik ülekandmine;
- 93) „konsolideerimisgrupisene garantii” – leping, millega üks konsolideerimisgrupi ettevõtja tagab sama konsolideerimisgrupi teise ettevõtja kohustusi kolmanda isiku ees;
- 94) „tagatud hoiused” – direktiivi 2014/49/EL artikli 2 lõike 1 punktis 5 määratletud tagatud hoiused;
- 95) „kõlblikud hoiused” – direktiivi 2014/49/EL artikli 2 lõike 1 punktis 4 määratletud kõlblikud hoiused;
- 96) „pandikiri” – Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/65/EÜ ⁽¹⁾ artikli 52 lõikes 4 osutatud instrument;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/65/EÜ vabalt võrandavatavatesse väärtipaberitesse ühiseks investeeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (ELT L 302, 17.11.2009, lk 32).

- 97) „omandiõiguse üleminekul põhinev finantstagatiskokkulepe” – Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/47/EÜ artikli 2 lõike 1 punktis b määratletud omandiõiguse üleminekul põhinev finantstagatiskokkulepe ⁽¹⁾;
- 98) „tasaarvestuskokkulepe (*netting*)” – kokkulepe, mille puhul mitu nõuet või kohustust saab konverteerida üheks netonõudeks, sealhulgas lõpetamisel toimuv tasaarvestus, mille puhul (mis tahes viisil määratletud) täitmist tingiva juhtumi toimumisel poolte kohustusi kiirendatakse, nii et need kuuluvad kohesele täitmisele, või need lõpetatakse, ning kummalgi juhul konverteeritakse kohustused üheks netonõudeks või asendatakse ühe netonõudega; mõiste hõlmab lõpetamisel toimuvat tasaarvestust käsitlevaid sätteid, nagu on määratletud direktiivi 2002/47/EÜ artikli 2 lõike 1 punkti n alapunktis i, ja tasaarvestust, nagu on määratletud direktiivi 98/26/EÜ artikli 2 punktis k;
- 99) „tasaarvestuskokkulepe (*set-off*)” – kokkulepe, mille puhul kaks või enam nõuet või kohustust kriisilahendusmenetluses oleva krediidiasutuse või investeerimisühingu ja vastaspoole vahel võib teineteisega tasaarvestada;
- 100) „finantslepingud” – mõiste hõlmab järgmisi lepinguid ja kokkuleppeid:
- a) väärtpaberitega seotud lepingud, sealhulgas:
 - i) lepingud väärtpaberi, väärtpaberite rühma või indeksi ostmiseks, võõrandamiseks või laenamiseks;
 - ii) väärtpaberioptsioonid või väärtpaberite rühma või indeksi optsioonid;
 - iii) repotehingud või pöördrepotehingud seoses mis tahes sellise väärtpaberi, rühma või indeksiga;
 - b) kaubalepingud, sealhulgas:
 - i) lepingud kauba või kaupade rühma või indeksi ostmiseks, võõrandamiseks või laenamiseks selle hilisema üleandmiseks;
 - ii) kaubaoptsioonid või kaupade rühma või indeksi optsioonid;
 - iii) repotehingud või pöördrepotehingud seoses mis tahes sellise kauba, kaupade rühma või indeksiga;
 - c) futuurlepingud ja forvardlepingud, sealhulgas lepingud (välja arvatud kaubalepingud) kauba või muud liiki vara, teenuse, õiguse või osaluse omandamiseks, võõrandamiseks või üleandmiseks kindlaksmääratud hinnaga hilisemal kuupäeval;
 - d) vahetuslepingud, sealhulgas:
 - i) vahetuslepingud ja optsioonid, mis on seotud intressimääradega, hetke- või muude valuutakursilepingutega, valuutaga, aktsiaindeksi või aktsiaga, võlakirjaindeksi või võlainstrumentidega, kaubaindeksite ja kaupadega, ilmaga, heitkoguste või inflatsiooniga;
 - ii) kogutulu vahetustehingud, krediidiriski marginaali või krediidiriski vahetustehingud;
 - iii) mis tahes lepingud või tehingud, mis on sarnased alapunktis i või ii osutatud lepinguga, mille suhtes toimub korduv kauplemine vahetuslepingute või tuletisinstrumentide turul;
 - e) pankadevahelised laenulepingud, mille puhul laenutähtaeg on kolm kuud või vähem;
 - f) punktides a–e osutatud lepingute või kokkulepete raamlepingud;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. juuni 2002. aasta direktiiv 2002/47/EÜ finantstagatiskokkulepete kohta (EÜT L 168, 27.6.2002, lk 43).

- 101) „kriisiennetusmeede” – finantsseisundi taastatavust pärssivate puuduste või takistuste otsese kõrvaldamise õiguste kasutamine artikli 6 lõike 6 alusel, kriisilahenduskõlblikkust pärssivate takistustega tegelemise või nende kõrvaldamise õiguste kasutamine artiklite 17 või 18 alusel, varase sekkumise meetme võtmine artikli 27 alusel, ajutise halduri nimetamine artikli 29 alusel või allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamine artikli 59 alusel;
- 102) „kriisihjemeede” – kriisilahenduse meede või erihalduri nimetamine vastavalt artiklile 35 või muu isiku nimetamine vastavalt artikli 51 lõikele 2 või artikli 72 lõikele 1;
- 103) „taastumissuutlikkus” – krediidasutuse või investeerimisühingu suutlikkus taastada oma finantsseisund pärast selle olulist halvenemist;
- 104) „hoiustaja” – direktiivi 2014/49/EL artikli 2 lõike 1 punktis 6 määratletud hoiustaja;
- 105) „investor” – investor Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 97/9/EÜ ⁽¹⁾ artikli 1 punkti 4 tähenduses;
- 106) „makrotasandi usaldatavusjärelevalvet teostav määratud riiklik asutus” – asutus, mille ülesanne on teostada makrotasandi poliitikat, millele on osutatud Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu riiklike asutuste makrotasandi pädevusi käsitleva 22. detsembri 2011. aasta soovitusel ESRB/2011/3 soovitusel B1;
- 107) „mikro-, väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad” – mikro-, väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad, nagu on määratletud seoses komisjoni soovitusel 2003/361/EÜ lisa artikli 2 lõikes 1 osutatud aastakäibe kriteeriumiga ⁽²⁾;
- 108) „reguleeritud turg” – direktiivi 2014/65/EL artikli 4 lõike 1 punktis 21 määratletud reguleeritud turg.

2. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 115 vastu delegeeritud õigusakte, et täpsustada esimese lõigu punktis 35 esitatud mõiste „kriitilised funktsioonid” puhul nimetatud tegevuse, teenuste ja funktsioonide ning esimese lõigu punktis 36 esitatud mõiste „põhiäriiliinid” puhul nimetatud äriiliinide ja nendega seonduvate teenuste kindlaks määramise kriteeriume.

Artikkel 3

Kriisilahendusametuste määramine

1. Iga liikmesriik määrab ühe või erandkorras mitu kriisilahendusametust, millel on õigus rakendada kriisilahenduse vahendeid ja kasutada kriisilahendusõigusi.
2. Kriisilahendusametust on riiklik haldusametust või ametused, millele on antud avaliku halduse pädevus.
3. Kriisilahendusametusteks võivad olla liikmesriigi keskpang, pädev ministeerium või muu riiklik haldusametust või ametust, millele on antud avaliku halduse pädevus. Liikmesriigid võivad erandkorras sätestada, et kriisilahendusametusteks võivad olla pädevad järelevalveametused määruse (EL) nr 575/2013 ja direktiivi 2013/36/EL tähenduses. Kehtestada tuleb piisav struktuurne kord, et tagada tegevuse sõltumatus ja vältida määruse (EL) nr 575/2013 ja direktiivi 2013/36/EL kohaste järelevalvefunktsioonide või asjaomase ametiasutuse muude funktsioonide ning käesoleva direktiivi kohaste kriisilahendusametuste funktsioonide vahelisi huvide konflikte, piiramata lõikes 4 nõutavat teabe vahetamise ja koostöö kohustust. Eelkõige tagavad liikmesriigid, et pädevates ametustes, riikide keskpankades, pädevates ministeeriumides või muudes ametiasutustes oleksid asjaomase ametiasutuse kriisilahendusametust ja järelevalveametust või muud funktsioonid üksteisest tegevuslikult sõltumatud.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. märtsi 1997. aasta direktiiv 97/9/EÜ investeringute tagamise skeemide kohta (EÜT L 84, 26.3.1997, lk 22).

⁽²⁾ Komisjoni 6. mai 2003. aasta soovitus 2003/361/EÜ mikroettevõtete ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete määramise kohta (ELT L 124, 20.5.2003, lk 36).

Käesoleva direktiivi kohaste kriisilahendusasutuse funktsioonide täitmisega tegelevad töötajad peavad olema struktuursetl eraldatud määruse (EL) nr 575/2013 ja direktiivi 2013/36/EL kohaste ülesannete täitmise või asjaomase ametiasutuse muude funktsioonide täitmisega tegelevatest töötajatest ja neil peab olema eraldi aruandlusahel.

Käesoleva lõike kohaldamiseks võtab liikmesriik või kriisilahendusasutus vastu ja avalikustab kõik vajalikud asjaomased sise-eeskirjad, sealhulgas ametisaladuse hoidmise eeskirjad ja eri funktsioonide vahelise teabevahetuse eeskirjad.

4. Liikmesriigid nõuavad, et järelevalve- ja kriisilahendusfunktsioone täitvad ametiasutused ja ametiasutuste nimel kõnealuseid funktsioone täitvad isikud teeksid kriisilahenduse otsuste ettevalmistamisel, kavandamisel ja rakendamisel tihedalt koostööd nii juhul, kui kriisilahendusasutus ja pädev asutus on eraldi üksused, kui ka juhul, kui neid funktsioone täidab üks ja sama üksus.

5. Iga liikmesriik määrab ühe ministeeriumi, mis vastutab käesoleva direktiivi alusel pädeva ministeeriumi funktsioonide täitmise eest.

6. Kui liikmesriigi kriisilahendusasutus ei ole pädev ministeerium, teavitab ta pädevat ministeeriumit käesoleva direktiivi kohaselt tehtud otsustest ja, juhul kui siseriiklikus õiguses ei ole teisiti sätestatud, palub enne otsese eelarvemuõjuga või süsteemse mõjuga otsuste rakendamist tema heakskiitu.

7. Pädevate asutuste, kriisilahendusasutuste ja Euroopa Pangandusjärelevalve käesoleva direktiivi kohaselt tehtud otsustes võetakse arvesse otsuse võimalikku mõju kõikides liikmesriikides, kus krediitdiasutus või investeerimisühing või konsolideerimisgrupp tegutseb, ja vähendatakse võimalikult palju negatiivset mõju finantsstabiilsusele ning negatiivset majanduslikku ja sotsiaalset mõju nendes liikmesriikides. Euroopa Pangandusjärelevalve otsuste suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 1093/2010 artiklit 38.

8. Liikmesriigid tagavad, et igal kriisilahendusasutusel oleks olemas kriisilahenduse meetmete võtmiseks vajalikud teadmised, ressursid ja tegevussuutlikkus ning et see oleks võimeline kasutama oma õigusi kriisilahenduse eesmärkide saavutamiseks vajaliku kiiruse ja paindlikkusega.

9. Euroopa Pangandusjärelevalve arendab koostöös pädevate asutuste ja kriisilahendusasutustega vajalikud teadmised, ressursid ja tegevussuutlikkuse ning seirab lõike 8 rakendamist, muu hulgas korraliste vastastikuste eksperdihinnangute kaudu.

10. Juhul kui liikmesriik määrab lõike 1 kohaselt kriisilahenduse vahendeid rakendama ja kriisilahendusõigusi kasutama rohkem kui ühe asutuse, esitab ta Euroopa Pangandusjärelevalvele ja komisjonile selle kohta igakülgset põhjendatud teate ning jaotab funktsioonid ja ülesanded kõnealuste asutuste vahel selgelt, tagab asjakohase nendevahelise kooskõlastamise ning määrab ühe ametiasutuse kontaktasutuseks, kelle kaudu toimub koostöö ja kooskõlastamine teiste liikmesriikide asjaomaste ametiasutustega.

11. Liikmesriigid teavitavad kriisilahendusasutuseks ja kontaktasutuseks määratud ametiasutusest või -asutustest ning vajaduse korral nende konkreetsetest funktsioonidest ja ülesannetest Euroopa Pangandusjärelevalvet. Euroopa Pangandusjärelevalve avaldab kõnealuste kriisilahendusasutuste ja kontaktasutuste nimekirja.

12. Ilma et see piiraks artikli 85 kohaldamist, võivad liikmesriigid kooskõlas siseriikliku õigusega piirata kriisilahendusasutuse, pädeva asutuse ja nende asutuste töötajate vastutust nende käesoleva direktiivi kohaste ülesannete täitmisest tuleneva tegevuse või tegevusetuse eest.

II JAOTIS

VALMISTUMINE

I PEATÜKK

Finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavandamine

1. jagu

Üldsätted

Artikkel 4

Teatavate asutuste lihtsustatud kohustused

1. Võttes arvesse mõju, mida krediidasutuse või investeerimisühingu maksejõuetus võiks avaldada krediidasutuse või investeerimisühingu majandustegevuse iseloomu, aktsionäride struktuuri, õigusliku vormi, riskiprofiili, suuruse ja õigusliku staatuse tõttu, krediidasutuse või investeerimisühingu seotuse tõttu teiste krediidasutuste või investeerimisühingutega või finantssüsteemiga üldiselt, tema tegevuse ulatuse ja keerukuse tõttu, kuulumise tõttu krediidasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi või muusse määruse (EL) nr 575/2013 artikli 113 lõikes 7 osutatud kooperatiivse vastastikuse solidaarsuse süsteemi ning selle tõttu, et krediidasutus või investeerimisühing osutab direktiivi 2014/65/EL artikli 4 lõike 1 punktis 2 määratletud investeerimisteenusid või viljeleb seal osutatud tegevusi, ning olenevalt sellest, kas krediidasutuse või investeerimisühingu maksejõuetus ja sellele järgnev lõpetamine ning likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses avaldaks tõenäoliselt märkimisväärselt ebasoodsat mõju finantsturgudele, muudele krediidasutustele ja investeerimisühingutele, rahastamistingimustele või majandusele laiemalt, tagavad liikmesriigid, et pädevad asutused ja kriisilahendusasutused määravad kindlaks:

- a) artiklitega 5–12 ettenähtud finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavade sisu ja üksikasjad;
- b) esimeste finantsseisundi taastamise kavade ja kriisilahenduse kavade koostamise tähtpäeva ning finantsseisundi taastamise kavade ja kriisilahenduse kavade ajakohastamise sageduse, mis võib olla väiksem, kui on sätestatud artikli 5 lõikes 2, artikli 7 lõikes 5, artikli 10 lõikes 6 ja artikli 13 lõikes 3;
- c) krediidasutustelt ja investeerimisühingutelt nõutava teabe sisu ja üksikasjad vastavalt artikli 5 lõikele 5, artikli 11 lõikele 1 ja artikli 12 lõikele 2 ning lisa A ja B jaole;
- d) artiklis 15 ja 16 ja lisa C jaos sätestatud kriisilahenduskõlblikkuse hindamiseks nõutavate andmete üksikasjalikkuse taseme.

2. Pädevad asutused ja vajaduse korral kriisilahendusasutused konsulteerivad enne lõikes 1 osutatud hindamist vajaduse korral makrotasandi usaldatavusjärelevalvet teostava riikliku asutusega.

3. Liikmesriigid tagavad, et lihtsustatud kohustuste kohaldamise korral võivad pädevad asutused ja vajaduse korral kriisilahendusasutused kehtestada igal ajal täiemahulised, lihtsustamata kohustused.

4. Liikmesriigid tagavad, et lihtsustatud kohustuste kohaldamine iseenesest ei mõjuta pädeva asutuse ja vajaduse korral kriisilahendusasutuse õigust rakendada kriisiennetusmeedet või kriisiohjemeedet.

5. Euroopa Pangandusjärelevalve annab hiljemalt 3. juuliks 2015 kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised, et täpsustada lõikes 1 osutatud kriteeriumid, mille alusel hinnatakse kõnealuse lõike kohaselt krediidasutuse või investeerimisühingu maksejõuetuse mõju finantsturgudele, muudele krediidasutustele ja investeerimisühingutele ning rahastamistingimustele.

6. Võttes vajaduse korral arvesse lõikes 5 osutatud suuniste kohaldamisel saadud kogemusi, koostab Euroopa Pangandusjärelevalve regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et määrata kindlaks lõikes 1 osutatud kriteeriumid, mille alusel hinnatakse kõnealuse lõike kohaselt krediidasutuse või investeerimisühingu maksejõuetuse mõju finantsturgudele, muudele krediidasutustele ja investeerimisühingutele ning rahastamistingimustele.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 3. juuliks 2017.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–14.

7. Pädevad asutused ja kriisilahendusasutused teatavad Euroopa Pangandusjärelevalvele sellest, kuidas nad on kohaldanud lõikeid 1, 8, 9 ja 10 nende jurisdiktsiooni alla kuuluvate krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes. Euroopa Pangandusjärelevalve esitab Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile, hiljemalt 31. detsembriks 2017 aruande lõigete 1, 8, 9, ja 10 rakendamise kohta. Eelkõige tehakse kõnealuses aruandes kindlaks, kas lõigete 1, 8, 9 ja 10 rakendamisel on liikmesriikides lahknevusi.

8. Arvestades lõikeid 9 ja 10, tagavad liikmesriigid, et pädevad asutused ja vajaduse korral kriisilahendusasutused võivad loobuda järgmisest:

- a) käesoleva peatüki 2. ja 3. jaos sätestatud nõuete kohaldamine keskasutusega seotud krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes, kes on kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikliga 10 siseriiklikus õiguses sätestatud usaldatavusnõuete täitmisest täielikult või osaliselt vabastatud;
- b) 2. jaos sätestatud nõuete kohaldamine krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes, kes kuuluvad mõnda krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi.

9. Lõike 8 kohase loobumise korral:

- a) kohaldavad liikmesriigid käesoleva peatüki 2. ja 3. jaos sätestatud nõudeid konsolideeritud alusel keskasutuse ja sellega seotud krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes määruse (EL) nr 575/2013 artikli 10 tähenduses;
- b) nõuavad liikmesriigid, et krediidasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeem täidaks 2. jaos sätestatud nõudeid koostöös kõikide oma liikmetega, kes on nõuete kohaldamisest loobunud.

Kõnealusel eesmärgil hõlmab mis tahes viide konsolideerimisgrupile käesoleva peatüki 2. ja 3. jaos keskasutust ja sellega seotud krediidasutusi ja investeerimisühinguid määruse (EL) nr 575/2013 artikli 10 tähenduses ja nende tütarettevõtjaid, ning mis tahes viide ematettevõtjatele või krediidasutustele või investeerimisühingutele, mille suhtes teostatakse konsolideeritud järelevalvet direktiivi 2013/36/EL artikli 111 alusel, hõlmab ka keskasutust.

10. Krediidasutused ja investeerimisühingud, mis määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 6 lõike 4 kohaselt kuuluvad Euroopa Keskpanga otsese järelevalve alla või moodustavad olulise osa liikmesriigi finantssüsteemist, koostavad oma finantsseisundi taastamise kavad vastavalt käesoleva peatüki 2. jaole ja nende suhtes kohaldatakse individuaalseid kriisilahenduse kavasid vastavalt 3. jaole.

Käesoleva lõike tähenduses moodustab krediidasutuse või investeerimisühingu tegevus olulise osa asjaomase liikmesriigi finantssüsteemist, kui täidetud on mõni järgmistest tingimustest:

- a) tütarettevõtja vara koguväärtus on suurem kui 30 000 000 000 eurot, või
- b) tema vara moodustab rohkem kui 20 % asukohaliikmesriigi SKPst, välja arvatud juhul, kui tema vara koguväärtus on väiksem kui 5 000 000 000 eurot.

11. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et määrata kindlaks ühtsed vormid, mudelid ja mõisted pädevate asutuste ja kriisilahendusasutuste poolt teabe kindlakstegemiseks ja selle edastamiseks Euroopa Pangandusjärelevalvele lõike 7 kohaldamise eesmärgil, järgides proportsionaalsuse põhimõtet.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 3. juuliks 2015.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

2. jagu

Finantsseisundi taastamise kavandamine*Artikkel 5***Finantsseisundi taastamise kavad**

1. Liikmesriigid tagavad, et iga krediidasutus või investeerimisühing, mis ei kuulu konsolideerimisgruppi, mille suhtes kohaldatakse konsolideeritud järelevalvet vastavalt direktiivi 2013/36/EL artiklitele 111 ja 112, koostab ja haldab finantsseisundi taastamise kava, milles nähakse ette meetmed, mille krediidasutus või investeerimisühing võtab tarvitusele oma finantsseisundi taastamiseks, kui see on oluliselt halvenenud. Finantsseisundi taastamise kavasid käsitatakse äriühingu juhtimiskorrana direktiivi 2013/36/EL artikli 74 tähenduses.

2. Pädevad asutused tagavad, et krediidasutused ja investeerimisühingud ajakohastavad oma finantsseisundi taastamise kavasid vähemalt kord aastas või pärast mõnd krediidasutuse või investeerimisühingu õigusliku või organisatsioonilise struktuuri, selle majandustegevuse või finantsolukorraga seotud sündmust või juhtumit, mis võib finantsseisundi taastamise kava oluliselt mõjutada või luua vajaduse selle muutmiseks. Pädevad asutused võivad nõuda, et krediidasutused ja investeerimisühingud ajakohastaksid oma finantsseisundi taastamise kavasid sagedamini.

3. Finantsseisundi taastamise kavades ei saa eeldada juurdepääsu erakorralisele riiklikule finantstoetusele ega selle saamist.

4. Finantsseisundi taastamise kavad peavad vajaduse korral sisaldama analüüsi, kuidas ja millal võib krediidasutus või investeerimisühing taotleda kavas käsitletavate tingimuste korral võimalust kasutada keskpanga vahendeid, ning määrama kindlaks eeldatavalt tagatiseks kvalifitseeruva vara.

5. Ilma et see piiraks artikli 4 kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et finantsseisundi taastamise kavad sisaldaksid kogu lisa A jaos loetletud teavet. Liikmesriigid võivad nõuda, et finantsseisundi taastamise kavad sisaldaksid täiendavat teavet.

Finantsseisundi taastamise kavad peavad sisaldama ka võimalikke meetmeid, mida krediidasutus või investeerimisühing võib võtta, kui artikli 27 kohased varase sekkumise tingimused on täidetud.

6. Liikmesriigid nõuavad, et finantsseisundi taastamise kavad sisaldaksid asjakohaseid tingimusi ja korda, millega tagatakse finantsseisundi taastamise meetmete rakendamine õigel ajal, ning mitut eri võimalust finantsseisundi taastamiseks. Liikmesriigid nõuavad, et finantsseisundi taastamise kavades analüüsitaks tõsiste makromajanduslike ja finantsraskuste mitut võimalikku stsenaariumi, mis on krediidasutuse või investeerimisühingu konkreetset olukorda arvestades asjakohased, sealhulgas kogu süsteemi haaravad sündmused ning konkreetsele juriidilisele isikule ja konsolideerimisgrupile omased raskused.

7. Euroopa Pangandusjärelevalve annab hiljemalt 3. juuliks 2015 kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 tihedas koostöös Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga välja suunised, et täpsustada stsenaariumid, mida kasutatakse käesoleva artikli lõike 6 kohaldamisel.

8. Samuti võivad liikmesriigid ette näha, et pädevatel asutustel on õigus nõuda, et krediidasutus või investeerimisühing säilitaks üksikasjalikud andmed finantslepingute kohta, mille üheks pooleks on asjaomane krediidasutus või investeerimisühing.

9. Lõikes 1 osutatud krediidasutuse või investeerimisühingu juhtorgan peab finantsseisundi taastamise kava enne selle pädevale asutusele esitamist hindama ja heaks kiitma.

10. Ilma et see piiraks artikli 4 rakendamist, töötab Euroopa Pangandusjärelevalve välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et määrata täpsemalt kindlaks käesoleva artikli lõikes 5 osutatud finantsseisundi taastamise kavas sisalduv teave.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 3. juuliks 2015.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–14.

Artikkel 6

Finantsseisundi taastamise kavade hindamine

1. Liikmesriigid nõuavad, et krediidasutused ja investeerimisühingud, mis on vastavalt artikli 5 lõikele 1 ja artikli 7 lõikele 1 kohustatud koostama finantsseisundi taastamise kavad, esitaksid need pädevale asutusele läbivaatamiseks. Liikmesriigid nõuavad, et krediidasutused ja investeerimisühingud tõendaksid pädevale asutusele teda rahuldaval viisil, et kõnealused finantsseisundi taastamise kavad vastavad lõikes 2 sätestatud kriteeriumidele.

2. Pärast konsulteerimist oluliste filiaalide asukohaliikmesriikide pädevate asutustega, niivõrd kui see on asjaomase filiaali puhul vajalik, vaatavad pädevad asutused kuue kuu jooksul pärast iga kava esitamist kava läbi ning hindavad, mil määral see vastab artiklis 5 sätestatud nõuetele ja järgmistele kriteeriumidele:

a) kavas kavandatud meetmete rakendamine säilitab või taastab mõistliku tõenäosusega krediidasutuse või investeerimisühingu või konsolideerimisgrupi jätkusuutlikkuse ja finantsseisundi, võttes arvesse ettevalmistusmeetmeid, mida krediidasutus või investeerimisühing on võtnud või kavatseb võtta;

b) kava ja selles sisalduvaid konkreetseid meetmeid on mõistliku tõenäosusega võimalik kiiresti ja tõhusalt rakendada ka stressiolukorras, vältides nii palju kui võimalik märkimisväärselt ebasoodsat mõju finantssüsteemile, sealhulgas stsenaariumide korral, millega kaasneks finantsseisundi taastamise kavade samaaegne rakendamine teiste krediidasutuste ja investeerimisühingute poolt.

3. Finantsseisundi taastamise kavade asjakohasust hinnates võtab pädev asutus arvesse krediidasutuse või investeerimisühingu kapitali- ja rahastamisstruktuuri sobivust krediidasutuse või investeerimisühingu organisatsioonilise struktuuri keerukuse ja riskiprofiili seisukohalt.

4. Pädev asutus esitab finantsseisundi taastamise kava kriisilahendusasutusele. Kriisilahendusasutus võib finantsseisundi taastamise kava läbi vaadata, et teha kindlaks selles sisalduvad meetmed, millel võib olla negatiivne mõju asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu kriisilahenduskõlblikkusele, ning esitada pädevale asutusele kõnealuseid küsimusi käsitlevaid soovitusi.

5. Kui pädev asutus leiab oma hinnangus, et finantsseisundi taastamise kavas on olulisi puudusi või selle rakendamisel võib ette tulla olulisi takistusi, teavitab ta krediidasutust või investeerimisühingut või konsolideerimisgrupi emaettevõtjat oma hinnangust ning nõuab, et krediidasutus või investeerimisühing esitaks kahe kuu jooksul (tähtaega võib pädeva asutuse nõusolekul ühe kuu võrra pikendada) muudetud kava, milles näidatakse, kuidas need puudused ja takistused kõrvaldatakse.

Enne krediidasutusest või investeerimisühingult finantsseisundi taastamise kava uuesti esitamise nõudmist annab pädev asutus krediidasutusele või investeerimisühingule võimaluse esitada oma arvamus kõnealuse nõude kohta.

Kui pädev asutus leiab, et puudusi ja takistusi ei ole muudetud finantsseisundi taastamise kavas piisavalt käsitletud, võib ta soovitada krediidasutusel või investeerimisühingul teha finantsseisundi taastamise kavas konkreetseid muudatusi.

6. Juhul kui krediidasutus või investeerimisühing ei esita finantsseisundi taastamise muudetud kava või kui pädev asutus leiab, et algses hinnangus tuvastatud puudusi ja takistusi ei ole muudetud kavas piisavalt kõrvaldatud ning puudusi ja takistusi ei ole konkreetsete muudatuste soovitamisega võimalik piisavalt kõrvaldada, nõuab pädev asutus, et krediidasutus või investeerimisühing teeks mõistliku aja jooksul kindlaks, milliseid muudatusi ta võib oma majandustegevuses teha finantsseisundi taastamise kavas esinevate puuduste või selle rakendamisel tekkivate takistuste kõrvaldamiseks.

Kui krediidasutus või investeerimisühing ei suuda pädeva asutuse kehtestatud mõistliku aja jooksul selliseid muudatusi välja pakkuda või kui pädev asutus leiab, et krediidasutuse või investeerimisühingu pakutud meetmed ei ole puuduste ja takistuste kõrvaldamiseks piisavad, võib pädev asutus soovitada krediidasutusel või investeerimisühingul võtta mis tahes meetmeid, mida ta peab vajalikuks ja proportsionaalseks, võttes arvesse kõnealuste puuduste ja takistuste raskusastet ja meetmete mõju krediidasutuse või investeerimisühingu majandustegevusele.

Ilma et see piiraks direktiivi 2013/36/EL artikli 104 kohaldamist, võib pädev asutus soovitada krediidasutusel või investeerimisühingul teha järgmist:

- a) vähendada krediidasutuse või investeerimisühingu riske, sealhulgas likviidsusriski;
- b) võimaldada rekapitalizeerimismeetmete õigeaegset võtmist;
- c) vaadata läbi krediidasutuse või investeerimisühingu strateegia ja struktuur;
- d) muuta rahastamisstrateegiat, et suurendada põhiariliinide ja kriitiliste funktsioonide vastupanuvõimet;
- e) muuta krediidasutuse või investeerimisühingu juhtimisstruktuuri.

Käesolevas lõikes sätestatud meetmed ei välista liikmesriikide võimalust lubada pädevatel asutustel võtta siseriikliku õiguse kohaseid täiendavaid meetmeid.

7. Kui pädev asutus nõuab krediidasutusest või investeerimisühingult lõike 6 kohaste meetmete võtmist, peab meetmeid käsitlev otsus olema põhjendatud ja proportsionaalne.

Otsusest teatatakse krediidasutusele või investeerimisühingule kirjalikult ning krediidasutus või investeerimisühing võib selle kaevata edasi.

8. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, milles määratakse kindlaks miinimumkriteeriumid, mida pädev asutus peab käesoleva artikli lõike 2 ja artikli 8 lõike 1 kohasel hindamisel arvestama.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 3. juuliks 2015.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–14.

Artikkel 7

Konsolideerimisgrupi finantsseisundi taastamise kava

1. Liikmesriigid tagavad, et liidus tegutsevad emaettevõtjad koostavad ja esitavad konsolideeritud järelevalvet teostavale asutusele konsolideerimisgrupi finantsseisundi taastamise kava. Konsolideerimisgrupi finantsseisundi taastamise kava koosneb kogu liidus tegutseva emaettevõtja juhitud konsolideerimisgruppi hõlmavast finantsseisundi taastamise kavast. Konsolideerimisgrupi finantsseisundi taastamise kavas esitatakse meetmed, mille rakendamist võib nõuda liidus tegutseva emaettevõtja ja iga üksiku tütarettevõtja tasandil.

2. Pädevad asutused võivad kooskõlas artikliga 8 nõuda, et tütarettevõtjad koostaksid ja esitaksid finantsseisundi taastamise kavad individuaalselt.

3. Tingimusel, et kohaldatakse käesolevas direktiivis sätestatud konfidentsiaalsusnõudeid, edastab konsolideeritud järelevalvet teostav asutus konsolideerimisgrupi finantsseisundi taastamise kavad

- a) direktiivi 2013/36/EL artiklites 115 ja 116 osutatud asjaomastele pädevatele asutustele;
- b) oluliste filiaalide asukohaliikmesriikide pädevatele asutustele, kui see on asjaomase filiaali puhul vajalik;
- c) konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutusele ning
- d) tütarettevõtjate kriisilahendusasutustele.

4. Konsolideerimisgrupi finantsseisundi taastamise kava eesmärk on saavutada konsolideerimisgrupi kui terviku või konsolideerimisgruppi kuuluva mis tahes krediidasutuse või investeerimisühingu stabiliseerumine, juhuks kui keegi neist satub raskustesse, nii et tegeletakse nende põhjustega või kõrvaldatakse need ning taastatakse asjaomase konsolideerimisgrupi või krediidasutuse või investeerimisühingu finantsseisund, võttes samal ajal arvesse teiste konsolideerimisgrupi ettevõtjate finantsseisundit.

Konsolideerimisgrupi finantsseisundi taastamise kava sisaldab korda, mis tagab liidus tegutseva emaettevõtja, artikli 1 lõike 1 punktides c ja d osutatud ettevõtjate ja tütarettevõtjate ning vajaduse korral kooskõlas direktiiviga 2013/36/EL oluliste filiaalide tasandil võetavate meetmete koordineerituse ja sidususe.

5. Konsolideerimisgrupi finantsseisundi taastamise kava ja üksiku tütarettevõtja jaoks koostatud kava peab sisaldama artiklis 5 sätestatud elemente. Kõnealused kavad peavad vajaduse korral sisaldama konsolideerimisgrupisisesest finants-toetuse pakkumise korda, mis on kehtestatud vastavalt III peatüki kohaselt sõlmitud konsolideerimisgrupisisesest finants-toetuse lepingule.

6. Konsolideerimisgrupi finantsseisundi taastamise kavad peavad sisaldama mitmeid finantsseisundi taastamise võimalusi ja artikli 5 lõikes 6 osutatud stsenaariumide puhul võetavaid meetmeid.

Konsolideerimisgrupi finantsseisundi taastamise kavas märgitakse iga stsenaariumi puhul, kas konsolideerimisgrupisisesest finantsseisundi taastamise meetmete rakendamisel, sealhulgas kavaga hõlmatud üksikute ettevõtjate tasandil, võib esineda takistusi ning kas konsolideerimisgrupisisesel omavahendite kiirel ülekandmisel või kohustuste tagasimaksmisel või vara tagastamisel võib esineda olulisi praktilisi või õiguslikke takistusi.

7. Lõike 1 kohast konsolideerimisgrupi finantsseisundi taastamise kava koostava ettevõtja juhtorgan hindab ja kinnitab finantsseisundi taastamise kava enne selle esitamist konsolideeritud järelevalvet teostavale asutusele.

Artikkel 8

Konsolideerimisgrupi finantsseisundi taastamise kavade hindamine

1. Pärast konsulteerimist direktiivi 2013/36/EL artiklis 116 osutatud pädevate asutustega ja oluliste filiaalide pädevate asutustega, kui see on asjaomase filiaali puhul vajalik, vaatab konsolideeritud järelevalvet teostav asutus koos tütarettevõtjate pädevate asutustega konsolideerimisgrupi finantsseisundi taastamise kava läbi ja hindab, mil määral vastab kava artiklites 6 ja 7 sätestatud nõuetele ja kriteeriumidele. Kõnealune hinnang antakse vastavalt artikliga 6 ja käesoleva artikliga kehtestatud menetlusele ning selles võetakse arvesse finantsseisundi taastamise meetmete võimalikku mõju finantsstabiilsusele kõikides liikmesriikides, kus konsolideerimisgrupp tegutseb.

2. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus ja tütarettevõtjate pädevad asutused püüavad jõuda ühisele otsusele järgmistes küsimustes:

- a) konsolideerimisgrupi finantsseisundi taastamise kava läbivaatamine ja hindamine;
- b) kas konsolideerimisgruppi kuuluvate krediidasutuste ja investeerimisühingute puhul koostatakse individuaalne finantsseisundi taastamise kava ning
- c) artikli 6 lõigetes 5 ja 6 osutatud meetmete kohaldamine.

Osalistes püüavad jõuda ühisele otsusele nelja kuu jooksul alates kuupäevast, mil konsolideeritud järelevalvet teostav asutus edastab konsolideerimisgrupi finantsseisundi taastamise kava vastavalt artikli 7 lõikele 3.

Euroopa Pangandusjärelevalve võib pädeva asutuse taotlusel kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 31 punktiga c pädevaid asutusi ühisele otsusele jõudmisel abistada.

3. Juhul kui pädevad asutused ei jõua nelja kuu jooksul arvates kava edastamisest ühisele otsusele konsolideerimisgrupi finantsseisundi taastamise kava läbivaatamise ja hindamise osas või mis tahes meetmete osas, mille võtmist nõutakse liidus tegutsevalt emaettevõtjalt kooskõlas artikli 6 lõigetega 5 ja 6, võtab konsolideeritud järelevalvet teostav asutus kõnealustes küsimustes vastu oma otsuse. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus teeb oma otsuse pärast teiste pädevate asutuste poolt nelja kuu jooksul esitatud seisukohtade ja reservatsioonide arvessevõtmist. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus esitab otsuse liidus tegutsevale emaettevõtjale ja teistele pädevatele asutustele.

Juhul kui mõni lõikes 2 osutatud pädevatest asutustest on vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19 esitanud lõikes 7 nimetatud küsimuse enne neljakuulise tähtaja lõppu arutamiseks Euroopa Pangandusjärelevalvele, lükkab konsolideeritud järelevalvet teostav asutus otsuse tegemise edasi, jäädes ootama, millise otsuse Euroopa Pangandusjärelevalve nimetatud määruse artikli 19 lõike 3 kohaselt vastu võtab, ning teeb seejärel oma otsuse kooskõlas Euroopa Pangandusjärelevalve otsusega. Neljakuulist ajavahemikku käsitatakse lepitusperioodina nimetatud määruse tähenduses. Euroopa Pangandusjärelevalve teeb otsuse ühe kuu jooksul. Küsimust ei suunata Euroopa Pangandusjärelevalvele pärast neljakuulise perioodi lõppu ega pärast ühisele otsusele jõudmist. Kui Euroopa Pangandusjärelevalve ei ole ühe kuu jooksul otsust teinud, kohaldatakse konsolideeritud järelevalvet teostava asutuse otsust.

4. Kui pädevad asutused ei tee nelja kuu jooksul arvates kava edastamisest ühisotsust järgmistes küsimustes, otsustab iga pädev asutus ise:

a) kas nende jurisdiktsiooni kuuluvate krediidasutuste ja investeerimisühingute puhul tuleb koostada individuaalne finantsseisundi taastamise kava või

b) artikli 6 lõigetes 5 ja 6 osutatud meetmete kohaldamise tütarettevõtja tasandil.

Juhul kui mõni asjaomastest pädevatest asutustest on vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19 esitanud lõikes 7 nimetatud küsimuse enne neljakuulise perioodi lõppu arutamiseks Euroopa Pangandusjärelevalvele, lükkab tütarettevõtja pädev asutus otsuse tegemise edasi, jäädes ootama, millise otsuse Euroopa Pangandusjärelevalve nimetatud määruse artikli 19 lõike 3 kohaselt vastu võtab, ning teeb seejärel oma otsuse kooskõlas Euroopa Pangandusjärelevalve otsusega. Neljakuulist perioodi käsitatakse lepitusperioodina kõnealuse määruse tähenduses. Euroopa Pangandusjärelevalve teeb otsuse ühe kuu jooksul. Küsimust ei suunata Euroopa Pangandusjärelevalvele pärast neljakuulise perioodi lõppu ega pärast ühisele otsusele jõudmist. Kui Euroopa Pangandusjärelevalve ei ole ühe kuu jooksul otsust teinud, kohaldatakse tütarettevõtja eest individuaalsel tasandil vastutava pädeva asutuse otsust.

5. Teised pädevad asutused, kes ei ole lõike 4 alusel eriarvamusel, võivad jõuda ühisele otsusele konsolideerimisgrupi finantsseisundi taastamise kava osas, mis hõlmab nende jurisdiktsiooni kuuluvaid konsolideerimisgrupi ettevõtjaid.

6. Lõikes 2 või 5 osutatud ühisotsust ja ühisotsuse puudumise korral pädevate asutuste tehtud otsuseid, millele on osutatud lõigetes 3 ja 4, käsitatakse lõplikuna ja kohaldatakse pädevate asutuste poolt asjaomastes liikmesriikides.

7. Pädeva asutuse taotlusel kooskõlas lõikega 3 või 4 võib Euroopa Pangandusjärelevalve abistada pädevaid asutusi üksnes kokkuleppe saavutamisel kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 19 lõikega 3 finantsseisundi taastamise kavade hindamise ning artikli 6 lõike 6 punktides a, b ja d osutatud meetmete rakendamise osas.

Artikkel 9

Finantsseisundi taastamise kava näitajad

1. Artiklite 5–8 kohaldamisel nõuavad pädevad asutused, et iga finantsseisundi taastamise kava sisaldab krediidasutuse või investeerimisühingu kehtestatud näitajate raamistikku, milles on kindlaks määratud, millal võib võtta finantsseisundi taastamise kavas nimetatud asjakohaseid meetmeid. Pädevad asutused lepivad näitajad kokku finantsseisundi taastamise kavade hindamisel kooskõlas artiklitega 6 ja 8. Kõnealused näitajad võivad olla krediidasutuse või investeerimisühingu finantsseisundiga seotud kvalitatiivsed või kvantitatiivsed näitajad, mida on võimalik kergesti jälgida. Pädevad asutused tagavad, et krediidasutused ja investeerimisühingud kehtestavad asjakohase korra kõnealuste näitajate regulaarseks seireks.

Esimesest lõigust olenemata võib krediidasutus või investeerimisühing:

- a) võtta finantsseisundi taastamise kavas ette nähtud meetmeid, kui asjaomast näitajat ei ole ületatud, kuid asjaolude tõttu peab krediidasutuse või investeerimisühingu juhtorgan meetmete võtmist asjakohaseks, või
- b) selliste meetmete võtmisest hoiduda, kui krediidasutuse või investeerimisühingu juhtorgan ei pea meetmete võtmist olukorra asjaolude tõttu asjakohaseks.

Finantsseisundi taastamise kavas nimetatud meetme võtmise otsusest või sellise meetme võtmisest hoidumise otsusest teatatakse viivitamata pädevale asutusele.

2. Euroopa Pangandusjärelevalve annab hiljemalt 3. juuliks 2015 kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised, et täpsustada lõikes 1 osutatud kvalitatiivsete ja kvantitatiivsete näitajate minimaalne loetelu.

3. jagu

Kriisilahenduse kavandamine

Artikkel 10

Kriisilahenduse kavad

1. Kriisilahendusasutus koostab pärast konsulteerimist pädeva asutuse ja oluliste filiaalide asukohariikide kriisilahendus-asutustega, kui see on asjaomase olulise filiaali puhul vajalik, kriisilahenduse kava iga krediidasutuse või investeerimisühingu jaoks, mis ei kuulu konsolideerimisgruppi, mille suhtes kohaldatakse konsolideeritud järelevalvet vastavalt direktiivi 2013/36/EL artiklitele 111 ja 112. Kriisilahenduse kavas nähakse ette kriisilahenduse meetmed, mida kriisilahendus-asutus võib võtta, kui krediidasutus või investeerimisühing vastab kriisilahenduse eeltingimustele. Lõike 7 punktis a osutatud teave avaldatakse asjaomasele krediidasutusele või investeerimisühingule.

2. Kriisilahenduse kava koostades selgitab kriisilahendusasutus välja kõik olulised kriisilahenduskõlblikkuse takistused ning, kui see on vajalik ja proportsionaalne, kirjeldab asjakohaseid meetmeid, et kõrvaldada takistavad asjaolud kooskõlas käesoleva jaotise II peatükiga.

3. Kriisilahenduse kavas võetakse arvesse asjakohaseid stsenaariume, sealhulgas asjaolu, et maksejõuetus võib olla konkreetsele krediidasutusele või investeerimisühingule ainuomane või võib esineda laiema finantsilise ebastabiilsuse või kogu süsteemi haaravate sündmuste ajal. Kriisilahenduse kavas ei eeldata:

- a) erakorralist avaliku sektori finantstoetuse saamist lisaks kooskõlas artikliga 100 loodud rahastu kasutamisele;
- b) keskpanga erakorralise likviidsusabi saamist ega
- c) keskpanga sellise likviidsusabi saamist, mida antakse mittestandardse tagatise, struktuuri või intressimääraga.

4. Kriisilahenduse kava peab sisaldama analüüsi, kuidas ja millal võib krediidasutus või investeerimisühing taotleda kavas käsitletavate tingimuste korral võimalust kasutada keskpanga vahendeid, ning selles tuleb määrata kindlaks eeldatavalt tagatisena kvalifitseeruv vara.

5. Kriisilahendusasutused võivad nõuda, et krediidasutused ja investeerimisühingud abistaksid neid kriisilahenduse kavade koostamisel ja ajakohastamisel.

6. Kriisilahenduse kavad vaadatakse läbi ja vajaduse korral neid ajakohastatakse vähemalt kord aastas ning pärast krediidasutuse või investeerimisühingu õigusliku või organisatsioonilise struktuuri muutmist või pärast majandustegevuse või finantsseisundiga seotud mis tahes sündmust või juhtumit, mis võib oluliselt mõjutada kava tulemuslikkust või muul viisil sunnib kriisilahenduse kava läbi vaatama.

Esimeses lõigus osutatud kriisilahenduse kavade läbivaatamiseks või ajakohastamiseks teatavad krediidasutuse ja investeerimisühingud ning pädevad asutused kriisilahendusasutustele kohe igast muudatusest, mis sunnib kriisilahenduse kava läbi vaatama või ajakohastama.

7. Ilma et see piiraks artikli 4 rakendamist, nähakse kriisilahenduse kavas ette võimalused, kuidas IV jaotises osutatud kriisilahenduse vahendeid ja õigusi krediidasutuse või investeerimisühingu suhtes rakendatakse. Kava sisaldab järgmist, vajaduse ja võimaluse korral kvantifitseerituna:

- a) ülevaade kava põhielementidest;
- b) ülevaade krediidasutuses või investeerimisühingus pärast kõige viimase kriisilahenduse kava esitamist toimunud olulistest muutustest;
- c) selgitus, kuidas on võimalik kriitilised funktsioonid ja põhiäriiliinid vajalikul määral õiguslikult ja majanduslikult teistest funktsioonidest eraldada, et tagada krediidasutuse või investeerimisühingu maksejõuetuse korral tema tegevuse jätkumine;
- d) kava iga olulise aspekti elluviimise prognoositav ajakava;
- e) käesoleva artikli lõike 2 ja artikli 15 kohaselt läbi viidud kriisilahenduskõlblikkuse hindamise üksikasjalik kirjeldus;
- f) ülevaade artikli 17 kohaselt nõutavatest meetmetest artikli 15 kohaselt läbi viidud hindamise tulemusena kindlaks tehtud kriisilahenduskõlblikkust pärssivate asjaoludega tegelemiseks või nende kõrvaldamiseks;
- g) krediidasutuse või investeerimisühingu kriitiliste funktsioonide, põhiäriiliinide ja vara väärtuse ning turustatavuse määramise protsessi üksikasjalik kirjeldus;
- h) üksikasjalik ülevaade meetmetest, millega tagatakse, et artikli 11 kohaselt nõutav teave on alati ajakohastatud ning kriisilahendusasutustele kättesaadav;
- i) kriisilahendusasutuse selgitus kriisilahenduse võimaluste rahastamise kohta, eeldamata järgmist:
 - i) erakorralise avaliku sektori finantstoetuse saamist lisaks kooskõlas artikliga 100 loodud rahastu kasutamisele;
 - ii) keskpanga erakorralise likviidsusabi saamist, ega
 - iii) keskpanga sellise likviidsusabi saamist, mida antakse mittestandardse tagatise, struktuuri või intressimääraga;
- j) üksikasjalik ülevaade erinevatest kriisilahenduse strateegiatest, mida saaks võimalike eri stsenaariumide korral rakendada, ja kohaldatavad ajakavad;
- k) ülevaade olulisest vastastikusest sõltuvusest;
- l) ülevaade võimalustest säilitada juurdepääs maksetele, kliiringuteenustele ning muudele infrastruktuuridele ja klientide positsioonide üleantavuse hinnang;
- m) analüüs kava mõju kohta krediidasutuse või investeerimisühingu töötajatele, sealhulgas sellega seotud võimalike kulude hinnang, ja kriisilahenduse vältel personaliga konsulteerimiseks kavandatava korra kirjeldus, võttes vajaduse korral arvesse sotsiaalpartneritega dialoogi pidamise riiklikke süsteeme;
- n) meedia ja avalikkusega suhtlemise kava;

- o) artikli 45 lõike 1 kohaselt nõutavate omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumtase ning vajaduse korral selle taseme saavutamise tähtpäev;
- p) vajaduse korral artikli 45 lõike 1 kohaste omavahendite ja lepinguliste kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendite nõutud miinimumtase ning vajaduse korral selle taseme saavutamise tähtaeg;
- q) krediidasutuse või investeerimisühingu toimimispidevuseks vajalike oluliste toimingute ja süsteemide kirjeldus;
- r) asjakohasel juhul arvamus, mida krediidasutus või investeerimisühing on kriisilahenduse kava kohta väljendanud.

8. Liikmesriigid tagavad samuti, et kriisilahendusametustel on õigus nõuda, et krediidasutus või investeerimisühing ja artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja säilitaks üksikasjalikud andmed finantslepingute kohta, mille üheks pooleks ta on. Kriisilahendusametustel võib kehtestada tähtaja, milleks krediidasutus või investeerimisühing või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja peab suutma nimetatud andmed esitada. Sama tähtaeg kehtib kõigi krediidasutuste ja investeerimisühingute ja artikli 1 lõike 1 punktides b, c ja d osutatud ettevõtjate suhtes, mis kuuluvad asjaomase kriisilahendusametuse jurisdiktsiooni. Kriisilahendusametustel võib otsustada, et kehtestab artikli 2 punktis 100 loetletud eri liiki finantslepingute jaoks erinevad tähtajad. Käesolev lõige ei mõjuta pädeva ametuse õigust koguda teavet.

9. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab pärast Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga konsulteerimist välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et määrata täpsemalt kindlaks kriisilahenduse kava sisu.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 3. juuliks 2015.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklites 10–14 sätestatud korras.

Artikkel 11

Kriisilahenduse kava koostamiseks ja krediidasutuse või investeerimisühinguga tehtavaks koostööks vajalik teave

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusametustel on õigus nõuda, et asjaomased krediidasutused ja investeerimisühingud:

- a) teeksid kriisilahenduse kavade koostamisel vajalikul määral koostööd;
- b) esitaksid neile ise või pädeva ametuse vahendusel kogu teabe, mis on kriisilahenduse kava koostamiseks ja rakendamiseks vajalik.

Eelkõige peab kriisilahendusametustel olema õigus küsida lisaks muule teabele lisa B jaos sätestatud teavet ja analüüse.

2. Asjaomaste liikmesriikide pädevad ametused teevad kriisilahendusametustega koostööd selle nimel, et teha kindlaks, kas osa lõikes 1 osutatud teabest või kogu nimetatud teave on juba kättesaadav. Juhul kui teave on olemas, esitavad pädevad ametused teabe kriisilahendusametustele.

3. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada käesoleva artikli kohase teabe esitamise kord ning minimaalne hulk standardvorme ja -mudeleid.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 3. juuliks 2015.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 15.

Artikkel 12

Konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kava

1. Liikmesriigid tagavad, et konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutused koostavad konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavad koostöös tütarettevõtjate kriisilahendusasutustega ja pärast konsulteerimist oluliste filiaalide kriisilahendusasutustega, kui see on asjaomase filiaali puhul vajalik. Konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kava hõlmab kava liidus tegutseva emaettevõtja juhitava kogu konsolideerimisgrupi kriisilahenduseks kas liidus tegutseva emaettevõtja tasandil kriisilahenduse läbiviimiseks või osadeks lahutamise ja tütarettevõtjate kriisilahendusmenetlusega. Konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavas määratakse kindlaks järgmiste krediidasutuste ja investeerimisühingute kriisilahenduse meetmed:

- a) liidus tegutsev emaettevõtja;
 - b) konsolideerimisgruppi kuuluvad ja liidus asuvad tütarettevõtjad;
 - c) artikli 1 lõike 1 punktides c ja d osutatud ettevõtjad ning
 - d) võttes arvesse VI jaotist, konsolideerimisgruppi kuuluvad ja väljaspool liitu asuvad tütarettevõtjad.
2. Konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kava koostatakse vastavalt artiklile 11 esitatud teabe alusel.
3. Konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavas:
- a) määratakse kindlaks kriisilahenduse meetmed, mida tuleb võtta konsolideerimisgrupi ettevõtjate puhul, ning seda nii artikli 1 lõike 1 punktides b, c ja d osutatud ettevõtjate kui emaettevõtja ja tütarettevõtja puhul, ning ka koordineeritud kriisilahenduse meetmed tütarettevõtjate puhul artikli 10 lõikega 3 ette nähtud stsenaariumide korral;
 - b) vaadeldakse ulatust, mil määral oleks kriisilahenduse vahendeid ja õigusi võimalik koordineeritult rakendada ja kasutada liidus asutatud konsolideerimisgrupi ettevõtjate suhtes, sealhulgas meetmeid, millega soodustatakse konsolideerimisgrupi kui terviku või konsolideerimisgrupi mitme ettevõtja või teatavate ettevõtjate eraldiseisvate äriühingute või tegevusalade ostmist kolmanda isiku poolt, ning määratakse kindlaks koordineeritud kriisilahendust pärssivad asjaolud;
 - c) kui konsolideerimisgrupis on kolmandates riikides asutatud ettevõtjaid, määratakse kindlaks nende kolmandate riikide asjaomaste ametiasutustega tehtava koostöö ja koordineerimise asjakohane kord ning mõju liidus toimuvatele kriisilahendusmenetlustele;
 - d) määratakse kindlaks meetmed, sealhulgas teatavate funktsioonide või äriühingute õiguslik ja majanduslik eraldamine üksteisest, mis on vajalikud kiirendamiseks konsolideerimisgrupi kriisilahendust;
 - e) sätestatakse kõik täiendavad, käesolevas direktiivis nimetatud meetmed, mida konsolideerimisgrupi kriisilahendusasutus kavatseb võtta konsolideerimisgrupi kriisilahenduseks;
 - f) määratakse kindlaks, kuidas konsolideerimisgrupi kriisilahendusemeetmeid rahastatakse, ning juhul, kui on vaja kasutada rahastut, nähakse ette põhimõtted rahastamisalase vastutuse jagamiseks eri liikmesriikide rahastamisallikate vahel. Kavas ei eeldata järgmist:
 - i) erakorralise riikliku finantstoetuse andmist lisaks kooskõlas artikliga 100 loodud rahastute kasutamisele;
 - ii) keskpanga erakorralist likviidsusabi, ega

iii) keskpanga likviidsusabi, mida antakse mittestandardse tagatise taseme, struktuuri või intressimääraga.

Need põhimõtted kehtestatakse tasakaalustatud ja õiglaste kriteeriumide alusel ja neis võetakse arvesse eelkõige artikli 107 lõiget 5 ja kõigi asjaomaste liikmesriikide finantsstabiilsusele avalduvat mõju.

4. Artikliga 16 ette nähtud konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkuse hindamine viiakse läbi samaaegselt käesoleva artikli kohase konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kava koostamise ja ajakohastamisega. Konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kava peab sisaldama artikli 16 kohaselt läbi viidud konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkuse hindamise üksikasjalikku kirjeldust.

5. Konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kaval ei tohi olla ebaproportsionaalset mõju ühelegi liikmesriigile.

6. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab pärast konsulteerimist Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, milles täpsustatakse konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavade sisu, võttes arvesse konsolideerimisgruppide ärimudelite mitmekesisust siseturul.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 3. juuliks 2015.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–14.

Artikkel 13

Konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kava koostamise nõue ja menetlus

1. Liidus tegutsevad emaettevõtjad esitavad konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutusele teabe, mida võidakse nõuda artikli 11 alusel. See teave puudutab liidus tegutsevat emaettevõtjat ja vajalikul määral kõiki konsolideerimisgrupi ettevõtjaid, sealhulgas artikli 1 lõike 1 punktides c ja d osutatud ettevõtjaid.

Tingimusel, et kohaldatakse käesolevas direktiivis sätestatud konfidentsiaalsusnõudeid, edastab konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus käesoleva lõike kohase teabe:

- a) Euroopa Pangandusjärelevalvele;
- b) tütarettevõtjate kriisilahendusasutustele;
- c) oluliste filiaalide asukohaliikmesriikide kriisilahendusasutustele, kui see on olulise filiaali puhul vajalik;
- d) direktiivi 2013/36/EL artiklites 115 ja 116 osutatud asjaomastele pädevatele asutustele ning
- e) selliste liikmesriikide kriisilahendusasutustele, kus on asutatud artikli 1 lõike 1 punktides c ja d osutatud ettevõtjad.

Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutuse poolt tütarettevõtjate kriisilahendusasutustele ja pädevatele asutustele, oluliste filiaalide asukohariigi kriisilahendusasutustele ning direktiivi 2013/36/EL artiklites 115 ja 116 osutatud asjaomastele pädevatele asutustele esitatav teave peab sisaldama vähemalt kogu teavet, mis on tütarettevõtja või olulise filiaali puhul asjakohane. Euroopa Pangandusjärelevalvele edastatav teave peab sisaldama kogu teavet, mis on asjakohane seoses Euroopa Pangandusjärelevalve rolliga konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavandamises. Kolmanda riigi tütarettevõtjatega seotud teabe puhul ei ole konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus kohustatud kõnealust teavet edastama ilma asjaomase kolmanda riigi järelevalveasutuse või kriisilahendusasutuse nõusolekuta.

2. Liikmesriigid tagavad, et konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasadutused koostavad ja haldavad konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kava koos käesoleva artikli lõike 1 teises lõigus osutatud kriisilahendusasadutustega, kes kuuluvad kriisilahenduse kolleegiumi, ning pärast konsulteerimist asjaomaste pädevate asutustega, sealhulgas oluliste filiaalide asukohaks olevate liikmesriikide jurisdiktsioonide pädevate asutustega. Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasadutused võivad oma äranägemisel ja tingimusel, et nad järgivad käesoleva direktiivi artiklis 98 sätestatud konfidentsiaalsusnõudeid, kaasata kriisilahenduse kavade koostamisse ja haldamisse kolmanda riigi kriisilahendusasadutusi, mis asuvad jurisdiktsioonis, kus konsolideerimisgrupp on asutanud tütarettevõtteid või finantsvaldusettevõtteid või direktiivi 2013/36/EL artiklis 51 määratletud olulised filiaalid.

3. Liikmesriigid tagavad, et konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavad vaadatakse läbi ja vajaduse korral ajakohastatakse neid vähemalt kord aastas ning pärast konsolideerimisgrupi, sealhulgas konsolideerimisgrupi mõne ettevõtja õigusliku või organisatsioonilise struktuuri, majandustegevuse või finantsseisundiga seotud muudatusi, mis võivad kava oluliselt mõjutada või tekitada vajaduse selle muutmiseks.

4. Konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kava võetakse vastu konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasadutuse ja tütarettevõtjate kriisilahendusasadutuste ühise otsusena.

Kõnealused kriisilahendusasadutused võtavad ühise otsuse vastu nelja kuu jooksul pärast seda, kui konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasadutus on esitanud lõike 1 teises lõigus osutatud teabe.

Euroopa Pangandusjärelevalve võib kriisilahendusasadutuse taotlusel kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 31 punktiga c kriisilahendusasadutusi ühisele otsusele jõudmisel abistada.

5. Juhul kui kriisilahendusasadutused ei jõua nelja kuu jooksul ühisele otsusele, võtab konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasadutus konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kava kohta vastu oma otsuse. Kõnealune otsus peab olema igakülgsest põhjendatud ja selles võetakse arvesse teiste kriisilahendusasadutuste seisukohti ja reservatsioone. Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasadutus esitab otsuse liidus tegutsevale emaettevõtjale.

Kui käesoleva artikli lõikes 9 ei ole sätestatud teisiti, lükkab juhul kui mõni kriisilahendusasadutus on enne neljakuulise perioodi lõppu edastanud küsimuse vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19 arutamiseks Euroopa Pangandusjärelevalvele, konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasadutus otsuse tegemise edasi, jäädes ootama, millise otsuse Euroopa Pangandusjärelevalve nimetatud määruse artikli 19 lõike 3 kohaselt vastu võtab, ning teeb seejärel oma otsuse kooskõlas Euroopa Pangandusjärelevalve otsusega. Neljakuulist perioodi käsitatakse lepitusperioodina kõnealuse määruse tähenduses. Euroopa Pangandusjärelevalve teeb otsuse ühe kuu jooksul. Küsimust ei suunata Euroopa Pangandusjärelevalvele pärast neljakuulise tähtaja lõppu ega pärast ühisele otsusele jõudmist. Kui Euroopa Pangandusjärelevalve ei ole ühe kuu jooksul otsust teinud, kehtib konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasadutuse otsus.

6. Kui kriisilahendusasadutused ei ole nelja kuu jooksul ühisotsust vastu võtnud, teeb iga tütarettevõtja eest vastutav kriisilahendusasadutus oma otsuse ning koostab ja haldab tema jurisdiktsiooni kuuluvate ettevõtjate kriisilahenduse kava. Iga üksik otsus peab olema igakülgsest põhjendatud, sisaldama esitatud konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavaga mitteinõustumise põhjuseid ning võtma arvesse teiste pädevate asutuste ja kriisilahendusasadutuste seisukohti ja reservatsioone. Iga kriisilahendusasadutus teatab oma otsusest teistele kriisilahenduse kolleegiumi liikmetele.

Kui käesoleva artikli lõikes 9 ei ole sätestatud teisiti, lükkab juhul kui mõni kriisilahendusasadutus on enne neljakuulise perioodi lõppu edastanud küsimuse vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19 arutamiseks Euroopa Pangandusjärelevalvele, asjaomane kriisilahendusasadutus otsuse tegemise edasi, jäädes ootama, millise otsuse Euroopa Pangandusjärelevalve nimetatud määruse artikli 19 lõike 3 kohaselt vastu võtab, ning teeb seejärel oma otsuse kooskõlas Euroopa Pangandusjärelevalve otsusega. Neljakuulist perioodi käsitatakse lepitusperioodina kõnealuse määruse tähenduses. Euroopa Pangandusjärelevalve teeb otsuse ühe kuu jooksul. Küsimust ei suunata Euroopa Pangandusjärelevalvele pärast neljakuulise perioodi lõppu ega pärast ühisele otsusele jõudmist. Kui Euroopa Pangandusjärelevalve ei ole ühe kuu jooksul otsust teinud, kohaldatakse tütarettevõtja kriisilahendusasadutuse otsust.

7. Teised kriisilahendusasutused, kes ei ole lõike 6 alusel eriarvamusel, võivad jõuda ühisele otsusele konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kava osas, mis hõlmab nende jurisdiktsiooni kuuluvaid konsolideerimisgrupi ettevõtjaid.

8. Lõigetes 4 ja 7 osutatud ühiseid otsuseid ning lõigetes 5 ja 6 osutatud ühise otsuse puudumise korral kriisilahendusasutuste tehtud otsuseid käsitatakse lõplikuna ja kohaldatakse teiste asjaomaste kriisilahendusasutuste poolt.

9. Kriisilahendusasutuse taotlusel kooskõlas käesoleva artikli lõigetega 5 ja 6 võib Euroopa Pangandusjärelevalve abistada kriisilahendusasutusi kokkuleppe saavutamisel kooskõlas määruse nr (EL) nr 1093/2010 artikli 19 lõikega 3, välja arvatud juhul, kui mõne asjaomase kriisilahendusasutuse hinnangul võib lahkavaruust tekitav küsimus minna vastuollu tema liikmesriigi eelarvepädevusega.

10. Juhul kui tehakse ühiseid otsuseid vastavalt lõigetele 4 ja 7 ning kui kriisilahendusasutuse lõike 9 kohasel hinnangul läheb konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavade osas lahkavaruust tekitav küsimus vastuollu tema liikmesriigi eelarvepädevusega, algatab konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kava ümberhindamise, mis hõlmab omavahendite miinimumnõude ja kõlblike kohustuste ümberhindamist.

Artikkel 14

Kriisilahenduse kavade edastamine pädevatele asutustele

1. Kriisilahendusasutus edastab kriisilahenduse kavad ja kõik nende muudatused asjaomastele pädevatele asutustele.
2. Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus edastab konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavad ja kõik nende muudatused asjaomastele pädevatele asutustele.

II PEATÜKK

Kriisilahenduskõlblikkus

Artikkel 15

Krediidiasutuste ja investeerimisühingute kriisilahenduskõlblikkuse hindamine

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutus hindab pärast konsulteerimist pädeva asutuse ja oluliste filiaalide asukohariikide kriisilahendusasutustega, kui see on asjaomase olulise filiaali puhul vajalik, mil määral on konsolideerimisgruppi mittekuuluv krediidiasutus või investeerimisühing kriisilahenduskõlblik, ilma et eeldataks järgmist:

- a) erakorralise avaliku sektori finantstoetuse saamist lisaks kooskõlas artikliga 100 loodud rahastute kasutamisele;
- b) keskpanga erakorralise likviidsusabi saamist;
- c) keskpanga sellise likviidsusabi saamist, mida antakse mittestandardse tagatise, struktuuri või intressimääraga.

Krediidiasutust või investeerimisühingut peetakse kriisilahenduskõlblikuks sel juhul, kui kriisilahendusasutuse jaoks on teostatav ja usutav krediidiasutuse või investeerimisühingu lõpetamine ja likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses või krediidiasutuse või investeerimisühingu suhtes kriisilahenduse vahendite ja õiguste kasutamine, vältides nii palju kui võimalik märkimisväärselt ebasoodsat mõju asjaomase krediidiasutuse või investeerimisühingu asutamise liikmesriigi, teiste liikmesriikide või liidu finantssüsteemile, sealhulgas laiemal finantsilise ebastabiilsuse või kogu süsteemi haaravate sündmuste korral, ning lähtudes eesmärgist tagada krediidiasutuse või investeerimisühingu kriitiliste funktsioonide täitmise jätkuvus. Kui krediidiasutust või investeerimisühingut ei peeta kriisilahenduskõlblikuks, annavad kriisilahendusasutused sellest Euroopa Pangandusjärelevalvele õigeaegselt teada.

2. Et hinnata kriisilahenduskõlblikkust, nagu on osutatud lõikes 1, kontrollib kriisilahendusamet vähemalt lisa C jaos sätestatud aspekte.

3. Käesoleva artikli kohase kriisilahenduskõlblikkuse hindamise viib kriisilahendusamet läbi samal ajal ja samal eesmärgil nagu kriisilahenduse kava koostamise ja ajakohastamise vastavalt artiklile 10.

4. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab pärast Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga konsulteerimist välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada aspekte ja kriteeriumid, mida tuleb käesoleva artikli lõike 2 ja artikli 16 kohaselt krediidiasutuse või investeerimisühingu või konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkuse hindamisel arvestada.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 3. juuliks 2015.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–14.

Artikkel 16

Konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkuse hindamine

1. Liikmesriigid tagavad, et konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusametused hindavad koostöös tütarettevõtjate kriisilahendusametustega ning pärast konsulteerimist konsolideeritud järelevalvet teostava krediidiasutuse või investeerimisühingu ja tütarettevõtjate pädevate ametustega ning oluliste filiaalide asukohariikide kriisilahendusametustega, kui see on olulise filiaali puhul vajalik, mil määral on konsolideerimisgrupp kriisilahenduskõlblik, ilma et eeldataks järgmist:

- a) erakorralise avaliku sektori finantstoetuse saamist lisaks kooskõlas artikliga 100 loodud rahastute kasutamisele;
- b) keskpanga erakorralise likviidsusabi saamist;
- c) keskpanga sellise likviidsusabi saamist, mida antakse mittestandardse tagatise taseme, struktuuri või intressimääraga.

Konsolideerimisgruppi peetakse kriisilahenduskõblikuks sel juhul, kui kriisilahendusametuste jaoks on teostatav ja usutav konsolideerimisgrupi ettevõtjate lõpetamine ja likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses või konsolideerimisgrupi ettevõtjate suhtes kriisilahenduse vahendite ja õiguste kasutamine, vältides nii palju kui võimalik olulist negatiivset mõju konsolideerimisgrupi ettevõtjate asutamise liikmesriikide, teiste liikmesriikide või liidu finantssüsteemile, sealhulgas laiemal finantsilise ebastabiilsuse või kogu süsteemi haaravate sündmuste korral, ning lähtudes eesmärgist tagada konsolideerimisgrupi ettevõtjate kriitiliste funktsioonide täitmise jätkuvus sellega, et kõnealuseid funktsioone saab õigel ajal kergesti eraldada, või muul viisil. Kui konsolideerimisgruppi ei peeta kriisilahenduskõblikuks, annavad konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusametused sellest Euroopa Pangandusjärelevalvele õigeaegselt teada.

Konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkuse hinnangut võtavad artiklis 88 osutatud kriisilahenduse kolleegiumid arvesse.

2. Et hinnata konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkust, kaaluvad kriisilahendusametused vähemalt lisa C jaos sätestatud aspekte.

3. Käesoleva artikli kohane konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkuse hindamine viiakse läbi samal ajal ja samal eesmärgil nagu konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavade koostamine ja ajakohastamine vastavalt artiklile 12. Hindamine viiakse läbi vastavalt artiklis 13 sätestatud otsustamismenetlusele.

Artikkel 17

Kriisilahenduskõlblikkust pärssivate asjaoludega tegelemise või nende kõrvaldamise õigus

1. Liikmesriigid tagavad, et kui kriisilahendusasutus on vastavalt artiklitele 15 ja 16 läbiviidud krediidasutuse või investeerimisühingu kriisilahenduskõlblikkuse hindamisele pärast pädeva asutusega konsulteerimist kindlaks teinud, et kõnealuse krediidasutuse või investeerimisühingu kriisilahendusmenetlust pärssivad olulised asjaolud, teatab kriisilahendusasutus sellest otsusest kirjalikult asjaomasele krediidasutusele või investeerimisühingule, pädevale asutusele ja oluliste filiaalide asukohariikide kriisilahendusasutustele.

2. Artikli 10 lõikes 1 ja artikli 13 lõikes 4 kehtestatud nõuded, et kriisilahendusasutus peab koostama kriisilahenduse kava ja asjaomased kriisilahendusasutused jõudma ühisele otsusele konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavade osas, peatatakse pärast käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teatamist, kuni kriisilahendust pärssivate oluliste asjaolude kõrvaldamise meetmed on kriisilahendusasutuse poolt käesoleva artikli lõike 3 kohaselt heaks kiidetud või käesoleva artikli lõike 4 kohaselt otsustatud.

3. Nelja kuu jooksul pärast vastavalt lõikele 1 saadetud teate kättesaamist esitab krediidasutus või investeerimisühing kriisilahendusasutusele ettepaneku võimalike meetmete kohta teates märgitud oluliste takistustega tegelemiseks või nende kõrvaldamiseks. Pärast konsulteerimist pädeva asutusega hindab kriisilahendusasutus, kas nende meetmetega on võimalik kõnealuste oluliste takistustega tõhusalt tegeleda või need kõrvaldada.

4. Kui kriisilahendusasutus leiab, et krediidasutuse või investeerimisühingu poolt vastavalt lõikele 3 välja pakutud meetmed ei vähenda ega kõrvalda kõnealuseid pärssivaid asjaolusid piisavalt tulemuslikult, nõuab ta kas otse või kaudselt pädeva asutuse vahendusel, et krediidasutus või investeerimisühing võtaks alternatiivseid meetmeid, millega võib olla võimalik see eesmärk saavutada, ning teavitab krediidasutust või investeerimisühingut nendest meetmetest kirjalikult, misjärel krediidasutus või investeerimisühing esitab kuu aja jooksul kava nende meetmete elluviimiseks.

Alternatiivsete meetmete määramisel selgitab kriisilahendusasutus, miks krediidasutuse või investeerimisühingu pakutud meetmed ei võimaldaks kriisilahendust pärssivaid asjaolusid kõrvaldada ja miks alternatiivsed meetmed on nende kõrvaldamiseks sobivad. Kriisilahendusasutus võtab arvesse kriisilahenduse takistustest tulenevat ohtu finantsstabiilsusele ning meetmete mõju krediidasutuse või investeerimisühingu majandustegevusele, selle stabiilsusele ja suutlikkusele majandusele kasu tuua.

5. Lõike 4 kohaldamiseks antakse kriisilahendusasutustele õigus võtta järgmisi meetmeid:

- a) nõuda krediidasutuselt või investeerimisühingult, et see vaataks läbi võimalikud konsolideerimisgrupisisesed rahastamislepingud või tegeleks nende puudumise küsimusega või koostaks teenuslepingud (konsolideerimisgrupisisesed või kolmandate isikutega), mis hõlmaksid kriitiliste funktsioonide täitmist;
- b) nõuda krediidasutuselt või investeerimisühingult, et see piiraks oma maksimaalset individuaalset ja summaarset riskipositsiooni;
- c) nõuda krediidasutuselt või investeerimisühingult konkreetsetel juhtudel või regulaarselt kriisilahenduse seisukohast olulise täiendava teabe esitamist;
- d) nõuda krediidasutuselt või investeerimisühingult teatava vara võõrandamist;
- e) nõuda krediidasutuselt või investeerimisühingult, et see piiraks teatavat praegust või kavandatud tegevust või lõpetaks selle tegevuse;
- f) piirata või takistada uute või seniste äriinide arendamist või uute või seniste toodete võõrandamist;
- g) nõuda krediidasutuse või investeerimisühingu või konsolideerimisgrupi mõne ettevõtja, mis on kas otse või kaudselt tema kontrolli all, õiguslike või tegevusstruktuuride muutmist vähem keerukaks, tagamaks et kriisilahenduse vahendite rakendamisel oleks võimalik kriitilised funktsioonid teistest funktsioonidest õiguslikult ja tegevuslikult eraldada;

- h) nõuda krediidasutusest või investeerimisühingult või selle emaettevõtjalt liikmesriigis emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja või liidus emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja loomist;
- i) nõuda krediidasutusest või investeerimisühingult või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjalt kõlblike kohustuste emiteerimist, et täita artiklis 45 sätestatud nõuded;
- j) nõuda, et krediidasutus või investeerimisühing või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja võtaks artiklis 45 osutatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks muid meetmeid, muu hulgas püüaks eelkõige uuesti läbi rääkida tema poolt emiteeritud mis tahes kõlbliku kohustuse, täiendavate esimese taseme omavahendite instrumendi või teise taseme omavahendite instrumendi tingimused, eesmärgiga tagada, et kriisilahendus- asutuse otsust kõnealuse kohustuse või instrumendi allahindamiseks või konverteerimiseks täidetaks selle jurisdiktsiooni õigusnormide kohaselt, mis laieneb kõnealusele kohustusele või instrumendile, ning
- k) juhul kui krediidasutus või investeerimisühing on tütarettevõtja või segavaldusettevõtja, nõuda asutuselt, et segavaldusettevõtja looks krediidasutuse või investeerimisühingu kontrollimiseks eraldi finantsvaldusettevõtja, kui seda on vaja krediidasutuse või investeerimisühingu kriisilahenduse hõlbustamiseks ning selleks et vältida IV jaotises sätestatud selliste kriisilahenduse vahendite ja õiguste kohaldamist, millel on negatiivne mõju konsolideerimisgrupi mittefinantsosale.
6. Lõigete 1 või 4 kohane otsus peab vastama järgmistele nõuetele:
- a) selles on esitatud asjaomase hindamise või otsuse põhjused;
- b) selles on näidatud, mil määral vastab hinnang või otsus lõikes 4 sätestatud proportsionaalse kohaldamise nõudele, ning
- c) selle võib kaevata edasi.
7. Enne lõikes 4 osutatud mis tahes meetmete määramist kaalub kriisilahendusasutus pärast konsulteerimist pädeva asutusega ja vajaduse korral makrotasandi usaldatavusjärelevalvet teostava määratud riikliku asutusega nõuetekohaselt kõnealuste meetmete võimalikku mõju konkreetsele krediidasutusele või investeerimisühingule, finantsteenuste siseturule ning teiste liikmesriikide ja liidu kui terviku finantsstabiilsusele.
8. Euroopa Pangandusjärelevalve annab hiljemalt 3. juuliks 2015 kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 suuniseid, et täpsustada lõikes 5 sätestatud meetmed ja iga meetme kohaldamise asjaolud.

Artikkel 18

Kriisilahenduskõlblikkust pärssivate asjaoludega tegelemise või nende kõrvaldamise õigus: konsolideerimisgrupi kohtlemine

1. Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus arutab koos tütarettevõtjate kriisilahendusasutustega ning pärast konsulteerimist järelevalvekolleegiumiga ja oluliste filiaalide asukohariikide kriisilahendusasutustega, kui see on olulise filiaali puhul vajalik, kriisilahenduse kolleegiumis artikli 16 kohaselt nõutava hindamise tulemusi ja teeb kõik endast oleneva, et jõuda vastavalt artikli 17 lõikele 4 määratud meetmete rakendamise suhtes ühisele otsusele seoses kõikide konsolideerimisgruppi kuuluvate krediidasutuste ja investeerimisühingutega.
2. Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus koostab koostöös konsolideeritud järelevalvet teostava krediidasutuse või investeerimisühingu ja Euroopa Pangandusjärelevalvega vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 25 lõikele 1 aruande ja esitab selle liidus tegutseva emaettevõtjale, tütarettevõtjate kriisilahendusasutustele, kes edastavad selle oma järelevalve all olevatele tütarettevõtjatele, ja oluliste filiaalide asukohariikide kriisilahendusasutustele. Aruanne koostatakse pärast konsulteerimist pädevate asutustega ning selles analüüsitakse olulisi asjaolusid, mis võivad pärssida tõhusat kriisilahenduse vahendite rakendamist ja kriisilahendusõiguste kasutamist konsolideerimisgrupi suhtes. Aruandes analüüsitakse mõju krediidasutuse või investeerimisühingu ärimudelile ning soovitakse proportsionaalseid ja sihipäraseid meetmeid, mis on kriisilahendusasutuse arvates vajalikud või asjakohased nende pärssivate asjaolude kõrvaldamiseks.

3. Nelja kuu jooksul pärast aruande saamist võib liidus tegutsev emaettevõtja esitada konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutusele oma tähelepanekud ning teha ettepaneku alternatiivsete meetmete kohta, millega oleks võimalik aruandes nimetatud pärssivad asjaolud kõrvaldada.

4. Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus teavitab liidus tegutseva emaettevõtja poolt välja pakutud meetmetest konsolideeritud järelevalvet teostavat asutust, Euroopa Pangandusjärelevalvet, tütarettevõtjate kriisilahendusasutusi ja oluliste filiaalide asukohariikide kriisilahendusasutusi, kui see on olulise filiaali puhul asjakohane. Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutused ja tütarettevõtjate kriisilahendusasutused teevad pärast pädevate asutuste ja oluliste filiaalide asukohariikide kriisilahendusasutustega konsulteerimist kõik endast oleneva selleks, et jõuda kriisilahenduse kolleegiumis oluliste takistuste tuvastamise osas ning vajaduse korral liidus tegutseva emaettevõtja välja pakutud meetmetele hindamise osas ning asutuste poolt nende takistustega tegelemiseks või nende kõrvaldamiseks nõutavate meetmete osas ühisele otsusele, milles võetakse arvesse meetmete võimalikku mõju kõikidele liikmesriikidele, kus konsolideerimisgrupp tegutseb.

5. Ühisele otsusele tuleb jõuda nelja kuu jooksul pärast liidu emaettevõtja tähelepanekute esitamist või lõikes 3 osutatud neljakuulise tähtaja möödumisel, olenevalt sellest, kumb on varasem. Otsus peab olema põhjendatud ning vormistatud dokumendina, mille konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus esitab liidus tegutsevale emaettevõtjale.

Euroopa Pangandusjärelevalve võib kriisilahendusasutuse taotlusel kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 31 punktiga c kriisilahendusasutusi ühisele otsusele jõudmisel abistada.

6. Juhul kui lõikes 5 osutatud ajavahemiku jooksul ei ole jõutud ühisele otsusele, võtab konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus konsolideerimisgrupi tasandil artikli 17 lõike 4 kohaselt rakendamisele kuuluvate meetmete suhtes vastu oma otsuse.

Otsus peab olema igakülgset põhjendatud ja selles tuleb arvesse võtta teiste kriisilahendusasutuste seisukohti ja reservatsioone. Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus esitab otsuse liidus tegutsevale emaettevõtjale.

Juhul kui mõni kriisilahendusasutus on enne neljakuulise perioodi lõppu edastanud käesoleva artikli lõikes 9 osutatud küsimuse vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19 arutamiseks Euroopa Pangandusjärelevalvele, lükkab konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus otsuse tegemise edasi, jäädes ootama, millise otsuse Euroopa Pangandusjärelevalve nimetatud määruse artikli 19 lõike 3 kohaselt teeb, ning teeb seejärel oma otsuse kooskõlas Euroopa Pangandusjärelevalve otsusega. Neljakuulist perioodi käsitatakse lepitusperioodina kõnealuse määruse tähenduses. Euroopa Pangandusjärelevalve teeb otsuse ühe kuu jooksul. Küsimust ei suunata Euroopa Pangandusjärelevalvele pärast neljakuulise perioodi lõppu ega pärast ühisele otsusele jõudmist. Kui Euroopa Pangandusjärelevalve ei ole ühe kuu jooksul otsust teinud, kohaldatakse konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutuse otsust.

7. Ühise otsuse puudumisel teevad tütarettevõtjate kriisilahendusasutused oma otsuse tütarettevõtjate poolt artikli 17 lõike 4 kohaselt individuaalselt võetavate sobivate meetmete kohta. See otsus peab olema igakülgset põhjendatud ja selles tuleb arvesse võtta teiste kriisilahendusasutuste seisukohti ja reservatsioone. Otsus esitatakse asjaomasele tütarettevõtjale ja konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutusele.

Kui mõni kriisilahendusasutus on enne neljakuulise perioodi lõppu edastanud käesoleva artikli lõikes 9 osutatud küsimuse vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19 arutamiseks Euroopa Pangandusjärelevalvele, lükkab tütarettevõtja kriisilahendusasutus otsuse tegemise edasi, jäädes ootama, millise otsuse Euroopa Pangandusjärelevalve nimetatud määruse artikli 19 lõike 3 kohaselt teeb, ning teeb seejärel oma otsuse kooskõlas Euroopa Pangandusjärelevalve otsusega. Neljakuulist perioodi käsitatakse lepitusperioodina kõnealuse määruse tähenduses. Euroopa Pangandusjärelevalve teeb otsuse ühe kuu jooksul. Küsimust ei suunata Euroopa Pangandusjärelevalvele pärast neljakuulise perioodi lõppu ega pärast ühisele otsusele jõudmist. Kui Euroopa Pangandusjärelevalve ei ole ühe kuu jooksul otsust teinud, kohaldatakse tütarettevõtja kriisilahendusasutuse otsust.

8. Lõikes 5 osutatud ühisotsust ja lõikes 6 osutatud ühisotsuse puudumise korral kriisilahendusametuste tehtud otsuseid käsitatakse lõplikuna ja kohaldatakse teiste asjaomaste kriisilahendusametuste poolt.

9. Kui artikli 17 lõike 5 punktis g, h või k sätestatud meetmete võtmise kohta ei ole tehtud ühisotsust, võib Euroopa Pangandusjärelevalve kriisilahendusametuste poolt käesoleva artikli lõike 6 või 7 kohaselt esitatud taotluse korral abistada kriisilahendusametusi kokkuleppe saavutamisel kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 19 lõikega 3.

III PEATÜKK

Konsolideerimisgrupisene finantstoetus

Artikkel 19

Konsolideerimisgrupi finantstoetuse leping

1. Liikmesriigid tagavad, et liikmesriigis emattevõtjana tegutsev krediitiasutus või investeerimisühing või liidus emattevõtjana tegutsev krediitiasutus või investeerimisühing või artikli 1 lõike 1 punktis c või d osutatud ettevõtja ja selle teistes liikmesriikides või kolmandates riikides asuvad tütar-ettevõtja, mis on emattevõtja konsolideeritud järelevalve all olev krediitiasutus või investeerimisühing või muu finantseerimisasutus, võivad sõlmida finantstoetuse lepingu, mille kohaselt antakse teisele lepingupoolele, kes vastab artikli 27 kohase varase sekkumise tingimustele, finantstoetust, juhul kui on täidetud käesolevas peatükis sätestatud tingimused.

2. Käesolev peatükk ei mõjuta konsolideerimisgrupisest finantseerimiskorda, sealhulgas rahastute ja tsentraliseeritud rahastute toimimist, tingimusel et ükski sellise rahastu osaline ei vasta varase sekkumise tingimustele.

3. Konsolideerimisgrupi finantstoetuse leping ei ole eeltingimus:

a) konsolideerimisgrupi finantstoetuse andmiseks igale konsolideerimisgrupi finantsraskustes ettevõtjale, juhul kui krediitiasutus või investeerimisühing otsustab seda teha, iga üksikjuhtumi puhul eraldi ja vastavalt konsolideerimisgrupi põhimõtetele, kui see ei kujuta riski konsolideerimisgrupile tervikuna, ega

b) liikmesriigis tegutsemiseks.

4. Liikmesriigid kõrvaldavad kõik siseriiklikus õiguses esinevad õiguslikud takistused konsolideerimisgrupisesteks finantstoetustehinguteks, mida tehakse vastavalt käesolevale peatükile, tingimusel et käesolev peatükk ei takista mingil viisil liikmesriike kehtestamast piiranguid konsolideerimisgrupisestele tehingutele, millega kasutatakse määruse (EL) nr 575/2013 pakutud võimalusi või lähtuvalt siseriiklikust õigusest, millega võetakse üle direktiiv 2013/36/EL või milles finantsstabiilsuse huvides nõutakse konsolideerimisgrupi osade või konsolideerimisgrupiseste tegevuste eraldamist.

5. Konsolideerimisgrupi finantstoetuse leping võib:

a) hõlmata konsolideerimisgrupi ühte või mitut tütar-ettevõtjat ning selles võidakse sätestada finantstoetuse andmine emattevõtjalt tütar-ettevõtjatele, tütar-ettevõtjalt emattevõtjale, ühelt tütar-ettevõtjalt teisele tütar-ettevõtjale, kes kõik kuuluvad konsolideerimisgruppi ja on lepingu osalised, või kõnealuste ettevõtjate mis tahes kombinatsioonid;

b) sätestada finantstoetuse andmise laenuna, garantiina, tehingu tagatiseks vara pakkumisena või nimetatud finantstoetuse vormide kombinatsioonina, ühe või mitme tehinguna, sealhulgas toetuse saaja ja kolmanda isiku vahel sõlmitava tehinguna.

6. Juhul kui konsolideerimisgrupi ettevõtja on konsolideerimisgrupi finantstoetuse lepingu tingimuste kohaselt nõus andma finantstoetust teisele konsolideerimisgrupi ettevõtjale, võib leping sisaldada ka vastastikust kokkulepet, mille kohaselt toetust saav konsolideerimisgrupi ettevõtja on nõus andma finantstoetust toetust andvale konsolideerimisgrupi ettevõtjale.

7. Konsolideerimisgrupi finantstoetuse lepingus määratakse kindlaks lepingu alusel sooritatavate tehingute eest tasumisele kuuluva lepingutasu arvutamise põhimõtted. Kõnealused põhimõtted sisaldavad nõuet selle kohta, et lepingutasu määratakse kindlaks finantstoetuse andmise ajal. Leping, sealhulgas finantstoetuse andmisel kasutatava lepingutasu arvutamise põhimõtted ning lepingu muud tingimused peavad vastama järgmistele põhimõtetele:

- a) iga lepingupool peab sõlmima lepingu oma vabast tahtest;
- b) lepingut sõlmides ja finantstoetuse andmise lepingutasu kindlaks määramisel peab iga lepingupool tegutsema oma parimatest huvidest lähtuvalt, mille puhul võib arvesse võtta mis tahes otsest või kaudset tulu, mida lepingupool võib teenida finantstoetuse andmise tulemusel;
- c) enne finantstoetuse andmise lepingutasu kindlaksmääramist ja enne finantstoetuse andmise otsuse tegemist peab igal finantstoetuse andjal olema täielik ülevaade finantstoetuse saaja esitatud asjaomasest teabest;
- d) finantstoetuse andmise lepingutasu kindlaksmääramisel võib arvesse võtta finantstoetuse andja käsutuses olevat teavet, mille aluseks on kuulumine finantstoetuse saajaga samasse konsolideerimisgruppi ja mis ei ole turule kättesaadav, ning
- e) finantstoetuse andmise lepingutasu arvutamise põhimõtetes ei ole vaja arvesse võtta eeldatavat ajutist mõju turuhindadele, mis tuleneb konsolideerimisgrupi välistest sündmustest.

8. Konsolideerimisgrupi finantstoetuse lepingu võib sõlmida ainult sel juhul, kui vastavate pädevate asutuste arvates ei vasta ükski pooltest kavandatud lepingu sõlmimise ajal varase sekkumise tingimustele.

9. Liikmesriigid tagavad, et konsolideerimisgrupi finantstoetuse lepingust tulenevat mis tahes õigust, nõuet või meedet võivad rakendada ainult lepingupooled ning kolmandad isikud on sellest välistatud.

Artikkel 20

Kavandatava lepingu läbivaatamine pädevate asutuste poolt ning vahendamine

1. Liidus emattevõtjana tegutsev krediitiasutus või investeerimisühing esitab konsolideeritud järelevalvet teostavale asutusele artikli 19 kohaselt kavandatava konsolideerimisgrupi finantstoetuse lepingu kinnitamise taotluse. Taotlus peab sisaldama kavandatava lepingu teksti ning määrama kindlaks konsolideerimisgrupi ettevõtjad, kes on avaldanud soovi olla lepingupooled.

2. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus edastab taotluse viivitamata iga lepingus osaleda soovinud tütarettevõtja pädevatele asutustele, et jõuda ühisele otsusele.

3. Kooskõlas käesoleva artikli lõigetes 5 ja 6 sätestatud menetlusega kinnitab konsolideeritud järelevalvet teostav asutus lepingu juhul, kui kavandatava lepingu tingimused vastavad artiklis 23 sätestatud finantstoetuse andmise tingimustele.

4. Kooskõlas käesoleva artikli lõigetes 5 ja 6 sätestatud menetlusega võib konsolideeritud järelevalvet teostav asutus keelata kavandatava lepingu sõlmimise, kui seda peetakse artiklis 23 sätestatud finantstoetuse andmise tingimustega vastuolus olevaks.

5. Pädevad asutused teevad kõik endast oleneva selle nimel, et jõuda ühisele otsusele, võttes arvesse lepingu täitmisega kaasnevat võimalikku mõju, sealhulgas võimalikku fiskaalmõju, kõigis liikmesriikides, kus konsolideerimisgrupp tegutseb, selles, kas kavandatava lepingu tingimused on kooskõlas artiklis 23 sätestatud finantstoetuse andmise tingimustega, nelja kuu jooksul pärast taotluse laekumist konsolideeritud järelevalvet teostavale asutusele. Ühisotsus esitatakse igakülgselt põhjendatud otsust sisaldavas dokumendis ning konsolideeritud järelevalvet teostav asutus edastab selle taotlejale.

Euroopa Pangandusjärelevalve võib pädeva asutuse taotlusel kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 31 pädevaid asutusi kokkuleppe saavutamisel abistada.

6. Kui pädevad asutused ei võta nelja kuu jooksul vastu ühisotsust, teeb konsolideeritud järelevalvet teostav asutus selle taotluse suhtes ise otsuse. Kõnealune otsus esitatakse dokumendis, mis sisaldab igakülgset põhjendatud otsuseid, ja selles võetakse arvesse teiste pädevate asutuste seisukohti ja reservatsioone, mis esitati neljakuulise tähtaja jooksul. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus esitab oma otsuse taotlejale ja teistele pädevatele asutustele.

7. Juhul kui mõni asjaomastest pädevatest asutustest on vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19 edastanud küsimuse enne neljakuulise tähtaja lõppu arutamiseks Euroopa Pangandusjärelevalvele, lükkab konsolideeritud järelevalvet teostav asutus otsuse tegemise edasi, jäädes ootama, millise otsuse Euroopa Pangandusjärelevalve nimetatud määruse artikli 19 lõike 3 kohaselt teeb, ning teeb seejärel oma otsuse kooskõlas Euroopa Pangandusjärelevalve otsusega. Neljakuulist tähtaega käsitletakse lepitusperioodina kõnealuse määruse tähenduses. Euroopa Pangandusjärelevalve teeb oma otsuse ühe kuu jooksul. Küsimust ei suunata Euroopa Pangandusjärelevalvele pärast neljakuulise perioodi lõppu ega pärast ühisele otsusele jõudmist.

Artikkel 21

Kavandatava lepingu heakskiitmine aktsionäride poolt

1. Liikmesriigid nõuavad, et kõik kavandatavad lepingud, mis on pädevate asutuste poolt kinnitatud, esitatakse heakskiitmiseks kõigi lepingu sõlmimiseks soovi avaldanud konsolideerimisgrupi ettevõtjate aktsionäridele. Sellisel juhul on lepingu kehtiv ainult nende poolte suhtes, kelle aktsionärid on lepingu kooskõlas lõikega 2 heaks kiitnud.

2. Konsolideerimisgrupi finantstoetuse leping on konsolideerimisgrupi ettevõtja suhtes kehtiv ainult juhul, kui konsolideerimisgrupi ettevõtja aktsionärid on andnud heakskiidu kõnealuse konsolideerimisgrupi ettevõtja juhtorganile võtma vastu otsuse, et konsolideerimisgrupi ettevõtja annab või saab finantstoetust vastavalt lepingu tingimustele ja kooskõlas käesolevas peatükis sätestatud tingimustega, ning seda aktsionäride heakskiitu ei ole tühistatud.

3. Kõigi lepingupoolteks olevate ettevõtjate juhtorganid esitavad aktsionäridele igal aastal aruande lepingu täitmise ning lepingu kohaselt vastu võetud otsuste täitmise kohta.

Artikkel 22

Konsolideerimisgrupi finantstoetuse lepingute edastamine kriisilahendusasutustele

Pädevad asutused edastavad konsolideerimisgrupi finantstoetuse kinnitatud lepingud ja nende võimalikud muudatused asjaomastele kriisilahendusasutustele.

Artikkel 23

Konsolideerimisgrupi finantstoetuse andmise tingimused

1. Konsolideerimisgrupi ettevõtja võib anda artikli 19 kohast finantstoetust ainult juhul, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

- a) võib põhjendatult eeldada, et pakutav toetus leevendab oluliselt toetust saava konsolideerimisgrupi ettevõtja finantsraskusi;
- b) finantstoetuse andmise eesmärk on konsolideerimisgrupi kui terviku või selle mis tahes ettevõtja finantsstabiilsuse säilitamine või taastamine ning see vastab toetust andva konsolideerimisgrupi ettevõtja huvidele;
- c) finantstoetust antakse vastavalt tingimustele, sealhulgas lepingutasule, kooskõlas artikli 19 lõikega 7;

- d) finantstoetust andva konsolideerimisgrupi ettevõtja juhtorganile finantstoetuse andmise otsuse tegemise ajal kättesaadava teabe alusel võib põhjendatult eeldada, et toetust saav konsolideerimisgrupi ettevõtja teeb toetuse andmise eest vastusoorituse, või kui toetust antakse laenu vormis, et laen makstakse tagasi. Kui toetus antakse garantiina või mis tahes vormis tagatisena, kohaldatakse garantii või tagatise sissenõudmise korral toetuse saaja vastutuse suhtes sama tingimust;
- e) finantstoetuse andmine ei seaks ohtu toetust andva konsolideerimisgrupi ettevõtja likviidsust ega maksevõimet;
- f) finantstoetuse andmine ei seaks ohtu finantsstabiilust, eelkõige toetust andva konsolideerimisgrupi ettevõtja liikmesriigi;
- g) toetust andev konsolideerimisgrupi ettevõtja vastab toetuse andmise ajal direktiivis 2013/36/EL sätestatud kapitali või likviidsuse nõuetele ja direktiivi 2013/36/EL artikli 104 lõikes 2 kehtestatud nõuetele ning finantstoetuse andmine ei põhjusta nimetatud nõuete rikkumist konsolideerimisgrupi ettevõtja poolt, välja arvatud juhul, kui toetust andva ettevõtja individuaalse järelevalve eest vastutav pädev asutus annab vastava loa;
- h) toetust andev konsolideerimisgrupi ettevõtja vastab toetuse andmise ajal määruses (EL) nr 575/2013 ning direktiivis 2013/36/EL sätestatud suure riskide kontsentreerumise nõuetele, sealhulgas kõigile siseriiklikele õigusnormidele, milles kasutatakse selles sätestatud võimalusi, ning finantstoetuse andmine ei põhjusta nimetatud nõuete rikkumist konsolideerimisgrupi ettevõtja poolt, välja arvatud juhul, kui toetust andva konsolideerimisgrupi ettevõtja individuaalse järelevalve eest vastutav pädev asutus annab vastava loa;
- i) finantstoetuse andmine ei kahjustaks toetust andva konsolideerimisgrupi ettevõtja kriisilahenduskõlblikkust.

2. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et määrata kindlaks lõike 1 punktides a, c, e ja i osutatud tingimused.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 3. juuliks 2015.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–14.

3. Euroopa Pangandusjärelevalve annab hiljemalt 3. jaanuariks 2016 kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised, et edendada käesoleva artikli lõike 1 punktides b, d, f, g ja h sätestatud tingimuste täpsustamise tavade lähendamist.

Artikkel 24

Finantstoetuse andmise otsus

Otsuse anda vastavalt lepingule konsolideerimisgrupi finantstoetust teeb finantstoetust andva konsolideerimisgrupi ettevõtja juhtorgan. Otsus peab olema põhjendatud ning selles peab olema välja toodud finantstoetuse andmise eesmärk. Eelkõige tuleb selles näidata, kuidas finantstoetuse andmine vastab artikli 23 lõikes 1 sätestatud tingimustele. Otsuse võtta vastavalt lepingule vastu konsolideerimisgrupi finantstoetus teeb finantstoetust saava konsolideerimisgrupi ettevõtja juhtorgan.

Artikkel 25

Pädevate asutuste õigus esitada vastuväiteid

1. Enne toetuse andmist vastavalt konsolideerimisgrupi finantstoetuse lepingule teavitab finantstoetust anda kavatseva konsolideerimisgrupi ettevõtja juhtorgan sellest:

- a) oma pädevat asutust;

- b) konsolideeritud järelevalvet teostavat asutust, kui see on asjakohane ja kui see erineb punktides a ja c osutatud asutustest;
- c) finantstoetust saava konsolideerimisgrupi ettevõtja pädevat asutust, kui see erineb punktides a ja b osutatud asutustest ning
- d) Euroopa Pangandusjärelevalvet.

Teade peab sisaldama juhtorgani põhjendatud otsust kooskõlas artikliga 24 ja kavandatava finantstoetuse üksikasju, sealhulgas konsolideerimisgrupi finantstoetuse lepingu koopiat.

2. Viie tööpäeva jooksul alates täieliku teate saamisest võib finantstoetust andva konsolideerimisgrupi ettevõtja pädev asutus finantstoetuse andmisega nõustuda, selle keelata või seda piirata, kui tema hinnangul ei ole artiklis 23 sätestatud konsolideerimisgrupi finantstoetuse andmise tingimused täidetud. Pädeva asutuse poolt vastu võetud otsus finantstoetuse andmine keelata või seda piirata peab olema põhjendatud.

3. Pädeva asutuse otsusest finantstoetuse andmisega nõustuda, see keelata või seda piirata tuleb viivitamata teavitada:

- a) konsolideeritud järelevalvet teostavat asutust;
- b) toetust saava konsolideerimisgrupi ettevõtja pädevat asutust ning
- c) Euroopa Pangandusjärelevalvet.

Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus teavitab kohe teisi järelevalvekolleegiumi liikmeid ja kriisilahenduse kolleegiumi liikmeid.

4. Juhul kui konsolideeritud järelevalvet teostaval asutusel või toetust saava konsolideerimisgrupi ettevõtja eest vastutaval pädeval asutusel on finantstoetuse andmise keelamise või piiramise otsuse suhtes vastuväiteid, võivad nad kahe päeva jooksul esitada selle küsimuse arutamiseks Euroopa Pangandusjärelevalvele ning paluda selle abi vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 31.

5. Kui pädev asutus ei keela ega piira finantstoetuse andmist lõikes 2 märgitud aja jooksul või on toetuse andmisega enne selle ajavahemiku lõppu nõustunud, võib finantstoetust anda vastavalt pädevale asutusele esitatud tingimustele.

6. Krediidiasutuse või investeerimisühingu juhtorgani otsus anda finantstoetust edastatakse:

- a) pädevale asutusele;
- b) konsolideeritud järelevalvet teostavale asutusele, kui see on asjakohane ja kui see erineb punktides a ja c osutatud asutustest;
- c) finantstoetust saava konsolideerimisgrupi ettevõtja pädevale asutusele, kui see erineb punktides a ja b osutatud asutustest;
- d) Euroopa Pangandusjärelevalvele.

Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus teavitab viivitamata teisi järelevalvekolleegiumi liikmeid ja kriisilahenduse kolleegiumi liikmeid.

7. Juhul kui pädev asutus piirab käesoleva artikli lõike 2 kohaselt finantstoetuse andmist või keelustab selle ja kui artikli 7 lõike 5 kohases konsolideerimisgrupi finantsseisundi taastamise kavas viidatakse konsolideerimisgrupisisele finantstoetusele, võib selle konsolideerimisgrupi ettevõtja pädev asutus, kellele toetuse andmist piirati või keelustati, paluda konsolideeritud järelevalvet teostaval asutusel alitada artikli 8 kohaselt konsolideerimisgrupi finantsseisundi taastamise kava ümberhindamine, või kui finantsseisundi taastamise kava on koostatud individuaalselt, siis paluda konsolideerimisgrupi ettevõtjal esitada finantsseisundi taastamise muudetud kava.

*Artikkel 26***Avalikustamine**

1. Liikmesriigid tagavad, et konsolideerimisgrupi ettevõtjad avalikustavad, kas nad on artikli 19 kohase konsolideerimisgrupi finantstoetuse lepingu sõlminud või mitte, ning avalikustavad ka sellise võimaliku lepingu üldtingimuste kirjelduse ja lepingu poolteks olevate konsolideerimisgrupi ettevõtjate nimed ning ajakohastavad seda teavet vähemalt kord aastas.

Kohaldatakse määruse (EL) nr 575/2013 artikleid 431–434.

2. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada lõikes 1 sätestatud kirjelduse vormi ja sisu.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 3. juuliks 2015.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu eelmises lõigus osutatud rakenduslike tehniliste standardite eelnõud kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

III JAOTIS

VARANE SEKKUMINE*Artikkel 27***Varase sekkumise meetmed**

1. Kui krediidasutus või investeerimisühing rikub või lähitulevikus tõenäoliselt rikub määruses (EL) nr 575/2013, direktiivis 2013/36/EL või direktiivi 2014/65/EL II jaotises sätestatud nõudeid või ükskõik millist määruse (EL) nr 600/2014 artiklites 3–7, artiklites 14–17 ja artiklis 24, artiklis 25 ja artiklis 26 sätestatud nõuetest, muu hulgas kiiresti halveneva finantsolukorra tõttu ning kiiresti väheneva likviidsuse või finantsvõimenduse, halbade laenude hulga või riskide kontsentratsiooni suurenemise tõttu, mida hinnatakse teatava hulga näitajate põhjal, mis võivad hõlmata krediidasutuse või investeerimisühingu omavahendite nõuet pluss 1,5 protsendipunkti, tagavad liikmesriigid, et pädevatel asutustel on võimalik, piiramata vajaduse korral direktiivi 2013/36/EL artiklis 104 osutatud meetmete kohaldamist, rakendada vähemalt järgmisi meetmeid:

- a) nõuda krediidasutuse või investeerimisühingu juhtorganilt ühe või mitme finantsseisundi taastamise kavas kindlaks määratud korra või meetme rakendamist või finantsseisundi taastamise kava ajakohastamist vastavalt artikli 5 lõikele 2, kui asjaolud, mis tõid kaasa varase sekkumise, on erinevad esialgses finantsseisundi taastamise kavas esitatud eeldustest, ning rakendada ühte või mitut ajakohastatud kavas kindlaks määratud korda või meetet täpsustatud aja jooksul tagamaks, et sissejuhatavas lauses osutatud tingimused enam ei kehti;
- b) nõuda krediidasutuse või investeerimisühingu juhtorganilt olukorra uurimist, tuvastatud probleemide ületamiseks vajalike meetmete kindlaksmääramist ning nende probleemide kõrvaldamise tegevuskava ja tegevuskava elluviimise ajakava koostamist;
- c) nõuda krediidasutuse või investeerimisühingu juhtorganilt krediidasutuse või investeerimisühingu aktsionäride koosoleku kokkukutsumist – või kui krediidasutuse või investeerimisühingu juhtorgan kõnealust nõuet ei täida, siis kutsuda ise kokku krediidasutuse või investeerimisühingu aktsionäride koosolek – ning mõlemal juhul määrata kindlaks koosoleku päevakord ja nõuda, et aktsionärid arutaksid teatavaid otsuseid, et need vastu võtta;
- d) nõuda juhtorgani või kõrgema juhtkonna ühe või mitme liikme tagasikutsumist või asendamist, kui leitakse, et kõnealused isikud ei ole direktiivi 2013/36/EL artikli 13 või direktiivi 2014/65/EL artikli 9 kohaselt oma ametikohustuste täitmiseks sobivad;
- e) nõuda krediidasutuse või investeerimisühingu juhtorganilt kava koostamist võlgade restruktureerimise üle läbirääkimistesse astumiseks krediidasutuse või investeerimisühingu mõne või kõigi võlausaldajatega vastavalt finantsseisundi taastamise kavale, kui see on kohaldatav;

- f) nõuda muudatuste tegemist krediidasutuse või investeerimisühingu äristrateegias;
- g) nõuda muudatuste tegemist krediidasutuse või investeerimisühingu õiguslikus või tegevusstruktuuris, ning
- h) koguda, sealhulgas kohapealsete kontrollide kaudu, ja esitada kriisilahendusasutusele kogu teave, mis on vajalik kriisilahenduse kava ajakohastamiseks ja krediidasutuse või investeerimisühingu võimaliku kriisilahenduse ettevalmistamiseks ning krediidasutuste ja investeerimisühingute vara ja kohustuste hindamiseks vastavalt artiklile 36.

2. Liikmesriigid tagavad, et kui pädevad asutused teevad kindlaks, et lõikes 1 sätestatud tingimused on krediidasutuse või investeerimisühingu puhul täidetud, teavitavad nad sellest viivitamata kriisilahendusasutusi, ning et kriisilahendusasutustel on õigus nõuda, et krediidasutus või investeerimisühing võtaks ühendust võimalike omandajatega krediidasutuse või investeerimisühingu kriisilahenduse ettevalmistamiseks vastavalt artikli 39 lõikes 2 sätestatud tingimustele ja artiklis 84 sätestatud konfidentsiaalsuse sätetele;

3. Pädevad asutused kehtestavad kõikide lõikes 1 osutatud meetmete elluviimiseks sobiva tähtaja, mis võimaldaks pädeval asutusel hinnata meetmete tulemuslikkust.

4. Euroopa Pangandusjärelevalve annab hiljemalt 3. juuliks 2015 kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised, et edendada käesoleva artikli lõikes 1 osutatud meetmete kasutamise käivitamise järjepidevat kohaldamist.

5. Võttes asjakohasel juhul arvesse lõikes 4 osutatud suuniste kohaldamisel saadud kogemusi, võib Euroopa Pangandusjärelevalve töötada välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada minimaalne hulk näitajaid, mis käivitavad lõikes 1 osutatud meetmete kasutamise.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 28

Kõrgema juhtkonna ja juhtorgani tagasikutsumine

Liikmesriigid tagavad, et juhul, kui krediidasutuse või investeerimisühingu finantsseisund on oluliselt halvenemas või kui rikutakse tõsiselt seadusi, määrusi või krediidasutuse või investeerimisühingu põhikirja või esineb tõsiseid haldusaktide rikkumisi ning artikli 27 kohaste muude meetmete võtmine ei ole olukorra parandamiseks piisav, võivad pädevad asutused nõuda krediidasutuse või investeerimisühingu kõrgema juhtkonna või juhtorgani mõne liikme või täiskooresseisuga tagasikutsumist. Kõrgema juhtkonna või juhtorgani uus koosseis nimetatakse ametisse kooskõlas liikmesriigi ja liidu õigusega ning selle eelduseks on pädeva asutuse heakskiit või nõusolek.

Artikkel 29

Ajutine haldur

1. Liikmesriigid tagavad, et juhul, kui pädevad asutused leiavad, et artiklis 28 osutatud kõrgema juhtkonna või juhtorgani väljavahetamine ei ole olukorra parandamiseks piisav, võivad pädevad asutused nimetada krediidasutusele või investeerimisühingule ühe või mitu ajutist haldurit. Pädevad asutused võivad, lähtuvalt sellest, mis on asjaoludega võrreldes proportsionaalne, nimetada ajutise halduri, vahetamaks ajutiselt välja krediidasutuse või investeerimisühingu juhtorgani või töötamaks ajutiselt koos krediidasutuse või investeerimisühingu juhtorganiga, ning pädev asutus täpsustab oma otsust ajutise halduri nimetamise ajal. Kui pädev asutus nimetab ajutise halduri, kes peab töötama koos krediidasutuse või investeerimisühingu juhtorganiga, täpsustab pädev asutus ajutise halduri nimetamise ajal ajutise halduri rolli, ülesanded ja õigused ning krediidasutuse või investeerimisühingu juhtorganile kehtestatud nõuded, mis puudutavad ajutise halduriga konsulteerimist või temalt nõusoleku saamist enne teatavate otsuste tegemist või meetmete võtmist. Pädevalt asutuselt nõutakse iga ajutise halduri nimetamise otsuse avalikustamist, välja arvatud juhul, kui ajutisel halduril ei ole õigust krediidasutust või investeerimisühingut esindada. Lisaks tagavad liikmesriigid, et ajutisel halduril on oma ülesannete täitmiseks vajalik kvalifikatsioon, võimed ja teadmised ning tal puudub huvide konflikt.

2. Pädev asutus määrab ajutise halduri õigused kindlaks tema ametisse nimetamise ajal, lähtuvalt sellest, mis on asjaoludega võrreldes proportsionaalne. Ajutise halduri õigused võivad sisaldada mõningaid või kõiki krediidasutuse või investeerimisühingu põhikirjast ja siseriiklikust õigusest tulenevaid krediidasutuse või investeerimisühingu juhtorgani õigusi, sealhulgas õigust täita mõningaid või kõiki krediidasutuse või investeerimisühingu juhtorgani haldusfunktsioone. Ajutise halduri õigused krediidasutuse või investeerimisühingu suhtes peavad olema vastavuses kohaldatava äriühinguõigusega.

3. Pädev asutus määrab kindlaks ajutise halduri rolli ja ülesanded ajutise halduri nimetamise ajal ning nende hulka võib kuuluda krediidasutuse või investeerimisühingu finantsseisundi kindlakstegemine, krediidasutuse või investeerimisühingu majandustegevuse või selle osa juhtimine eesmärgiga säilitada või taastada krediidasutuse või investeerimisühingu finantsseisund, ning meetmete võtmine krediidasutuse või investeerimisühingu majandustegevuse aruka ja usaldusväärse juhtimise taastamiseks. Pädev asutus täpsustab ajutise halduri nimetamise ajal ajutise halduri rolli ja ülesannete võimalikud piirangud.

4. Liikmesriigid tagavad, et pädevatel asutustel on ainuõigus ajutise halduri nimetamiseks ja tagasikutsumiseks. Pädev asutus võib ajutise halduri igal ajal mis tahes põhjusel tagasi kutsuda. Pädev asutus võib ajutise halduri nimetamise tingimusi igal ajal muuta vastavalt käesolevale artiklile.

5. Pädev asutus võib nõuda, et ajutise halduri teatava tegevuse puhul on vajalik pädeva asutuse eelnev nõusolek. Pädev asutus määrab sellised nõuded kindlaks ajutise halduri nimetamise või ajutise halduri nimetamise tingimuste muutmisel.

Igal juhul võib ajutine haldur kasutada õigust kutsuda kokku krediidasutuse või investeerimisühingu aktsionäride üldkoosolek ning koostada sellise koosoleku päevakord üksnes pädeva asutuse eelneval nõusolekul.

6. Pädev asutus võib nõuda, et ajutine haldur koostaks pädeva asutuse määratud ajavahemike tagant ning ajutise halduri volituste lõppedes aruande krediidasutuse või investeerimisühingu finantsseisundi ning kohustuste täitmise käigus tehtud toimingute kohta.

7. Ajutist haldurit ei nimetata kauemaks kui üks aasta. Kõnealust perioodi võib erandkorras pikendada juhul, kui ajutise halduri nimetamiseks vajalikud tingimused on jätkuvalt täidetud. Pädeva asutuse ülesanne on teha kindlaks, kas asjaolud nõuavad ajutise halduri tegevuse jätkamist ning põhjendada seda otsust aktsionäridele.

8. Võttes arvesse käesolevat artiklit, ei tohi ajutise halduri nimetamine piirata liidu ja liikmesriikide äriühinguõiguse kohaseid aktsionäride õigusi.

9. Liikmesriigid võivad piirata ajutise halduri vastutust vastavalt siseriiklikule õigusele seoses ajutise halduri kohustuste täitmisest tuleneva tegevuse või tegevusetusega kooskõlas lõikega 3.

10. Käesoleva artikli kohaselt nimetatud ajutist haldurit ei peeta siseriikliku õiguse kohaseks varijuhiks ega *de facto* juhiks.

Artikkel 30

Varase sekkumise meetmete koordineerimine ning ajutise halduri nimetamine konsolideerimisgruppide puhul

1. Juhul kui artiklis 27 sätestatud nõuete kehtestamise või artiklis 29 sätestatud ajutise halduri nimetamise tingimused on liidus tegutseva emaettevõtja puhul täidetud, teavitab konsolideeritud järelevalvet teostav asutus sellest Euroopa Pangandusjärelevalvet ning konsulteerib teiste järelevalvekolleegiumi kuuluvate pädevate asutustega.

2. Kõnealuse teavitamise ja konsulteerimise järel otsustab konsolideeritud järelevalvet teostav asutus, kas asjaomase liidus tegutseva emaettevõtja puhul kohaldada mõnd artiklis 27 sätestatud meedet või nimetada vastavalt artiklile 29 ametisse ajutine haldur, võttes arvesse kõnealuste meetmete mõju muudes liikmesriikides tegutsevatele konsolideerimisgrupi ettevõtjatele. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus teeb oma otsuse teatavaks teistele järelevalvekolleegiumi kuuluvatele pädevatele asutustele ja Euroopa Pangandusjärelevalvele.

3. Juhul kui artiklis 27 sätestatud nõuete kehtestamise või artiklis 29 sätestatud ajutise halduri nimetamise tingimused on liidus tegutseva emaettevõtja tütarettevõtja puhul täidetud, teavitab individuaalse järelevalve eest vastutav pädev asutus, kes kavatseb võtta nimetatud artiklite kohaseid meetmeid, sellest Euroopa Pangandusjärelevalvet ning konsulteerib konsolideeritud järelevalvet teostava asutusega.

Teate saamise järel võib konsolideeritud järelevalvet teostav asutus hinnata tõenäolist mõju, mida artikli 27 kohaste nõuete kehtestamine või artikli 29 kohane ajutise halduri nimetamine avaldab asjaomasele krediitdiasutusele või investeerimisühingule, või teistes liikmesriikides asuvatele konsolideerimisgrupi ettevõtjatele. Ta edastab kõnealuse hinnangu pädevale asutusele kolme päeva jooksul.

Kõnealuse teavitamise ja konsulteerimise järel otsustab pädev asutus, kas kohaldada mõnd artiklis 27 sätestatud meedet või nimetada vastavalt artiklile 29 ametisse ajutine haldur. Otsuses võetakse nõuetekohaselt arvesse konsolideeritud järelevalvet teostava asutuse hinnangut. Pädev asutus teeb oma otsuse teatavaks konsolideeritud järelevalvet teostavale asutusele ja teistele järelevalvekolleegiumi kuuluvatele pädevatele asutustele ning Euroopa Pangandusjärelevalvele.

4. Juhul kui rohkem kui üks pädev asutus kavatseb nimetada rohkem kui ühele samasse konsolideerimisgruppi kuuluvale ettevõtjale ajutise halduri või kohaldada rohkem kui ühele samasse konsolideerimisgruppi kuuluva ettevõtja suhtes artiklis 27 sätestatud meetmeid, kaaluvad konsolideeritud järelevalvet teostav asutus ja teised asjaomased pädevad asutused, kas oleks sobivam nimetada sama ajutine haldur kõigile asjaomastele ettevõtjatele või kooskõlastada artiklis 27 sätestatud meetmete kohaldamine rohkem kui ühe konsolideerimisgrupi ettevõtja suhtes, et soodustada lahenduste leidmist, mis taastaksid asjaomase ettevõtja finantsseisundi. Hinnang vormistatakse konsolideeritud järelevalvet teostava asutuse ja teiste asjaomaste pädevate asutuste ühise otsusena. Ühisele otsusele tuleb jõuda viie päeva jooksul alates lõikes 1 osutatud teate kuupäevast. See ühine otsus peab olema põhjendatud ning vormistatud dokumendina, mille konsolideeritud järelevalvet teostav asutus esitab liidus tegutsevale emaettevõtjale.

Euroopa Pangandusjärelevalve võib pädeva asutuse taotluse korral kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 31 pädevaid asutusi kokkuleppe saavutamisel abistada.

Juhul kui ühisele otsusele ei ole jõutud viie päeva jooksul, võivad konsolideeritud järelevalvet teostav asutus ja tütarettevõtjate pädevad asutused võtta vastu oma otsused nende krediitdiasutuste või investeerimisühingute suhtes, kelle suhtes neil on vastutus, ajutise halduri nimetamise kohta ja artiklis 27 sätestatud meetmete kohaldamise kohta.

5. Kui asjaomane pädev asutus ei ole nõus lõike 1 või 3 kohaselt teatatud otsusega või kui lõike 4 kohast ühisotsust ei ole tehtud, võib pädev asutus edastada selle küsimuse Euroopa Pangandusjärelevalvele vastavalt lõikele 6.

6. Euroopa Pangandusjärelevalve võib pädeva asutuse taotlusel abistada kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 19 lõikega 3 kokkuleppe saavutamisel pädevaid asutusi, kes kavatsevad kohaldada üht või mitut käesoleva direktiivi artikli 27 lõike 1 punktis a sätestatud meedet seoses käesoleva direktiivi lisa A jao punktidega 4, 10, 11 ja 19 ning käesoleva direktiivi artikli 27 lõike 1 punktis e sätestatud meedet või artikli 27 lõike 1 punktis g sätestatud meedet.

7. Kõigi pädevate asutuste otsused peavad olema põhjendatud. Otsuse tegemisel võetakse arvesse teiste pädevate asutuste seisukohti ja reservatsioone, mis on esitatud lõigetes 1 ja 3 osutatud konsulteerimisperioodil või lõikes 4 osutatud viie päeva jooksul ning samuti otsuse võimalikku mõju finantsstabiilsusele asjaomastes liikmesriikides. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus esitab need otsused liidus tegutsevale emaettevõtjale ning asjaomased pädevad asutused esitavad need tütaretevõtjatele.

Kui käesoleva artikli lõikes 6 osutatud juhul on mõni asjaomane pädev asutus esitanud enne käesoleva artikli lõigetes 1 ja 3 osutatud konsulteerimisperioodi lõppu või käesoleva artikli lõikes 4 osutatud viiepäevase tähtaja möödumisel küsimuse vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 19 lõikele 3 arutamiseks Euroopa Pangandusjärelevalvele, lükkavad konsolideeritud järelevalvet teostav asutus ja muud pädevad asutused oma otsuse tegemise edasi, jäädes ootama, millise otsuse Euroopa Pangandusjärelevalve kõnealuse määruse artikli 19 lõike 3 kohaselt teeb, ning teeb seejärel oma otsuse kooskõlas Euroopa Pangandusjärelevalve otsusega. Viiepäevast perioodi käsitatakse lepitusperioodina kõnealuse määruse tähenduses. Euroopa Pangandusjärelevalve teeb otsuse kolme päeva jooksul. Küsimust ei suunata Euroopa Pangandusjärelevalvele pärast viiepäevase tähtaja möödumist ega pärast ühisele otsusele jõudmist.

8. Kui Euroopa Pangandusjärelevalve ei ole kolme päeva jooksul otsust teinud, kehtivad lõigete 1 või 3 või lõike 4 kolmanda lõigu kohaselt tehtud individuaalsed otsused.

IV JAOTIS

KRIISILAHENDUS

I PEATÜKK

Eesmärgid, tingimused ja üldpõhimõtted

Artikkel 31

Kriisilahenduse eesmärgid

1. Kriisilahenduse vahendeid rakendades ja kriisilahendusõigusi kasutades peavad kriisilahendusasutused silmas kriisilahenduse eesmäärke ning valivad sellised vahendid ja õigused, mis aitaksid kõige paremini saavutada konkreetsetel asjaoludel sobivaid eesmäärke.

2. Lõikes 1 osutatud kriisilahenduse eesmärgid on järgmised:

- a) tagada kriitiliste funktsioonide täitmise jätkamine;
- b) vältida märkimisväärset ebasoodsat mõju finantsstabiilsusele, eelkõige hoides ära finantsraskuste ülekandumise muu hulgas turuinfrastruktuuridele, ja säilitades turudistsipliini;
- c) kaitsta avaliku sektori vahendeid, vähendades tuginemist erakorralisele avaliku sektori finantstoetusele;
- d) kaitsta direktiivi 2014/49/EL kohaldamisalasse kuuluvaid hoiustajaid ja direktiivi 97/9/EÜ kohaldamisalasse kuuluvaid investoreid;
- e) kaitsta klientide rahalisi vahendeid ja vara.

Eespool nimetatud eesmärkide taotlemisel peab kriisilahendusasutus vähendama kriisilahenduse kulusid miinimumini ning vältima väärtuse vähenemist, välja arvatud juhul, kui see on vajalik kriisilahenduse eesmärkide saavutamiseks.

3. Kui käesoleva direktiivi eri sätetest ei tulene teisiti, on kriisilahenduse eesmärgid tähtsusest võrdsed ning kriisilahendusasutused peavad neid tasakaalustama lähtuvalt iga juhtumi laadist ja asjaoludest.

Artikkel 32

Kriisilahenduse eeltingimused

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused võtavad artikli 1 lõike 1 punktis a osutatud krediidasutuse või investeerimisühingu suhtes kriisilahenduse meetmeid üksnes siis, kui kriisilahendusasutus leiab, et täidetud on kõik järgmised tingimused:

- a) pädev asutus on teinud pärast kriisilahendusasutusega konsulteerimist kindlaks, et krediidasutus või investeerimisühing on maksejõetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv või vastavalt lõikes 2 sätestatud tingimustele on kriisilahendusasutus teinud pärast pädeva asutusega konsulteerimist kindlaks, et krediidasutus või investeerimisühing on maksejõetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv;
- b) võttes arvesse ajastust ja muid asjakohaseid asjaolusid, puudub põhjendatud väljavaade, et ükski alternatiivne eraõigusliku isiku võetav meede, sealhulgas krediidasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi meede, või järelevalvemeede, sealhulgas varase sekkumise meetmed või artikli 59 lõike 2 kohane asjaomaste kapitaliinstrumentide allahindamine või konverteerimine krediidasutuse või investeerimisühingu suhtes aitaks krediidasutuse või investeerimisühingu maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida;
- c) kriisilahenduse meede on vajalik avaliku huvi seisukohast vastavalt lõikele 5.

2. Liikmesriigid võivad ette näha, et lisaks pädevale asutusele võib asjaolu, et krediidasutus või investeerimisühing on lõike 1 punkti a kohaselt maksejõetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, kindlaks teha ka kriisilahendusasutus pärast pädeva asutusega konsulteerimist, kui kriisilahendusasutusel on siseriikliku õiguse kohaselt vajalikud vahendid sellise asjaolu kindlaks tegemiseks, eelkõige piisav juurdepääs olulisele teabele. Pädev asutus esitab kriisilahendusasutusele viimase nõudmisel kogu olulise teabe, et kriisilahendusasutus saaks hindamise teha viivitamata.

3. Varase sekkumise meetme eelnev võtmine vastavalt artiklile 27 ei ole tingimus kriisilahenduse meetmete võtmiseks.

4. Lõike 1 punkti a kohaldamisel käsitatakse krediidasutust või investeerimisühingut maksejõuetuna või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävana ühe või mitme järgmise asjaolu esinemisel:

- a) krediidasutus või investeerimisühing rikub või on objektiivsed tõendid, mis toetavad järeldust, et krediidasutus või investeerimisühing rikub lähiajal tegevusloa kehtimise nõudeid viisil, mis õigustaks tegevusloa kehtetuks tunnistamist pädeva asutuse poolt, sealhulgas, kuid mitte ainult põhjusel, et krediidasutuse või investeerimisühingu kahjum või tõenäoline kahjum ammandab kõik omavahendid või olulise osa nendest;
- b) krediidasutuse või investeerimisühingu vara ei kata tema kohustusi või on olemas objektiivsed tõendid, mis toetavad järeldust, et krediidasutuse või investeerimisühingu vara ei kata lähiajal tema kohustusi;
- c) krediidasutus või investeerimisühing ei suuda või on olemas objektiivsed tõendid, mis toetavad järeldust, et krediidasutus või investeerimisühing ei suuda lähiajal oma võlgnevusi või muid kohustusi tasuda nende sissenõutavaks muutumisel;
- d) krediidasutus või investeerimisühing vajab erakorralist avaliku sektori finantstoetust, välja arvatud juhul, kui seda antakse tõsiste häirete leevendamiseks liikmesriigi majanduses ja finantsstabiilsuse säilitamiseks järgmises vormis:
 - i) riigi tagatis keskpankade poolt nende tingimuste alusel antud likviidsusvahenditele;

ii) riigi tagatis hiljuti emiteeritud kohustustele või

iii) omavahenditesse tehtav kapitalisüst või kapitaliinstrumentide ost selliste hindadega ja sellistel tingimustel, mis ei anna krediidasutusele või investeerimisühingule eelist, kui riikliku toetuse andmise ajal ei esine käesoleva lõike punktides a, b või c ega artikli 59 lõikes 3 osutatud asjaolusid.

Kõigil esimese lõigu punkti d alapunktides i, ii ja iii osutatud juhtudel on nendes osutatud tagatismeetmed või samaväärsed meetmed piiratud maksevõimeliste krediidasutustega või investeerimisühingutega ning need sõltuvad liidu riigiabi raamistiku kohaselt antavast lõplikust heakskiidust. Kõnealused meetmed võetakse ettevaatusabinõuna, need on ajutised ja proportsionaalsed, selleks et leevendada tõsiste häirete tagajärgi, ning neid ei kasutata selleks, et katta kahjumit, mis krediidasutusel või investeerimisühingul on tekkinud või kahjumit, mis tõenäoliselt lähiajal tekib.

Punkti d alapunkti iii kohased toetusmeetmed piirduvad rahasüstidega, mis on vajalikud, et lahendada Euroopa Keskpanga, Euroopa Pangandusjärelevalve või liikmesriigi ametiasutuse läbi viidud riiklikku, liidu või kogu ühtset järelevalvekorra hõlmavate stressitestide, vara kvaliteedi läbivaatamise või samaväärse tegevuse käigus kindlaks tehtud kapitalinappuse probleem, mida vajaduse korral kinnitab pädev asutus.

Euroopa Pangandusjärelevalve annab hiljemalt 3. jaanuariks 2015 kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 suunised eespool osutatud stressitestide, vara kvaliteedi läbivaatamise või muu tegevuse liikide kohta, mille tulemusel võidakse anda niisugust toetust.

Komisjon vaatab hiljemalt 31. detsembriks 2015 läbi, kas esimese lõigu punkti iii kohaste toetusmeetmete andmist tuleb jätkata, ja jätkamise korral selleks vajalikud tingimused ning annab selle kohta aru Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Asjakohasel juhul lisatakse kõnealusele aruandele seadusandlik ettepanek.

5. Käesoleva artikli lõike 1 punkti c kohaldamisel käsitatakse kriisilahenduse meetmeid avaliku huvi seisukohast vajalikuna, kui need on vajalikud ühe või mitme artiklis 31 sätestatud kriisilahenduse eesmärgi saavutamiseks ja need on nende eesmärkidega proportsionaalsed, ning krediidasutuse või investeerimisühingu lõpetamine ja likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses ei aitaks kriisilahenduse eesmäärke samavõrra saavutada.

6. Euroopa Pangandusjärelevalve annab hiljemalt 3. juuliks 2015 kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised, et edendada järelevalve- ja kriisilahenduse tavade lähenemist seoses selliste asjaolude tõlgendamisega, mille korral tuleb krediidasutust või investeerimisühingut käsitada maksejõuetuna või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävana.

Artikkel 33

Kriisilahenduse eeltingimused seoses finantseerimisasutuste ja valdusettevõtjatega

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused võivad võtta artikli 1 lõike 1 punktis b osutatud finantseerimisasutuse suhtes kriisilahenduse meetmeid, kui artikli 32 lõikes 1 sätestatud tingimused on täidetud nii seoses finantseerimisasutuse kui ka konsolideeritud järelevalve alla kuuluva emaettevõtjaga.

2. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused võivad võtta artikli 1 lõike 1 punktis c või d osutatud ettevõtja suhtes kriisilahenduse meetmeid, kui artikli 32 lõikes 1 sätestatud tingimused on täidetud nii seoses artikli 1 lõike 1 punktis c või d osutatud ettevõtjaga kui ka seoses ühe või enama tütarettevõtjaga, kes on krediidasutus või investeerimisühing, või kui tütarettevõtja ei ole asutatud liidus, siis on kolmanda riigi ametiasutus otsustanud, et see vastab kolmanda riigi õiguse kohastele kriisilahenduse eeltingimustele.

3. Kui segavaldusettevõtja tütarettevõtjast krediidasutus või investeerimisühing on otseselt või kaudselt vahepealse astme finantsvaldusettevõtja omandis, tagab liikmesriik, et kriisilahenduse meetmeid konsolideerimisgrupi kriisilahenduseks võetakse seoses vahepealse astme finantsvaldusettevõtjaga ning mitte konsolideerimisgrupi kriisilahenduseks seoses segavaldusettevõtjaga.

4. Kui käesoleva artikli lõikest 3 ei tulene teisiti võivad kriisilahendusasutused olenemata asjaolust, et artikli 1 lõike 1 punktides c või d osutatud ettevõtja ei vasta artikli 32 lõikes 1 sätestatud tingimustele, võtta kriisilahenduse meetme artikli 1 lõike 1 punktides c või d osutatud ettevõtja suhtes, kui üks või enam tütarettevõtjat, kes on krediidasutus või investeerimisühing, vastavad artikli 32 lõigetes 1, 4 ja 5 sätestatud tingimustele ning nende vara ja kohustused on sellised, et nende maksejõuetus ohustab krediidasutust või investeerimisühingut või konsolideerimisgruppi kui tervikut, või kui liikmesriigi maksejõuetusõigus nõuab konsolideerimisgrupi kohtlemist tervikuna, ning kriisilahenduse meetme võtmine seoses artikli 1 lõike 1 punktis c või d osutatud ettevõtjaga on vajalik selliste tütarettevõtjate (kes on krediidasutus või investeerimisühing) kriisilahendusmenetluseks või konsolideerimisgrupi kui terviku kriisilahendusmenetluseks.

Lõike 2 ja käesoleva lõike esimese lõigu kohaldamisel, kui hinnatakse, kas artikli 32 lõikes 1 sätestatud tingimused on täidetud ühe või mitme tütarettevõtja puhul, kes on krediidasutus või investeerimisühing, võivad krediidasutuse või investeerimisühingu kriisilahendusasutus ning artikli 1 lõike 1 punktides c või d osutatud ettevõtja kriisilahendusasutus ühisel kokkuleppel jätta arvesse võtmata konsolideerimisgrupisisesest kapitali või kahjumi ülekandmise ettevõtjate vahel, sealhulgas allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamise.

Artikkel 34

Kriisilahenduse üldpõhimõtted

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahenduse vahendeid rakendades ja kriisilahendusõigusi kasutades võtavad kriisilahendusasutused kõik asjakohased meetmed tagamaks, et kriisilahenduse meetmeid võetakse kooskõlas järgmiste põhimõtetega:

- a) kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu kahjumi katavad esimeses järjekorras aktsionärid;
- b) kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu kahjumi katavad teises järjekorras võlausaldajad pärast aktsionäre vastavalt nende nõuete rahuldamisjärgule tavalises maksejõuetusmenetluses, välja arvatud juhul, kui käesoleva direktiiviga on sõnaselgelt ette nähtud teisiti;
- c) kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu juhtorgan ja kõrgem juhtkond vahetatakse välja, välja arvatud juhtudel, kui vastavalt asjaoludele peetakse kas kogu juhtorgani ja kõrgema juhtkonna või nende osa ametissejäämist vajalikuks kriisilahenduse eesmärkide saavutamiseks;
- d) kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu juhtorgan ja kõrgem juhtkond osutab igakülgselt vajalikku abi kriisilahenduse eesmärkide saavutamiseks;
- e) füüsilised ja juriidilised isikud vastutavad isiklikult krediidasutuse või investeerimisühingu maksejõuetusega seoses vastavalt liikmesriigi tsiviil- või kriminaalõigusele;
- f) kui käesoleva direktiiviga ei ole sätestatud teisiti, koheldakse ühe ja sama järgu võlausaldajaid võrdselt;
- g) ükski võlausaldaja ei kata kahjumit suuremas osas kui see, mida ta oleks katnud, kui krediidasutus või investeerimisühing või artikli 1 lõike 1 punktis b, c, või d osutatud ettevõtja oleks lõpetatud ja likvideeritud tavalises maksejõuetusmenetluses kooskõlas artiklites 73–75 sätestatud kaitsemeetmetega;
- h) tagatud hoiused on täielikult kaitstud ning
- i) kriisilahenduse meetmeid võetakse kooskõlas käesolevas direktiivis sätestatud kaitsemeetmetega.

2. Kui krediidasutus või investeerimisühing on konsolideerimisgrupi ettevõtja, rakendavad kriisilahendusasutused kriisilahenduse vahendeid ning kasutavad kriisilahendusõigusi artikli 31 kohaldamist piiramata nii, et mõju konsolideerimisgrupi teistele ettevõtjatele ning konsolideerimisgrupile tervikuna oleks minimaalne ning ebasoodne mõju finantsstabiilsusele liidus ja selle liikmesriikides, eelkõige neis riikides, kus konsolideerimisgrupp tegutseb, oleks minimaalne.

3. Kriisilahenduse vahendeid rakendades ja kriisilahendusõigusi kasutades tagavad liikmesriigid, et nad tegutsevad vajaduse korral kooskõlas liidu riigiabi raamistikuga.
4. Kui krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja suhtes rakendatakse ettevõtte võõrandamise vahendit, sildasutuse vahendit või vara eraldamise vahendit, loetakse nõukogu direktiivi 2001/23/EÜ ⁽¹⁾ artikli 5 lõike 1 mõttes kõnealuse krediidasutuse või investeerimisühingu või ettevõtja suhtes algatatuks pankrotimenetlus või analoogiline maksejõuetusmenetlus.
5. Kriisilahendusasutused teavitavad kriisilahenduse vahendite rakendamise ja kriisilahendusõiguste kasutamise puhul vajaduse korral töötajate esindajaid ning konsulteerivad nendega.
6. Kriisilahendusasutused rakendavad kriisilahenduse vahendeid ja kasutavad kriisilahendusõigusi, ilma et see piiraks äriühingu juhtorganites töötajate esindatust käsitlevate siseriikliku õiguse või tavade kohaldamist.

II PEATÜKK

Erihaldur

Artikkel 35

Erihaldur

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused võivad nimetada erihalduri, et asendada kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu juhtorgan. Kriisilahendusasutused avalikustavad erihalduri nimetamise. Samuti tagavad liikmesriigid, et erihalduril on oma ülesannete täitmiseks vajalik kvalifikatsioon, võimed ja teadmised.
2. Erihalduril on kõik krediidasutuse või investeerimisühingu aktsionäride ja juhtorgani õigused. Erihaldur võib selliseid õigusi kasutada ainult kriisilahendusasutuse kontrolli all.
3. Erihalduril on seaduses sätestatud kohustus rakendada kõiki vajalikke meetmeid, et edendada artiklis 31 osutatud kriisilahenduse eesmärgi ning võtta kriisilahenduse meetmeid vastavalt kriisilahendusasutuse otsusele. Vajaduse korral on see kohustus juhtorgani kõigi teiste krediidasutuse või investeerimisühingu põhikirjast või siseriiklikust õigusest tulenevate kohustustega võrreldes ülimuslik, juhul kui need on omavahel vastuolus. Kõnealusteks meetmeteks võivad olla krediidasutuse või investeerimisühingu kapitali suurendamine, reorganiseerimine või krediidasutuse või investeerimisühingu ülevõtmine finantsiliselt ja organisatsiooniliselt usaldusväärse krediidasutuse või investeerimisühingu poolt kooskõlas IV peatükis osutatud kriisilahenduse vahenditega.
4. Kriisilahendusasutused võivad seada erihalduri tegevusele piiranguid või nõuda, et erihalduri teatava tegevuse jaoks on vaja kriisilahendusasutuse eelnevat nõusolekut. Kriisilahendusasutused võivad erihalduri igal ajal tagasi kutsuda.
5. Liikmesriigid nõuavad, et erihaldur koostab kriisilahendusasutuse määratud korrapäraste ajavahemike tagant ning erihalduri mandaadi alguses ja lõppedes teda ametisse nimetanud kriisilahendusasutusele aruande krediidasutuse või investeerimisühingu majandus- ja finantsseisundi ning oma kohustuste täitmisega seotud tegevuse kohta.
6. Erihaldurit ei nimetata ametisse rohkem kui üheks aastaks. Seda ajavahemikku võib erakorralisel juhul pikendada, kui kriisilahendusasutus otsustab, et erihalduri nimetamise tingimused on jätkuvalt täidetud.
7. Juhul kui rohkem kui üks kriisilahendusasutus kavatseb nimetada mõnele konsolideerimisgrupi ettevõtjale erihalduri, kaaluvad nad, kas ei oleks sobivam nimetada sama erihaldur kõigile kõnealustele ettevõtjatele, et soodustada lahenduste leidmist, mis parandaksid asjaomaste ettevõtjate finantsilist usaldusväarsust.

⁽¹⁾ Nõukogu 12. märtsi 2001. aasta direktiiv 2001/23/EÜ ettevõtjate, ettevõtete või nende osade üleminekul töötajate õigusi kaitsvate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 82, 22.3.2001, lk 16).

8. Kui siseriiklik õigus näeb maksejõuetuse korral ette pankrotihalduri nimetamise, võib pankrotihalduri tegevust käsitada käesolevas artiklis osutatud erihalduri tegevusena.

III PEATÜKK

Hindamine

Artikkel 36

Kriisilahenduse eesmärgil väärtuse hindamine

1. Enne kriisilahenduse meetme võtmist või asjaomaste kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamist tagavad kriisilahendusasutused, et krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja vara ja kohustuste väärtust hindab õiglaselt, usaldusväärselt ja realistlikult isik, kes on sõltumatu mis tahes avalik-õiguslikust asutusest, sealhulgas kriisilahendusasutusest, ning krediidasutusest või investeerimisühingust või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjast. Võttes arvesse käesoleva artikli lõiget 13 ja artiklit 85, ja kui kõik käesolevas artiklis sätestatud nõuded on täidetud, käsitatakse väärtuse hindamist lõplikuna.

2. Kui lõike 1 kohane sõltumatu väärtuse hindamine ei ole võimalik, võivad kriisilahendusasutused viia läbi krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja vara ja kohustuste esialgse väärtuse hindamise vastavalt käesoleva artikli lõikele 9.

3. Väärtuse hindamise eesmärk on hinnata artiklites 32 ja 33 sätestatud kriisilahenduse eeltingimustele vastava krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja vara ja kohustuste väärtust.

4. Väärtuse hindamise eesmärgid on järgmised:

- a) saada teavet selleks, et teha kindlaks, kas on täidetud kriisilahenduse eeltingimused või kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise tingimused;
- b) saada teavet selleks, et teha otsus sobivate krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja suhtes võetavate kriisilahenduse meetmete kohta, kui kriisilahenduse eeltingimused on täidetud;
- c) saada teavet selleks, et teha otsus aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide tühistamise või nende väärtuse alandamise ulatuse kohta ning asjaomaste kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise ulatuse kohta, kui kasutatakse kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õigust;
- d) saada teavet selleks, et teha otsus kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise ulatuse kohta, kui rakendatakse kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit;
- e) saada teavet selleks, et teha otsus üleantava vara, õiguste, kohustuste, aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide kohta ja otsus kriisilahendusmenetluses olevale krediidasutusele või investeerimisühingule või olenevalt olukorrast aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide omajatele tehtava vastusoorituse väärtuse kohta, kui rakendatakse sildasutuse vahendit või vara eraldamist;
- f) saada teavet selleks, et teha otsus üleantavate vara, õiguste, kohustuste, aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide kohta, ja selleks, et kriisilahendusasutus saaks kindlaks määrata, mida peetakse artikli 38 kohaldamisel äritingimusteks, kui rakendatakse ettevõtte võõrandamise vahendit;
- g) tagada, et kõigil juhtudel võetakse krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja vara vähendav kahjum täies ulatuses arvesse kriisilahenduse vahendite rakendamise või asjaomaste kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamise ajal.

5. Ilma et see piiraks liidu riigiabi raamistiku kohaldamist, põhineb väärtuse hindamine võimaluse korral konservatiivsetel eeldustel, sealhulgas seoses kohustuste täitmata jätmise määra ja kahjumi suurusega. Väärtuse hindamisel ei eeldata potentsiaalset tulevast erakorralise avaliku sektori finantstoetuse või keskpanga erakorralise likviidsusabi või keskpanga sellise likviidsusabi andmist, mida antakse mittestandardse tagatise taseme, struktuuri või intressimääraga, krediidasutusele või investeerimisühingule või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjale alates kriisilahenduse meetme võtmise või kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamise ajast. Kui rakendatakse mis tahes kriisilahenduse vahendit, võetakse hindamisel lisaks arvesse järgmisi asjaolusid:

- a) kriisilahendusasutus ning mis tahes artikli 101 kohaselt toimiv rahastu võib nõuda kriisilahendusmenetluses olevalt krediidasutuselt või investeerimisühingult sisse kõik mõistlikud nõuetekohaselt tekkinud kulud kooskõlas artikli 37 lõikega 7;
- b) kriisilahendusrahastu võib nõuda kriisilahendusmenetluses olevale krediidasutusele või investeerimisühingule antud laenudelt ja tagatistelt intressi või tasusid kooskõlas artikliga 101.

6. Väärtuse hindamise tulemustele lisatakse järgnev teave, nagu see on esitatud krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja raamatupidamisarvestuses ja -dokumentides:

- a) krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja ajakohastatud bilanss ja finantsseisundi aruanne;
- b) vara bilansilise väärtuse analüüs ja eeldatav maksumus;
- c) krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja raamatupidamisarvestuses ja -dokumentides kajastatud bilansiliste ja bilansiväliste täitmata kohustuste loetelu, milles on märgitud ära ka vastavad laenud ja nõuete rahuldamisjärgud kohaldatava siseriikliku maksejõuetust reguleeriva õiguse järgi.

7. Selleks et saada teavet lõike 4 punktides e ja f osutatud otsuste tegemiseks, võib asjakohasel juhul lisada lõike 6 punktis b osutatud teabele krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja vara ja kohustuste turuväärtuse alusel tehtud analüüsi ja selgitatud eeldatava maksumuse.

8. Väärtuse hindamisel tuleb esitada võlausaldajate jagamine klassidesse vastavalt nende nõuete rahuldamisjärkudele kohaldatava siseriikliku maksejõuetust reguleeriva õiguse järgi ning hinnang sellele, kuidas aktsionäride ja võlausaldajate klasse oleks eeldatavalt koheldud, kui krediidasutus või investeerimisühing või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja oleks lõpetatud ja likvideeritud tavalises maksejõuetusmenetluses.

Kõnealune hinnang ei mõjuta artikli 74 kohase põhimõtte kohaldamist, mille kohaselt ükski võlausaldaja ei pea katma suuremat kahjumit, kui ta oleks katnud tavalises maksejõuetusmenetluses.

9. Kui asja kiireloomulisust arvestades ei ole lõigetes 6 ja 8 sätestatud nõudeid võimalik täita või kui kohaldatakse lõiget 2, tuleb läbi viia esialgne hindamine. Esialgne hindamine peab vastama lõikes 3 sätestatud nõuetele ja selles ulatuses, nagu asjaolusid arvestades on mõistlikult saavutatav, lõigetes 1, 6 ja 8 sätestatud nõuetele.

Käesolevas lõikes osutatud esialgne hindamine peab sisaldama täiendava kahjumi puhvrit koos asjakohaste põhjendustega.

10. Kui väärtuse hindamine ei vasta kõigile käesolevas artiklis sätestatud nõuetele, peetakse seda esialgseks seni, kuni sõltumatu isik viib läbi väärtuse hindamise, mis vastab täielikult kõigile käesolevas artiklis osutatud nõuetele. Kõnealune lõplik järeelhindamine viiakse läbi niipea, kui mõistlikult võimalik. See võidakse läbi viia artiklis 74 osutatud hindamisest eraldi või sellega samaaegselt ning sama sõltumatu isiku poolt, kuid kõnealune järeelhindamine toimub sellest eraldiseisvalt.

Lõpliku järelhindamise eesmärk on:

- a) tagada, et krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja vara vähendav kahjum võetakse krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja raamatupidamisarvestuses täies ulatuses arvesse;
- b) saada teavet selleks, et teha otsus taastada võlausaldajate nõuded või suurendada vastusoorituse väärtust kooskõlas lõikega 11.

11. Juhul kui lõpliku järelhindamise tulemuse kohaselt on krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja vara hinnanguline netoväärtus suurem kui esialgsel väärtuse hindamisel kindlaks tehtud krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja vara hinnanguline netoväärtus, võib kriisilahendusasutus:

- a) kasutada õigust suurendada nõudeõiguste teisendamise vahendi raames võlausaldajate või asjaomaste kapitaliinstrumentide omanike alla hinnatud nõuete väärtust;
- b) anda sildasutusele või vara valitsemise ettevõtjale korraldus suurendada seoses vara, õiguste ja kohustustega kriisilahendusmenetluses olevale krediidasutusele või investeerimisühingule tehtava vastusoorituse väärtust, või vastavalt olukorrale seoses aktsiate või omandiõiguse instrumentidega aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide omajatele tehtava vastusoorituse väärtust.

12. Olenemata lõikest 1, annab lõigete 9 ja 10 kohaselt läbi viidud esialgne väärtuse hindamine kriisilahendusasutuste jaoks põhjendatud aluse kriisilahenduse meetme võtmiseks, sealhulgas maksejõuetu krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja enda kontrolli alla võtmiseks või kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamiseks.

13. Väärtuse hindamine on lahutamatu osa otsusest rakendada kriisilahenduse vahendit või kasutada kriisilahendusõigust või otsusest kasutada kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õigust. Väärtuse hindamine ei anna iseseisvat kaebõigust, kuid selle võib vaidlustada otsuse peale kaebuse esitamisega vastavalt artiklile 85.

14. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada, milliste asjaolude korral on isik sõltumatu kriisilahendusasutusest ja krediidasutusest või investeerimisühingust või artikli 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjast käesoleva artikli lõigete 1 ja 2 ning artikli 74 kohaldamisel.

15. Euroopa Pangandusjärelevalve võib töötada välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada käesoleva artikli lõigete 1, 3 ja 9 ning artikli 74 kohaldamise eesmärgil järgmised kriteeriumid:

- a) metoodika krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja vara ja kohustuste väärtuse hindamiseks;
- b) artiklite 36 ja 74 kohaste hindamiste eraldiseisvus;
- c) metoodika täiendava kahjumi puhvri arvutamiseks ja esialgsele hindamisele lisamiseks.

16. Euroopa Pangandusjärelevalve esitab lõikes 14 osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 3. juuliks 2015.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu lõigetes 14 ja 15 osutatud regulatiivsed tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklites 10–14 sätestatud korras.

IV PEATÜKK

Kriisilahenduse vahendid

1. jagu

Üldpõhimõtted

Artikkel 37

Kriisilahenduse vahendite rakendamise üldpõhimõtted

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusametitel on vajalikud õigused rakendada kriisilahenduse eeltingimustele vastava krediidasutuse või investeerimisühingu ning artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjate suhtes kriisilahenduse vahendeid.

2. Kui kriisilahendusamet otsustab rakendada krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja suhtes kriisilahenduse vahendit ja kriisilahenduse vahendi rakendamine põhjustaks võlausaldajatele kahjumi või nende nõuete konverteerimise, kasutab kriisilahendusamet artikli 59 kohast kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õigust vahetult enne kriisilahenduse vahendi rakendamist või koos sellega.

3. Lõikes 1 osutatud kriisilahenduse vahendid on järgmised:

a) ettevõtte võõrandamine;

b) sildasutuse loomine;

c) vara eraldamine;

d) kohustuste ja nõudeõiguste teisendamine.

4. Kui lõikest 5 ei tulene teisiti, võivad kriisilahendusametused kohaldada kriisilahenduse vahendeid kas üksikult või kriisilahenduse vahendite mis tahes kombinatsioonina.

5. Kriisilahendusametused võivad rakendada vara eraldamise vahendit ainult koos mõne teise kriisilahenduse vahendiga.

6. Kui rakendatakse ainult käesoleva artikli lõike 3 punktides a või b osutatud kriisilahenduse vahendeid ning seda selleks, et anda üle vaid osa kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu varast, õigustest või kohustustest, lõpetatakse ja likvideeritakse järelejäänud osa sellest krediidasutusest või investeerimisühingust või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjast, kelle vara, õigusi või kohustusi üle anti, tavalises maksejõuetusmenetluses. Selline lõpetamine ja likvideerimine toimub mõistliku aja jooksul, arvestades selle krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja vajadust osutada teenuseid või abi vastavalt artiklile 65, et võimaldada saajal tegeleda üleandmise tulemusena omandatud tegevusega või osutada omandatud teenuseid, ning arvestades mis tahes muid põhjuseid, mille kohaselt järelejääva krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja majandustegevuse jätkamine on vajalik kriisilahenduse eesmärkide saavutamiseks või artiklis 34 osutatud põhimõtete järgimiseks.

7. Kriisilahendusamet ning mis tahes artikli 101 kohaselt toimiv rahastu võib nõuda sisse kõik kriisilahenduse vahendite ja õiguste ning valitsuse finantsstabiilsuse vahendi kasutamise seoses tekkinud mõistlikud kulud ühel või enamal järgmistest viisidest:

a) mahaarvamine saaja vastusooritusest kriisilahendusmenetluses olevale krediidasutusele või investeerimisühingule või vastavalt olukorrale aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide omajale;

- b) eelisvõlausaldajana, kriisilahendusmenetluses olevalt krediidasutuselt või investeerimisühingult või
- c) eelisvõlausaldajana, sildasutuse või vara valitsemise ettevõtja tegevuse lõpetamise tulemusena saadud tulust.

8. Liikmesriigid tagavad, et kui kriisilahenduse vahendi rakendamise või kriisilahendusõiguse kasutamise või valitsuse finantsstabiilsuse vahendi kasutamise tulemusena antakse kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu vara, õigused ja kohustused üle teisele ettevõtjale, ei kohaldata siseriikliku maksejõuetusõiguse norme, mis on seotud võlausaldajatele kahjulike õigusaktide õigustühisuse või kohtu poolt tähelepanuta jätmisega.

9. Liikmesriigid võivad anda kriisilahendusametitele lisavahendeid ja -õigusi, mida saab kasutada, kui krediidasutus või investeerimisühing või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja vastab kriisilahenduse eeltingimustele, tingimusel et:

- a) piiriülese konsolideerimisgrupi suhtes kasutamise puhul ei pärsi sellised lisaõigused konsolideerimisgrupi tulemuslikku kriisilahendust ning
- b) need on kooskõlas artiklites 31 ja 34 osutatud kriisilahenduse eesmärkidega ja üldpõhimõtetega.

10. Väga erakorralises süsteemse kriisi olukorras võib kriisilahendusamet taotleda rahastamist alternatiivsetest rahastamisallikatest artiklites 56–58 ette nähtud valitsuse stabiliseerimisvahendite kasutamise abil, kui on täidetud järgmised tingimused:

- a) aktsionärid ja muude omandiõiguse instrumentide omajad, asjaomaste kapitaliinstrumentide ja muude kõlblike kohustuste omanikud osalevad kahjumi katmises ja rekapitalizeerimises allahindamise või konverteerimise abil või muul viisil vähemalt 8 % ulatuses kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu kohustuste kogusummast (k.a omavahendid), arvatuna kriisilahenduse meetme võtmise ajal vastavalt artiklis 36 sätestatud hindamisele;
- b) rahastamine on tingimuslik ning sõltub liidu riigiabi raamistiku kohaselt antavast eelnevast ja lõplikust heakskiidust.

2. jagu

Ettevõtte võõrandamise vahend

Artikkel 38

Ettevõtte võõrandamise vahend

- 1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusametitel on õigus üle anda omandajale, kes ei ole sildasutus:
 - a) kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu emiteeritud aktsiad või muud omandiõiguse instrumentid;
 - b) kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu kogu vara, õigused ja kohustused või mis tahes osa varast, õigustest ja kohustustest.

Kui käesoleva artikli lõigetest 8 ja 9 ja artiklist 85 ei tulene teisiti, ei vajata esimeses lõigus osutatud üleandmiseks kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu aktsionäride või mis tahes kolmanda isiku, kes ei ole omandaja, nõusolekut ning sellele ei laiene äriühinguõiguses või väärtapabereid käsitlevas õiguses sätestatud menetlusnormid, välja arvatud artiklis 39 sätestatud menetlusnormid.

2. Lõike 1 kohane üleandmine toimub äris tavalistel tingimustel, asjaolusid arvesse võttes, ja vastavalt liidu riigiabi raamistikule.
3. Kriisilahendusasutused võtavad kooskõlas käesoleva artikli lõikega 2 mõistlikke meetmeid, et saavutada üleandmise jaoks äris tavalised tingimused, mis on kooskõlas artikli 36 kohaselt tehtud hindamisega, võttes arvesse juhtumi asjaolusid.
4. Kui artikli 37 lõikest 7 ei tulene teisiti, saavad omandaja vastusooritusest kasu:
 - a) aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide omajad, kui ettevõtte võõrandamine on toimunud kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu poolt emiteeritud aktsiate või omandiõiguse instrumentide üleandmisega kõnealuste aktsiate või omandiõiguse instrumentide omajatelt omandajale;
 - b) kriisilahendusmenetluses olev krediidasutus või investeerimisühing, kui ettevõtte võõrandamine on toimunud kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu kogu vara või kõigi kohustuste või nende teatava osa üleandmise teel omandajale.
5. Ettevõtte võõrandamise korral võib kriisilahendusasutus kasutada üleandmisõigust rohkem kui korra, et anda täiendavalt üle kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu poolt emiteeritud aktsiad või muud omandiõiguse instrumendid või anda täiendavalt üle kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu vara, õigused või kohustused.
6. Pärast ettevõtte võõrandamise vahendi rakendamist võivad kriisilahendusasutused omandaja nõusolekul kasutada üleandmisõigust seoses omandajale üle antud vara, õiguste või kohustustega, et anda vara, õigused või kohustused tagasi kriisilahendusmenetluses olevale krediidasutusele või investeerimisühingule või aktsiad või muud omandiõiguse instrumendid tagasi nende algsetele omajatele, ning kriisilahendusmenetluses olev krediidasutus või investeerimisühing või algsed omajad on kohustatud vara, õigused või kohustused või aktsiad või muud omandiõigust tõendavad instrumendid tagasi võtma.
7. Omandajal on asjakohane tegevusluba, et tegeleda majandustegevusega, mille ta on omandanud lõike 1 kohase üleandmise teel. Pädevad asutused tagavad, et tegevusloa taotlus vaadatakse aegsasti läbi koos üleandmisega.
8. Erandina direktiivi 2013/36/EL artiklitest 22–25, direktiivi 2013/36/EL artiklis 26 sätestatud pädevate asutuste teavitamise nõudest, direktiivi 2014/65/EL artikli 10 lõikest 3, artikli 11 lõikest 1 ja 2 ning artiklitest 12 ja 13 ning kõnealuse direktiivi artikli 11 lõikes 3 sätestatud teatamise nõudest, kui ettevõtte võõrandamise vahendi rakendamisel aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide üleandmise tulemusena omandatakse krediidasutuses või investeerimisühingus oluline osalus või suurendatakse olulist osalust nii, nagu on osutatud direktiivi 2014/36/EL artikli 22 lõikes 1 või direktiivi 2014/65/EL artikli 11 lõikes 1, viib selle krediidasutuse või investeerimisühingu pädev asutus õigeaegselt läbi kõnealustes artiklites ette nähtud hindamise, nii et see ei põhjustaks viivitusi ettevõtte võõrandamise vahendi rakendamisel ega takistaks kriisilahenduse meetme abil kriisilahenduse eesmärkide saavutamist.
9. Liikmesriigid tagavad, et kui krediidasutuse või investeerimisühingu pädev asutus ei ole viinud lõikes 8 osutatud hindamist lõpule aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide üleandmise kuupäevaks ettevõtte võõrandamise vahendi rakendamisel kriisilahendusasutuse poolt, kohaldatakse järgmist:
 - a) aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide üleandmisel omandajale on kohene õiguslik mõju;
 - b) hindamisaja ja iga punktis f osutatud vara võõrandamise perioodi jooksul on peatatud omandaja õigus kasutada nende aktsiate või muude omandiõiguse instrumentidega seotud hääleõigusi ja see õigus on ainult kriisilahendusasutusel, kes ei ole kohustatud kõnealust hääleõigust kasutama ja kes ei vastuta hääleõiguse kasutamise või selle kasutamisest loobumise tagajärgede eest;

- c) hindamisaja ja punktis f ette nähtud võõrandamisperioodi jooksul ei ole olulise osaluse omandamise või võõrandamise selliste nõuete rikkumise eest kohaldatavad karistused ja muud meetmed, mida käsitletakse direktiivi 2013/36/EL artiklites 66, 67 ja 68 kohaldatavad vastavate aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide üleandmisele;
- d) kohe kui pädev asutus on viinud hindamise lõpule, teavitab ta kriisilahendusasutust ja omandajat kirjalikult sellest, kas pädev asutus kiidab aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide omandajale üleandmise heaks või on kooskõlas direktiivi 2013/36/EL artikli 22 lõikega 5 selle vastu;
- e) kui pädev asutus kiidab aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide omandajale üleandmise heaks, omandab omandaja nende aktsiate või muude omandiõiguse instrumentidega seotud hääleõigused alates ajast, mil kriisilahendusasutus ja omandaja saavad kätte selle pädeva asutuse teate heakskiidu andmise kohta;
- f) kui pädev asutus on aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide omandajale üleandmise vastu, siis:
- i) jäävad täies ulatuses kehtima punktis b ette nähtud aktsiate või muude omandiõiguse instrumentidega seotud hääleõigused;
 - ii) võib kriisilahendusasutus nõuda omandajalt nende aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide võõrandamist kriisilahendusasutuse poolt määratud võõrandamisperioodi jooksul, võttes arvesse turul valitsevaid tingimusi, ning
 - iii) kui omandaja ei vii võõrandamist kriisilahendusasutuse määratud võõrandamisperioodi jooksul lõpule, võib pädev asutus kriisilahendusasutuse nõusolekul mõista omandajale karistuse ja võtta tema suhtes muid meetmeid olulise osaluse omandamise või võõrandamise nõuete rikkumise eest, mida käsitletakse direktiivi 2013/36/EL artiklites 66, 67 ja 68.

10. Ettevõtte võõrandamise tulemusena toimunud üleandmise toimingutele kohaldatakse IV jaotise VII peatükis osutatud kaitsemeetmeid.

11. Et kasutada teises liikmesriigis teenuste osutamise õigust või asutamisevabaduse õigust kooskõlas direktiiviga 2013/36/EL või direktiiviga 2014/65/EL, käsitatakse omandajat kriisilahendusmenetluses oleva krediitdiasutuse või investeerimisühingu majandustegevust jätkavana ning omandaja võib kasutada üle antud vara, õiguste või kohustuste suhtes kõiki õigusi, mida kasutas kriisilahendusmenetluses olev krediitdiasutus või investeerimisühing.

12. Liikmesriigid tagavad, et lõikes 1 osutatud omandaja võib jätkuvalt kasutada kriisilahendusmenetluses oleva krediitdiasutuse või investeerimisühingu õigust olla makse-, kliiring- ja arveldussüsteemide, väärtpaberibörside, investeringute tagamise skeemide ja hoiuste tagamise skeemide liige ja omada neile juurdepääsu, eeldusel et ta täidab sellistes süsteemides osalemist reguleerivaid liikmeks olemise ja osalemise kriteeriumeid.

Olenemata esimesest lõigust tagavad liikmesriigid, et:

- a) ei keelata juurdepääsu põhjusel, et omandajal ei ole reitinguagentuuri reitingut või et see reiting ei vasta reitingutasemetele, mida nõutakse esimeses lõigus osutatud süsteemidele juurdepääsu andmiseks;
- b) kui omandaja ei täida asjaomase makse-, kliiring- ja arveldussüsteemi, väärtpaberibörsi, investeringute tagamise skeemi või hoiuste tagamise skeemi liikmeks olemise või nendes osalemise kriteeriumeid, kasutatakse esimeses lõigus osutatud õigusi ajavahemikul, mille kriisilahendusasutus võib kindlaks määrata, kuid mis ei tohi ületada 24 kuud, ja mida võib omandaja poolt kriisilahendusasutusele esitatava taotluse alusel pikendada.

13. Kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu aktsionäridel või võlausaldajatel ning muudel kolmandatel isikutel, kelle vara, õigusi või kohustusi ei ole üle antud, ei ole mingeid õigusi seoses üle antavate vara, õiguste või kohustustega või nende suhtes, ilma et see piiraks IV jaotise VII peatüki kohaldamist.

Artikkel 39

Ettevõtte võõrandamise vahend: menetlusnõuded

1. Kui kriisilahendusasutus kasutab krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja puhul ettevõtte võõrandamise vahendit ning kui käesoleva artikli lõikest 3 ei tulene teisiti, turundab kriisilahendusasutus krediidasutuse või investeerimisühingu seda osa varast, õigustest, kohustustest, aktsiatest või muudest omandiõiguse instrumentidest, mida kriisilahendusasutus kavatses üle anda, või korraldab sellise turundamise. Vara, õiguste ja kohustuste kogumeid võib turundada eraldi.

2. Ilma et see piiraks liidu riigiabi raamistiku kohaldamist, toimub lõikes 1 osutatud turundamine vastavalt järgmistele kriteeriumidele:

- a) see on võimalikult läbipaistev ega esita sisuliselt eksitavat teavet krediidasutuse või investeerimisühingu vara, õiguste, kohustuste, aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide kohta, mida kriisilahendusasutus kavatses üle anda, võttes arvesse asjaolusid ning eelkõige finantsstabiilsuse säilitamise vajadust;
- b) ühtki võimalikku omandajat ei asetata teiste võimalike omandajatega võrreldes põhjendamatult soodsamasse ega ebasoodsamasse olukorda;
- c) puudub huvide konflikt;
- d) ühelegi võimalikule omandajale ei anta ebaõiglast eelist;
- e) võetakse arvesse vajadust kriisilahenduse meede kiiresti lõpule viia;
- f) eesmärk on saavutada asjaomaste aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide, vara, õiguste või kohustuste võimalikult kõrge võõrandamishind.

Käesolevas lõikes osutatud põhimõtted ei takista kriisilahendusasutust võtmast ühendust konkreetsete võimalike omandajatega, tingimusel et järgitakse käesoleva lõike punkti b.

Krediidasutuse või investeerimisühingu või käesoleva direktiivi artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja turundamise kohta teabe avalikustamisega, mida tavaliselt nõutaks määruse (EL) nr 596/2014 artikli 17 lõike 1 alusel, võib kooskõlas kõnealuse määruse artikli 17 lõigetega 4 või 5 viivitada.

3. Ettevõtte võõrandamise vahendit rakendades ei pea kriisilahendusasutus järgima lõikes 1 sätestatud turundamise nõuet, kui ta otsustab, et kõnealuste nõuete järgimine seaks tõenäoliselt ohtu ühe või enama kriisilahenduseesmärgi saavutamise, ning eelkõige kui on täidetud järgmised tingimused:

- a) kriisilahendusasutus leiab, et kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu maksejõuetusest või tõenäolisest maksejõuetusest tuleneb oluline oht finantsstabiilsusele või maksejõuetus või tõenäoline maksejõuetus suurendab sellist ohtu, ning
- b) kriisilahendusasutus leiab, et kõnealuste nõuete järgimine kahjustaks tõenäoliselt ettevõtte võõrandamise vahendi tulemuslikkust sellise ohu leevendamisel või takistaks artikli 31 lõike 2 punktis b osutatud kriisilahenduse eesmärgi saavutamist.

4. Euroopa Pangandusjärelevalve annab hiljemalt 3. juuliks 2015 kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised, milles täpsustatakse faktilised asjaolud, mis moodustavad olulise ohu, ning ettevõtte võõrandamise vahendi tulemuslikkusega seotud elemendid, mis on sätestatud lõike 3 punktides a ja b.

3. jagu

Sildasutuse vahend

Artikkel 40

Sildasutuse vahend

1. Sildasutuse vahendi kasutamiseks ning võttes arvesse vajadust säilitada sildasutuses kriitilised funktsioonid, peavad liikmesriigid tagama, et kriisilahendusasutustel on õigus anda sildasutusele üle:

- a) ühe või mitme kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu poolt emiteeritud aktsiaid või muid omandiõiguse instrumente;
- b) ühe või mitme kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu kogu vara ja kõik õigused või kohustused või osa neist.

Kui artiklis 85 ei ole sätestatud teisiti, ei vajata esimeses lõigus osutatud üleandmiseks kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu aktsionäride või mis tahes kolmanda isiku, kes ei ole omandaja, nõusolekut ning sellele ei laiene äriühinguõiguses või väärtapabereid käsitlevas õiguses sätestatud menetlusnormid.

2. Sildasutus on juriidiline isik, kes täidab kõiki järgmisi nõudeid:

- a) see on täielikult või osaliselt ühe või mitme avalik-õigusliku asutuse (mille hulka võib kuuluda ka kriisilahendusasutus või kriisilahendusrahastu) omanduses ja seda kontrollib kriisilahendusasutus;
- b) see asutatakse eesmärgiga võtta vastu ja saada oma valdusse kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu kõik emiteeritud aktsiad või muud omandiõiguse instrumentid või osa nendest ja võtta vastu ja saada oma valdusse ühe või mitme kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu kogu vara ja kõik õigused ja kohustused või osa nendest, et säilitada juurdepääs kriitilistele funktsioonidele, ja võõrandada krediidasutus või investeerimisühing või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja.

Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendamine artikli 43 lõike 2 punktis b osutatud eesmärgil ei tohi takistada kriisilahendusasutuse võimet kontrollida sildasutust.

3. Sildasutuse vahendit rakendades tagab kriisilahendusasutus, et sildasutusele üle antud kohustuste koguväärtus ei ületa kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu üle antud või teistest allikatest saadud õiguste ja vara koguväärtust.

4. Kui artikli 37 lõikest 7 ei tulene teisiti, saavad sildasutuse vastusooritusest kasu:

- a) aktsiate või omandiõiguse instrumentide omajad, kui sildasutusele üleandmine on toimunud kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu poolt emiteeritud aktsiate või omandiõiguse instrumentide ülekandmise teel kõnealuste aktsiate või instrumentide omajatelt sildasutusele;
- b) kriisilahendusmenetluses olev krediidasutus või investeerimisühing, kui üleandmine sildasutusele on toimunud kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu kogu vara või kõigi kohustuste või nende teatava osa üleandmise teel sildasutusele.

5. Sildasutuse vahendi rakendamisel võib kriisilahendusasutus kasutada üleandmisõigust rohkem kui korra, et anda täiendavalt üle kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu poolt emiteeritud aktsiaid või muid omandiõiguse instrumente või olenevalt asjaoludest kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu vara, õigusi või kohustusi.

6. Pärast sildasutuse vahendi rakendamist võib kriisilahendusasutus:

a) anda vara, õigusi või kohustusi sildasutusest tagasi kriisilahendusmenetluses olevale krediidasutusele või investeerimisühingule või kanda aktsiaid või muid omandiõiguse instrumente tagasi nende algsetele omajatele, kusjuures kriisilahendusmenetluses olev krediidasutus või investeerimisühing või algsed omanikud on kohustatud vara, õigused või kohustused või aktsiad või muud omandiõiguse instrumentid tagasi võtma, tingimusel et lõikes 7 sätestatud tingimused on täidetud;

b) anda aktsiaid või muid omandiõiguse instrumente või vara, õigusi või kohustusi sildasutuselt üle kolmandale isikule.

7. Kriisilahendusasutused võivad anda aktsiaid või muid omandiõiguse instrumente või vara, õigusi või kohustusi sildasutusest tagasi ühel järgmistest põhjustest:

a) asjaomaste aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide, vara, õiguste või kohustuste tagasiandmise võimalus on selgelt sõnastatud dokumendis, mille alusel toimus üleandmine;

b) asjaomased aktsiad või muud omandiõiguse instrumentid, vara, õigused või kohustused ei kuulu tegelikult selliste aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide, vara, õiguste või kohustuste klassi või ei vasta sellistele aktsiatele või muudele omandiõiguse instrumentidele, varale, õigustele või kohustustele seatud üleandmise tingimustele, mis on kindlaks määratud dokumendis, mille alusel toimus üleandmine.

Tagasi andmine võib toimuda mis tahes aja jooksul ja see peab vastama kõigile muudele tingimustele, mis on kõnealuses dokumendis vastavaks otstarbeks kindlaks määratud.

8. Üleandmise suhtes, mis toimub ühelt poolt kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu või aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide algsete omajate ning teiselt poolt sildasutuse vahel, kohaldatakse IV jaotise VII peatükis osutatud kaitsemeetmeid.

9. Et kasutada muus liikmesriigis teenuste osutamise õigust või asutamisevabaduse õigust kooskõlas direktiiviga 2013/36/EL või direktiiviga 2014/65/EL, käsitatakse sildasutust kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu tegevust jätkavana ning sildasutus võib kasutada üle antud vara, õiguste või kohustuste suhtes kõiki õigusi, mida kasutas kriisilahendusmenetluses olev krediidasutus või investeerimisühing.

Muudel eesmärkidel võivad kriisilahendusasutused nõuda, et sildasutust käsitatakse kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu tegevust jätkavana ning et sildasutus võib kasutada üle antud vara, õiguste või kohustuste suhtes kõiki õigusi, mida kasutas kriisilahendusmenetluses olev krediidasutus või investeerimisühing.

10. Liikmesriigid tagavad, et sildasutus võib jätkuvalt kasutada kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu õigust olla makse-, kliiring- ja arveldussüsteemide, väärtpaberibörside, investeringute tagamise skeemide ja hoiuste tagamise skeemide liige ja omada neile juurdepääsu, kui ta täidab sellistes süsteemides osalemist reguleerivaid liikmeks olemise ja osalemise kriteeriumeid.

Olenemata esimesest lõigust tagavad liikmesriigid, et:

a) ei keelata juurdepääsu põhjusel, et sildasutusel ei ole reitinguagentuuri reitingut või et see reiting ei vasta reitingutasemetele, mida nõutakse esimeses lõigus osutatud süsteemidele juurdepääsu andmiseks;

- b) kui sildasutus ei täida asjaomase makse-, kliiring- ja arveldussüsteemi, väärtpaberibörsi, investeringute tagamise skeemi või hoiuste tagamise skeemi liikmeks olemise või nendes osalemise kriteeriumeid, kasutatakse esimeses lõigus osutatud õigusi ajavahemikul, mille kriisilahendusasutus võib kindlaks määrata, kuid mis ei tohi ületada 24 kuud, ja mida võib sildasutuse poolt kriisilahendusasutusele esitatava taotluse alusel pikendada.

11. Kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu aktsionäridel või võlausaldajatel ning muudel kolmandatel isikutel, kelle vara, õigusi või kohustusi ei ole sildasutusele üle antud, ei ole mingeid õigusi seoses sildasutusele, selle juhtorganile või kõrgemale juhtkonnale üle antud vara, õiguste või kohustustega või nende suhtes, ilma et see piiraks IV jaotise VII peatüki kohaldamist.

12. Sildasutuse eesmärgid ei hõlma mingeid kohustusi ega vastutust kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu aktsionäride ega võlausaldajate ees ning juhtorgan või kõrgem juhtkond ei vastuta niisuguste aktsionäride ega võlausaldajate ees kahjude eest, mis tulenevad nende tegevusest või tegevusetusest nende ametialaste kohustuste täitmisel, kui sellise tegevuse või tegevusetusega ei kaasne rasket hooletust või tõsist üleastumist siseriikliku õiguse mõistes, mis mõjutab otseselt niisuguste aktsionäride või võlausaldajate õigusi.

Liikmesriigid võivad vastavalt siseriiklikule õigusele täiendavalt piirata sildasutuse ja selle juhtorgani või kõrgema juhtkonna vastutust tegevuse või tegevusetuse eest nende ametialaste kohustuste täitmisel.

Artikkel 41

Sildasutuse tegevus

1. Liikmesriigid tagavad, et sildasutuse toimimisel järgitakse järgmisi nõudeid:
 - a) sildasutuse asutamisdokumentide sisu kinnitab kriisilahendusasutus;
 - b) sõltuvalt sildasutuse omandistruktuurist, nimetab kriisilahendusasutus ametisse või kinnitab sildasutuse juhtorgani;
 - c) kriisilahendusasutus kinnitab juhtorgani liikmete tasustamise ja teeb kindlaks nende ülesanded;
 - d) kriisilahendusasutus kinnitab sildasutuse strateegia ja riskiprofiili;
 - e) sildasutusele antakse tegevusluba direktiivi 2013/36/EL või, kui see on kohaldatav, direktiivi 2014/65/EL kohaselt ning kohaldatava siseriikliku õigusega nõutavad load seoses selliste tegevustega tegelemise ja teenuste osutamisega, mis sildasutus omandab käesoleva direktiivi artikli 63 kohase üleandmise tulemusena;
 - f) sildasutus tegutseb ning sildasutuse üle teostatakse järelevalvet kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 ning direktiivide 2013/36/EL ja 2014/65/EL nõuetega, olenevalt sellest, mis on kohaldatav;
 - g) sildasutuse tegevus on kooskõlas liidu riigiabi raamistikuga ning kriisilahendusasutus võib vastavalt määrata kindlaks tema tegevuse piirangud.

Olenemata esimese lõigu punktides e ja f osutatud sätetest, ja kui see on vajalik kriisilahenduse eesmärkide saavutamiseks, võib sildasutus olla asutatud ja tegevusloa saanud ilma, et ta vastaks oma tegevuse alguses lühiajaliselt direktiivide 2013/36/EL või 2014/65/EL nõuetele. Selleks esitab kriisilahendusasutus pädevale asutusele vastava taotluse. Kui pädev asutus otsustab tegevusloa anda, märgib ta ära ajavahemiku, mille jooksul tehakse sildasutuse suhtes erand kõnealuste direktiivide nõuete täitmise kohustusest.

2. Arvestades kõiki liidu või liikmesriikide konkurentsioigusest lähtuvaid piiranguid, juhib sildasutuse juhtkond sildasutust eesmärgiga säilitada juurdepääs kriitilistele funktsioonidele ja võõrandada krediitdiasutus või investeerimisühing või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja, selle vara, õigused ja kohustused sobivate tingimuste korral ning käesoleva artikli lõikes 4 või vajaduse korral käesoleva artikli lõikes 6 sätestatud tähtaja jooksul ühele või enamale erasektori omandajale.

3. Kriisilahendusasutus teeb otsuse, et sildasutus ei ole enam sildasutus artikli 40 lõike 2 tähenduses mis tahes ühel järgmistest juhtudest, sõltuvalt sellest, mis on varaseim:

- a) sildasutus ühineb mõne muu ettevõtjaga;
- b) sildasutus ei täida enam artikli 40 lõikes 2 sätestatud nõudeid;
- c) sildasutuse kogu vara ja kõik õigused või kohustused või oluline osa nendest võõrandatakse kolmandale isikule;
- d) lõikes 5 või kui see on kohaldatav, lõikes 6 kindlaks määratud tähtaja möödumisel;
- e) sildasutuse vara realiseeritakse täielikult ja selle kohustused täidetakse täies ulatuses.

4. Kui kriisilahendusasutus soovib võõrandada sildasutuse või selle vara, õigused või kohustused, tagavad liikmesriigid, et sildasutust või asjakohaseid vara või kohustusi turundatakse avalikult ja läbipaistvalt ja et võõrandamisel ei esitata sisuliselt eksitavat teavet nende kohta ning et ühtki võimalikku omandajat ei asetata põhjendamatult teiste võimalike omandajatega võrreldes soodsamasse ega ebasoodsamasse olukorda.

Igasugune võõrandamine peab toimub äris tavalistel tingimustel, asjaolusid arvesse võttes ja kooskõlas liidu riigiabi raamistikuga.

5. Kui ei saavutata ühtki lõike 3 punktis a, b, c ja e osutatud tulemust, lõpetab kriisilahendusasutus sildasutuse tegevuse nii kiiresti kui võimalik, ent igal juhul kahe aasta jooksul alates kuupäevast, mil kriisilahendusmenetluses olevast krediitdiasutusest või investeerimisühingust toimus sildasutuse vahendit rakendades viimane üleandmine.

6. Kriisilahendusasutus võib lõikes 5 osutatud tähtaega pikendada veel üheks või mitmeks täiendavaks üheaastaseks perioodiks, kui tähtaja pikendamine:

- a) aitab kaasa lõike 3 punktis a, b, c või e osutatud tulemuse saavutamisele või
- b) on vajalik selleks, et tagada oluliste pangandus- või finantsteenuste järjepidevus.

7. Kriisilahendusasutuse otsus pikendada lõikes 5 osutatud tähtaega peab olema põhjendatud ja see peab sisaldama pikendamist põhjendava olukorra, sealhulgas turutingimuste ja väljavaadete üksikasjalikku hindamist.

8. Kui sildasutuse tegevus lõpetatakse lõike 3 punktis c või d osutatud asjaoludel, lõpetatakse ja likvideeritakse sildasutus tavalises maksejõuetusmenetluses.

Kui artikli 37 lõikes 7 ei ole sätestatud teisiti, saavad sildasutuse tegevuse lõpetamise tulemusena saadud tulu sildasutuse aktsionärid.

9. Kui sildasutust kasutatakse mitme kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu vara ja kohustuste üleandmiseks, viitab lõikes 8 osutatud kohustus igalt kriisilahendusmenetluses olevalt krediidasutuselt või investeerimisühingult üle antud varadele ja kohustustele, mitte sildasutusele endale.

4. j a g u

Vara eraldamise vahend

Artikkel 42

Vara eraldamine

1. Vara eraldamise vahendi rakendamiseks tagavad liikmesriigid, et kriisilahendusasutusel on õigus anda kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu või sildasutuse vara, õigused ja kohustused üle ühele või mitmele vara valitsemise ettevõtjale.

Kui artiklis 85 ei ole sätestatud teisiti, ei vajata esimeses lõigus osutatud üleandmiseks kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu aktsionäride või mis tahes kolmanda isiku, välja arvatud sildasutus, nõusolekut ning sellele ei laiene äriühinguõiguses või väärtabereid käsitlevas õiguses sätestatud menetlusnormid.

2. Vara eraldamise vahendi rakendamisel on vara valitsemise ettevõtja juriidiline isik, kes vastab järgmistele nõuetele:

- a) see on täielikult või osaliselt ühe või mitme avalik-õigusliku asutuse (mille hulka võib kuuluda ka kriisilahendusasutus või kriisilahendusrahastu) omanduses ja seda kontrollib kriisilahendusasutus;
- b) see on loodud eesmärgiga saada ühe või mitme kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu või sildasutuse kogu vara ja kõik õigused ja kohustused või osa nendest.

3. Vara valitsemise ettevõtja haldab talle üle antud vara eesmärgiga vara lõpuks maksimaalse hinna eest võõrandada või nõuetekohaselt realiseerida.

4. Liikmesriigid tagavad, et vara valitsemise ettevõtja tegevuses järgitakse järgmisi sätteid:

- a) vara valitsemise ettevõtja asutamisdokumentide sisu kinnitab kriisilahendusasutus;
- b) sõltuvalt vara valitsemise ettevõtja omandistruktuurist nimetab kriisilahendusasutus ametisse või kinnitab vara valitsemise ettevõtja juhtorgani;
- c) kriisilahendusasutus kinnitab juhtorgani liikmete tasustamise ja teeb kindlaks nende ülesanded;
- d) kriisilahendusasutus kinnitab vara valitsemise ettevõtja strateegia ja riskiprofiili.

5. Kriisilahendusasutused võivad kasutada lõikega 1 ette nähtud õigust vara, õiguste või kohustuste üleandmiseks ainult järgmistel juhtudel:

- a) kui asjaomase vara turu seis on selline, et vara realiseerimine tavalises maksejõuetusmenetluses võiks ühte või mitut finantsturgu ebasoodsalt mõjutada;
- b) selline üleandmine on vajalik, et tagada kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu või sildasutuse nõuetekohane toimimine, või
- c) selline üleandmine on vajalik likvideerimisest saadava tulu maksimeerimiseks.

6. Vara eraldamise vahendi rakendamisel määravad kriisilahendusasutused kooskõlas artiklis 36 kehtestatud põhimõtetega ja vastavalt liidu riigiabi raamistikule vastusoorituse, mille eest vara, õigused ja kohustused antakse üle vara valitsemise ettevõtjale. Selle lõikega ei välistata, et vastusooritusel on nominaalne või negatiivne väärtus.

7. Kui artikli 37 lõikes 7 ei ole sätestatud teisiti, saab vara valitsemise ettevõtja vastusoorituse kriisilahendusmenetluses olevalt krediidasutusest või investeerimisühingult otse omandatud vara, õiguste või kohustuste eest kriisilahendusmenetluses olev krediidasutus või investeerimisühing. Vara valitsemise ettevõtja võib vastusoorituse teha emiteeritud võlakirja vormis.

8. Kui rakendatakse sildasutuse vahendit, võib vara valitsemise ettevõtja pärast sildasutuse vahendi rakendamist omandada sildasutusest vara, õigusi või kohustusi.

9. Kriisilahendusasutused võivad vara, õigusi või kohustusi anda kriisilahendusmenetluses olevalt krediidasutusest või investeerimisühingult üle ühele või mitmele vara valitsemise ettevõtjale mitu korda ning anda vara, õigusi või kohustusi tagasi ühelt või mitmelt vara valitsemise ettevõtjalt kriisilahendusmenetluses olevale krediidasutusele või investeerimisühingule, tingimusel et on täidetud lõikes 10 sätestatud tingimused.

Kriisilahendusmenetluses olev krediidasutus või investeerimisühing on sel juhul kohustatud vara, õigused või kohustused tagasi võtma.

10. Kriisilahendusasutused võivad anda vara, õigusi ja kohustusi vara valitsemise ettevõtjalt tagasi kriisilahendusmenetluses olevale krediidasutusele või investeerimisühingule ühel järgmistest asjaoludest:

- a) asjaomaste õiguste, vara või kohustuste tagasiandmise võimalus on selgelt sõnastatud dokumendis, mille alusel üleandmine toimus;
- b) asjaomased õigused, vara või kohustused ei kuulu tegelikult selliste õiguste, vara või kohustuste klassi, mis on kindlaks määratud dokumendis, mille alusel üleandmine toimus, või ei vasta sellistele õigustele, varale või kohustustele seatud üleandmise tingimustele.

Mõlemal punktides a ja b osutatud juhul võib tagasi andmine toimuda igal ajal ja see peab olema kooskõlas mis tahes muude tingimustega, mis on asjaomases dokumendis selles osas kindlaks määratud.

11. Kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu ja vara valitsemise ettevõtja vahel toimunud üleandmisele kohaldatakse IV jaotise VII peatükis sätestatud vara osalise üleandmise kaitsemeetmeid.

12. Kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu aktsionäridel ja võlausaldajatel ning muudel kolmandatel isikutel, kelle vara, õigusi või kohustusi ei ole vara valitsemise ettevõtjale üle antud, ei ole mingeid õigusi seoses vara valitsemise ettevõtjale või selle juhtorganile või kõrgemale juhtkonnale üle antavate vara, õiguste või kohustustega või nende suhtes, ilma et see piiraks IV jaotise VII peatüki kohaldamist.

13. Vara valitsemise ettevõtja ülesanded ei hõlma mingeid kohustusi ega vastutust kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu aktsionäride ega võlausaldajate ees ning juhtorgan või kõrgem juhtkond ei vastuta niisuguste aktsionäride ega võlausaldajate ees kahjude eest, mis tulenevad nende tegevusest või tegevusetusest nende töökohustuste täitmisel, kui sellise tegevuse või tegevusetusega ei kaasne rasket hooletust või tõsist üleastumist siseriikliku õiguse mõistes, mis mõjutab otseselt niisuguste aktsionäride või võlausaldajate õigusi.

Liikmesriigid võivad vastavalt siseriiklikule õigusele täiendavalt piirata vara valitsemise ettevõtja ja selle juhtorgani või kõrgema juhtkonna vastutust seoses nende tegevuse või tegevusetusega ametikohustuste täitmisel.

14. Euroopa Pangandusjärelevalve annab hiljemalt 3. juuliks 2015 kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised, et edendada järelevalve- ja kriisilahendustavade lähendamist seoses selle kindlakstegemisega, millal käesoleva artikli lõike 5 kohaselt võiks vara või kohustuste likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses ühte või mitut finantsturgu ebasoodsalt mõjutada.

5. ja gu

Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahend

1. alajagu

Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi eesmärk ja rakendusala

Artikkel 43

Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahend

1. Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendamiseks tagavad liikmesriigid, et kriisilahendusametitel on artikli 63 lõikes 1 kindlaks määratud kriisilahendusõigused.

2. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusametid võivad rakendada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit, et saavutada artiklis 31 sätestatud kriisilahenduse eesmärgid kooskõlas artiklis 34 sätestatud kriisilahenduse põhimõttega, selleks et:

a) rekapitalizeerida kriisilahenduse eeltingimustele vastav krediitiasutus või investeerimisühing või käesoleva direktiivi artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja tasemel, mis võimaldaks tal uuesti vastata tegevusloa saamise tingimustele (sel määral, mil kõnealuseid tingimusi tema suhtes kohaldatakse) ja jätkata tegevusi, mille jaoks on talle antud direktiivi 2013/36/EL või direktiivi 2014/65/EL kohane tegevusluba (kui ta sai tegevusloa kõnealuste direktiivide alusel), ning säilitada turu piisav usaldus krediitiasutuse või investeerimisühingu või ettevõtja vastu;

b) konverteerida omakapitaliks või vähendada nende nõuete või võlainstrumentide põhisummat, mis antakse üle:

i) sildasutusse eesmärgiga luua sellele sildasutusele kapitali või

ii) ettevõtte võõrandamise vahendi või vara eraldamise vahendi alusel.

3. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusametid võivad rakendada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit käesoleva artikli lõike 2 punktis a osutatud eesmärgil ainult juhul, kui on põhjendatud väljavaade, et kõnealuse vahendi rakendamine koos muude asjakohaste meetmetega, sealhulgas meetmetega, mida võetakse kooskõlas artikliga 52 nõutud ettevõtte reorganiseerimise kavaga, aitab lisaks asjaomaste kriisilahenduse eesmärkide saavutamisele taastada kõnealuse krediitiasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja finantsilise usaldusväärsuse ja pikaajalise jätkusuutlikkuse.

Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusametid võivad rakendada artikli 37 lõike 3 punktides a, b ja c osutatud kriisilahenduse vahendeid ja käesoleva artikli lõike 2 punktis b osutatud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit, kui esimeses lõigus sätestatud tingimus ei ole täidetud.

4. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusametid võivad rakendada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit kõigi krediitiasutuste ja investeerimisühingute või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjate puhul, arvestades kõikidel juhtudel asjaomase krediitiasutuse või investeerimisühingu või ettevõtja õigusliku vormiga, või nad võivad õiguslikku vormi muuta.

Artikkel 44

Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendusala

1. Liikmesriigid tagavad, et kohustuste teisendamise vahendit võib rakendada krediitiasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja kõigi kohustuste suhtes, mis ei ole jäetud käesoleva artikli lõigete 2 või 3 kohaselt kõnealuse vahendi rakendusala välja.

2. Kriisilahendusamet ei kasuta võlgade allahindamise ega konverteerimise õigust järgmiste kohustuste suhtes, olenemata sellest, kas neid reguleeritakse liikmesriigi või kolmanda riigi õigusega:

- a) tagatud hoiused;
- b) tagatud kohustused, sealhulgas pandikirjad ja kohustused riskide maandamise eesmärgil kasutatavate instrumentide kujul, mis moodustavad lahutamatu osa tagatiste kogumist ning mis on siseriikliku õiguse kohaselt tagatud sarnaselt pandikirjadele;
- c) kohustused, mis on krediitiasutusele või investeerimisühingule või käesoleva direktiivi artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjale tekkinud seoses klientide vara või klientide raha, kaasa arvatud direktiivi 2009/65/EÜ artikli 1 lõikes 2 määratletud eurofondi või Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2011/61/EL ⁽¹⁾ artikli 4 lõike 1 punktis a määratletud AIFide poolt või nimel hoiustatud klientide vara või klientide raha haldamisega, tingimusel et niisugune klient on kaitstud kohaldatava maksejõuetusõiguse alusel;
- d) kohustused, mis on tekkinud krediitiasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja (kui usaldusisiku) ja mõne teise isiku (kui kasusaaja) vahelise usaldussuhte alusel, tingimusel et niisugune kasusaaja on kaitstud kohaldatava maksejõuetus- või tsiviilõiguse alusel;
- e) krediitiasutuste ja investeerimisühingute, välja arvatud sama konsolideerimisgrupi ettevõtjate ees olevad kohustused, mille esialgne tähtaeg on lühem kui seitse päeva;
- f) kohustused direktiivi 98/26/EÜ kohaldamise eesmärgil määratud süsteemide või süsteemi korraldajate või nendes osalejate ees, mis tulenevad niisuguses süsteemis osalemisest ja mille tähtajani on jäänud vähem kui seitse päeva;
- g) järgmised kohustused:
 - i) kohustused töötajate ees seoses palgavõlgnevuse, pensionihüvitise või muu kindlaksmääratud tasuga, välja arvatud tulemustasud, mis ei ole reguleeritud kollektiivlepinguga;
 - ii) kohustused kaubakrediiti andnud võlausaldajate ees, välja arvatud sama konsolideerimisgrupi ettevõtjad, seoses krediitiasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja igapäevaseks tegevuseks vajalike kriitiliste kaupade tarnetega, või teenuste, välja arvatud finantsteenused, osutamise, sealhulgas IT-teenused, kommunaalteenused ning ruumide rent, teenindus ja korrashoid;
 - iii) kohustused maksu- ja sotsiaalkindlustusasutuste ees, kui selliste asutuste nõudeõigused rahuldatakse kohaldatava õiguse alusel eelisjärjekorras;
 - iv) kohustused hoiuste tagamise skeemide ees, mille aluseks on direktiivi 2014/49/EL kohased osamaksed.

Esimese lõigu punkti g alapunkti i ei kohaldata selliste olulise riski võtjate tulemustasu suhtes, kes on identifitseeritud direktiivi 2013/36/EL artikli 92 lõikes 2.

Liikmesriigid tagavad, et kogu pandikirjade tagatud kogumiga seotud tagatud vara jääb mõjutamatuks, eraldatuks ning piisavalt rahastatuks. Ei see nõue ega esimese lõigu punkt b ei takista kriisilahendusametitel vajaduse korral kasutada kõnealuseid õigusi seoses tagatud kohustuse või pandiga tagatud kohustuse sellise osa suhtes, mis ületab tagatiseks oleva vara, pandi, pandiõiguse või tagatise väärtust.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiiv 2011/61/EL alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta, millega muudetakse direktiive 2003/41/EÜ ja 2009/65/EÜ ning määruseid (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 1095/2010 (ELT L 174, 1.7.2011, lk 1).

Esimese lõigu punkt a ei takista kriisilahendusasutusi kasutamast kõnealuseid õigusi seoses hoiuste summaga, mis ületab direktiivi 2014/49/EL artiklis 6 sätestatud tagatud summat, kui see on asjakohane.

Liikmesriigid tagavad, et pidades silmas krediidasutuste, investeerimisühingute ja nende konsolideerimisgruppide kriisilahenduskõlblikkust piiravad kriisilahendusasutused kooskõlas käesoleva direktiivi artikli 17 lõike 5 punktiga b seda, millises ulatuses muudel krediidasutustel ja investeerimisühingutel on kohustusi, mille puhul saab rakendada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamist, välja arvatud sama konsolideerimisgrupi ettevõtjate hoitavad kohustused, ilma et see piiraks määruses (EL) nr 575/2013 ja direktiivis 2013/36/EL sätestatud riskide kontsentreerumise eeskirjade kohaldamist.

3. Erandjuhtudel võivad kriisilahendusasutused kohustuste teisendamise vahendi rakendamisel välistada allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamise või välistada nende õiguste kasutamise teatavate kohustuste puhul, kui:

- a) kõnealust kohustust ei ole võimalik mõistliku aja jooksul teisendada, hoolimata kriisilahendusasutuse poolt heas usus tehtud jõupingutustest;
- b) välistamine on rangelt vajalik ja on proportsionaalne kriitiliste funktsioonide täitmise ja põhiariliinidel jätkamise saavutamiseks viisil, mis säilitab kriisilahendusmenetluses olev krediidasutuse või investeerimisühingu võime jätkata põhiliste pangaoperatsioonide ja tehingute tegemist ning teenuste osutamist;
- c) välistamine on rangelt vajalik ja on proportsionaalne vältimaks finantsraskuste ulatusliku levimise põhjustamist, eelkõige seoses füüsiliste isikute ning mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate kõlblike hoiustega, mis häiriks tõsiselt finantsturgude ja sealhulgas finantsturgude infrastruktuuride toimimist viisil, mis võib põhjustada tõsiseid häireid liikmesriikide või liidu majanduses, või
- d) selliste kohustuste ja nõudeõiguste teisendamine põhjustaks väärtuse vähenemise, nii et teiste võlausaldajate kaetav kahjum oleks suurem juhul, kui siis, kui kõnealuste kohustuste puhul välistatakse kohustuste teisendamise vahend.

Kui kriisilahendusasutus otsustab käesoleva lõike alusel kõlbliku kohustuse või kõlblike kohustuste klassi välistada või osaliselt välistada, võib muude kõlblike kohustuste suhtes kohaldatava allahindamise või konverteerimise määra tõsta, võtmaks arvesse välistatud kohustusi, tingimusel, et muude kõlblike kohustuste suhtes kohaldatava allahindamise ja konverteerimise määr on kooskõlas artikli 34 lõike 1 punktis g sätestatud põhimõttega.

4. Kui kriisilahendusasutus otsustab kõlbliku kohustuse või kõlblike kohustuste klassi käesoleva artikli kohaselt välistada või osaliselt välistada ning kahjum, mida nende kohustustega oleks kaetud, ei ole täielikult edastatud teistele võlausaldajatele, võib kriisilahendusrahastust anda vahendeid kriisilahendusmenetluses olevale krediidasutusele või investeerimisühingule, et:

- a) katta mis tahes kahjum, mida ei ole kaetud kõlblike kohustustega, ning taastada kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu vara netoväärtus nullini vastavalt artikli 46 lõike 1 punktile a ja/või
- b) omandada kriisilahendusmenetluses olevas krediidasutuses või investeerimisühingus aktsiaid või muid omandiõiguse instrumente või kapitaliinstrumente, et rekapitalizeerida krediidasutus või investeerimisühing kooskõlas artikli 46 lõike 1 punktiga b.

5. Kriisilahendusrahastust võib lõikes 4 osutatud osamakse teha üksnes tingimusel, et:

- a) aktsionärid ja muude omandiõiguse instrumentide omajad, asjaomaste kapitaliinstrumentide ja muude kõlblike kohustuste omanikud osalevad kahjumi katmises ja rekapitalizeerimises allahindamise või konverteerimise abil või muul viisil vähemalt 8 % ulatuses kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu kohustuste kogusummast (k.a omavahendid), arvatuna kriisilahenduse meetme võtmise ajal vastavalt artiklis 36 sätestatud hindamisele, ning

- b) kriisilahendusrahastust tehtav osamakse ei ületa 5 % kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu kohustuste kogusummast (k.a omavahendid), mis määratakse kindlaks kriisilahenduse meetme võtmise ajal kooskõlas artiklis 36 sätestatud hindamisega.

6. Lõikes 4 osutatud kriisilahendusrahastust tehtavat osamakset võib rahastada:

- a) kriisilahendusrahastule kasutada olevast summast, mis on saadud krediidasutuste ja investeerimisühingute ning liidu filiaalide osamaksetest vastavalt artikli 100 lõikele 6 ja artiklile 103;
- b) summast, mille võib saada kolme aasta jooksul *ex post* osamaksetest vastavalt artiklile 104, ning
- c) juhul kui käesoleva lõike punktides a ja b osutatud summad ei ole piisavad, siis summadest, mis saadakse alternatiivsetest rahastamisallikatest vastavalt artiklile 105.

7. Erandjuhtudel võib kriisilahendusasutus taotleda täiendavat rahastamist alternatiivsetest rahastamisallikatest pärast seda, kui:

- a) on saavutatud lõike 5 punktis b sätestatud piirmäär 5 % ning
- b) kõik tagamata eelisnõudeõigused kohustused, mis ei ole kõlblikud hoiused, on täielikult alla hinnatud või konverteeritud.

Alternatiivina või lisaks, kui esimese lõigu punktides a ja b sätestatud tingimused on täidetud, võib kriisilahendusrahastust teha osamakse allikatest, mis on saadud *ex post* osamaksetest vastavalt artikli 100 lõikele 6 ja artiklile 103 ja mida ei ole veel kasutatud.

8. Erandina lõike 5 punktist a võib kriisilahendusrahastust teha lõikes 4 osutatud osamakse ka tingimusel, et:

- a) lõike 5 punktis a osutatud osalus kahjumi katmises ja rekapiitalseerimises on võrdne summaga, mis moodustab vähemalt 20 % asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu riskiga kaalutud varast;
- b) asjaomase liikmesriigi kriisilahendusrahastu käsutuses on *ex ante* osamaksete kaudu (mis ei hõlma hoiuste tagamise skeemi tehtavaid osamakseid), mis on kogutud vastavalt artikli 100 lõikele 6 ning artiklile 103, summa, mis moodustab vähemalt 3 % kõigi asjaomase liikmesriigi territooriumil tegevusloa saanud krediidasutuste tagatud hoiustest, ning
- c) asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu vara maht on vähem kui 900 miljardit eurot konsolideeritud alusel.

9. Lõike 3 kohaste kaalutusõiguste kasutamisel võtavad kriisilahendusasutused nõuetekohaselt arvesse järgmist:

- a) põhimõte, et kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu aktsionärid peaksid kahjumi katma esimeses järjekorras, mille järel kataksid üldjuhul kahjumi krediidasutuse või investeerimisühingu võlausaldajad vastavalt nende nõudeõiguste rahuldamisjärkudele;
- b) kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu kahjumi katmise võime, mis jääks alles siis, kui kohustuse või kohustuste klassi puhul välistatakse kohustuste teisendamise vahendi rakendamine, ning
- c) vajadus säilitada piisavad rahalised vahendid kriisilahenduse rahastamiseks.

10. Lõikes 3 ette nähtud välistamist võib kohaldada, välistades kohustuse puhul täielikult allahindamise või piirates kõnealuse kohustuse suhtes kohaldatava allahindamise ulatust.

11. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 115 vastu delegeeritud õigusakte, et täpsustada täiendavalt asjaolusid, mille korral välistamine on vajalik käesoleva artikli lõikes 3 kehtestatud eesmärkide saavutamiseks.

12. Enne kaalutlusõiguse kasutamist kohustuse välistamise osas lõike 3 alusel teavitab kriisilahendusamet sellest komisjoni. Kui välistamine eeldaks vahendite eraldamist kriisilahendusrahastust või alternatiivsest rahastamisallikatest lõigete 4 kuni 8 alusel, võib komisjon 24 tunni jooksul sellise teate saamisest või kokkuleppel kriisilahendusamet ega pikema aja jooksul pakutud välistamise keelata või nõuda selle muutmist, kui ei ole täidetud käesolevas artiklis ja delegeeritud õigusaktides sätestatud nõuded, mis puudutavad siseturu terviklikkuse kaitsmist. See ei piira liidu riigiabi raamistiku kohaldamist komisjoni poolt.

2. alajagu

Miimumnõue omavahendite ja kõlblike kohustuste puhul

Artikkel 45

Miimumnõude kohaldamine

1. Liikmesriigid tagavad, et krediidasutused ja investeerimisühingud täidavad alati omavahendite ja kõlblike kohustuste suhtes kohaldatavat miimumnõuet. Miimumnõue arvutatakse omavahendite ja kõlblike kohustuste summana, mis on väljendatud protsendina krediidasutuse või investeerimisühingu kõikidest kohustustest ja omavahenditest.

Esimese lõigu kohaldamisel võetakse tuletisinstrumentid tulenevad kohustused arvesse kohustuste kogusummas, lähtudes sellest, et vastaspoole tasarovestuse (*netting*) õigusi tunnustatakse täielikult.

2. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles täpsustatakse täiendavalt lõike 6 punktides a–f osutatud hindamiskriteeriumid, mille alusel tehakse kindlaks iga krediidasutuse või investeerimisühingu omavahendite ja kõlblike kohustuste miimumnõue, kaasa arvatud allutatud võla ning kõrgema nõudeõiguse järguga tagamata võla miimumnõue, mille tähtajani on vähemalt 12 kuud ja millele laieneb kohustuste teisendamise õigus ning mis kvalifitseeruvad omavahenditeks.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuse regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 3. juuliks 2015.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–14.

Liikmesriigid võivad näha ette lisakriteeriumid, mille alusel tehakse kindlaks omavahendite ja kõlblike kohustuste miimumnõue.

3. Olenemata lõikest 1, vabastab kriisilahendusamet omavahendite ja kõlblike kohustuste miimumnõude kohustuse alalise täitmise kohustusest hüpoteegikrediidasutused, mida rahastatakse direktiivi 2009/65/EÜ artikli 52 lõikes 4 osutatud pandikirjadega ja mis siseriikliku õiguse kohaselt ei või võtta vastu hoiuseid kui:

- a) kõnealuste krediidasutuste ja investeerimisühingute lõpetamine ja likvideerimine toimub siseriiklikus maksejõuetusmenetluses või mõnes muus, niisuguste krediidasutuste ja investeerimisühingute jaoks ette nähtud ning käesoleva direktiivi artiklite 38, 40 või 42 kohaselt rakendatavas menetluses, ning
- b) niisugune siseriiklik maksejõuetusmenetlus või muud liiki menetlus tagab, et kõnealuste krediidasutuste ja investeerimisühingute võlausaldajad, sealhulgas pandikirjade omajad, kui see on asjakohane, katavad kahjumi viisil, mis vastab kriisilahenduse eesmärkidele.

4. Kõlblikud kohustused, võetakse lõikes 1 osutatud omavahendite ja kõlblike kohustuste summas arvesse ainult juhul, kui need vastavad järgmistele tingimustele:

- a) instrument on emiteeritud ja selle eest on täielikult tasutud;
- b) kohustuse täitmist ei võlgneta krediidasutusele või investeerimisühingule või krediidasutus või investeerimisühing ise ei ole seda taganud;
- c) krediidasutus või investeerimisühing ei rahastanud instrumendi ostu otseselt ega kaudselt;
- d) kohustuse tähtajani on jäänud vähemalt üks aasta;
- e) kohustus ei tulene tuletisinstrumendist;
- f) kohustus ei tulene hoiusest, mis on kooskõlas artikliga 108 siseriikliku maksejõuetusmenetluse nõuete rahuldamisjätkude kohaselt eelistatud.

Punkti d kohaldamisel, kui kohustus annab selle omanikule õiguse ennetähtaegsele tagasimaksmisele, on asjaomase kohustuse tähtaeg esimene kuupäev, mil selline õigus tekib.

5. Kui kohustust reguleeritakse kolmanda riigi õigusnormidega, võivad kriisilahendusasutused nõuda, et krediidasutus või investeerimisühing tõendaks, et kriisilahendusasutuse otsust kõnealuse kohustuse allahindamise või konverteerimise kohta täidetakse asjaomase kolmanda riigi õigusnormide kohaselt, võttes arvesse kohustust reguleeriva lepingu tingimusi, kriisilahendusmenetluse tunnustamist käsitlevaid rahvusvahelisi lepinguid ja muid asjakohaseid asjaolusid. Kui kriisilahendusasutus ei ole veendunud, et tema otsust täidetakse asjaomase kolmanda riigi õigusnormide kohaselt, ei võeta seda kohustust omavahendite ja kõlblike kohustuste suhtes kehtiva miinimumnõude täitmise arvutamisel arvesse.

6. Kriisilahendusasutus määrab pärast pädeva asutusega konsulteerimist kooskõlas lõikega 1 igale krediidasutusele ja investeerimisühingule omavahendite ja kõlblike kohustuste suhtes kohaldatava miinimumnõude vähemalt järgmiste kriteeriumide põhjal:

- a) vajadus tagada, et krediidasutuse või investeerimisühingu suhtes saab kriisilahendusmenetluse läbi viia kriisilahenduse vahenditega, rakendades vajaduse korral ja kooskõlas kriisilahenduse eesmärkidega kohustuste ja nõudeõiguste teisen-damise vahendit;
- b) vajadus asjakohastel juhtudel tagada, et krediidasutusel või investeerimisühingul on piisavalt kõlblikke kohustusi selleks, et kui rakendatakse kohustuste ja nõudeõiguste teisen-damise vahendit, saaks katta kahjumi ja tõsta kredii-diasutuse või investeerimisühingu esimese taseme põhiomavahendite suhtarvu uuesti tasemele, mis võimaldab kredii-diasutusel või investeerimisühingul vastata jätkuvalt tegevusloa saamise tingimustele ja jätkata tegevusi, mille jaoks talle on antud direktiivi 2013/36/EL või direktiivi 2014/65/EL kohane tegevusluba, ning säilitada turu piisav usaldus krediidasutuse või investeerimisühingu või ettevõtja vastu;
- c) vajadus tagada, et juhul kui kriisilahenduse kava eeldab, et teatavad kõlblike kohustuste klassid võidakse artikli 44 lõike 3 alusel kohustuste teisen-damise vahendi rakendusala-st välja jätta või et teatavad kõlblike kohustuste klassid võidakse kohustuste osalise üleandmise raames saajale täielikult üle anda, on krediidasutusel või investeerimisühingul piisavalt muid kõlblikke kohustusi selleks, et saaks katta kahjumi ja tõsta krediidasutuse või investeerimisühingu esimese taseme põhiomavahendite suhtarvu uuesti tasemele, mis võimaldab krediidasutusel või investeerimisühingul vastata jätkuvalt tegevusloa saamise tingimustele ja jätkata tegevusi, mille jaoks talle on antud direktiivi 2013/36/EL või direktiivi 2014/65/EL kohane tegevusluba;
- d) krediidasutuse või investeerimisühingu suurus, ärimudel, rahastamismudel ja riskiprofiil;
- e) see, mil määral hoiuste tagamise skeem võiks aidata rahastada kriisilahendust vastavalt artiklile 109;

- f) mil määral oleks krediidasutuse või investeerimisühingu maksejõuetusel ebasoodne mõju finantsstabiilsusele, sealhulgas seotuse tõttu muude krediidasutuste ja investeerimisühingute või ülejäänud finantsüsteemiga, tulenevalt finantsraskuste ülekandumisest muudele krediidasutustele ja investeerimisühingutele.

7. Krediidasutused ja investeerimisühingud täidavad käesolevas artiklis sätestatud miinimumnõudeid individuaalselt.

Kriisilahendusasutus võib pärast pädeva asutusega konsulteerimist otsustada kohaldada käesolevas artiklis sätestatud miinimumnõuet artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja suhtes.

8. Lisaks lõikele 7 täidavad liidus tegutsevad emaettevõtjad käesolevas artiklis sätestatud miinimumnõudeid konsolideeritud alusel.

Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus teeb omavahendite ja kõlblike kohustuste suhtes liidu emaettevõtja konsolideeritud tasandil kohaldatava minimaalse nõude kindlaks pärast lõike 9 kohast konsulteerimist konsolideeritud järelevalvet teostava asutusega vähemalt lõikes 6 sätestatud kriteeriumide ja selle alusel, kas konsolideerimisgrupi kuuluvate kolmandates riikides asuvate tütarettevõtjate kriisilahendus toimub kriisilahenduse kava kohaselt eraldi.

9. Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus ja tütarettevõtjate eest individuaalsel alusel vastutavad kriisilahendusasutused teevad kõik endast oleneva, et jõuda ühisotsusele seoses konsolideeritud tasandil kohaldatava miinimumnõude suurusega.

Ühisotsus peab olema igakülselt põhjendatud ja konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus esitab selle liidus tegutsevale emaettevõtjale.

Kui nelja kuu jooksul pole sellist ühisotsust tehtud, teeb konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus otsuse konsolideeritud miinimumnõude kohta, olles nõuetekohaselt arvesse võtnud tütarettevõtjate suhtes asjakohaste kriisilahendusasutuste poolt läbi viidud hindamist. Juhul kui mõni asjaomastest kriisilahendusasutustest on vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19 esitanud neljakuulise perioodi lõpus küsimuse arutamiseks Euroopa Pangandusjärelevalvele, lükkab konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus oma otsuse edasi, jäädes ootama, millise otsuse Euroopa Pangandusjärelevalve nimetatud määruse artikli 19 lõike 3 kohaselt vastu võtab, ning võtab seejärel vastu oma otsuse, mis on kooskõlas Euroopa Pangandusjärelevalve otsusega. Neljakuulist perioodi käsitatakse lepitusperioodina kõnealuse määruse tähenduses. Euroopa Pangandusjärelevalve teeb otsuse ühe kuu jooksul. Küsimust ei suunata Euroopa Pangandusjärelevalvele pärast neljakuulise perioodi lõppu ega pärast ühisele otsusele jõudmist. Kui Euroopa Pangandusjärelevalve ei ole ühe kuu jooksul otsust teinud, kehtib konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutuse otsus.

Ühisotsus ja ühisotsuse puudumise korral konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutuse poolt tehtav otsus on siduv asjaomaste liikmesriikide kriisilahendusasutustele.

Ühisotsust ja ühisotsuse puudumise korral tehtud mis tahes otsust vaadatakse läbi ja vajaduse korral ajakohastatakse regulaarselt.

10. Kriisilahendusasutused kehtestavad miinimumnõude, mida kohaldatakse konsolideerimisgrupi tütarettevõtjate suhtes individuaalselt. Kõnealused miinimumnõuded kehtestatakse tütarettevõtja suhtes asjakohasel tasemel, võttes arvesse järgmist:

- a) lõikes 6 loetletud kriteeriumid, eelkõige tütarettevõtja suurus, ärimudel ja riskiprofiil, sealhulgas selle omavahendid, ning
- b) lõike 9 alusel konsolideerimisgrupi suhtes kehtestatud konsolideeritud nõue.

Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus ja tütarettevõtjate eest individuaalsel alusel vastutavad kriisilahendusasutused teevad kõik endast oleneva, et jõuda ühisele otsusele seoses individuaalsel tasandil iga vastava tütarettevõtja suhtes kohaldatava miinimumnõude tasemega.

Ühine otsus peab olema igakülgset põhjendatud ning tütarettevõtjate kriisilahendusasutus ja konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus esitavad selle vastavalt tütarettevõtjatele ja liidus emaettevõtjana tegutsevale asutusele.

Kui kriisilahendusasutused ei ole nelja kuu jooksul sellise ühise otsuseni jõudnud, teevad otsuse tütarettevõtjate vastavad kriisilahendusasutused, võttes nõuetekohaselt arvesse konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutuse seisukohti ja reservatsioone.

Juhul kui konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus on vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19 esitanud neljakuulise perioodi lõpus küsimuse arutamiseks Euroopa Pangandusjärelevalvele, lükkavad kriisilahendusasutused, kes on vastutavad tütarettevõtjate eest individuaalsel alusel, oma otsused edasi, jäädes ootama, millise otsuse Euroopa Pangandusjärelevalve nimetatud määruse artikli 19 lõike 3 kohaselt teeb, ning võtavad seejärel vastu oma otsused, mis on kooskõlas Euroopa Pangandusjärelevalve otsusega. Neljakuulist perioodi käsitatakse lepitusperioodina kõnealuse määruse tähenduses. Euroopa Pangandusjärelevalve teeb otsuse ühe kuu jooksul. Küsimust ei suunata Euroopa Pangandusjärelevalvele pärast neljakuulise perioodi lõppu ega pärast ühisele otsusele jõudmist. Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus ei suuna küsimust Euroopa Pangandusjärelevalvele siduva vahendajarolli võtmiseks, kui tütarettevõtja kriisilahendusasutuse kehtestatud tase ei ületa ühte protsendipunkti käesoleva artikli lõike 9 alusel kehtestatud konsolideeritud tasemest.

Kui Euroopa Pangandusjärelevalve ei ole ühe kuu jooksul otsust teinud, kohaldatakse tütarettevõtjate kriisilahendusastuste otsuseid.

Ühine otsus ja ühise otsuse puudumise korral tütarettevõtjate kriisilahendusastuste poolt tehtavad otsused on siduvad asjaomastele kriisilahendusastustele.

Ühisotsust ja ühisotsuse puudumise korral tehtud mis tahes otsust vaadatakse läbi ja vajaduse korral ajakohastatakse regulaarselt.

11. Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus võib loobuda täielikult individuaalse miinimumnõude kohaldamisest liidus emaettevõtjana tegutseva krediidasutuse või investeerimisühingu suhtes, kui:

- a) liidus emaettevõtjana tegutsev krediidasutus või investeerimisühing vastab konsolideeritud alusel lõikes 8 kehtestatud miinimumnõudele ning
- b) liidus emaettevõtjana tegutseva krediidasutuse või investeerimisühingu pädev asutus on loobunud täielikult individuaalsete kapitalinõuete kohaldamisest kõnealuse krediidasutuse või investeerimisühingu suhtes kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 7 lõikega 3.

12. Tütarettevõtja kriisilahendusasutus võib loobuda täielikult lõike 7 kohaldamisest vastava tütarettevõtja suhtes, kui:

- a) nii tütar- kui ka emaettevõtja tegevusloa annab ja mõlema üle teostab järelevalvet sama liikmesriik;
- b) tütarettevõtja kuulub emaettevõtjaks oleva krediidasutuse või investeerimisühingu üle teostatava konsolideeritud järelevalve alla;
- c) tütarettevõtja liikmesriigis tegutsev konsolideerimisgrupi kõrgeima tasandi krediidasutus või investeerimisühing (kui see ei ole liidus emaettevõtjana tegutsev krediidasutus või investeerimisühing) vastab allkonsolideeritud alusel lõikes 7 sätestatud miinimumnõudele;

- d) emaettevõtjal ei ole kehtivaid ega prognoositavaid olulisi praktilisi ega õiguslikke takistusi tütarettevõtjale omavahendite kiireks üleandmiseks või kohustuste tagasimaksmiseks;
- e) emaettevõtja kas veenab pädevat asutust tütarettevõtja usaldusväärses juhtimises ja on pädeva asutuse nõusolekul teatanud, et ta tagab tütarettevõtja võetud kohustused, või ei ole tütarettevõtjaga seonduvad riskid märkimisväärsed;
- f) emaettevõtja riskide hindamise, mõõtmise ja kontrollimise protseduurid hõlmavad ka tütarettevõtjat,
- g) emaettevõtjale kuulub enam kui 50 % tütarettevõtja aktsiate või osadega seotud hääleõigusest või emaettevõtjal on õigus määrata enamik tütarettevõtja juhtorgani liikmetest või nad tagasi kutsuda ning
- h) tütarettevõtja pädev asutus on loobunud täielikult individuaalsete kapitalinõuete kohaldamisest kõnealuse tütarettevõtja suhtes määruse (EL) nr 575/2013 artikli 7 lõike 1 alusel.

13. Käesoleva artikli kohaselt vastu võetud otsustes võidakse sätestada, et omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet täidetakse konsolideeritud alusel või individuaalselt osaliselt finantsinstrumentide teisendamise lepingulise kohustuse kaudu.

14. Lõike 13 alusel lepinguliselt teisendatava finantsinstrumendina kvalifitseerimiseks peab kriisilahendusasutus olema veendunud, et:

- a) finantsinstrumendi lepingutingimus näeb ette, et juhul kui kriisilahendusasutus otsustab kohaldada asjaomase krediidiasutuse või investeerimisühingu suhtes kohustuste teisendamise vahendit, hinnatakse kõnealune finantsinstrument alla või konverteeritakse vajalikus ulatuses, enne kui muud kõlblikud kohustused hinnatakse alla või konverteeritakse, ning
- b) instrumendi suhtes kehtib siduv allutamisleping, kohustus või säte, mille alusel tavalises maksejõuetusmenetluses on instrument madalama järguga kui teised kõlblikud kohustused ja seda ei saa tagasi maksta enne, kui teised sel hetkel täitmata kõlblikud kohustused on arveldatud.

15. Kriisilahendusasutused nõuavad ja teevad kindlaks pädevate asutustega kooskõlastatult, et krediidiasutused ja investeerimisühingud täidavad lõikes 1 sätestatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet ning vajaduse korral lõikes 13 sätestatud nõuet, ning teevad käesolevale artiklile vastavalt mis tahes otsuse samaaegselt kriisilahenduse kavade väljatöötamise ja ajakohastamisega.

16. Kriisilahendusasutused teatavad pädevate asutustega kooskõlastatult Euroopa Pangandusjärelevalvele omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude ning vajaduse korral lõikes 13 sätestatud nõude, mis on kehtestatud igale nende jurisdiktsioonis asuvalle asutusele.

17. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada ühtsed vormid, mallid ja mõisted kriisilahendusasutuste poolt pädevate asutustega kooskõlastatult teabe kindlakstegemiseks ja selle edastamiseks Euroopa Pangandusjärelevalvele lõike 16 kohaldamise eesmärgil.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 3. juuliks 2015.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

18. Lõikes 19 osutatud aruande tulemustele tuginedes esitab komisjon asjakohasel juhul hiljemalt 31. detsembriks 2016 Euroopa Parlamendile ja nõukogule seadusandliku ettepaneku omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude ühtlustatud kohaldamise kohta. Kõnealune ettepanek sisaldab, kui see on kohane, ettepanekuid sobiva hulga miinimumnõude miinimumtasemetes kehtestamiseks, võttes arvesse krediidasutuste ja investeerimisühingute ja konsolideerimisgruppide mitmesuguseid ärimudeleid. Kõnealune ettepanek sisaldab miinimumnõude parameetrite asjakohast kohandamist ja vajaduse korral asjakohaseid muudatusi konsolideerimisgruppide puhul miinimumnõude kohaldamiseks.

19. Euroopa Pangandusjärelevalve esitab komisjonile hiljemalt 31. oktoobriks 2016 aruande vähemalt järgmises osas:

- a) kuidas omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet on rakendatud liikmesriikide tasandil ja eelkõige, kas võrreldavate krediidasutuste ja investeerimisühingute jaoks kehtestatud tasemetes esineb liikmesriikides erinevusi;
- b) kuidas on rakendatud liikmesriikides õigust nõuda krediidasutustelt ja investeerimisühingutelt omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmist finantsinstrumentide lepingulise teisendamise kaudu ja kas võetud lähenemisviisid erinevad;
- c) selliste ärimodelite tuvastamine, mis kajastavad krediidasutuse või investeerimisühingu üldist riskiprofiili;
- d) iga punkti c kohaselt tuvastatud ärimudeli jaoks kohase omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude suurus;
- e) kas iga ärimudeli jaoks tuleks kehtestada omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude vahemik;
- f) asjakohane ülemineku periood, mille jooksul krediidasutused ja investeerimisühingud peavad saavutama vastavuse mis tahes ettenähtud ühtlustatud miinimumtasemega;
- g) kas artiklis 45 sätestatud nõuded on piisavad tagamaks, et igal krediidasutusel või investeerimisühingul on piisav kahjumi katmise võime, ja kui mitte, siis mis parendusi tuleb teha selle eesmärgi saavutamise tagamiseks;
- h) kas käesoleva artikliga ette nähtud arvutamismeetodid on vaja muuta, selleks et omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude saaks kasutada asjakohase indikaatorina krediidasutuse või investeerimisühingu kahjumi katmise võime kohta;
- i) kas on asjakohane, et miinimumnõue põhineb kõikidel kohustustel ja omavahenditel ja eelkõige, kas nõude nimetajana on asjakohasem kasutada krediidasutuse või investeerimisühingu riskiga kaalutud vara;
- j) kas käesoleva artikli kohane lähenemisviis seoses konsolideerimisgruppidele omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohaldamisega on asjakohane ja eelkõige, kas see tagab piisavalt, et konsolideerimisgrupi kahjumi katmise võime asub ettevõtjates, kus kahjum võib tekkida, või kas see on nendele ettevõtjatele kättesaadav;
- k) kas omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohaldamisest loobumise tingimused on asjakohased ja eelkõige, kas sellised erandid peaksid laienema tüürettevõtjatele piiriülesele tegutsemise korral;
- l) kas on asjakohane, et kriisilahendus asutused võivad nõuda, et omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue täidetaks finantsinstrumentide lepingulise teisendamise kaudu, ja kas finantsinstrumentide lepingulise teisendamise käsitluse täiendav ühtlustamine on asjakohane;
- m) kas lõikes 14 sätestatud finantsinstrumentide lepingulisele teisendamisele esitatavad nõuded on asjakohased ning
- n) kas on asjakohane nõuda, et krediidasutused, investeerimisühingud ja konsolideerimisgrupid avalikustaksid oma omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude või oma omavahendite ja kõlblike kohustuste suuruse, ja juhul kui leitakse, et see nõue on asjakohane, siis sellise avalikustamise sagedus ja formaat.

20. Lõikes 19 osutatud aruanne hõlmab vähemalt ajavahemikku alates 2. juulist 2014 kuni 30. juunini 2016 ja selles võetakse arvesse vähemalt järgmist:

- a) omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude ja mis tahes soovitatud miinimumnõude ühtlustatud suuruste mõju järgnevale:
 - i) finantsturud üldiselt ning täpsemalt tagamata võlainstrumentide ja tuletisinstrumentide turud;
 - ii) krediidasutuste ja investeerimisühingute ärimudelid ja bilansside ülesehitus, eelkõige krediidasutuste ja investeerimisühingute rahastamisprofiil ja -strateegia ning konsolideerimisgruppide õiguslik ja tegevusstruktuur;
 - iii) krediidasutuste ja investeerimisühingute kasumlikkus, eelkõige nende rahastamiskulud;
 - iv) riskipositsioonide ülekandumine ettevõtjatele, kelle suhtes ei kohaldata usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet;
 - v) finantsinnovatsioon;
 - vi) finantsinstrumentide lepingulise teisendamise ülekaal ning selliste finantsinstrumentide laad ja turustatavus;
 - vii) krediidasutuste ja investeerimisühingute riskikäitumine;
 - viii) krediidasutuste ja investeerimisühingute vara koormamise tase;
 - ix) krediidasutuste ja investeerimisühingute poolt miinimumnõuete täitmiseks võetud meetmed ning eelkõige, millises ulatuses on miinimumnõudeid täidetud võla vähendamise, pikaajaliste võlainstrumentide emiteerimise ja kapitali kaasamise teel, ning
 - x) krediidasutuste laenuandmise tase, pidades eelkõige silmas laenuandmist mikro-, väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele, kohalikele ametiasutustele, piirkondlikele omavalitsustele ja avaliku sektori üksustele ning kaubanduse rahastamist, sealhulgas laenuandmist ametlike ekspordikrediidikindlustuse skeemide alusel;
- b) omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuete koostoimet omavahendite nõuete, finantsvõimenduse määra ja likviidsusnõuetega, mis on sätestatud määruses (EL) nr 575/2013 ja direktiivis 2013/36/EL;
- c) krediidasutuste ja investeerimisühingute võime kaasata iseseisvalt kapitali või vahendeid turgudelt, et vastata mis tahes kavandatud ühtlustatud miinimumnõuetele;
- d) kooskõla rahvusvahelistel foorumitel välja töötatud rahvusvahelistes standardites sätestatud miinimumnõuetega.

3. alajagu

Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendamine

Artikkel 46

Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise summa hindamine

1. Liikmesriigid tagavad, et kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit rakendades hindavad kriisilahendus-asutused artikli 36 kohasele hindamisele tuginedes järgmiste summade kogusumma:

- a) kui see on asjakohane, summa, mille ulatuses kõlblikud kohustused tuleb alla hinnata, tagamaks, et kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu vara netoväärtus võrdub nulliga, ning

b) vajaduse korral summa, mille ulatuses kõlblikud kohustused tuleb konverteerida aktsiatesse või muud liiki kapitaliinstrumentidesse, et taastada esimese taseme põhiomavahendite tase kas:

i) kriisilahendusmenetluses olevas krediidasutuses või investeerimisühingus või

ii) sildasutuses.

2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud hindamise käigus tehakse kindlaks summa, mille võrra kõlblikke kohustusi tuleb alla hinnata või konverteerida, et taastada esimese taseme põhiomavahendite suhtarv kriisilahendusmenetluses olevas krediidasutuses või investeerimisühingus või, kui see on kohaldatav, sildasutuses, võttes arvesse käesoleva direktiivi artikli 101 lõike 1 punkti d kohaselt kriisilahendusrahastust tehtavat mis tahes sissemakset, ning et säilitada turu piisav usaldus kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu või sildasutuse vastu ja võimaldada tal vähemalt ühe aasta jooksul jätkuvalt vastata tegevusloa saamise tingimustele ja jätkata tegevusi, mille jaoks talle on antud direktiivi 2013/36/EL või direktiivi 2014/65/EL kohane tegevusluba.

Kui kriisilahendusasutused kavatsevad kasutada artiklis 42 osutatud vara eraldamise vahendit, võetakse summa puhul, mille võrra kõlblikke kohustusi on vaja vähendada, asjakohasel juhul arvesse usaldusväärset hinnangut vara valitsemise ettevõtja kapitalivajaduse kohta.

3. Kui kapital on artiklite 59 kuni 62 kohaselt alla hinnatud ja vastavalt artikli 43 lõikele 2 on rakendatud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamist ning on selgunud, et artikli 36 kohasel eelhindamisel põhineva allahindamise tase ületab nõudeid, hinnates seda artikli 36 lõike 10 kohase lõpliku hindamise suhtes, võidakse kohaldada üleshindamismehhanismi võlausaldajatele ja seejärel aktsionäridele hüvitise maksmiseks.

4. Kriisilahendusasutused kehtestavad ja säilitavad korra, mis aitab tagada, et hindamine ja väärtuse määramine põhinevad võimalikult ajakohasel ja kõikehõlmaval teabel kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu vara ja kohustuste kohta.

Artikkel 47

Aktsionäride kohtlemine kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise või kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise korral

1. Liikmesriigid tagavad, et artikli 43 lõike 2 kohaselt kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit rakendades või artikli 59 kohaselt kapitaliinstrumente alla hinnates või konverteerides võtavad kriisilahendusasutused aktsionäride ja muude omandiõiguse instrumentide omajate suhtes ühe või mõlemad järgmistest meetmetest:

a) tühistavad olemasolevad aktsiad või muud omandiõiguse instrumendid või kannavad need üle kohustuste ja nõudeõiguste teisendamises osalevatele võlausaldajatele;

b) tingimusel, et kooskõlas artikli 36 alusel tehtud hindamisega on kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu vara ja kohustuste netoväärtus positiivne, lahjendavad aktsionäride ja muude omandiõiguse instrumentide omajate olemasolevad nõuded, konverteerides aktsiateks või muudeks omandiõiguse instrumentideks

i) asjaomased kapitaliinstrumendid, mille krediidasutus või investeerimisühing on välja andnud kooskõlas artikli 59 lõikes 2 osutatud õigusega, või

ii) kõlblikud kohustused, mille kriisilahendusmenetluses olev krediidasutus või investeerimisühing on emiteerinud kooskõlas artikli 63 lõike 1 punktis f osutatud õigusega.

Esimese lõigu punkti b osas, konverteerimisel kasutatakse määra, mis oluliselt lahjendab olemasolevaid aktsiavaldusi ja muid omandiõiguse instrumente.

2. Lõikes1 osutatud meetmed võetakse aktsionäride ja muude omandiõiguse instrumentide omajate suhtes ka juhul, kui kõnealused aktsiad või muud omandiõiguse instrumendid emiteeriti või anti järgmistel asjaoludel:

- a) seoses võlainstrumentide konverteerimisega aktsiateks või muudeks omandiõiguse instrumentideks algsete võlainstrumentide lepinguliste tingimuste alusel sündmuse korral, mis eelnes kriisilahendusasutuse tehtud hindamisele, mille kohaselt krediidasutus või investeerimisühing või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja vastas kriisilahenduse eeltingimustele, või toimus sellise hindamisega üheaegselt;
- b) seoses asjaomaste kapitaliinstrumentide konverteerimisega esimese taseme põhiomavahendite instrumentideks kooskõlas artikliga 60.

3. Otsustades, millist meetet kooskõlas lõikega 1 võtta, võtavad kriisilahendusasutused arvesse:

- a) artikli 36 kohaselt tehtud hindamist;
- b) summat, mille võrra on kriisilahendusasutus otsustanud artikli 60 lõike 1 kohaselt esimese taseme põhiomavahendeid vähendada ja asjaomased kapitaliinstrumendid alla hinnata või konverteerida;
- c) kogusummat, mille kriisilahendusasutus tegi hinnanguliselt kindlaks kooskõlas artikliga 46.

4. Erandina direktiivi 2013/36/EL artiklitest 22–25, direktiivi 2013/36/EL artiklis 26 sätestatud teatamise nõudest, direktiivi 2014/65/EL artikli 10 lõikest 3, artikli 11 lõigetest 1 ja 2 ning artiklitest 12 ja 13 ning direktiivi 2014/65/EL artikli 11 lõikes 3 sätestatud teatamise nõudest, kui kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendamise või kapitaliinstrumentide konverteerimise tulemusena omandatakse krediidasutuses või investeerimisühingus oluline osalus või suurendatakse olulist osalust nii, nagu on osutatud direktiivi 2014/36/EL artikli 22 lõikes 1 või direktiivi 2014/65/EL artikli 11 lõikes 1, viivad pädevad asutused õigeaegselt läbi kõnealustes artiklites ette nähtud hindamise, põhjustamata viivitusi kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendamisel või kapitaliinstrumentide konverteerimisel ja takistamata kriisilahenduse meetme abil asjakohaste kriisilahenduse eesmärkide saavutamist.

5. Kui asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu pädev asutus ei ole lõikes 4 ette nähtud hindamist kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendamise või kapitaliinstrumentide konverteerimise kuupäevaks lõpule viinud, kohaldatakse artikli 38 lõiget 9 krediidasutuses või investeerimisühingus olulise osaluse omandamise või suurendamise suhtes, mis tuleneb kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendamisest või kapitaliinstrumentide konverteerimisest.

6. Euroopa Pangandusjärelevalve annab hiljemalt 3. juuliks 2016 kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised asjaolude kohta, mille puhul oleks kohane võtta käesoleva artikli lõikes 1 osutatud meetmeid, võttes arvesse käesoleva artikli lõikes 3 kirjeldatud tegureid.

Artikkel 48

Allahindamise ja konverteerimise järjestus

1. Liikmesriigid tagavad, et kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit rakendades kasutavad kriisilahendusasutused allahindamise ja konverteerimise õigust, mille suhtes kohaldatakse artikli 44 lõigetes 2 ja 3 sätestatud erandeid, järgides järgmisi nõudeid:

- a) esimese taseme põhiomavahendeid vähendatakse kooskõlas artikli 60 lõike 1 punktiga a;
- b) ainult sel juhul, kui punkti a kohane kogu vähendamine on artikli 47 lõike 3 punktides b ja c osutatud summadest väiksem, vähendavad kriisilahendusasutused täiendavate esimese taseme omavahendite põhisummat vajalikul määral ning vajadusel kuni nende ammendumiseni;

- c) ainult sel juhul, kui punktide a ja b kohane kogu vähendamine on artikli 47 lõike 3 punktides b ja c osutatud summadest väiksem, vähendavad kriisilahendusasutused teise taseme omavahendite instrumentide põhisummat vajalikul määral ning vajadusel kuni nende ammendumiseni;
- d) ainult sel juhul, kui punktide a, b ja c kohane aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide ja asjaomaste kapitaliinstrumentide vähendamine kokku on artikli 47 lõike 3 punktides b ja c osutatud summadest väiksem, vähendavad kriisilahendusasutused artikli 47 lõike 3 punktides b ja c osutatud kogusumma saamiseks vajalikul määral täiendavatest esimese taseme omavahenditest või teise taseme omavahenditest välja jääva allutatud võla põhisummat kooskõlas nõuete rahuldamisjärkudega tavalises maksejõuetusmenetluses ning koostöimes punktide a, b ja c kohase allahindamisega;
- e) ainult sel juhul, kui käesoleva lõike punktide a, b, c ja d kohane aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide, asjaomaste kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste vähendamine kokku on artikli 47 lõike 3 punktides b ja d osutatud summadest väiksem, vähendavad kriisilahendusasutused artikli 47 lõike 3 punktides b ja c osutatud kogusumma saamiseks artikli 44 kohaselt vajalikul määral ülejäänud kõlblike kohustuste põhisummat või nendega seoses maksmisele kuuluvat jääki kooskõlas nõuete rahuldamisjärkudega tavalises maksejõuetusmenetluses, sealhulgas artiklis 108 sätestatud hoiuste rahuldamisjärkudega, ning koostöimes käesoleva lõike punkti a, b, c ja d kohase allahindamisega.

2. Kriisilahendusasutused jaotavad allahindamise ja konverteerimise õiguse kasutamisel artikli 47 lõike 3 punktides b ja c osutatud summadele vastava kahjumi võrdselt aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide ja sama järgu kõlblike kohustuste vahel, vähendades nende aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide ja kõlblike kohustuste põhisummat või nendega seoses maksmisele kuuluvat jääki samal määral proportsionaalselt nende väärtusega, välja arvatud juhul, kui kahjumi erinev jaotamine sama järgu kohustuste vahel on artikli 44 lõikes 3 täpsustatud asjaoludel lubatud.

Käesolev lõige ei takista rakendamast artikli 44 lõigete 2 ja 3 kohaselt kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendusalaist välja jätud kohustuste suhtes soodsamat kohtlemist kui sama järguga kõlblike kohustuste puhul tavalises maksejõuetusmenetluses.

3. Enne lõike 1 punktis e osutatud allahindamist või konverteerimist konverteerivad kriisilahendusasutused lõike 1 punktides b, c ja d osutatud instrumendid või vähendavad nende põhisummat vastavalt, kui kõnealustele instrumentidele kohalduvad järgmised tingimused ja kui neid ei ole juba konverteeritud:

- a) tingimused, millega nähakse ette instrumendi põhisumma vähendamine mis tahes sündmuse korral, mis on seotud krediidiastutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja finantsseisundi, maksevõimelisuse või omavahendite tasemega;
- b) tingimused, millega nähakse ette instrumentide konverteerimine aktsiateks või muudeks omandiõiguse instrumentideks mis tahes sellise sündmuse korral.

4. Kui instrumendi põhisummat on lõike 3 punktis a osutatud tingimuste alusel enne lõike 1 kohast kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kasutamist vähendatud, kuid mitte nullini, rakendavad kriisilahendusasutused kõnealuse põhisumma jäägi suhtes allahindamise ja konverteerimise õigust lõike 1 alusel.

5. Otsustades, kas kohustused tuleb alla hinnata või konverteerida omakapitaliks, ei konverteeri kriisilahendusasutused ühte kohustuste klassi, kui sellele klassile alluv kohustuste klass jääb suures osas omakapitaliks konverteerimata või alla hindamata, välja arvatud juhul, kui artikli 44 lõigetes 2 ja 3 on lubatud teisiti.

6. Käesoleva artikli kohaldamiseks annab Euroopa Pangandusjärelevalve hiljemalt 3. jaanuariks 2016 kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised käesoleva direktiivi ning määruse (EL) nr 575/2013 ja direktiivi 2013/36/EL sätete omavaheliste seoste tõlgendamiseks.

Artikkel 49

Tuletisinstrumentid

1. Liikmesriigid tagavad, et kui kriisilahendusasutused kohaldavad tuletisinstrumentidest tulenevate kohustuste suhtes allahindamise ja konverteerimise õigust, järgitakse käesolevas artiklis sätestatut.

2. Kriisilahendusasutused kasutavad tuletisinstrumentidest tuleneva kohustuse suhtes allahindamise ja konverteerimise õigust üksnes kõnealuse tuletisinstrumenti sulgemisel või pärast seda. Kõnealusel eesmärgil antakse kriisilahendusasutustele kriisilahenduse algatamisel õigus lõpetada ja sulgeda mis tahes tuletisinstrumentid.

Kui tuletisinstrumentidest tulenev kohustus on jäetud artikli 44 lõike 3 alusel kohustuste teisendamise vahendi rakendamiseks välja, ei ole kriisilahendusasutused kohustatud tuletisinstrumentidest lõpetama või sulgema.

3. Kui tuletisinstrumentidest tulenevate kohustuste suhtes kohaldatakse tasaarvestuskokkulepet (*netting*), määrab kriisilahendusasutus või sõltumatu hindaja artikli 36 kohase hindamise raames sellistest tehingutest tuleneva kohustuse väärtuse kindlaks netoväärtusena kokkuleppe tingimuste alusel.

4. Kriisilahendusasutused teevad tuletisinstrumentidest tulenevate kohustuste väärtuse kindlaks kooskõlas järgmisega:

a) sobivad meetodid tuletisinstrumentide klasside väärtuse kindlaks määramiseks, sealhulgas tehingute puhul, mille suhtes kohaldatakse tasaarvestuskokkulepet (*netting*);

b) põhimõtted ajahetkede kehtestamiseks, millal tuleks kindlaks määrata tuletisinstrumenti positsiooni väärtus, ning

c) sobivad meetodid, mille abil saaks võrrelda väärtuse sellist vähenemist, mis tuleneks tuletisinstrumentide sulgemisest ning nende suhtes kohustuste teisendamise vahendi rakendamisest, kahjumi suurusega, mis tekiks, kui tuletisinstrumentide puhul rakendataks üksnes kohustuste teisendamise vahendit.

5. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab pärast Euroopa Järelevalveasutusega (Euroopa Väärtpaberite Järelevalve) (edaspidi „Euroopa Väärtpaberite Järelevalve“), mis on asutatud määrusega (EL) nr 1095/2010, konsulteerimist välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles täpsustatakse lõike 4 punktides a, b ja c osutatud meetodeid ja põhimõtteid tuletisinstrumentidest tulenevate kohustuste hindamise kohta.

Seoses tuletisinstrumentidest tulenevate kohustuste suhtes kohaldatakse tasaarvestuskokkulepet (*netting*), võtab Euroopa Pangandusjärelevalve arvesse tasaarvestuskokkuleppe (*netting*) sätestatud sulgemise meetodeid.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuse regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 3. jaanuariks 2016.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–14.

*Artikkel 50***Võla omakapitaliks konverteerimise määr**

1. Liikmesriigid tagavad, et kui kriisilahendusasutused kasutavad artikli 59 lõikes -3 ja artikli 63 lõike 1 punktis f täpsustatud õigusi, võivad nad kohaldada kapitaliinstrumentide ja kohustuste eri klasside suhtes erinevat konverteerimise määra kooskõlas käesoleva artikli lõigetes 2 ja 3 osutatud ühe või mõlema põhimõttega.
2. Konverteerimise määr kujutab endast mõistlikku hüvitist mõjutatud võlausaldajale allahindamise ja konverteerimise õiguse kasutamise tekitatud kahju eest.
3. Kui lõike 1 kohaselt kohaldatakse erinevaid konverteerimise määrasid, on kohaldatava maksejõuetusõiguse kohaselt kõrgema nõude rahuldamisjärguga kohustuste konverteerimise määr allutatud kohustuste omast kõrgem.
4. Euroopa Pangandusjärelevalve annab hiljemalt 3. jaanuariks 2016 kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised konverteerimise määrade kehtestamise kohta.

Kõnealustes suunistes selgitatakse eelkõige seda, kuidas hüvitada mõjutatud võlausaldajatele tekitatud kahju konverteerimise määra abil, ning millised suhtelised konverteerimise määrad võiksid kajastada kõrgema nõude rahuldamisjärguga kohustuste prioriteetsust kooskõlas kohaldatava maksejõuetusõigusega.

*Artikkel 51***Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise kaasnivad finantsseisundi taastamise ja reorganiseerimise meetmed**

1. Liikmesriigid tagavad, et kui kriisilahendusasutused rakendavad kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit krediitdiasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja rekaptaliseerimiseks vastavalt artikli 43 lõike 2 punktile a, võetakse vastu kord, millega tagatakse, et asjaomase krediitdiasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja jaoks koostatakse ettevõtte reorganiseerimise kava ning et seda rakendatakse kooskõlas artikliga 52.
2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud kord võib hõlmata kriisilahendusasutuse poolt vastavalt artikli 72 lõikele 1 isiku või isikute nimetamist, eesmärgiga koostada ja rakendada artiklis 52 nõutud ettevõtte reorganiseerimise kava.

*Artikkel 52***Ettevõtte reorganiseerimise kava**

1. Liikmesriigid nõuavad, et ühe kuu jooksul alates kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendamisest krediitdiasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja suhtes vastavalt artikli 43 lõike 2 punktile a koostab juhtorgan või artikli 72 lõike 1 kohaselt nimetatud isik või isikud käesoleva artikli lõigete 4 ja 5 nõuetele vastava ettevõtte reorganiseerimise kava ning esitab selle kriisilahendusasutusele. Kui kohaldatakse liidu riigiabi raamistikku, tagavad liikmesriigid, et selline kava on kooskõlas restruktureerimise kavaga, mille krediitdiasutus või investeerimisühing või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja peab kõnealuse riigiabi raamistiku kohaselt komisjonile esitama.
2. Kui artikli 43 lõike 2 punktis a sätestatud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit rakendatakse kahe või enama sama konsolideerimisgrupi ettevõtja suhtes, koostab ettevõtte reorganiseerimise kava liidus emattevõtjana tegutsev krediitdiasutus või investeerimisühing ning see hõlmab kõiki konsolideerimisgrupi krediitdiasutusi ja investeerimisühinguid vastavalt artiklites 7 ja 8 sätestatud korrale ning see esitatakse konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutusele. Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus teavitab kavast teisi asjaomaseid kriisilahendusasutusi ja Euroopa Pangandusjärelevalvet.
3. Erakorralistel asjaoludel ja kui see on vajalik kriisilahenduse eesmärkide saavutamiseks, võib kriisilahendusasutus pikendada lõikes 1 nimetatud tähtaega kõige rohkem kahe kuuni alates kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendamisest.

Kui ettevõtte reorganiseerimisekavast tuleb teatada ka liidu riigiabi raamistikus, võib kriisilahendusasutus pikendada lõikes 1 nimetatud tähtaega kõige rohkem kahe kuuni alates kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendamisest või liidu riigiabi raamistikus sätestatud tähtajani, olenevalt sellest, kumb saabub varem.

4. Ettevõtte reorganiseerimise kavaga kehtestatakse meetmed, mille eesmärk on krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja või mõne selle tegevussuuna pikaajalise jätkusuutlikkuse taastamine mõistliku aja jooksul. Kõnealused meetmed põhinevad realistlikel eeldustel majanduslike tingimuste ja finants-turutingimuste kohta, milles krediidasutus või investeerimisühing või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja tegutseb.

Ettevõtte reorganiseerimise kavas võetakse muu hulgas arvesse finantsturgude hetkeolukorda ja tuleviku väljavaateid ning see kajastab parima ja halvima stsenaariumi eeldusi, sealhulgas sündmuste kombinatsiooni, mis võimaldab selgitada välja krediidasutuse või investeerimisühingu peamised nõrgad kohad. Eeldusi võrreldakse sektori asjakohaste näitajatega.

5. Ettevõtte reorganiseerimise kava koosneb vähemalt järgmistest osadest:

- a) krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja maksejõuetuse või tõenäolise maksejõuetuse põhjuseks olevate tegurite ja probleemide ning raskusi põhjustanud asjaolude üksikasjalik analüüs;
- b) krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja pikaajalise jätkusuutlikkuse taastamiseks võetavate meetmete kirjeldus;
- c) ajakava kõnealuste meetmete rakendamiseks.

6. Krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja pikaajalise jätkusuutlikkuse taastamiseks võetavad meetmed võivad hõlmata järgmist:

- a) krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja tegevusalade reorganiseerimine;
- b) krediidasutuse või investeerimisühingu toimimissüsteemide ja infrastruktuuri muutmine;
- c) taandumine kahjumlikest tegevusaladest;
- d) selliste seniste tegevusalade ümberkorraldamine, mida on võimalik konkurentsivõimeliseks muuta;
- e) vara või äriiliinide võõrandamine.

7. Asjaomane kriisilahendusasutus hindab ühe kuu jooksul pärast ettevõtte reorganiseerimise kava esitamist, kui tõenäoline on, et sellise kava rakendamise korral taastatakse krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja pikaajaline jätkusuutlikkus. Hindamine viiakse läbi kokkuleppel asjaomase pädeva asutusega.

Kui kriisilahendusasutus ja pädev asutus on veendunud, et kava saavutaks selle eesmärgi, kiidab kriisilahendusasutus kava heaks.

8. Kui kriisilahendusasutus ei ole veendunud, et kava lõikes 7 osutatud eesmärgi saavutaks, teavitab ta kokkuleppel pädeva asutusega juhtorganit või artikli 72 lõike 1 kohaselt nimetatud isikut või isikuid kavas esinevatest probleemidest ning nõuab, et kava vastavalt muudetakse.

9. Kahe nädala jooksul alates lõikes 8 osutatud teate saamise kuupäevast esitab juhtorgan või artikli 72 lõike 1 kohaselt nimetatud isik või isikud muudetud kava kriisilahendusasutusele heakskiitmiseks. Kriisilahendusasutus hindab muudetud kava ning teatab juhtorganile või artikli 72 lõike 1 kohaselt nimetatud isikule või isikutele ühe nädala jooksul, kas välja toodud probleemid on muudetud kavas lahendatud ning kas on vaja täiendavaid muudatusi.

10. Juhtorgan või artikli 72 lõike 1 kohaselt määratud isik või isikud rakendavad reorganiseerimise kava sellisel kujul, nagu kriisilahendusasutus ja pädev asutus selle heaks kiitsid, ning esitavad vähemalt iga kuue kuu tagant kriisilahendusasutusele aruande kava rakendamise edenemise kohta.

11. Juhtorgan või artikli 72 lõike 1 kohaselt nimetatud isik või isikud vaatavad kava läbi, kui seda on kriisilahendusasutuse hinnangul, mille on heaks kiitnud pädev asutus, vaja lõikes 4 osutatud eesmärgi saavutamiseks, ning esitavad mis tahes muudatused kriisilahendusasutusele heakskiitmiseks.

12. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada:

a) elemente, mida ettevõtte reorganiseerimise kava peaks lõike 5 kohaselt vähemalt hõlmama, ning

b) lõike 10 kohaste aruannete miinimumsisu.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuse regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 3. jaanuariks 2016.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–14.

13. Euroopa Pangandusjärelevalve annab hiljemalt 3. jaanuariks 2016 kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised, et täpsustada miinimumnõuded, millele ettevõtte reorganiseerimise kava peab vastama, et kriisilahendusasutus selle lõike 7 kohaselt heaks kiidaks.

14. Võttes asjakohasel juhul arvesse lõikes 13 osutatud suuniste kohaldamisel saadud kogemust, võib Euroopa Pangandusjärelevalve töötada välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada miinimumnõudeid, millele ettevõtte reorganiseerimise kava peab vastama, et kriisilahendusasutus selle lõike 7 kohaselt heaks kiidaks.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

4. alajagu

Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahend: lisasätted

Artikkel 53

Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise mõju

1. Liikmesriigid tagavad, et kui kriisilahendusasutus kasutab artikli 63 lõike 1 punktides e–i ning artikli 59 lõikes 2 osutatud õigusi, jõustub kohustuste põhisumma või tasumata jäägi vähendamine, võlgade konverteerimine või tühistamine ja see on kriisilahendusmenetluses oleva krediitdiasutuse või investeerimisühingu ning mõjutatud võlausaldajate ja aktsionäride suhtes koheselt siduv.

2. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusametis on õigus täita kõiki artikli 63 lõike 1 punktides e-i ja artikli 59 lõikes 2 osutatud õiguse kasutamiseks vajalikke haldus- ja menetlustoiminguid või nõuda nende täitmist, sealhulgas:

- a) kõigi asjaomaste registrite muutmine;
- b) aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide või võlainstrumentide noteerimise lõpetamine või nendega kauplemise lõpetamine;
- c) uute aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide noteerimine või kauplemisele lubamine;
- d) allahinnatud võlainstrumentide uuesti noteerimine või kauplemisele lubamine, ilma et tuleks täita Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/71/EÜ⁽¹⁾ kohast prospekti avaldamise nõuet.

3. Kui kriisilahendusametis vähendab artikli 63 lõike 1 punktis e osutatud õiguse alusel teatava kohustuse põhisummat või maksmisele kuuluvat jääki nullini, peetakse sellist kohustust ning sellega seotud kohustusi või nõudeid, mis ei ole tekkinud õiguse kasutamise ajaks, tühistatuks ning seda ei saa ühegi järgneva menetluse käigus tõendada seoses kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu ega selle õigusjärglasest üksuse hilisema lõpetamise või likvideerimise menetluses.

4. Kui kriisilahendusametis vähendab artikli 63 lõike 1 punktis e osutatud õiguse alusel teatava kohustuse põhisummat või maksmisele kuuluvat jääki osaliselt, kuid mitte nullini:

- a) tühistatakse kohustus sellise summa ulatuses, mil määral seda vähendatakse;
- b) jääb algse kohustuse aluseks olnud instrument või leping kehtima kohustuse põhisumma või maksmisele kuuluva jäägi ülejäänud osa suhtes, kusjuures arvesse võetakse põhisumma vähenemisega kaasnevat makstava intressisumma muutust ning mis tahes muid tingimuste muudatusi, mis kriisilahendusametis võib artikli 63 lõike 1 punktis j osutatud õiguste alusel teha.

Artikkel 54

Menetluslike takistuste kõrvaldamine kohustuste ja nõudeõiguste teisendamisele

1. Ilma et see piiraks artikli 63 lõike 1 punkti i kohaldamist, nõuavad liikmesriigid, kui see on kohaldatav, et krediidasutustel ja investeerimisühingutel ja artikli 1 lõike 1 punktides b, c ja d osutatud ettevõtjatel oleks alati piisav põhikirjajärgne aktsiakapital või muud esimese taseme põhiomavahendite instrumendid, nii et juhul, kui kriisilahendusametis kasutab krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja või selle tütarettevõtjate suhtes artikli 63 lõike 1 punktides e ja f osutatud õigusi, oleks krediidasutusel või investeerimisühingul või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjal võimalik emiteerida piisavalt uusi aktsiaid või muid omandiõiguse instrumente selleks, et kohustuste konverteerimine aktsiateks või muudeks omandiõiguse instrumentideks saaks toimuda tulemuslikult.

2. Kriisilahendusametis hindavad, kas konkreetse krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja puhul on asjakohane kohaldada lõikes 1 sätestatud nõuet kõnealuse krediidasutuse või investeerimisühingu või konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kava väljatöötamisel ja ajakohastamisel, võttes eelkõige arvesse kavas käsitletavaid kriisilahenduse meetmeid. Kui kriisilahenduse kavaga on ette nähtud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi võimalik rakendamine, kontrollivad kriisilahendusametis, et põhikirjajärgne aktsiakapital või muud esimese taseme põhiomavahendite instrumendid on artikli 47 lõike 3 punktides b ja c osutatud summade katmiseks piisav.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/71/EÜ väärtpaberite üldsusele pakkimisel või kauplemisele lubamisel avaldatava prospekti ja direktiivi 2001/34/EÜ muutmise kohta (ELT L 345, 31.12.2003, lk 64).

3. Liikmesriigid tagavad, et kohustuste konverteerimisel aktsiateks või muudeks krediidasutuse või investeerimisühingu põhikirjas kindlaks määratud omandiõiguse instrumentideks ei esineks menetluslikke takistusi, sealhulgas aktsionäride ostueesõigus või aktsionäridelt kapitali suurendamiseks nõusoleku saamise nõue.

4. Käesolev artikkel ei piira käesoleva direktiivi X jaotises sätestatud direktiivide 82/891/EMÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL ja direktiivi 2012/30/EL muudatuste kohaldamist.

Artikkel 55

Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise lepinguline tunnustamine

1. Liikmesriigid nõuavad, et krediidasutused ja investeerimisühingud ning artikli 1 lõike 1 punktides b, c ja d osutatud ettevõtjad lisaksid lepingulise sätte, millega võlausaldaja või kohustuse aluseks oleva lepingu pool nõustub sellega, et kohustuse suhtes võib kohaldada allahindamise ja konverteerimise õigust, ning nõustub kohustuse põhiosa või maksamisele kuuluva jäägi vähendamise, konverteerimise või tühistamisega, mida kriisilahendusamet võib kõnealuseid õigusi kasutades rakendada tingimusel, et selline kohustus:

- a) ei ole välistatud artikli 44 lõike 2 alusel;
- b) ei ole artikli 108 punktis a osutatud hoius;
- c) on reguleeritud kolmanda riigi õigusega ning
- d) on emiteeritud või võeti pärast kuupäeva, mil liikmesriik kohaldab käesoleva jao ülevõtmiseks vastu võetud norme.

Esimest lõiku ei kohaldata, kui liikmesriigi kriisilahendusamet teeb kindlaks, et esimeses lõigus osutatud kohustuste või instrumentide suhtes võib liikmesriigi kriisilahendusamet kohaldada allahindamise ja konverteerimise õigust vastavalt kolmanda riigi õigusele või kõnealuse kolmanda riigiga sõlmitud siduvalle lepingule.

Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusametused võivad nõuda, et krediidasutused ja investeerimisühingud ning artikli 1 lõike 1 punktides b, c ja d osutatud ettevõtjad esitaksid kriisilahendusametutele õigusliku arvamuse sellise tingimuse õigusliku maksmapaneku ja tulemuslikkuse kohta.

2. Kui krediidasutus või investeerimisühing või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja ei lisa asjaomase kohustuse suhtes kohaldatavatesse lepingulistesse sätetesse lõikega 1 nõutud tingimust, ei takista see kriisilahendusametust kasutamast vastava kohustuse suhtes allahindamise ja konverteerimise õigust.

3. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada selliste kohustuste loetelu, mille suhtes kohaldatakse lõike 1 kohast väljajätmist ning lõikes 1 osutatud lepingutingimuste sisu, võttes arvesse pankade erinevaid ärimudeleid.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuse regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 3. juuliks 2015.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 56

Valitsuse finantsstabiilsusvahendid

1. Liikmesriigid võivad vastavalt käesoleva artikli lõikele 3, artikli 37 lõikele 10 ja liidu riigiabi raamistikule anda täiendavate finantsstabiilsusvahenditega erakorralist avaliku sektori finantstoetust, et osaleda krediidiastutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja kriisilahendusmenetluses, muu hulgas sekkudes otseselt, et vältida selle lõpetamist ja likvideerimist, eesmärgiga täita artikli 31 lõikes 2 osutatud kriisilahenduse eesmäärke liikmesriigis või liidus tervikuna. Sellist meetet rakendatakse pädeva ministeeriumi või valitsuse juhtimisel tihedas koostöös kriisilahendusasutusega.
2. Valitsuse finantsstabiilsusvahendite rakendamiseks tagavad liikmesriigid selle, et neil või nende pädevatel ministeeriumidel või valitsustel on asjakohased kriisilahendusõigused, mis on sätestatud artiklites 63–72, ning selle, ning et kohaldatakse artikleid 66, 68, 83 ja 117.
3. Valitsuse finantsstabiilsusvahendeid kasutatakse viimase võimalusena pärast muude kriisilahenduse vahendite kaalumist ja kasutamist nii ulatuslikult, kui see on finantsstabiilsust säilitades võimalik, liikmesriigi või selle pädeva ministeeriumi või valitsuse äranägemisel pärast kriisilahendusasutusega konsulteerimist.
4. Valitsuse finantsstabiilsusvahendeid rakendades tagavad liikmesriigid, et nemad või nende pädevad ministeeriumid või valitsused ja kriisilahendusasutus rakendavad vahendeid ainult siis, kui on täidetud kõik artikli 32 lõikes 1 sätestatud tingimused ja täidetud on vähemalt üks järgmistest tingimustest:
 - a) pädev ministeerium või valitsus ja kriisilahendusasutus teevad pärast keskpanga ja pädeva asutusega konsulteerimist kindlaks, et kriisilahenduse vahendite rakendamisest ei piisaks, et vältida märkimisväärset ebasoodsat mõju finantsstabiilsusele;
 - b) pädev ministeerium või valitsus ja kriisilahendusasutus teevad kindlaks, et kriisilahenduse meetmete rakendamisest ei piisaks avaliku huvi kaitsmiseks, kui krediidiastutusele ja investeerimisühingule on eelnevalt antud keskpanga erakorralist likviidsusabi;
 - c) seoses ajutise riigi osaluse omandamise vahendiga teeb pädev ministeerium või valitsus pärast pädeva asutuse ja kriisilahendusasutusega konsulteerimist kindlaks, et kriisilahenduse meetmete rakendamisest ei piisaks avaliku huvi kaitsmiseks, ning kui krediidiastutusele ja investeerimisühingule on eelnevalt antud omakapitali toetuse vahendi kaudu riigipoolset omakapitali toetust.
5. Finantsstabiilsusvahend koosneb järgmistest osadest:
 - a) artiklis 57 osutatud riigipoolse omakapitalitoetuse vahend;
 - b) artiklis 58 osutatud ajutise riigi osaluse omandamise vahend.

Artikkel 57

Riigipoolse omakapitalitoetuse vahend

1. Liikmesriigid võivad siseriiklikku äriühinguõigust järgides osaleda krediidiastutuse või investeerimisühingu või käesoleva direktiivi artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja rekapitaliseerimises, andes tolele kapitali järgmiste instrumentide vastu, võttes arvesse määruse (EL) nr 575/2013 nõudeid:
 - a) esimese taseme põhiomavahendite instrumendid;
 - b) täiendavad esimese taseme omavahendite või teise taseme omavahendite instrumendid.

2. Liikmesriigid tagavad ulatuses, mida nende aktsiaosalus krediidasutuses või investeerimisühingus või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjas lubab, et krediidasutusi ja investeerimisühinguid või ettevõtjaid, kellele riik annab käesoleva artikli kohaselt omakapitalitoetust, juhitakse äriisel alusel ja professionaalselt.

3. Kui liikmesriik rakendab käesoleva artikli kohaselt riigipoolse omakapitalitoetuse vahendit, tagab ta krediidasutuses või investeerimisühingus või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjas omatava osaluse üleandmise erasektorile niipea, kui majanduslikud ja finantsolud seda võimaldavad.

Artikkel 58

Ajutine riigi osaluse omandamise vahend

1. Liikmesriigid võivad krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja ajutiselt riigi osalusega omandada.

2. Sel eesmärgil võib liikmesriik anda ühe või mitu aktsiate ülekandmise korraldust, milles ülevõtja on:

a) liikmesriigi volitatud isik või

b) äriühing, mis kuulub tervikuna liikmesriigile.

3. Liikmesriigid tagavad, et krediidasutusi ja investeerimisühinguid või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjaid, kelle puhul käesoleva artikli kohaselt rakendatakse ajutise riigi osaluse omandamise vahendit, juhitakse äriisel alusel ja professionaalselt ning et krediidasutused ja investeerimisühingud või ettevõtjad saavad eraõigusliku omaniku niipea, kui majanduslikud ja finantsolud seda võimaldavad.

V PEATÜKK

Kapitaliinstrumentide allahindamine

Artikkel 59

Kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise nõue

1. Asjaomaste kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õigust võib kasutada kas:

a) kriisilahenduse meetmest sõltumatult või

b) koos kriisilahenduse meetmega, kui täidetud on artiklites 32 ja 33 sätestatud kriisilahenduse eeltingimused.

2. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutustel on õigus asjaomaseid kapitaliinstrumente alla hinnata või konverteerida krediidasutuste ja investeerimisühingute ja artikli 1 lõike 1 punktides b, c ja d osutatud ettevõtjate aktsiateks või muudeks omandiõiguse instrumentideks.

3. Liikmesriigid nõuavad, et kriisilahendusasutused kasutavad seoses krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja poolt emiteeritud asjaomaste kapitaliinstrumentidega allahindamise või konverteerimise õigust vastavalt artiklile 60 ja viivitamata, kui esineb üks või enam järgmistest asjaoludest:

a) kui on kindlaks tehtud, et artiklites 32 ja 33 sätestatud kriisilahenduse eeltingimused on täidetud, enne mis tahes kriisilahenduse meetme võtmist;

b) kui asjaomane ametiasutus teeb kindlaks, et kui asjaomaste kapitaliinstrumentide suhtes ei kasutata kõnealust õigust, ei ole krediidasutus või investeerimisühing või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja enam jätkusuutlik;

- c) kui asjaomased kapitaliinstrumendid on emiteerinud tütarettevõtja ja kui neid võetakse arvesse omavahendite nõude täitmise eesmärgil individuaalsel ja konsolideeritud alusel, teevad konsolideeritud järelevalvet teostava krediitiasutuse või investeerimisühingu liikmesriigi asjaomane ametiasutus ja tütarettevõtja liikmesriigi asjaomane ametiasutus artikli 92 lõigete 3 ja 4 kohaselt ühiselt kindlaks, et kui seoses kõnealuste instrumentidega ei kasutata allahindamise või konverteerimise õigust, ei ole konsolideerimisgrupp enam jätkusuutlik;
- d) kui asjaomased kapitaliinstrumendid on emiteeritud emaettevõtja tasandil ja kui neid võetakse arvesse omavahendite nõude täitmise eesmärgil individuaalsel alusel emaettevõtja tasandil või konsolideeritud alusel ning konsolideeritud järelevalvet teostava krediitiasutuse või investeerimisühingu liikmesriigi asjaomane ametiasutus teeb kindlaks, et kui seoses kõnealuste instrumentidega ei kasutata allahindamise või konverteerimise õigust, ei ole konsolideerimisgrupp enam jätkusuutlik;
- e) kui krediitiasutus või investeerimisühing või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja on taotlenud erakorralist avaliku sektori finantstoetust, välja arvatud juhul, kui esinevad mis tahes asjaolud, mis on sätestatud artikli 32 lõike 4 punkti d alapunktis iii.
4. Lõike 3 kohaldamisel loetakse krediitiasutus või investeerimisühing või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja või konsolideerimisgrupp jätkusuutmatuks üksnes juhul, kui mõlemad järgmised tingimused on täidetud:
- a) krediitiasutus või investeerimisühing või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja või konsolideerimisgrupp on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv;
- b) võttes arvesse ajastust ja muid asjaolusid, puudub põhjendatud väljavaade, et ükski meede, sealhulgas alternatiivne erasektoripoolne meede või järelevalvemeede (k.a varajane sekkumine) peale kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise, iseseisvalt või koos kriisilahenduse meetmega, aitaks krediitiasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja või konsolideerimisgrupi maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida.
5. Käesoleva artikli lõike 4 punkti a kohaldamisel käsitatakse krediitiasutust või investeerimisühingut või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjat maksejõuetuna või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävana, kui tema suhtes kehtib üks või mitu artikli 32 lõikes 4 sätestatud asjaoludest.
6. Lõike 4 punkti a kohaldamisel käsitatakse konsolideerimisgruppi maksejõuetuna või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävana, kui konsolideerimisgrupp rikub või on objektiivseid tõendeid, mis toetavad järeldust, et konsolideerimisgrupp lähiajal rikub konsolideeritud tasandil kohaldatavaid usaldatavusnõudeid viisil, mis õigustaks pädeva asutuse poolt meetmete võtmist, sealhulgas, kuid mitte ainult, kuna konsolideerimisgrupi kahjum või tõenäoline kahjum ammandaks kõik omavahendid või märkimisväärse osa nendest.
7. Tütarettevõtja emiteeritud asjaomast kapitaliinstrumenti ei hinnata rohkem alla ega konverteerita halvematel tingimustel vastavalt lõike 3 punktile c kui sama järguga kapitaliinstrumente emaettevõtja tasandil.
8. Kui asjaomane ametiasutus teeb käesoleva artikli lõikes 3 osutatud otsuse, teavitab ta kohe asjaomase krediitiasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja eest vastutavat kriisilahendusametist, kui see on erinev.
9. Enne käesoleva artikli lõike 3 punktis c osutatud otsuse tegemist seoses tütarettevõtjaga, kes emiteerib asjaomaseid kapitaliinstrumente, mida võetakse arvesse omavahendite nõuete täitmisel individuaalsel ja konsolideeritud alusel, peab asjaomane ametiasutus täitma artiklis 62 sätestatud teavitamise ja konsulteerimise nõuded.

10. Kriisilahendusasutused tagavad enne kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamist, et toimub krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja vara ja kohustuste artikli 36 kohane hindamine. Nimetatud hindamine võetakse aluseks asjaomaste kapitaliinstrumentide suhtes kahjumi katmiseks kohaldatava allahindamise arvutamisele ning asjaomaste kapitaliinstrumentide suhtes kohaldatava konverteerimise tasemele, mis võimaldab krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja rekaptaliseerida.

Artikkel 60

Kapitaliinstrumentide allahindamist või konverteerimist reguleerivad sätted

1. Artiklis 59 sätestatud nõude täitmisel kasutavad kriisilahendusasutused allahindamise või konverteerimise õigust vastavalt nõuete rahuldamisjärkudele tavalises maksejõuetusmenetluses viisil, millega saavutatakse järgmised tulemused:

- a) esimese taseme põhiomavahendeid vähendatakse esimesena, proportsionaalselt kahjumiga ning kuni nende ammendumiseni ja kriisilahendusasutus võtab seoses esimese taseme põhiomavahendite instrumentide omanikega ühe või mõlemad artikli 47 lõikes 1 sätestatud meetmetest;
- b) täiendavate esimese taseme põhiomavahendite instrumentide põhisumma hinnatakse alla või konverteeritakse esimese taseme põhiomavahendite instrumentideks või tehakse mõlemat vajalikus ulatuses, et saavutada artiklis 31 sätestatud kriisilahenduse eesmärgid, või kuni asjaomaste kapitaliinstrumentide ammendumiseni, olenevalt sellest, millise toimingu väärtus on väiksem;
- c) teise taseme põhiomavahendite instrumentide põhisumma hinnatakse alla või konverteeritakse esimese taseme põhiomavahendite instrumentideks või tehakse mõlemat vajalikus ulatuses, et saavutada artiklis 31 sätestatud kriisilahenduse eesmärgid, või kuni asjaomaste kapitaliinstrumentide ammendumiseni olenevalt sellest, millise toimingu väärtus on väiksem.

2. Asjaomase kapitaliinstrumendi põhisumma allahindamisel:

- a) on kõnealuse põhisumma vähendamine püsiv, arvestades üleshindamist kooskõlas artikli 46 lõike 3 kohase hüvitise maksmise korraga;
- b) asjaomase kapitaliinstrumendi omaniku vastu ei jää seoses selle allahinnatud instrumendi summaga alles mingit kohustust, välja arvatud juba tekkinud kohustused ning vastutus kahju eest, mis võib tekkida allahindamise õiguse kasutamise õiguspärasuse kontrollimiseks esitatud kaebuse tagajärjel;
- c) asjaomaste kapitaliinstrumentide omanikele ei maksta muud hüvitist peale lõike 3 kohaselt makstava hüvitise.

Punktiga b ei takistata esimese taseme põhiomavahendite instrumentide andmist asjaomaste kapitaliinstrumentide omanikele vastavalt lõikele 3.

3. Asjaomaste kapitaliinstrumentide konverteerimiseks käesoleva artikli lõike 1 punkti b alusel võivad kriisilahendusasutused nõuda krediidasutusest või investeerimisühingult ja artikli 1 punktides b, c ja d osutatud ettevõtjalt esimese taseme põhiomavahendite instrumentide emiteerimist asjaomaste kapitaliinstrumentide omanikele. Asjaomaseid kapitaliinstrumente võib konverteerida üksnes juhul, kui on täidetud järgmised tingimused:

- a) kõnealused esimese taseme põhiomavahendite instrumendid on emiteerinud krediidasutus või investeerimisühing või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja või krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja emattevõtja kokkuleppel krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja kriisilahendusasutusega või vajaduse korral emattevõtja kriisilahendusasutusega;

- b) kõnealused esimese taseme põhiomavahendite instrumendid emiteeritakse enne seda, kui asjaomane krediidasutus või investeerimisühing või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja emiteerib aktsiaid või omandiõiguse instrumente riigi või valitsusüksuse poolt omavahendite suurendamiseks;
 - c) kõnealused esimese taseme põhiomavahendite instrumendid määratakse ja antakse üle viivitamata pärast konverteerimisõiguse kasutamist;
 - d) konverteerimise määr, millega määratakse kindlaks iga asjaomase kapitalinstrumendiga seoses pakutavate esimese taseme põhiomavahendite instrumentide arv, on kooskõlas artiklis 50 sätestatud põhimõtetega ja kõigi Euroopa Pangandusjärelevalve poolt artikli 50 lõike 4 kohaselt välja töötatud suunistega.
4. Esimese taseme põhiomavahendite instrumentide pakkumiseks kooskõlas lõikega 3 võivad kriisilahendusasutused nõuda, et krediidasutused ja investeerimisühingud ja artikli 1 lõike 1 punktides b, c ja d osutatud ettevõtjad omavad alati vajalikku eelnevat luba asjaomase arvu esimese taseme põhiomavahendite instrumentide emiteerimiseks.
5. Kui krediidasutus või investeerimisühing vastab kriisilahenduse eeltingimustele ja kriisilahendusasutus otsustab rakendada asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu suhtes kriisilahenduse vahendit, peab kriisilahendusasutus enne kriisilahenduse vahendi rakendamist täitma artikli 59 lõikes 3 sätestatud nõude.

Artikkel 61

Otsustamise eest vastutav asutus

1. Liikmesriigid tagavad, et artikli 59 lõikes 3 osutatud otsuste tegemise eest vastutavad ametiasutused on käesolevas artiklis sätestatud asutused.
2. Iga liikmesriik määrab siseriiklikus õiguses asjaomase ametiasutuse, kes vastutab artiklis 59 osutatud otsuste tegemise eest. Asjaomane ametiasutus võib olla pädev asutus või kriisilahendusasutus vastavalt artiklile 32.
3. Kui asjaomaseid kapitaliinstrumente võetakse arvesse omavahendite nõude täitmisel individuaalsel alusel kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikliga 92, vastutab käesoleva direktiivi artikli 59 lõikes 3 osutatud asjaolude kindlakstegemise eest selle liikmesriigi asjaomane ametiasutus, kus krediidasutusele või investeerimisühingule või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjale on direktiivi 2013/36/EL III jaotise kohaselt antud tegevusluba.
4. Kui asjaomased kapitaliinstrumendid on emiteerinud tütarettevõtjast krediidasutus või investeerimisühing või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja ning neid kapitaliinstrumente võetakse arvesse omavahendite nõude täitmisel individuaalsel ja konsolideeritud alusel, vastutavad artikli 59 lõikes 3 osutatud asjaolude kindlakstegemise eest järgmised ametiasutused:
 - a) käesoleva direktiivi artikli 59 lõike 3 punktis b või c osutatud asjaolude kindlakstegemise eest vastutab selle liikmesriigi asjaomane ametiasutus, kus asjaomased instrumendid emiteerinud krediidasutus või investeerimisühing või käesoleva direktiivi artikli 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja on direktiivi 2013/36/EL III jaotise kohaselt asutatud;

- b) käesoleva direktiivi artikli 59 lõike 3 punktis c osutatud asjaolude ühiselt kindlaks tegemise eest vastutab konsolideeritud järelevalvet teostava krediitdiasutuse või investeerimisühingu liikmesriigi asjaomane ametiasutus ja selle liikmesriigi asjaomane ametiasutus, kus asjaomased instrumendid emiteerinud krediitdiasutus või investeerimisühing või käesoleva direktiivi artikli 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja on direktiivi 2013/36/EL III jaotise kohaselt asutatud.

Artikkel 62

Konsolideeritud kohaldamine: asjaolude kindlakstegemise kord

1. Liikmesriigid tagavad, et enne artikli 59 lõike 3 punktis b, c, d või e osutatud asjaolude kindlakstegemist seoses tütarettevõtjaga, kes emiteerib asjaomaseid kapitaliinstrumente, mida võetakse arvesse omavahendite nõude täitmisel individuaalsel ja konsolideeritud alusel, järgivad asjaomased ametiasutused järgmisi nõudeid:

- a) asjaomane ametiasutus, kes kaalub, kas ta saab kindlaks teha artikli 59 lõike 3 punktis b, c, d või e osutatud asjaolud, teavitab viivitamata konsolideeritud järelevalvet teostavat asutust ning kui tegemist on erineva asutusega, selle liikmesriigi asjaomast ametiasutust, kus konsolideeritud järelevalvet teostav asutus asub;
- b) asjaomane ametiasutus, kes kaalub, kas ta saab kindlaks teha artikli 59 lõike 3 punktis c osutatud asjaolud, teavitab viivitamata iga sellise krediitdiasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja pädevat asutust, kes on emiteerinud asjaomased kapitaliinstrumendid, mille suhtes tuleb kasutada allahindamise või konverteerimise õigust juhul, kui tehakse kindlaks osutatud asjaolud, ning kui see ei ole pädev asutus, siis nende liikmesriikide asjaomaseid ametiasutusi, kus kõnealused pädevad asutused ja konsolideeritud järelevalvet teostav asutus asuvad.

2. Kui asjaomased ametiasutused teevad krediitdiasutuse või investeerimisühingu või piiriüleselt tegutseva konsolideerimisgrupi kriisilahendusmenetlusega seoses kindlaks artikli 59 lõike 3 punktis c, d või e osutatud asjaolud, võtavad nad arvesse kriisilahenduse võimalikku mõju kõigis liikmesriikides, kus krediitdiasutus või investeerimisühing või konsolideerimisgrupp tegutseb.

3. Asjaomane ametiasutus lisab lõike 1 kohasele teatele selgituse põhjuste kohta, miks ta kaalub, et saab kindlaks teha kõnealused asjaolud.

4. Kui lõike 1 kohane teade on esitatud, hindab asjaomane ametiasutus pärast konsulteerimist teavitatud asutustega järgmisi asjaolusid:

- a) kas on olemas alternatiivne meede artikli 59 lõike 3 kohase allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamisele;
- b) kui selline alternatiivne meede on olemas, kas seda on võimalik rakendada;
- c) kui seda alternatiivset meetet oleks võimalik rakendada, kas on realistlik, et see meede kõrvaldaks piisava aja jooksul asjaolud, mis muidu eeldaksid artikli 59 lõikes 3 osutatud asjaolude kindlakstegemist.

5. Käesoleva artikli lõike 4 kohaldamisel tähendavad alternatiivsed meetmed käesoleva direktiivi artiklis 27 osutatud varase sekkumise meetmeid, direktiivi 2013/36/EL artikli 104 lõikes 1 osutatud meetmeid või emattevõtjalt rahaliste vahendite või kapitali ülekandmist.

6. Kui asjaomane ametiasutus hindab pärast teavitatud ametiasutustega konsulteerimist lõike 4 kohaselt, et on olemas üks või enam alternatiivset meetet, neid on võimalik rakendada ning nendega saavutatakse kõnealuse lõike punktis c osutatud tulemus, tagab ta nende meetmete võtmise.

7. Kui asjaomane ametiasutus hindab pärast teavitatud ametiasutustega konsulteerimist lõike 1 punktis a osutatud juhul ja käesoleva artikli lõike 4 kohaselt, et ei ole alternatiivseid meetmeid, millega saaks saavutada lõike 4 punktis c osutatud tulemust, peab asjaomane ametiasutus otsustama, kas artikli 59 lõikes 3 osutatud asjaolude kindlakstegemine on konkreetsel juhul asjakohane.

8. Kui asjaomane ametiasutus otsustab teha kindlaks artikli 59 lõike 3 punktis c osutatud asjaolud, teavitab ta sellest viivitamata nende liikmesriikide asjaomaseid ametiasutusi, kus asuvad tütaretevõtjad, keda kõnealune otsus mõjutab, ja asjaolud tehakse kindlaks ühiselt vastavalt artikli 92 lõigetele 3 ja 6. Ühisotsuse puudumise korral artikli 59 lõike 3 punktis c osutatud asjaolusid kindlaks ei tehta.

9. Selle liikmesriigi kriisilahendusamet, kus mõjutatud tütaretevõtja asub, rakendab kohe käesoleva artikliga kooskõlas tehtud kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise otsuse, võttes nõuetekohaselt arvesse asjaolude kiireloomulisust.

VI PEATÜKK

Kriisilahendusõigused

Artikkel 63

Üldised õigused

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusametitel on kõik õigused, mis on vajalikud, et rakendada selliste krediidiasutuste ja investeerimisühingute ning artikli 1 lõike 1 punktides b, c ja d osutatud ettevõtjate puhul, mis vastavad kriisilahenduse eeltingimustele, kriisilahenduse vahendeid. Eelkõige on kriisilahendusametitel järgmised kriisilahendusõigused, mida nad võivad kasutada eraldi või koos teiste õigustega:

- a) õigus nõuda kõigilt isikutelt sellise teabe esitamist, mida kriisilahendusamet vajab kriisilahenduse meetme üle otsustamiseks ja selle ettevalmistamiseks, sealhulgas kriisilahenduse kavades esitatud teabe ajakohastamisi ja täiendusi ning teabe hankimist kohapealsete kontrollide kaudu;
- b) õigus omandada kontroll kriisilahendusmenetluses oleva krediidiasutuse või investeerimisühingu üle ning kasutada kõiki õigusi ja pädevusi, mis on antud kriisilahendusmenetluses oleva krediidiasutuse või investeerimisühingu aktsionäridele, teistele omanikele ja juhtorganile;
- c) õigus üle anda kriisilahendusmenetluses oleva krediidiasutuse või investeerimisühingu emiteeritud aktsiaid ning muid omandiõiguse instrumente;
- d) õigus üle anda muule ettevõtjale kõnealuse ettevõtja nõusolekul kriisilahendusmenetluses oleva krediidiasutuse või investeerimisühingu õigusi, vara ja kohustusi;
- e) õigus vähendada, sealhulgas nullini, kriisilahendusmenetluses oleva krediidiasutuse või investeerimisühingu kõlblike kohustuste põhiosa või maksmisele kuuluvat jääki;
- f) õigus konverteerida kriisilahendusmenetluses oleva krediidiasutuse või investeerimisühingu kõlblike kohustusi selle krediidiasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja, asjaomase emaettevõtjana tegutseva krediidiasutuse või investeerimisühingu või sildasutuse, millele krediidiasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja vara, õigused või kohustused üle antakse, lihtaktsiateks või muudeks omandiõiguse instrumentideks;
- g) õigus tühistada kriisilahendusmenetluses oleva krediidiasutuse või investeerimisühingu emiteeritud võlainstrumente, välja arvatud tagatud kohustusi vastavalt artikli 44 lõikele 2;
- h) õigus vähendada, sealhulgas nullini, kriisilahendusmenetluses oleva krediidiasutuse või investeerimisühingu aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide nimiväärtust ja tühistada selliseid aktsiaid või muid omandiõiguse instrumente;
- i) õigus nõuda kriisilahendusmenetluses olevalt krediidiasutuselt või investeerimisühingult või asjaomaselt emaettevõtjana tegutsevalt krediidiasutuselt või investeerimisühingult uute aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide või muude kapitaliinstrumentide (sealhulgas eelisaktsiad ja teatavatel tingimustel omakapitaliks konverteeritavad, nn CoCo-võlakirjad) emiteerimist;

- j) õigus muuta kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu emiteeritud võlainstrumentide ja muude kõlblike kohustuste tagasimaksmise tähtpäeva või sellistelt instrumentidelt ja muudelt kõlblikelt kohustustelt makstava intressi summat või kuupäeva, millest alates tuleb hakata intressi maksuma, sealhulgas ka õigus maksed ajutiselt peatada, välja arvatud tagatud kohustuste puhul vastavalt artikli 44 lõikele 2;
- k) õigus lõpule viia ja lõpetada finantslepingud või tuletislepingud artikli 49 kohaldamise eesmärgil;
- l) õigus kutsuda tagasi või vahetada välja kriisilahendusmenetluses olev krediidasutuse või investeerimisühingu juhtorgan ja kõrgem juhtkond;
- m) õigus nõuda pädevalt asutuselt olulise osaluse omandaja hindamist õigeaegselt, erandina direktiivi 2013/36/EL artiklis 22 ja direktiivi 2014/65/EL artiklis 12 sätestatud tähtaegadest.

2. Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed tagamaks, et kriisilahenduse vahendeid rakendades ja kriisilahendusõigusi kasutades ei kohaldata kriisilahendusasutuste suhtes järgmisi nõudeid, mis oleksid muul juhul siseriikliku õiguse või lepingu või muul alusel kohaldatavad:

- a) kui artikli 3 lõikest 6 ja artikli 85 lõikest 1 ei tulene teisiti, nõue saada mis tahes isiku, kas avalik-õigusliku või era-õigusliku isiku, sealhulgas kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu aktsionäride või võlausaldajate heakskiit või nõusolek;
- b) enne õiguse kasutamist kohaldatavad menetlusnõuded, mille kohaselt tuleb teavitada mis tahes isikut, sealhulgas igasugune nõue avaldada teade või prospekt või esitada mõni dokument konkreetsele ametiasutusele või registreerida see selles ametiasutuses.

Eelkõige tagavad liikmesriigid, et kriisilahendusasutused saavad kasutada käesoleva artikli kohaseid õigusi ilma finantsinstrumentide, õiguste, vara või kohustuste üleandmisele seatud piiranguteta või nende heakskiitmise nõueteta, mida muul juhul kohaldataks.

Esimese lõigu punktiga b ei piirata artiklites 81 ja 83 sätestatud nõuete kohaldamist ega liidu riigiabi raamistiku kohaste teavitamismõuete kohaldamist.

3. Liikmesriigid tagavad, et kui mõni käesoleva artikli lõikes 1 loetletud õigus ei ole kohaldatav käesoleva direktiivi artikli 1 lõikega 1 hõlmatud ettevõtja suhtes ettevõtja õigusliku vormi tõttu, on kriisilahendusasutustel võimalikult sarnased õigused, muu hulgas nende õigusmõju osas.

4. Liikmesriigid tagavad, et kui kriisilahendusasutused kasutavad oma õigusi lõike 3 kohaselt, kohaldatakse mõjutatud isikute, sealhulgas aktsionäride, võlausaldajate ja vastaspoolte suhtes käesolevas direktiivis sätestatud kaitsemeetmeid või samaväärse mõjuga kaitsemeetmeid.

Artikkel 64

Kaasnevad õigused

- 1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutusel, kes kasutab kriisilahendusõigust, on samuti õigus:
 - a) kui artiklist 78 ei tulene teisiti, näha ette, et üleandmine toimub, ilma et üleantavaid finantsinstrumente, õigusi, vara või kohustusi mõjutaksid kohustused või koormatised; kõnealuses tähenduses ei käsitata käesoleva direktiivi kohast õigust hüvitisele kohustuse või koormatisena;

- b) tühistada õigused omandada täiendavaid aktsiaid või muid omandiõiguse instrumente;
- c) nõuda, et asjaomane ametiasutus lõpetaks või peataks finantsinstrumentidega kauplemise lubamise reguleeritud turul või selliste instrumentide ametliku noteerimise kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2001/34/EÜ ⁽¹⁾;
- d) näha ette, et saajat koheldakse seoses kõigi kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu õiguste või kohustuste või sellise krediidasutuse või investeerimisühingu võetud meetmetega, sealhulgas – kui artiklitest 38 ja 40 ei tulene teisiti – turu infrastruktuuris osalemisega seotud mis tahes õiguste või kohustustega nii, nagu oleks ta kriisilahendusmenetluses olev krediidasutus või investeerimisühing;
- e) nõuda, et kriisilahendusmenetluses olev krediidasutus või investeerimisühing ja saaja annavad üksteisele teavet ja abi, ning
- f) tühistada või muuta kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu sõlmitud lepingu tingimusi või asendada kõnealune krediidasutus või investeerimisühing lepingupoolena saajaga.

2. Kriisilahendusasutused kasutavad lõikes 1 sätestatud õigusi juhul, kui kriisilahendusasutus leiab, et see on asjakohane selleks, et aidata tagada kriisilahenduse meetme tulemuslikkus või saavutada üht või enamat kriisilahenduse eesmärki.

3. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusõigust kasutades on kriisilahendusasutustel õigus näha ette majandustegevuse jätkuvuse tagamise kord, mis võimaldaks tagada, et kriisilahenduse meede on tulemuslik ning saaja saab vajaduse korral üle antud ettevõtte tegevust jätkata. Selline majandustegevuse jätkuvuse tagamise kord hõlmab eelkõige järgmist:

- a) kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu sõlmitud lepingute jätkamine, nii et saaja võtab üle kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu õigused ja kohustused seoses mis tahes üle antud finantsinstrumendi, õiguse, vara või kohustusega, ning kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu asendamine saajaga (kas otseselt või kaudselt) kõigis asjakohastes lepingudokumentides;
- b) kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu asendamine saajaga kõigis kohtumenetlustes seoses mis tahes üle antud finantsinstrumendi, õiguse, vara või kohustusega.

4. Lõike 1 punktis d ja lõike 3 punktis b osutatud õigused ei mõjuta järgmisi õigusi:

- a) kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu töötaja õigus tööleping lõpetada;
- b) kui artiklitest 69, 70 ja 71 ei tulene teisiti, lepingu osapoolle õigus kasutada lepingujärgseid õigusi, sealhulgas õigus leping lõpetada, kui lepingutingimused seda võimaldavad kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu tegevuse või tegevusetuse tõttu enne asjaomast üleandmist või saaja tegevuse või tegevusetuse tõttu pärast asjaomast üleandmist.

Artikkel 65

Õigus nõuda teenuste osutamist ja vahendite andmist

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutustel on õigus nõuda kriisilahendusmenetluses olevalt krediidasutustelt või investeerimisühingutelt või temaga samasse konsolideerimisgruppi kuuluvalt mis tahes ettevõtjalt selliste teenuste osutamist ja vahendite andmist, mis on saajale vajalikud temale üle antud ettevõtte tulemuslikuks tegevuseks.

Esimest lõiku kohaldatakse ka juhul, kui kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu või temaga samasse konsolideerimisgruppi kuuluva ettevõtja suhtes on alatatud tavaline maksejõuetusmenetlus.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. mai 2001. aasta direktiiv 2001/34/EL, mis käsitleb väärt-paberite ametlikku noteerimist väärt-paberibörsil ja nende väärt-paberite kohta avaldatavat teavet (EÜT L 184, 6.7.2001, lk 1).

2. Liikmesriigid tagavad, et nende kriisilahendusametkondadele on õigus panna maksma nende territooriumil asutatud konsolideerimisgrupi ettevõtjate suhtes teises liikmesriigis asuva kriisilahendusametkondade kehtestatud kohustusi vastavalt lõikele 1.
3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud teenused ja vahendid piirduvad tegevusega seotud teenuste ja vahenditega ning ei hõlma mis tahes kujul rahalist toetust.
4. Teenuste osutamine ja vahendite andmine lõigete 1 ja 2 alusel toimub järgmistel tingimustel:
 - a) kui teenused osutati ja vahendid anti kriisilahendusmenetluses olevale krediitiasutusele või investeerimisühingule vahetult enne kriisilahenduse meetme võtmist lepingu alusel, siis samadel tingimustel kõnealuse lepingu kestuse jooksul;
 - b) kui lepingut ei ole või leping on lõppenud, siis mõistlikel tingimustel.
5. Euroopa Pangandusjärelevalve annab hiljemalt 3. juuliks 2015 kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 suuniseid, et täpsustada nende teenuste ja vahendite miinimumloetelu, mis on vajalikud selleks, et saaja saaks temale üle antud ettevõtte tegevust tulemuslikult jätkata.

Artikkel 66

Õigus tagada teiste liikmesriikide poolt võetud kriisiohje- või kriisiennetusmeetmete täitmine

1. Liikmesriigid tagavad, et kui aktsiate, muude omandiõiguste instrumentide, vara, õiguste või kohustuste üleandmine hõlmab vara, mis asub muus liikmesriigis kui kriisilahendusametkond, või õigusi või kohustusi, mida reguleeritakse muu liikmesriigi õigusaktidega, toimub üleandmine asjaomase muu liikmesriigi õiguse kohaselt.
2. Liikmesriigid osutavad kriisilahendusametkondadele, kes on korraldanud üleandmise või kes kavandab üleandmist, mõistlikku abi, et tagada, et aktsiad või muud omandiõiguste instrumentid või vara, õigused või kohustused antakse saajale üle kohaldatava siseriikliku õiguse nõuete kohaselt.
3. Liikmesriigid tagavad, et aktsionäridel, võlausaldajatel ja kolmandatel isikutel, keda lõikes 1 osutatud aktsiate, muude omandiõiguste instrumentide, vara, õiguste või kohustuste üleandmine mõjutab, ei ole õigust üleandmist takistada, vaidlustada ega tühistada ühegi selle liikmesriigi õigusnormi alusel, kus kõnealune vara asub, ega ka aktsiaid, muid omandiõiguste instrumente, õigusi või kohustusi reguleerivate õigusnormide alusel.
4. Kui liikmesriigi (edaspidi „liikmesriik A”) kriisilahendusametkond kasutab allahindamise või konverteerimise õigust, sealhulgas seoses kapitaliinstrumentidega kooskõlas artikliga 59, ning kriisilahendusmenetluses oleva krediitiasutuse või investeerimisühingu kõlblikud kohustused või asjaomased kapitaliinstrumentid hõlmavad järgmist:
 - a) instrumentid või kohustused, mida reguleeritakse sellise liikmesriigi (edaspidi „liikmesriik B”) õigusaktidega, mis ei ole allahindamise või konverteerimise õigust kasutava kriisilahendusametkondade asukohariik;
 - b) liikmesriigis B asuvatele võlausaldajatele võlgnetavad kohustused.

Liikmesriik B tagab, et kõnealuste kohustuste või kapitaliinstrumentide põhisummat vähendatakse või kohustusi või kapitaliinstrumente konverteeritakse kooskõlas liikmesriigi A kriisilahendusametkondade kasutatava allahindamise või konverteerimise õigusega.

5. Liikmesriigid tagavad, et võlausaldajatel, keda lõikes 4 osutatud allahindamise või konverteerimise õiguste kasutamine mõjutab, ei ole õigust liikmesriigi B ühegi õigusnormi alusel vaidlustada instrumendi või kohustuse põhisumma vähendamist ega konverteerimist.

6. Iga liikmesriik tagab, et järgmised õigused kehtestatakse kooskõlas kriisilahendusametuse asukoha liikmesriigi õigusnormidega:

- a) aktsionäride, võlausaldajate ja kolmandate isikute õigus artikli 85 alusel kaebuse esitamisega vaidlustada käesoleva artikli lõikes 1 osutatud aktsiate, muude omandiõiguse instrumentide, vara, õiguste või kohustuste üleandmine;
- b) võlausaldajate õigus kaebuse esitamisega vaidlustada artikli 85 alusel käesoleva artikli lõike 4 punktides a või b hõlmatud instrumendi või kohustuse põhisumma vähendamine või konverteerimine;
- c) VII peatükis osutatud osalise üleandmise kaitsemeetmed seoses lõikes 1 osutatud vara, õiguste või kohustustega.

Artikkel 67

Õigused seoses kolmandates riikides asuva vara, õiguste, kohustuste, aktsiate ja muude omandiõiguse instrumentidega

1. Liikmesriigid sätestavad, et juhul kui kriisilahenduse meede sisaldab kolmandas riigis asuva vara või kolmanda riigi õigusega reguleeritavate aktsiate, muude omandiõiguse instrumentide, õiguste või kohustuste suhtes võetud meetet, võivad kriisilahendusametused nõuda, et:

- a) haldur, pankrotihaldur või muu isik, kes kontrollib kriisilahendusmenetluses olevat krediitiasutust või investeerimisühingut, ning saaja võtaksid kõik vajalikud meetmed üleandmise, allahindamise, konverteerimise või meetme jõustumise tagamiseks;
- b) haldur, pankrotihaldur või muu isik, kes kontrollib kriisilahendusmenetluses olevat krediitiasutust või investeerimisühingut, haldaks saaja nimel aktsiaid, muid omandiõiguse instrumente, vara või õigusi või täidaks kohustusi kuni üleandmise, allahindamise, konverteerimise või meetme jõustumiseni;
- c) saaja mõistlikud kulud, mis on nõuetekohaselt tekkinud käesoleva lõike punktidega a ja b ette nähtud meetmete rakendamisel, kaetakse ühel artikli 37 lõikes 7 osutatud viisil.

2. Kui hoolimata sellest, et haldur, pankrotihaldur või muu isik on astunud kõik vajalikud sammud vastavalt lõike 1 punktile a, on kriisilahendusametuse hinnangu kohaselt väga ebatõenäoline, et üleandmine, konverteerimine või meede saaks jõustuda teatava kolmandas riigis asuva vara või kolmanda riigi õigusega reguleeritud aktsiate, muude omandiõiguse instrumentide, õiguste või kohustuste suhtes, ei alusta kriisilahendusametuse üleandmist, allahindamist, konverteerimist või meetme võtmist. Kui kriisilahendusametuse on juba andnud korralduse üleandmise, allahindamise, konverteerimise või meetme võtmise jaoks, on see korraldus kõnealuse vara, aktsiate, muude omandiõiguse instrumentide, õiguste või kohustuste suhtes kehtetu.

Artikkel 68

Teatavate lepinguliste tingimuste väljajätmine varase sekkumise ja kriisilahenduse puhul

1. Kriisiennetusmeetet või kriisiohjemeedet, mis on võetud ettevõtja suhtes käesoleva direktiivi kohaselt, sealhulgas niisuguse meetme kohaldamisega vahetult seotud mis tahes sündmust ei käsitata iseenesest ettevõtja poolt sõlmitud lepingu alusel täitmist tingiva juhtumina direktiivi 2002/47/EÜ tähenduses ega maksejõuetusmenetlusena direktiivi 98/26/EÜ tähenduses, tingimusel et jätkatakse lepingust tulenevate materiaalõiguslike kohustuste, sealhulgas makse- ja tarnekohustuste täitmist ning tagatise andmist.

Lisaks ei käsitata kõnealust kriisiennetusmeetet või kriisiohjemeedet iseenesest täitmist tingiva juhtumina ega maksejõuetusmenetlusena

a) tütarettevõtja sõlmitud sellise lepingu alusel, mis sisaldab kohustusi, mida tagab või toetab muul viisil emaettevõtja või konsolideerimisgrupi ettevõtja, või

b) konsolideerimisgrupi ettevõtja sõlmitud sellise lepingu alusel, mis sisaldab samaaegse makseviivituse sätteid.

2. Kui kolmanda riigi kriisilahendusmenetlust tunnustatakse artikli 94 kohaselt või kui kriisilahendusamet nii otsustab, käsitatakse sellist menetlust käesoleva artikli kohaldamise eesmärgil kriisiohjemeetmena.

3. Tingimusel et jätkatakse lepingust tulenevate materiaaolõiguslike kohustuste, sealhulgas makse- ja ülekandekohustuste täitmist ning tagatise andmist, kriisiennetusmeetet või kriisiohjemeedet, sealhulgas niisuguse meetme kohaldamisega vahetult seotud mis tahes sündmus ei võimalda iseenesest kellelgi:

a) kasutada lõpetamise, peatamise, muutmise või tasaarvestuse õigust, sealhulgas seoses lepingutega, mille sõlmib:

i) tütarettevõtja, ning mille kohaseid kohustusi tagab või toetab muul viisil konsolideerimisgrupi ettevõtja;

ii) konsolideerimisgrupi ettevõtja ning mis hõlmab vastastikuse kohustuste täitmata jätmise sätet;

b) saada enda omandisse, kontrollida või tagatisena sisse nõuda asjaomase krediitiasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja või konsolideerimisgrupi ettevõtja vara, lepingu puhul, mis hõlmab vastastikuse kohustuste täitmata jätmise sätet;

c) mõjutada asjaomase krediitiasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja või konsolideerimisgrupi ettevõtja lepingulist õigust, lepingu puhul, mis hõlmab vastastikuse kohustuste täitmata jätmise sätet.

4. Käesolev artikkel ei mõjuta isikute õigust võtta lõikes 3 osutatud meetmeid, kui selline õigus tuleneb asjaoludest, mis ei ole seotud kriisiennetusmeetme, kriisiohjemeetme või niisuguse meetme rakendamisega vahetult seotud sündmusega.

5. Artikli 69, 70 või 71 kohane peatamine või piiramine ei tähenda käesoleva artikli lõigete 1 ja 2 kohaldamisel lepingulise kohustuse täitmata jätmist.

6. Käesoleva artikli sätteid käsitatakse üldist kehtivust omavate sätetena Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 593/2008⁽¹⁾ artikli 9 tähenduses.

Artikkel 69

Õigus peatada teatavaid kohustusi

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusametluses on õigus peatada makse- või ülekandekohustused, mis tulenevad lepingutest, mille osaline on kriisilahendusmenetluses olev krediitiasutus või investeerimisühing, alates peatamisteate avaldamisest artikli 83 lõike 4 kohaselt kuni avaldamisele järgneva tööpäeva keskööni kriisilahendusmenetluses oleva krediitiasutuse või investeerimisühingu kriisilahendusametluse liikmesriigis.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta määrus (EL) nr 593/2008 lepinguliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta („Rooma I”) (ELT L 177, 4.7.2008, lk 6).

2. Kui makse- või ülekandekohustus oleks tulnud täita peatamisajal, peab makse tegemine või ülekanne toimuma kohe pärast peatamisaja lõppu.
3. Kui kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu lepingust tulenevad makse- või ülekandekohustused peatatakse lõike 1 alusel, peatatakse kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu vastaspoolte kõnealusest lepingust tulenevad makse- või ülekandekohustused samaks ajavahemikuks.
4. Lõike 1 kohast peatamist ei kohaldata:
 - a) kõlblike hoiuste suhtes;
 - b) makse- ja ülekandekohustuste suhtes süsteemide või süsteemikorraldajate ees, kes on määratud direktiivi 98/26/EÜ kohaldamise eesmärgil, kesksete vastaspoolte ja keskpankade ees;
 - c) direktiivi 97/9/EÜ kohaldamisel aktsepteeritavate nõuete suhtes.
5. Käesoleva artikli kohase õiguse kasutamisel võtavad kriisilahendusasutused arvesse mõju, mida kõnealuse õiguse kasutamine võib avaldada finantsturgude nõuetekohasele toimimisele.

Artikkel 70

Õigus piirata tagatistest tulenevaid õigusi

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutustel on õigus piirata kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu tagatud võlakohustuste omanike tagatistest tulenevate õiguste maksmapanekut seoses kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu mis tahes varaga, alates piiramisteate avaldamisest artikli 83 lõike 4 kohaselt kuni avaldamisele järgneva tööpäeva keskööni kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu kriisilahendusasutuse liikmesriigis.
2. Kriisilahendusasutused ei kasuta lõikes 1 osutatud õigust seoses süsteemide või süsteemikorraldajate, kes on määratud direktiivi 98/26/EÜ kohaldamise eesmärgil, ega kesksete vastaspoolte ja keskpankade mis tahes tagatistest tulenevate õigustega vara suhtes, mille kriisilahendusmenetluses olev krediidasutus või investeerimisühing on pantinud või tagatiseks andnud.
3. Kui kohaldatakse artiklit 80, tagavad kriisilahendusasutused, et käesoleva artikli lõikes 1 osutatud õiguse alusel kehtestatud piirangud kehtivad ühtmoodi kõigi konsolideerimisgrupi ettevõtjate puhul, mille suhtes kriisilahenduse meetet rakendatakse.
4. Käesoleva artikli kohase õiguse kasutamisel võtavad kriisilahendusasutused arvesse mõju, mida kõnealuse õiguse kasutamine võib avaldada finantsturgude nõuetekohasele toimimisele.

Artikkel 71

Õigus ajutiselt peatada lepingu ülesütlemise õigus

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutustel on õigus peatada kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu mis tahes lepingupoolte õigus leping üles öelda alates teate avaldamisest artikli 83 lõike 4 kohaselt kuni avaldamisele järgneva tööpäeva keskööni kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu kriisilahendusasutuse liikmesriigis tingimusel, et täidetakse makse- ja üleandmise ning ülekandekohustusi ning tagatise andmise kohustust.
2. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutustel on õigus peatada kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu tütarettevõtja mis tahes lepingupoolte õigus leping üles öelda, kui:
 - a) kõnealusest lepingust tulenevaid kohustusi tagab või toetab muul viisil kriisilahendusmenetluses olev krediidasutus või investeerimisühing;

- b) kõnealusest lepingust tulenev ülesütlemise õigus põhineb üksnes kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu maksejõuetusel või finantsseisundil, ning
- c) juhul kui kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu puhul on kasutatud või võidakse kasutada üleandmise õigust, ning
 - i) kõnealuse lepinguga seotud tütaretevõtja vara ja kohustused on üle antud ja saaja poolt vastu võetud või võidakse üle anda ja saaja poolt vastu võtta, või
 - ii) kriisilahendusasutus pakub mis tahes muul viisil piisavat kaitset sellistele kohustustele.

Peatamine jõustub alates teate avaldamisest artikli 83 lõike 4 kohaselt kuni avaldamisele järgneva tööpäeva keskööni liikmesriigis, kus kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu tütaretevõtja on asutatud.

3. Lõike 1 või 2 alusel peatamist ei kohaldata süsteemide ja süsteemikorraldajate suhtes, kes on määratud direktiivi 98/26/EÜ kohaldamise eesmärgil või kesksete vastaspoolte ja keskpankade suhtes.

4. Isik võib kasutada lepingust tulenevat ülesütlemise õigust enne lõikes 1 või 2 osutatud ajavahemiku lõppu, kui ta saab kriisilahendusasutusest teate, et lepinguga hõlmatud õigusi ja kohustusi:

- a) ei anta üle teisele ettevõtjale või
- b) ei hinnata alla ega konverteerita kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendamisel vastavalt artikli 43 lõike 2 punktile a.

5. Kui kriisilahendusasutus kasutab käesoleva artikli lõikega 1 või 2 ette nähtud õigust peatada lepingu ülesütlemise õigus ning kui ei ole esitatud käesoleva artikli lõike 4 kohast teadet, võib peatatud õigust peatamisaja lõppedes kasutada vastavalt artiklile 68 järgmiselt:

- a) kui lepinguga hõlmatud õigused ja kohustused on üle antud muule ettevõtjale, võib vastaspool kasutada lepingu ülesütlemise õigust vastavalt asjaomase lepingu tingimustele üksnes saajast ettevõtja mis tahes jätkuva või järgneva täitmist tingiva juhtumi korral;
- b) kui lepinguga hõlmatud õigused ja kohustused jäävad kriisilahendusmenetluses olevale krediidasutusele või investeerimisühingule ning kriisilahendusasutus ei ole rakendanud kõnealuse lepingu suhtes artikli 43 lõike 2 punkti a kohaselt kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit, võib vastaspool kasutada lõikest 1 tuleneva peatamise lõppemisel lepingu ülesütlemise õigust vastavalt kõnealuse lepingu tingimustele.

6. Käesoleva artikli kohase õiguse kasutamisel võtavad kriisilahendusasutused arvesse mõju, mida kõnealuse õiguse kasutamine võib avaldada finantsturgude nõuetekohasele toimimisele.

7. Pädevad asutused või kriisilahendusasutused võivad nõuda, et krediidasutus või investeerimisühing või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja säilitaks finantslepingute üksikasjalikud andmed.

Pädeva asutuse või kriisilahendusasutuse taotlusel teeb kauplemisteabehoidla vajaliku teabe kättesaadavaks pädevatele asutustele või kriisilahendusasutustele, et võimaldada neil täita nende vastavaid kohustusi ja õigusi kooskõlas määruse (EL) nr 648/2012 artikliga 81.

8. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles täpsustatakse lõike 7 kohaldamiseks järgmised elemendid:

- a) finantslepinguid käsitlev minimaalne teave, mis peaks sisalduma üksikasjalikes andmetes, ning
- b) asjaolud, mille korral tuleks nõuet kohaldada.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuse regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 3. juuliks 2015.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 72

Kriisilahendusõiguste kasutamine

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahenduse meetme võtmiseks on kriisilahendusametustel võimalik teostada kontrolli kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu üle, eesmärgiga

- a) juhtida kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu tegevust ja teenuste osutamist, võttes üle kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu aktsionäride ja juhtorgani õigused, ning
- b) hallata ja võõrandada kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu vara.

Esimeses lõigus osutatud kontrolli võib kriisilahendusametust teostada vahetult ise või kaudselt kriisilahendusametuse nimetatud isiku või isikute kaudu. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu aktsiate või muude omandiõiguse instrumentidega kaasnevaid hääleõigusi ei saa kasutada kriisilahenduse ajal.

2. Kui artikli 85 lõikest 1 ei tulene teisiti, tagavad liikmesriigid, et kriisilahendusametused saavad rakendada kriisilahenduse meetmeid riigisisesele halduspädevusele ja -menetlustele vastava korralduse alusel, omamata kontrolli kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu üle.

3. Kriisilahendusametused otsustavad igal konkreetsel juhul, kas kriisilahenduse meetmeid on otstarbekas rakendada lõikes 1 või lõikes 2 sätestatud viisil, võttes arvesse kriisilahenduse eesmärgi ja üldpõhimõtteid, kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu olukorda ning vajadust hõlbustada piiriüleste konsolideerimisgruppide tulemuslikku kriisilahendust.

4. Kriisilahendusametust ei peeta siseriikliku õiguse kohaselt varijuhiks ega de facto juhiks.

VII PEATÜKK

Kaitsemeetmed

Artikkel 73

Aktsionäride ja võlausaldajate kohtlemine osalise üleandmise ning kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendamise korral

Liikmesriigid tagavad juhul, kui on rakendatud ühte või enamat kriisilahenduse vahendit, ja eelkõige artikli 75 kohaldamisel, et:

- a) välja arvatud punkti b kohaldamisel, kui kriisilahendusametused annavad üle ainult osa kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu õigustest, varast ja kohustustest, rahuldatakse nende aktsionäride ja võlausaldajate, kelle nõudeid ei ole üle antud, nõuded sellises osas, millises need oleks rahuldatud, kui kriisilahendusmenetluses olev krediidasutus või investeerimisühing oleks lõpetatud ja likvideeritud tavalises maksejõuetusmenetluses ajal, mil tehti artiklis 82 osutatud otsus;

- b) kui kriisilahendusamet rakendab kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit, ei kata need aktsionärid ja võlausaldajad, kelle nõuded on alla hinnatud või konverteeritud omakapitaliks, suuremat kahjumit kui see, mida nad oleksid katnud juhul, kui kriisilahendusmenetluses olev krediitdiasutus või investeerimisühing oleks lõpetatud ja likvideeritud tavalises maksejõuetusmenetluses ajal, mil tehti artiklis 82 osutatud otsus.

Artikkel 74

Kohtlemise erinevuse hindamine

1. Selleks et hinnata, kas aktsionäre ja võlausaldajaid oleks koheldud paremini, kui kriisilahendusmenetluses oleva krediitdiasutuse või investeerimisühingu suhtes oleks algatatud tavaline maksejõuetusmenetlus, sealhulgas, kuid mitte ainult, artikli 73 kohaldamise eesmärgil, tagavad liikmesriigid, et sõltumatu isik viib nii kiiresti kui võimalik pärast kriisilahenduse meetme või meetmete ellu viimist läbi hindamise. Kõnealust hindamist tuleb eristada artikli 36 kohasest väärtuse hindamisest.

2. Lõikes 1 sätestatud hindamisega tehakse kindlaks järgmine:

- a) see, kuidas aktsionäre ja võlausaldajaid, kaasa arvatud asjaomaseid hoiuste tagamise skeeme, oleks koheldud, kui kriisilahendusmenetluses oleva krediitdiasutuse või investeerimisühingu suhtes, mille suhtes on ellu viidud kriisilahenduse meede või meetmed, oleks algatatud tavaline maksejõuetusmenetlus ajal, mil tehti artiklis 82 osutatud otsus;
- b) see, kuidas kriisilahendusmenetluses oleva krediitdiasutuse või investeerimisühingu aktsionäre ja võlausaldajaid kriisilahenduse käigus tegelikult koheldi, ning
- c) kas punktis a osutatud kohtlemine erineb punktis b osutatud kohtlemisest.

3. Hindamisel

- a) eeldatakse, et kriisilahendusmenetluses oleva krediitdiasutuse või investeerimisühingu suhtes, mille suhtes võeti kriisilahenduse meede või meetmed, oleks algatatud tavaline maksejõuetusmenetlus ajal, mil tehti artiklis 82 osutatud otsus;
- b) eeldatakse, et kriisilahenduse meedet või meetmeid ei võetud;
- c) jäetakse arvesse võtmata mis tahes erakorralise avaliku sektori finantstoetuse andmine kriisilahendusmenetluses olevale krediitdiasutusele või investeerimisühingule.

4. Euroopa Pangandusjärelevalve võib töötada välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles täpsustatakse käesolevas artiklis sätestatud hindamise läbiviimise metoodika, eelkõige metoodika sellise kohtlemise hindamiseks, mille osaliseks aktsionärid ja võlausaldajad oleksid saanud juhul, kui oleks algatatud kriisilahendusmenetluses oleva krediitdiasutuse või investeerimisühingu maksejõuetusmenetlus ajal, mil tehti artiklis 82 osutatud otsus.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 75

Aktsionäride ja võlausaldajate kaitse

Liikmesriigid tagavad, et juhul kui artikli 74 kohaselt tehtud hindamise käigus tehakse kindlaks, et artiklis 73 osutatud mis tahes aktsionär või võlausaldaja või artikli 109 lõikes 1 osutatud hoiuste tagamise skeem on kandnud suuremat kahjumit, kui ta oleks kandnud lõpetamisel ja likvideerimisel tavalises maksejõuetusmenetluses, on tal õigus saada kriisilahendusrahastutelt vahe ulatuses hüvitist.

Artikkel 76

Vastaspoolse kaitse osalise üleandmise korral

1. Liikmesriigid tagavad, et lõikes 2 täpsustatud kaitsemeetmeid kohaldatakse järgmistel asjaoludel:
 - a) kriisilahendusasutus annab osa, kuid mitte kõik, kriisilahendusmenetluses oleva krediidiasutuse või investeerimisühingu varast, õigustest või kohustustest üle teisele ettevõtjale või, kriisilahenduse vahendi kasutamisel, sildasutusest või vara valitsemise ettevõtjast muule isikule;
 - b) kriisilahendusasutus kasutab artikli 64 lõike 1 punktis f täpsustatud õigusi.
 2. Liikmesriigid tagavad nõuetekohase kaitse järgmistele kokkulepetele ning järgmiste kokkulepete vastaspooltele:
 - a) tagatiskokkulepped, mille alusel isikul on tagatise kaudu tegelik või tingimuslik õigus üleantava vara või üleantavate õiguste suhtes, olenemata sellest, kas seda õigust tagatakse konkreetse vara või õigustega või muutuva väärtusega kommertsipandi või muu sarnase lepinguga;
 - b) omandiõiguse üleminekul põhinevad finantstagatiskokkulepped, mille alusel täpsustatud kohustuste täitmist tagava või hõlmava tagatisena antakse vara täielik omandiõigus üle tagatise andjalt tagatise saajale tingimusel, et tagatise saaja annab vara üle, kui need täpsustatud kohustused on täidetud;
 - c) tasaarvestuskokkulepped (*set-off*), mille puhul kaks või enam nõuet või kohustust kriisilahendusmenetluses oleva krediidiasutuse või investeerimisühingu ja vastaspoolse vahel võib teineteisega tasaarvestada;
 - d) tasaarvestuskokkulepped (*netting*);
 - e) pandikirjad;
 - f) struktureeritud finantskokkulepped, sealhulgas väärtipaberistamised ja riskide maandamise eesmärgil kasutatavad finantsinstrumendid, mis moodustavad lahutamatu osa tagatiste kogumist ning mis on siseriikliku õiguse kohaselt tagatud sarnaselt pandikirjadele, hõlmates kokkuleppe poole, usaldusisiku, agendi või esindaja poolt tagatise andmist ja hoidmist.
- Kaitsemeetmeid, mida on asjakohane kohaldada käesoleva lõike punktides a–f sätestatud kokkulepeliikide puhul, täpsustatakse artiklites 77–80 ning nende suhtes kohaldatakse artiklites 68–71 sätestatud piiranguid.
3. Lõike 2 kohase nõude kohaldamine ei sõltu kokkulepetes osalevate poolte arvust ja sellest, kas kokkulepped
 - a) põhinevad lepingul, usalduskokkuleppel või muul alusel või tulenevad automaatselt õigusnormidest;
 - b) tulenevad teise liikmesriigi õigusest või on osaliselt või täielikult reguleeritud kolmanda riigi õigusega.
 4. Komisjon võtab artikli 115 kohaselt vastu delegeeritud õigusakte käesoleva artikli lõike 2 punktide a– alla kuuluvate kokkulepeliikide täpsustamiseks.

Artikkel 77

Finantstagatis- ja tasaarvestuskokkulepete kaitse

1. Liikmesriigid tagavad kriisilahendusõigusega kaasnevate õiguste kasutamisega omandiõiguse üleminekul põhinevate finantstagatiskokkulepete ning tasaarvestuskokkulepete (nii *set-off* kui *netting*) asjakohase kaitse viisil, millega hoitakse ära mõne, kuid mitte kõigi selliste õiguste ja kohustuste üleandmine, mis on kaitstud kriisilahendusmenetluses oleva krediidiasutuse või investimisühingu ja kolmanda isiku vahelise omandiõiguse üleminekul põhineva finantstagatiskokkuleppe või tasaarvestuskokkuleppega, ning hoitakse ära selliste õiguste ja kohustuste muutmine või lõpetamine, mis on kaitstud sellise omandiõiguse üleminekul põhineva finantstagatiskokkuleppe või tasaarvestuskokkuleppega.

Esimese lõigu kohaldamisel loetakse kõnealuste kokkulepetega kaitstuks sellised õigused ja kohustused, mida kokkuleppe pooltel on õigus tasaarvestada või netonõudeks kokku liita.

2. Olenemata lõikest 1, võib kriisilahendusasutus, kui see on vajalik tagatud hoiuste kättesaadavuse tagamiseks:

- a) anda üle tagatud hoiused, mis moodustavad osa lõikes 1 nimetatud kokkulepetest, andmata üle muud vara, õigusi ja kohustusi, mis moodustavad osa samast kokkuleppest, ning
- b) seda vara ja neid õigusi või kohustusi üle anda, muuta või lõpetada, andmata üle tagatud hoiuseid.

Artikkel 78

Tagatiskokkulepete kaitse

1. Liikmesriigid tagavad, et tagatiskokkuleppe kohaselt tagatud kohustuste suhtes kohaldatakse piisavalt kaitsemeetmeid, et takistada ühte järgmistest:

- a) kohustuse tagatiseks oleva vara üleandmine, välja arvatud juhul, kui üle antakse ka asjaomane kohustus ja tagatisest saadav kasu;
- b) tagatud kohustuse üleandmine, välja arvatud juhul, kui üle antakse ka tagatisest saadav kasu;
- c) tagatisest saadava kasu üleandmine, välja arvatud juhul, kui antakse üle ka tagatud kohustus;
- d) tagatiskokkuleppe muutmine või lõpetamine kriisilahendusõigusega kaasnevate õiguste kasutamisega, kui sellise muutmise või lõpetamise tagajärjel ei ole kohustus enam tagatud.

2. Olenemata lõikest 1, võib kriisilahendusasutus, kui see on vajalik tagatud hoiuste kättesaadavuse tagamiseks:

- a) anda üle tagatud hoiused, mis moodustavad osa lõikes 1 nimetatud kokkulepetest, andmata üle muud vara, õigusi ja kohustusi, mis moodustavad osa samast kokkuleppest, ning
- b) seda vara ja neid õigusi või kohustusi üle anda, muuta või lõpetada, andmata üle tagatud hoiuseid.

Artikkel 79

Struktureeritud finantskokkulepete ja pandikirjade kaitse

1. Liikmesriigid tagavad, et struktureeritud finantskokkulepped, sealhulgas artikli 76 lõike 2 punktides e ja f osutatud kokkulepped on piisavalt kaitstud, et tõkestada järgmisi tegevusi:

- a) osa, kuid mitte kogu vara ning kõigi õiguste ja kohustuste üleandmine, kui nende suhtes on sõlmitud struktureeritud finantskokkuleppe, sealhulgas artikli 76 lõike 2 punktides e ja f osutatud finantskokkuleppe, mille pooleks on kriisilahendusmenetluses olev krediidiasutus või investimisühing;

- b) kasutades kriisilahendusõigusega kaasnevaid õiguseid, vara, õiguste ja kohustuste muutmine või lõpetamine, kui nende suhtes on sõlmitud struktureeritud finantskokkulepe, sealhulgas artikli 76 lõike 2 punktides e ja f osutatud finantskokkulepe, mille pooleks on kriisilahendusmenetluses olev krediidasutus või investeerimisühing.

2. Olenemata lõikest 1, võib kriisilahendusasutus, kui see on vajalik tagatud hoiuste kättesaadavuse tagamiseks:

- a) anda üle tagatud hoiused, mis moodustavad osa lõikes 1 nimetatud kokkulepetest, andmata üle muud vara, õigusi ja kohustusi, mis moodustavad osa samast kokkulepest, ning
- b) seda vara, õigusi või kohustusi üle anda, muuta või lõpetada, andmata üle tagatud hoiuseid.

Artikkel 80

Osaline üleandmine: kauplemis-, kliiring- ja arveldussüsteemide kaitse

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahenduse vahendi rakendamine ei mõjuta direktiiviga 98/26/EÜ hõlmatud süsteemide toimimist ja eeskirju, kui kriisilahendusasutus:

- a) annab osa, kuid mitte kogu kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu vara ning mitte kõik õigused või kohustused üle teisele ettevõtjale, või
- b) kasutab artikli 64 kohaseid õigusi, et üles öelda kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu sõlmitud leping või muuta selle tingimusi või asendada saaja lepingupoolena.

2. Elukõige ei tohi käesoleva artikli lõikes 1 osutatud üleandmine, üles ütlemine või muutmine tühistada maksejulist, millega rikutaks direktiivi 98/26/EÜ artiklit 5, ega muuta või eirata maksejuhiste ja tasaarvestuse täitmisele pööratavust, mis on ette nähtud kõnealuse direktiivi artiklitega 3 ja 5, selle artikliga 4 ette nähtud rahaliste vahendite, väärtpaberite või laenuvõimaluste kasutamist ega kõnealuse direktiivi artiklis 9 sätestatud tagatise kaitset.

VIII PEATÜKK

Menetluslikud kohustused

Artikkel 81

Teavitamismõõded

1. Liikmesriigid nõuavad, et krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja juhtorgan teavitaks pädevat asutust, kui ta leiab, et krediidasutus või investeerimisühing või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja on artikli 32 lõike 4 tähenduses maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv.

2. Pädevad asutused teavitavad asjaomaseid kriisilahendusasutusi käesoleva artikli lõike 1 alusel saadud mis tahes teatest ning mis tahes kriisiennetusmeetmest või direktiivi 2013/36/EL artiklis 104 osutatud meetmest, mille võtmist nad krediidasutuselt või investeerimisühingult või käesoleva direktiivi artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjalt nõuavad.

3. Kui pädev asutus või kriisilahendusasutus on teinud kindlaks, et artikli 32 lõike 1 punktides a ja b osutatud tingimused on krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja puhul täidetud, teatab ta selle asjaolu kindlakstegemisest viivitamata järgmistele asutustele, kui tegemist on eri asutustega:

- a) kõnealuse krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja kriisilahendusasutus;
- b) kõnealuse krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja pädev asutus;

- c) kõnealuse krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja filiaali pädev asutus;
- d) kõnealuse krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja filiaali kriisilahendusasutus;
- e) keskpank;
- f) hoiuste tagamise skeem, kuhu krediidasutus kuulub, kui see on vajalik hoiuste tagamise skeemi funktsioonide täitmiseks;
- g) kriisilahendusrahastute eest vastutav organ, kui see on vajalik kriisilahendusrahastu funktsioonide täitmiseks;
- h) vajaduse korral konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus;
- i) pädev ministeerium;
- j) konsolideeritud järelevalvet teostav asutus, kui krediidasutuse või investeerimisühingu või käesoleva direktiivi artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja suhtes kohaldatakse direktiivi 2013/36/EL VII jaotise 3. peatüki kohaselt konsolideeritud järelevalvet, ning
- k) Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu ja makrotasandi usaldatavusjärelevalve asutus.

4. Kui lõike 3 punktides f ja g osutatud teabe edastamine ei taga sobivat konfidentsiaalsuse taset, kehtestab pädev asutus või kriisilahendusasutus alternatiivse teabevahetuskorra, mis tagab samade eesmärkide saavutamise ning samal ajal sobiva konfidentsiaalsuse taseme.

Artikkel 82

Kriisilahendusasutuse otsus

1. Pädevalt asutuselt artikli 81 lõike 3 kohase teate saamisel või omal algatusel teeb kriisilahendusasutus artikli 32 lõike 1 ja artikli 33 kohaselt kindlaks, kas kõnealuses lõikes sätestatud tingimused on asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja puhul täidetud.
2. Otsus selle kohta, kas võtta kriisilahenduse meetmeid krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja suhtes, peab sisaldama järgmist teavet:
 - a) otsuse põhjendus, sealhulgas asjaolu kindlaks tegemine, kas krediidasutus või investeerimisühing vastab või ei vasta kriisilahenduse eeltingimustele;
 - b) meetmed, mis kriisilahendusasutus kavatseb võtta, sealhulgas vajaduse korral otsus teha lõpetamise ja likvideerimise taotlus või halduri nimetamise või mis tahes muu meetme võtmise taotlus tavalises maksejõuetusmenetluses, võttes arvesse artikli 37 lõike 9 ülevõtmist siseriiklikusse õigusesse.
3. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada järgmiste nõuetega seotud menetlused ja nende sisu:
 - a) artikli 81 lõigetes 1, 2 ja 3 osutatud teated;

b) artiklis 83 osutatud peatamisteade.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuse regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 3. juuliks 2015.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 83

Kriisilahendusasutuste menetluslikud kohustused

1. Liikmesriigid tagavad, et pärast kriisilahenduse meetme võtmist järgivad kriisilahendusasutused võimalikult kiiresti lõigetes 2, 3 ja 4 sätestatud nõudeid.

2. Kriisilahendusasutus teavitab kriisilahenduse meetmest kriisilahendusmenetluses olevat krediidasutust või investeerimisühingut ning järgmisi ametiasutusi, kui need on erinevad asutused:

- a) kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu pädev asutus;
- b) kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu kõigi filiaalide pädevad asutused;
- c) keskpank;
- d) hoiuste tagamise skeem, millesse kriisilahendusmenetluses olev krediidasutus kuulub;
- e) kriisilahendusrahastute eest vastutav asutus;
- f) vajaduse korral konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus;
- g) pädev ministeerium;
- h) konsolideeritud järelevalvet teostav asutus, kui kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu suhtes kohaldatakse direktiivi 2013/36/EL VII jaotise 3. peatüki kohaselt konsolideeritud järelevalvet;
- i) makrotasandi usaldatavusjärelevalvet teostav määratud riiklik asutus ning Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu;
- j) komisjon, Euroopa Keskpank, Euroopa Väärtpaberite Järelevalve, määrusega (EL) nr 1094/2010 asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) (edaspidi „Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve”) ja Euroopa Pangandusjärelevalve;
- k) kui kriisilahendusmenetluses olev krediidasutus või investeerimisühing on direktiivi 98/26/EÜ artikli 2 punktis b määratletud isik, siis nende süsteemide korraldajad, milles kriisilahendusmenetluses olev krediidasutus või investeerimisühing osaleb.

3. Lõikes 2 osutatud teade sisaldab koopiat mis tahes korraldusest või dokumendist, mille alusel asjaomaseid õigusi kasutatakse, ning selles näidatakse ära ka kriisilahenduse meetme või meetmete jõustumise kuupäev.

4. Kriisilahendusasutus avaldab kriisilahenduse meetme võtmise aluseks oleva korralduse või dokumendi koopia või kokkuvõtva teate kriisilahenduse meetme mõju kohta, eelkõige mõju kohta jaeklientidele, ning – kui see on kohaldatav – artiklites 69, 70 ja 71 osutatud peatamise või piiramise tingimused ja tähtaja, või tagab sellise koopia või teate avaldamise:

- a) oma ametlikul veebisaidil;

- b) pädeva asutuse (kui see ei ole kriisilahendusasutus) veebisaidil ja Euroopa Pangandusjärelevalve veebisaidil;
- c) kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu veebisaidil;
- d) kui kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu aktsiad või muud omandiõiguse või võla-instrumendid on lubatud reguleeritud turul kauplemisele, siis kriisilahendusmenetluses olevat krediidasutust või investeerimisühingut käsitleva korraldatud teabe avaldamiseks kasutatavas meediakanalis kooskõlas direktiivi 2004/109/EÜ artikli 21 lõikega 1 (¹).

5. Kui aktsiate või muude omandiõiguse või võlainstrumentidega ei ole lubatud reguleeritud turul kaubelda, tagab kriisilahendusasutus, et lõikes 4 osutatud instrumente tõendavad dokumendid saadetakse kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu teadaolevatele aktsionäridele ja võlausaldajatele, kes on teada kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu registre või andmebaaside kaudu, mis on kriisilahendusasutusele kättesaadavad.

Artikkel 84

Konfidentsiaalsus

1. Ametisaladuse hoidmise nõuet kohaldatakse järgmiste isikute suhtes:
 - a) kriisilahendusasutus;
 - b) pädev asutus ja Euroopa Pangandusjärelevalve;
 - c) pädev ministeerium;
 - d) käesoleva direktiivi kohaselt nimetatud erihaldur või ajutine haldur;
 - e) võimalikud omandajad, kellega pädev asutus või kriisilahendusasutus on ühendust võtnud, sõltumata sellest, kas ühendust võeti ettevõtte võõrandamise vahendi kasutamise ettevalmistamiseks ja kas ühenduse võtmine päädis omandamisega;
 - f) audiitorid, raamatupidajad, juristid ja konsultandid, hindajad ja muud eksperdid, kelle teenuseid kriisilahendusasutus, pädev asutus, pädev ministeerium või punktis e osutatud võimalikud omandajad otseselt või kaudselt kasutavad;
 - g) hoiuste tagamise skeeme haldav ametiasutus;
 - h) investeringute tagamise skeeme haldav asutus;
 - i) kriisilahendusrahastute eest vastutav asutus;
 - j) keskpangad ja muud ametiasutused, kes on kaasatud kriisilahenduse protsessi;
 - k) sildasutus või vara valitsemise ettevõtja;
 - l) mis tahes muu isik, kes osutab või on osutanud otseselt või kaudselt ning alaliselt või aeg-ajalt teenuseid punktides a kuni k osutatud isikutele;

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 2004. aasta direktiiv 2004/109/EÜ läbipaistvuse nõuete ühtlustamise kohta teabele, mis kuulub avaldamisele emitentide kohta, kelle väärtpaberid on lubatud reguleeritud turul kauplemisele, ning millega muudetakse direktiivi 2001/34/EÜ (ELT L 390, 31.12.2004, lk 38).

m) punktides a kuni k osutatud krediidasutuste ja investeerimisühingute või ettevõtjate kõrgem juhtkond, juhtorgani liikmed või töötajad, nende ametisoleku ajal ja pärast seda.

2. Selleks, et tagada lõigetes 1 ja 3 sätestatud ametisaladuse hoidmise nõuete järgimine, tagavad lõike 1 punktides a, b, c, g, h, j ja k osutatud isikud, et on kehtestatud konfidentsiaalsust käsitlevad sise-eeskirjad, sealhulgas eeskirjad, mis tagavad, et teave on kättesaadav ainult kriisilahendusega otseselt seotud isikutele.

3. Ilma et see piiraks lõikes 1 sätestatud nõuete üldist iseloomu, keelatakse kõnealuses lõikes osutatud isikutel avalikustada oma töö käigus omandatud või seoses käesolevale direktiivile vastavate ülesannete täitmisega pädevalt asutuselt või kriisilahendusasutuselt saadud konfidentsiaalset teavet ühelegi isikule või ametiasutusele, välja arvatud juhul, kui see toimub nende käesolevale direktiivile vastavate ülesannete täitmise käigus ja kõnealune teave esitatakse kokkuvõtlikult või on selliselt koostatud, et konkreetseid krediidasutusi või investeerimisühinguid ega artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjaid ei ole võimalik kindlaks teha, või ametiasutuselt või krediidasutuselt või investeerimisühingult või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjalt, kes selle teabe andis, on saadud eelnev selgesõnaline nõusolek.

Liikmesriigid tagavad, et lõikes 1 osutatud isikud ei avalda konfidentsiaalset teavet ning et hinnatakse avaldamise võimalikku mõju finants-, rahandus- ja majanduspoliitikaga seonduvatele avalikele huvidele, füüsiliste ja juriidiliste isikute kaubanduslikele huvidele ning kontrollidele, uurimisele või audiitorkontrollile.

Teabe avaldamise mõju kontrollimise menetlus hõlmab artiklites 5, 7, 10, 11 ja 12 osutatud finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavade ning artiklite 6, 8 ja 15 kohaste hindamiste tulemuste avaldamise mõju eraldi hindamist.

Lõikes 1 osutatud mis tahes isik või üksus kannab käesoleva artikli nõuete rikkumise korral tsiviilvastutust kooskõlas siseriikliku õigusega.

4. Käesoleva artikli sätted ei takista:

a) lõike 1 punktides a–j osutatud asutuste või ettevõtjate töötajaid või eksperte jagamast teavet omavahel või asutuses või ettevõtja siseselt, või

b) kriisilahendusasutusi ja pädevaid asutusi, sealhulgas nende töötajaid ja eksperte jagamast kriisilahenduse meetme kavandamise või rakendamise eesmärgil teavet omavahel ning teiste liidu kriisilahendusasutuste, teiste liidu pädevate krediidasutuste ja investeerimisühingute, pädevate ministeeriumide, keskpankade, hoiuste tagamise skeemide, investeringute tagamise skeemide, tavalise maksejõuetusmenetluse eest vastutavate ametiasutuste, liikmesriigi finantssüsteemi stabiilsuse säilitamise eest makromajanduslike usaldatavusnõuete rakendamisega vastutavate asutuste, raamatupidamissaruannete kohustusliku auditi eest vastutavate isikute, Euroopa Pangandusjärelevalve või artikli 98 kohaselt kolmandate riikide asutustega, kes täidavad kriisilahendusasutustega sarnaseid ülesandeid, või tingimusel, et järgitakse rangeid ametisaladuse hoidmise nõudeid, võimaliku omandajaga või mis tahes muu isikuga, kui see on vajalik.

5. Olenemata käesoleva artikli sätetest, võib liikmesriik anda loa teabevahetuseks järgmiste isikutega:

a) järgides rangeid konfidentsiaalsuse nõudeid, igasuguse kolmanda isikuga, kui see on vajalik kriisilahenduse meetme kavandamiseks või läbiviimiseks;

b) oma liikmesriigi parlamendi uurimiskomisjoniga, oma liikmesriigi riigikontrolliga või muude liikmesriigis uurimisega tegelevate organitega selleks sobilikel tingimustel, ning

c) liikmesriigi ametiasutustega, mille ülesandeks on teostada järelevalvet maksesüsteemide üle; ametiasutused, mille vastutusalas on tavaline maksejõuetusmenetlus; ametiasutused, mis avalikes huvides teostavad järelevalvet muude finantssektori ettevõtjate üle; ametiasutused, mille vastutusalas on finantsturgude ja kindlustusandjate järelevalve ning nende nimel tegutsevad inspektorid; liikmesriigi ametiasutused, mille vastutusalas on liikmesriigis makrotasandi usaldatavusnõuete rakendamise kaudu finantssüsteemi stabiilsuse säilitamine; ametiasutused, mille vastutusalas on kaitsta finantssüsteemi stabiilsust, ning isikud, kelle ülesanne on teha kohustuslikke auditeid.

6. Käesolev artikkel ei piira teabe avaldamist käsitleva siseriikliku õiguse kohaldamist kriminaal- või tsiviilasjade kohtumenetlustes.

7. Euroopa Pangandusjärelevalve annab hiljemalt 3. juuliks 2015 kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised, et täpsustada, kuidas tuleks lõike 3 kohaldamisel esitada teavet kokkuvõtlikult.

IX PEATÜKK

Kaebuse esitamise õigus ja muude meetmete välistamine

Artikkel 85

Eelnev kohtu luba ja õigus otsuseid vaidlustada

1. Liikmesriigid võivad nõuda, et kriisiennetusmeetme või kriisiohjemeetme võtmise otsuseks on vajalik kohtu eelnev luba, tingimusel, et kriisiohjemeetme võtmise otsuse jaoks loa taotlemise ja kohtuliku arutamise menetlus toimub vastavalt siseriiklikule õigusele kiirendatud korras.

2. Liikmesriigid sätestavad oma siseriiklikus õiguses kaebeõiguse käesoleva direktiivi alusel kriisiennetusmeetme võtmise otsuse või sellise otsuse peale, millega otsustatakse kasutada mis tahes muid õigusi, välja arvatud kriisiohjemeetme võtmine.

3. Liikmesriigid tagavad, et kõigil isikutel, keda mõjutab otsus rakendada kriisiohjemeeedet, on õigus esitada selle otsuse peale kaebus. Liikmesriigid tagavad, et asja läbivaatamine on kiire ning et liikmesriigi kohtud tuginevad oma hinnangus faktide kompleksse majandusliku sisu hindamisele, mille kriisilahendusasutus on läbi viinud.

4. Lõikega 3 osutatud kaebeõiguse suhtes kohaldatakse järgmisi sätteid:

a) kaebuse esitamine ei peata automaatselt vaidlustatud otsuse täitmist;

b) kriisilahendusasutuse otsus on viivitamata täitmisele pööratav ja sellega kaasneb ümberlükatav eeldus, et selle täitmise peatamine on vastuolus avaliku huviga.

Kriisilahendusasutuse otsuse tühistamine ei mõjuta asjaomase kriisilahendusasutuse mis tahes hilisemaid haldustoiminguid ega tehinguid, mis põhinesid tühistatud otsusel, kui seda on vaja selliste kolmandate isikute huvide kaitseks, kes tegutsesid heas usus, olles kriisilahendusasutuste poolse kriisilahenduse vahendite või kriisilahendusõiguste kasutamise tulemusena otnud kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu aktsiaid või muid omandiõiguse instrumente, vara, õigusi või kohustusi. Kriisilahendusasutuste õigusvastase otsuse või meetme puhul kohaldatavad õiguskaitsemeetmed piirduvad sellise kahju hüvitamisega, mis taotleja selle otsuse või toiminguga tagajärjel kandis.

Artikkel 86

Piirangud muude kohtumenetluste puhul

1. Ilma et see piiraks artikli 82 lõike 2 punkti b kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu või krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja suhtes, mille puhul on kindlaks tehtud kriisilahenduse eeltingimuste esinemine, ei algatata tavalist maksejõuetusmenetlust, välja arvatud kriisilahendusasutuse algatusel, ning et otsuse algatada krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja tavaline maksejõuetusmenetlus võib teha ainult kriisilahendusasutuse nõusolekul.

2. Lõike 1 kohaldamisel tagavad liikmesriigid, et:

- a) pädevaid asutusi ja kriisilahendusasutusi teavitatakse viivitamata mis tahes avaldusest algselt krediidiasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja suhtes tavaline maksejõuetusmenetlus, olenemata sellest, kas selle krediidiasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja suhtes viiakse läbi kriisilahendusmenetlust või kas on avalikustatud artikli 83 lõigete 4 ja 5 kohane otsus;
- b) avalduse üle ei otsustata enne, kui on toimunud punktis a osutatud teavitamine ning täitub üks järgmistest tingimustest:
 - i) kriisilahendusasutus on tavaliste maksejõuetusmenetluse läbiviimise eest vastutavale asutusele teatanud, et ta ei kavatse krediidiasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja suhtes võtta kriisilahenduse meetmeid;
 - ii) möödunud on rohkem kui seitse päeva alates punktis a osutatud teadete esitamisest.

3. Ilma et see mõjutaks artikli 70 kohaselt tagatistest tulenevatele õigustele seatud piiranguid, tagavad liikmesriigid, et kriisilahendusasutused võivad paluda kohtul vastavast eesmärgist lähtuvalt ajaks peatada mis tahes kohtumenetluse, milles osaleb või hakkab osalema kriisilahendusmenetluses olev krediidiasutus või investeerimisühing, kui see on vajalik kriisilahenduse vahendite ja õiguste tõhusaks kasutamiseks.

V JAOTIS

PIIRIÜLESE KONSOLIDEERIMISGRUPI KRIISILAHENDUS

Artikkel 87

Mitme liikmesriiki hõlmavate otsuste tegemise üldpõhimõtted

Liikmesriigid tagavad, et tehakse käesoleva direktiivi alusel otsuseid või võttes meetmeid, mis võivad avaldada mõju ühele või mitmele muule liikmesriigile, võtavad nende ametiasutused arvesse järgmisi üldpõhimõtteid:

- a) kriisilahenduse meetme võtmisel on otsuste tegemine tõhus ning kriisilahenduskulud hoitakse võimalikult väikesed;
- b) otsuseid tehakse ja meetmeid võetakse õigeaegselt ja vajaliku kiirusega;
- c) kriisilahendusasutused, pädevad asutused ja muud ametiasutused teevad üksteisega koostööd, et tagada koordineeritud ja tõhus otsuste tegemine ja meetmete võtmine;
- d) iga liikmesriigi asjaomaste ametiasutuste ülesanded ja kohustused on selgelt kindlaks määratud;
- e) nõuetekohaselt võetakse arvesse nende liikmesriikide huve, kus on asutatud liidus tegutsevad emaettevõtjad, ning eelkõige mis tahes otsuse tegemise või meetme võtmise või meetme võtmata jätmise konkreetset mõju kõnealuste liikmesriikide finantsstabiilsusele, fiskaalvahenditele, kriisilahendusfondile, hoiuste tagamise skeemile või investeringute tagamise skeemile;
- f) nõuetekohaselt võetakse arvesse nende liikmesriikide individuaalseid huve, kus on asutatud liidus tegutsevad emaettevõtjad, ning eelkõige mis tahes otsuse tegemise või meetme võtmise või meetme võtmata jätmise konkreetset mõju kõnealuste liikmesriikide finantsstabiilsusele, fiskaalvahenditele, kriisilahendusfondile, hoiuste tagamise skeemile või investeringute tagamise skeemile;
- g) nõuetekohaselt võetakse arvesse iga liikmesriigi huve, kus asuvad olulised filiaalid, ning eelkõige mis tahes otsuse tegemise või meetme võtmise või meetme võtmata jätmise konkreetset mõju kõnealuste liikmesriikide finantsstabiilsusele;

- h) nõuetekohaselt võetakse arvesse eesmärki tasakaalustada erinevate asjaomaste liikmesriikide huve ning hoida ära konkreetsete liikmesriikide huvide ebaõiglast kahjustamist või ebaõiglast kaitsmist, sealhulgas liikmesriikidele ebaõiglase koormuse põhjustamist;
- i) käesolevast direktiivist tulenev kohustus konsulteerida ametiasutusega enne mis tahes otsuse tegemist või meetme võtmist tähendab vähemalt kohustust konsulteerida kõnealuse ametiasutusega kavandatava otsuse või meetme nende elementide osas, millel on või tõenäoliselt on:
 - i) mõju liidus tegutsevale emaettevõtjale, tütarettevõtjale või filiaalile;
 - ii) mõju selle liikmesriigi stabiilsusele, kus liidus tegutsev emaettevõtja, tütarettevõtja või filiaal on asutatud või asub;
- j) kriisilahenduse meetmete võtmisel võtavad kriisilahendusasutused arvesse ja järgivad artiklis 13 osutatud kriisilahenduse kavasisid, välja arvatud juhul, kui kriisilahendusasutused leiavad juhtumi asjaolusid arvestades, et kriisilahenduse eesmärgid on võimalik saavutada tulemuslikumalt meetmetega, mida kriisilahenduse kavades ei ole ette nähtud;
- k) läbipaistvuse nõue iga kord, kui kavandataval otsusel või meetmel võib tõenäoliselt olla mõju mis tahes asjaomase liikmesriigi finantsstabiilsusele, fiskaalvahenditele, kriisilahendusfondile, hoiuste tagamise skeemile või investeringute tagamise skeemile, ning
- l) tunnistatakse, et kõige suurema tõenäosusega on kriisilahenduse üldkulused vähendavat tulemust võimalik saavutada koordineerimise ja koostöö abil.

Artikkel 88

Kriisilahenduse kolleegiumid

1. Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutused moodustavad artiklites 12, 13, 16, 18, 45, 91 ja 92 osutatud ülesannete täitmiseks ning vajaduse korral kolmandate riikide kriisilahendusasutustega koostöö ja koordineerimise tagamiseks kriisilahenduse kolleegiumid.

Eelkõige kehtestavad kriisilahenduse kolleegiumid konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutuse, teiste kriisilahendusasutuste ning vajaduse korral pädevate asutuste ja konsolideeritud järelevalvet teostavate asutuste jaoks õigusraamistiku järgimise ülesannete täitmiseks:

- a) olulise teabe vahetamine konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavade välja töötamiseks, ettevalmistavate ja ennetavate õiguste kohaldamiseks konsolideerimisgruppide suhtes ja konsolideerimisgrupi kriisilahenduseks;
- b) konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavade väljatöötamine kooskõlas artikliga 12 ja 13;
- c) konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkuse hindamine kooskõlas artikliga 16;
- d) õiguste kasutamine konsolideerimisgruppide kriisilahenduskõlblikkust takistavatele probleemidele lahenduse otsimiseks või nende lahendamiseks kooskõlas artikliga 18;
- e) otsustamine artiklis 91 või 92 osutatud konsolideerimisgrupi kriisilahenduse skeemi loomise vajaduse üle;
- f) kokkuleppele jõudmine artikli 91 või 92 kohaselt esitatud konsolideerimisgrupi kriisilahenduse skeemi osas;
- g) konsolideerimisgrupi kriisilahenduse strateegiatest ja skeemidest avalikkuse teavitamise koordineerimine;
- h) VII jaotise kohaselt loodud rahastute kasutamise koordineerimine;

- i) konsolideerimisgruppide jaoks miinimumnõuete kehtestamine konsolideeritud ja tütarettevõtja tasandil artikli 45 kohaselt.

Peale selle võib kriisilahenduse kolleegiume kasutada foorumina, kus arutada mis tahes piiriülese konsolideerimisgrupi kriisilahendusmenetlusega seotud küsimusi.

2. Kriisilahenduse kolleegiumi liikmed on järgmised asutused:

- a) konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus;
- b) kõigi nende liikmesriikide kriisilahendusasutused, kus on asutatud konsolideeritud järelevalve alla kuuluv tütarettevõtja;
- c) nende liikmesriikide kriisilahendusasutused, kus on asutatud konsolideerimisgrupi ühe või enama krediidasutuse või investeerimisühingu emaettevõtja, kelleks on artikli 1 lõike 1 punktis d osutatud ettevõtja;
- d) nende liikmesriikide kriisilahendusasutused, kus asuvad olulised filiaalid;
- e) konsolideeritud järelevalvet teostav asutus ja liikmesriikide pädevad asutused, kui kriisilahendusasutus on kriisilahenduse kolleegiumi liige. Kui liikmesriigi pädev asutus ei ole liikmesriigi keskpang, võib pädev asutus otsustada võtta kohtumisele kaasa liikmesriigi keskpanga esindaja;
- f) pädevad ministeeriumid, kui kriisilahenduse kolleegiumi liikmeks olevad kriisilahendusasutused ei ole pädevad ministeeriumid;
- g) ametiasutus, kes vastutab liikmesriigi hoiuste tagamise skeemide eest, kui kõnealuse liikmesriigi kriisilahendusasutus on kriisilahenduse kolleegiumi liige;
- h) Euroopa Pangandusjärelevalve, kui lõikes 4 ei ole sätestatud teisiti.

3. Nende kolmandate riikide kriisilahendusasutusi, kus asub liidus asutatud emaettevõtja või krediidasutuse või investeerimisühingu tütarettevõtja või filiaal, mida peetaks oluliseks, kui see asuks liidus, võib nende taotlusel kutsuda kriisilahenduse kolleegiumis vaatlejana osalema, tingimusel et nende suhtes kohaldatakse konfidentsiaalsusnõudeid, mis on konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutuse hinnangul samaväärsed artiklis 98 sätestatud nõuetega.

4. Euroopa Pangandusjärelevalve edendab ja jälgib kriisilahenduse kolleegiumide tõhusat, tulemuslikku ja järjepidevat toimimist rahvusvahelisi standardeid arvesse võttes. Sellel eesmärgil kutsutakse Euroopa Pangandusjärelevalve osalema kriisilahenduse kolleegiumi koosolekutele. Kriisilahenduse kolleegiumide raames toimuvate hääletuste puhul Euroopa Pangandusjärelevalvel hääleõigust ei ole.

5. Kriisilahenduse kolleegiumi juhatajaks on konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus. Juhatajana täidab ta järgmisi ülesandeid:

- a) koostab pärast teiste kriisilahenduse kolleegiumi liikmetega konsulteerimist kriisilahenduse kolleegiumi toimimiseks kirjaliku korra ja kirjalikud menetlused;
- b) koordineerib kriisilahenduse kolleegiumi kogu tegevust;
- c) kutsub kokku ja juhatab kõiki kriisilahenduse kolleegiumi koosolekuid ning teavitab eelnevalt kõiki selle liikmeid kõnealuste koosolekute korraldamisest, peamistest arutatavatest küsimustest ja päevakorrapunktidest;
- d) teavitab kriisilahenduse kolleegiumi liikmeid kõigist kavandatavatest koosolekutest, et nad saaksid esitada osalemis- taotluse;

- e) otsustab vastavalt konkreetsele vajadusele, millised liikmed ja vaatlejad kutsutakse kriisilahenduse kolleegiumi koosolekul osalema, võttes arvesse arutatava küsimuse asjakohasust asjaomaste liikmete ja vaatlejate jaoks, eelkõige selle võimalikku mõju asjaomaste liikmesriikide finantsstabiilsusele;
- f) teavitab kõiki kriisilahenduse kolleegiumi liikmeid piisavalt kiiresti kõnealuste koosolekute otsustest ja tulemustest.

Kriisilahenduse kolleegiumi liikmed teevad tihedat koostööd.

Hoolimata punktist e on kriisilahendusametustel õigus osaleda kriisilahenduse kolleegiumi kõigil sellistel koosolekudel, mille päevakorras on küsimused, mis nõuavad ühise otsuse tegemist või on seotud nende liikmesriigis asuva konsolideerimisgrupi ettevõttega.

6. Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusametused ei ole kohustatud moodustama kriisilahenduse kolleegiumi juhul, kui muud töörühmad või kolleegiumid täidavad samu funktsioone ja samu ülesandeid, mis on sätestatud käesolevas artiklis, ning järgivad kõiki käesolevas artiklis ja artiklis 90 sätestatud tingimusi ja menetlusi, sealhulgas liikmesust ja kriisilahenduse kolleegiumides osalemist puudutavaid tingimusi ja menetlusi. Sel juhul tuleb kõiki käesoleva direktiivi viiteid kriisilahenduse kolleegiumidele mõista ka viidetena kõnealustele muudele töörühmadele või kolleegiumidele.

7. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab rahvusvahelisi standardeid arvesse võttes välja regulatiivsete standardite eelnõu, et täpsustada kriisilahenduse kolleegiumide tegevus lõikes 1 osutatud ülesannete täitmisel.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuse regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 3. juuliks 2015.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 89

Euroopa kriisilahenduskolleegiumid

1. Kui kolmanda riigi krediitiasutusel või investeerimisühingul või kolmanda riigi ematettevõtjal on kahes või enamas liikmesriigis asutatud liidu tütarettevõtja või kaks või enam kahe või enama liikmesriigi poolt oluliseks peetavat liidu filiaali, moodustavad nende liikmesriikide kriisilahendusametused, kus liidu tütarettevõtjad on asutatud või kus oluliseks peetavad liidu filiaalid asuvad, Euroopa kriisilahenduskolleegiumi.

2. Euroopa kriisilahenduskolleegium täidab tütarettevõtjate ja niivõrd, kuivõrd see puudutab ka filiaale, ka filiaalidega seoses artikliga 88 ette nähtud ülesandeid.

3. Kui liidu tütarettevõtjad on direktiivi 2013/36/EL artikli 127 lõike 3 kolmanda lõigu kohaselt liidus asutatud finantsvaldusettevõtja valduses või kui olulised filiaalid on selle finantsvaldusettevõtja filiaalid, juhatab Euroopa kriisilahenduskolleegiumi selle liikmesriigi kriisilahendusametust, kus asub kõnealuse direktiivi kohast konsolideeritud järelevalvet teostav asutus.

Kui esimest lõiku ei kohaldata, nimetavad Euroopa kriisilahenduskolleegiumi liikmed juhataja kokkuleppe alusel.

4. Liikmesriigid võivad kõigi asjaomaste isikute vastastikusel kokkuleppel loobuda Euroopa kriisilahenduskolleegiumi moodustamise nõude täitmisest, kui muud töörühmad või kolleegiumid, sealhulgas artikli 88 alusel moodustatud kriisilahendus kolleegium, täidavad samu funktsioone ja samu ülesandeid, nagu on sätestatud käesolevas artiklis, ning järgivad kõiki käesolevas artiklis ja artiklis 90 sätestatud tingimusi ja menetlusi, sealhulgas liikmesust ja Euroopa kriisilahendus-kolleegiumides osalemist puudutavaid tingimusi ja menetlusi. Sel juhul tuleb kõiki käesoleva direktiivi viiteid Euroopa kriisilahenduskolleegiumidele mõista ka viidetena kõnealustele teistele töörühmadele või kolleegiumidele.

5. Kui käesoleva artikli lõikes 3 ega 4 ei ole sätestatud teisiti, tegutseb Euroopa kriisilahenduskolleegium kooskõlas artikliga 88.

Artikkel 90

Teavevahetus

1. Kui artiklis 84 ei ole sätestatud teisiti, esitavad kriisilahendusasutused ja pädevad asutused üksteisele taotluse korral kogu teabe, mis on vajalik teiste ametiasutuste käesolevast direktiivist tulenevate ülesannete täitmiseks.

2. Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus kooskõlastab kogu vajaliku teabe liikumise kriisilahendusasutuste vahel. Eelkõige esitab konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus teiste liikmesriikide kriisilahendusasutustele õigeaegselt kogu vajaliku teabe, mis lihtsustab artikli 88 lõike 1 teise lõigu punktides b - i osutatud ülesannete täitmist.

3. Kolmanda riigi kriisilahendusasutuste esitatud teabenõude korral palub kriisilahendusasutus kolmanda riigi kriisilahendusasutuselt nõusolekut selle teabe edasisaatmiseks, välja arvatud juhul kui kolmanda riigi kriisilahendusasutus on selle teabe edasisaatmisega juba nõustunud.

Kriisilahendusasutused ei ole kohustatud edastama taotluse korral kolmanda riigi kriisilahendusasutuselt saadud teavet, kui kolmanda riigi kriisilahendusasutus ei ole teabe edasisaatmiseks luba andnud.

4. Kriisilahendusasutused jagavad teavet pädeva ministeeriumiga, kui see on seotud otsuse või küsimusega, mis nõuab pädeva ministeeriumi teavitamist, sellega konsulteerimist või sellelt nõusoleku saamist või mis võib mõjutada avaliku sektori vahendeid.

Artikkel 91

Konsolideerimisgrupi kriisilahendus, mis hõlmab konsolideerimisgrupi tütarettevõtjat

1. Kui kriisilahendusasutus otsustab, et krediidasutus või investeerimisühing või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja, mis on konsolideerimisgruppi kuuluv tütarettevõtja, täidab artiklis 32 või 33 osutatud tingimusi, teavitab kõnealune kriisilahendusasutus viivitamata konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutust, või kui see ei ole sama asutus, konsolideeritud järelevalvet teostavat asutust ning asjaomase konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kolleegiumi liikmeid:

a) otsusest selle kohta, et kõnealune krediidasutus või investeerimisühing või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja vastab artiklis 32 või 33 osutatud tingimustele;

b) kriisilahenduse meetmetest või maksejõuetusmenetluse meetmetest, mida kriisilahendusasutus peab asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja puhul otstarbekaks.

2. Lõike 1 kohase teate saamisel hindab konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus pärast asjaomase kriisilahenduskolleegiumi teiste liikmetega konsulteerimist lõike 1 punkti b kohaselt teatatud kriisilahenduse meetmete või muude meetmete tõenäolist mõju konsolideerimisgrupile ja teistes liikmesriikides asuvatele konsolideerimisgrupi ettevõtjatele ning eelkõige seda, kas kriisilahenduse meetmed või muud meetmed suurendaksid tõenäosust, et kriisilahenduse eeltingimused seoses konsolideerimisgrupi teises liikmesriigis asuva ettevõtjaga täidetakse.

3. Kui konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus leiab pärast kriisilahenduskolleegiumi teiste liikmetega konsulteerimist, et lõike 1 punkti b kohaselt teatatud kriisilahenduse meetmed ega muud meetmed ei suurenda tõenäosust, et artiklis 32 või 33 sätestatud tingimused seoses konsolideerimisgrupi teises liikmesriigis asuva ettevõtjaga on täidetud, võib kõnealune krediidasutus või investeerimisühing või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja eest vastutav kriisilahendusasutus võtta kriisilahenduse meetmeid või muid meetmeid, millest ta on käesoleva artikli lõike 1 punkti b kohaselt teatanud.

4. Kui konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus leiab pärast kriisilahenduse kolleegiumi teiste liikmetega konsulteerimist, et käesoleva artikli lõike 1 punkti b kohaselt teatatud kriisilahenduse meetmed või muud meetmed suurendavad tõenäosust, et artiklis 32 või 33 sätestatud tingimused seoses konsolideerimisgrupi teises liikmesriigis asuva ettevõtjaga täidetakse, teeb konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus hiljemalt 24 tundi pärast lõike 1 kohase teate saamist ettepaneku konsolideerimisgrupi kriisilahenduse skeemi kohta ning esitab selle kriisilahenduse kolleegiumile. Kõnealust 24-tunnist tähtaega võib pikendada selle kriisilahendusasutuse nõusolekul, kes käesoleva artikli lõike 1 kohase teate esitas.

5. Kui konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus ei ole pärast lõike 1 kohase teate kättesaamist 24 tunni või kokku lepitud pikema tähtaja jooksul hinnangut esitanud, võib lõikes 1 osutatud teate esitanud kriisilahendusasutus võtta kriisilahenduse meetmeid või muid meetmeid, millest ta on nimetatud lõike punkti b kohaselt teatanud.

6. Lõike 4 kohases konsolideerimisgrupi kriisilahenduse skeemis:

- a) võetakse arvesse ja järgitakse artiklis 13 osutatud kriisilahenduse kavasid, välja arvatud juhul, kui kriisilahendusasutused jõuavad asjaomaseid asjaolusid arvesse võttes seisukohale, et kriisilahenduse eesmärgi on võimalik tõhusamalt saavutada meetmete abil, mida ei ole kriisilahenduse kavades ette nähtud;
- b) kirjeldatakse kriisilahenduse meetmeid, mida asjaomased kriisilahendusasutused peaksid võtma seoses liidus tegutseva emaettevõtja või konkreetsete konsolideerimisgrupi ettevõtjatega, et täita artiklites 31 ja 34 osutatud kriisilahenduse eesmärgi ja põhimõtteid;
- c) täpsustatakse, kuidas kõnealused kriisilahenduse meetmed tuleks kooskõlastada;
- d) kehtestatakse rahastamiskava, millega võetakse arvesse konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kava, artikli 12 lõike 3 punkti f kohaselt kehtestatud põhimõtteid vastutuse jagamiseks ja artiklis 107 osutatud vastastikuse toetamise üldpõhimõtteid.

7. Kui lõikes 8 ei ole sätestatud teisiti, vormistatakse konsolideerimisgrupi kriisilahenduse skeem konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutuse ja konsolideerimisgrupi kriisilahenduse skeemiga hõlmatud tüarettevõtjate eest vastutavate kriisilahendusasutuste ühise otsusena.

Euroopa Pangandusjärelevalve võib kriisilahendusasutuse taotlusel kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 31 punktiga c kriisilahendusasutusi ühisele otsusele jõudmisel abistada.

8. Kui mõni kriisilahendusasutus ei nõustu konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutuse esitatud konsolideerimisgrupi kriisilahenduse skeemiga või eirab seda või arvab, et finantsstabiilsuse tõttu on tal vaja võtta krediidiasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja suhtes iseseisvalt kriisilahenduse meetmeid või meetmeid, mis ei ole skeemis esitatud meetmed, esitab ta mittenõustumise või konsolideerimisgrupi kriisilahenduse skeemi eiramise kohta üksikasjalikud põhjendused, teatab neist konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutusele ja konsolideerimisgrupi kriisilahenduse skeemiga hõlmatud muudele kriisilahendusasutustele ning teavitab neid meetmetest, mida ta kavatseb võtta. Mittenõustumise põhjuste esitamisel kaalub kõnealune kriisilahendusasutus artiklis 13 osutatud kriisilahenduse kavasid, võimalikku mõju asjaomaste liikmesriikide finantsstabiilsusele ning asjaomaste meetmete võimalikku mõju konsolideerimisgrupi muudele osadele.

9. Need kriisilahendusasutused, kes ei väljenda oma mittenõustumist lõike 8 kohaselt, võivad võtta vastu ühise otsuse konsolideerimisgrupi kriisilahenduse skeemi osas, mis hõlmab konsolideerimisgrupi ettevõtjaid nende liikmesriigis.

10. Lõikes 7 või 9 osutatud ühisotsust ja lõikes 8 osutatud ühisotsuse puudumise korral kriisilahendusasutuste tehtud otsuseid käsitatakse lõplikuna ja kriisilahendusasutused kohaldavad neid asjaomastes liikmesriikides.

11. Ametiasutused võtavad kõik käesolevas artiklis ette nähtud meetmed viivitamata ja olukorra tõsidust arvesse võttes.

12. Juhul, kui konsolideerimisgrupi kriisilahenduse skeemi ei rakendata ja kriisilahendusamet võtavad konsolideerimisgrupi mis tahes ettevõtja suhtes kriisilahenduse meetmeid, teevad kriisilahendusamet tihedat koostööd kriisilahenduse kolleegiumis, et luua kõigi maksejõuetute või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävate konsolideerimisgrupi ettevõtjate jaoks koordineeritud kriisilahenduse strateegia.

13. Kriisilahendusamet, kes võtavad konsolideerimisgrupi mis tahes ettevõtja suhtes kriisilahenduse meetmeid, teavitavad kriisilahenduse kolleegiumi liikmeid korrapäraselt ja igakülselt võetud meetmetest ja nende rakendamise arengust.

Artikkel 92

Konsolideerimisgrupi kriisilahendus

1. Kui konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusamet otsustab, et tema vastutusalasse kuuluv liidus tegutsev emaettevõtja vastab artiklis 32 või 33 osutatud tingimustele, esitab ta artikli 91 lõike 1 punktides a ja b osutatud teabe viivitamata konsolideeritud järelevalvet teostavale ametile, kui see ei ole sama amet, ja asjaomase konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kolleegiumi teistele liikmetele.

Artikli 91 lõike 1 punkti b kohaldamisel võetavad kriisilahenduse meetmed või maksejõuetusmenetluse meetmed võivad hõlmata ka artikli 91 lõike 6 kohaselt välja töötatud konsolideerimisgrupi kriisilahenduse skeemi rakendamist, kui esineb mõni järgmistest asjaoludest:

- a) artikli 91 lõike 1 punkti b kohaselt teatatud kriisilahenduse meetmed või muud emaettevõtja tasandi meetmed suurendavad tõenäosust, et konsolideerimisgrupi teises liikmesriigis asuv ettevõtja vastab artiklis 32 või 33 sätestatud tingimustele;
- b) kriisilahenduse meetmed või muud emaettevõtja tasandi meetmed üksi ei ole olukorra stabiliseerimiseks piisavad või ei anna tõenäoliselt optimaalset tulemust;
- c) üks või mitu tütarettevõtjat vastab nende tütarettevõtjate eest vastutavate kriisilahendusametite hinnangul artiklis 32 või 33 sätestatud tingimustele, või
- d) kriisilahenduse meetmed või muud konsolideerimisgrupi tasandi meetmed on konsolideerimisgrupi tütarettevõtjatele kasulikud viisil, mis muudab konsolideerimisgrupi kriisilahenduse skeemi asjakohaseks.

2. Kui konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusameti poolt lõike 1 alusel välja pakutud meetmed ei hõlma konsolideerimisgrupi kriisilahenduse skeemi, teeb konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusamet otsuse pärast kriisilahenduse kolleegiumi liikmetega konsulteerimist.

Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusameti otsuse puhul võetakse arvesse

- a) ja järgitakse artiklis 13 osutatud kriisilahenduse kavasid, välja arvatud juhul, kui kriisilahendusamet jõuavad juhtumi asjaolusid arvesse võttes seisukohale, et kriisilahenduse eesmärgid on võimalik tulemuslikumalt saavutada meetmete abil, mida ei ole kriisilahenduse kavades ette nähtud;
- b) asjaomaste liikmesriikide finantsstabiilsust.

3. Kui konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusameti poolt lõike 1 alusel välja pakutud meetmed hõlmavad konsolideerimisgrupi kriisilahenduse skeemi, vormistatakse konsolideerimisgrupi kriisilahenduse skeem konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusameti ning konsolideerimisgrupi kriisilahenduse skeemiga hõlmatud tütarettevõtjate eest vastutavate kriisilahendusametite ühise otsusena.

Euroopa Pangandusjärelevalve võib kriisilahendusasutuse taotlusel kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 31 punktiga c kriisilahendusasutusi ühisele otsusele jõudmisel abistada.

4. Kui mõni kriisilahendusasutus ei nõustu konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutuse esitatud konsolideerimisgrupi kriisilahenduse skeemiga või eirab seda või leiab, et finantsstabiilsuse tõttu on tal vaja võtta krediidiasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja suhtes iseseisvalt kriisilahenduse meetmeid või meetmeid, mis ei ole skeemis esitatud meetmed, esitab ta mittenõustumise või konsolideerimisgrupi kriisilahenduse skeemi eiramise kohta üksikasjalikud põhjendused, teatab neist konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutusele ja konsolideerimisgrupi kriisilahenduse skeemiga hõlmatud muudele kriisilahendusasutustele ning teavitab neid meetmetest, mida ta kavatseb võtta. Mittenõustumise põhjuste esitamisel kaalub kõnealune kriisilahendusasutus artiklis 13 osutatud kriisilahenduse kavasad, võimalikku mõju asjaomaste liikmesriikide finantsstabiilsusele ning asjaomaste meetmete võimalikku mõju konsolideerimisgrupi muudele osadele.

5. Need kriisilahendusasutused, kes ei väljenda oma mittenõustumist lõike 4 kohaselt, võivad võtta vastu ühise otsuse konsolideerimisgrupi kriisilahenduse skeemi osas, mis hõlmab konsolideerimisgrupi ettevõtjaid nende liikmesriigis.

6. Lõikes 3 või 5 osutatud ühiseid otsuseid ja lõikes 4 osutatud ühise otsuse puudumise korral kriisilahendusasutuste tehtud otsuseid käsitatakse lõplikuna ja kriisilahendusasutused kohaldavad neid asjaomastes liikmesriikides.

7. Ametiasutused võtavad kõik käesolevas artiklis ette nähtud meetmed viivitamata ja olukorra tõsidust arvesse võttes.

Juhul, kui konsolideerimisgrupi kriisilahenduse skeemi ei rakendata ja kriisilahendusasutused võtavad konsolideerimisgrupi mis tahes ettevõtja suhtes kriisilahenduse meetmeid, teevad need kriisilahendusasutused tihedat koostööd kriisilahenduse kolleegiumis, et luua kõigi asjaomaste konsolideerimisgrupi ettevõtjate jaoks koordineeritud kriisilahenduse strateegia.

Kriisilahendusasutused, kes võtavad konsolideerimisgrupi mis tahes ettevõtja suhtes kriisilahenduse meetmeid, teavitavad kriisilahenduse kolleegiumi liikmeid regulaarselt ja igakülselt võetud meetmetest ja nende rakendamise arengust.

VI JAOTIS

SUHTED KOLMANDATE RIIKIDEGA

Artikkel 93

Lepingud kolmandate riikidega

1. Kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 218 võib komisjon esitada nõukogule ettepanekuid läbirääkimiste pidamiseks ühe või mitme kolmanda riigiga, et sõlmida lepingud, mis käsitlevad kriisilahendusasutuste ja asjaomase kolmanda riigi ametiasutuste vahelist koostööd muu hulgas eesmärgiga jagada teavet krediidiasutuste ja investeerimisühingute, finantseerimisasutuste, emaettevõtjate ja kolmanda riigi krediidiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavandamise kohta järgmistes olukordades:

- a) kui kolmanda riigi emaettevõtjal on kahes või enamas liikmesriigis tütarettevõtjaid või filiaale, mida peetakse oluliseks;
- b) kui ühes liikmesriigis asutatud emaettevõtjal, kellel on tütarettevõtja või oluline filiaal vähemalt ühes teises liikmesriigis, on üks või mitu kolmandas riigis asuvat tütarettevõtjat;
- c) kui ühes liikmesriigis asutatud asutusel, kellel on emaettevõtja, tütarettevõtja või oluline filiaal vähemalt ühes teises liikmesriigis, on üks või mitu filiaali kolmandas riigis.

2. Lõikes 1 osutatud lepingute eesmärk on eelkõige tagada kriisilahendusametuste ja asjaomase kolmanda riigi ametuste vahel protsesside ja korra kehtestamine koostööks mõne ülesande või kõigi ülesannete täitmiseks ja mõne või kõigi artiklis 97 osutatud õiguste kasutamiseks.

3. Lõikes 1 osutatud lepingud ei puuduta üksikuid krediidasutusi ja investeerimisühinguid, finantseerimisametusi, emaettevõtjaid ega kolmanda riigi krediidasutusi ja investeerimisühinguid.

4. Liikmesriigid võivad sõlmida kolmanda riigiga kahepoolseid lepinguid lõigetes 1 ja 2 osutatud küsimustes kuni asjaomase kolmanda riigiga sõlmitava lõikes 1 osutatud lepingu jõustumiseni, kui sellised kahepoolsed lepingud ei ole käesoleva jaotisega vastuolus.

Artikkel 94

Kolmanda riigi kriisilahendusmenetluste tunnustamine ja nendes tehtud otsuste täitmine

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse kolmandas riigis toimuvale kriisilahendusmenetlusele, välja arvatud juhul kui, ja kuni selle ajani, mil asjaomase kolmanda riigiga sõlmitud artikli 93 lõikes 1 osutatud rahvusvaheline leping jõustub. Seda kohaldatakse ka pärast asjaomase kolmanda riigiga sõlmitud artikli 93 lõikes 1 osutatud rahvusvahelise lepingu jõustumist niivõrd, kuivõrd kõnealune leping ei reguleeri kolmandas riigis toimuva kriisilahendusmenetluste tunnustamist ja selles tehtud otsuste täitmist.

2. Juhul kui kooskõlas artikliga 89 on moodustatud Euroopa kriisilahenduskolleegium, teeb see ühise otsuse selle kohta, kas tunnustada, välja arvatud artiklis 95 sätestatud juhul, kolmandas riigis toimuvat kriisilahendusmenetlust, mis on seotud kolmanda riigi krediidasutuse või investeerimisühingu või emaettevõtjaga, mis:

- a) on asutanud või rajanud kahes või enamas liikmesriigis kahe või enama liikmesriigi poolt oluliseks peetavaid liidu tütarettevõtjaid või liidu filiaale või
- b) on muul juhul vara, õigusi või kohustusi, mis asuvad kahes või enamas liikmesriigis või mis on reguleeritud nende liikmesriikide õigusega.

Kui kolmandas riigis toimuva kriisilahendusmenetluste tunnustamise osas on jõutud ühisele otsusele, taotleavad vastavad riiklikud kriisilahendusametused kolmanda riigi tunnustatud kriisilahendusmenetlustes tehtud otsuste täitmist kooskõlas siseriikliku õigusega.

3. Euroopa kriisilahenduskolleegiumisse kuuluvate kriisilahendusametuste ühisotsuse puudumisel või Euroopa kriisilahenduskolleegiumi puudumisel teeb iga asjaomane kriisilahendusametust ise otsuse selle kohta, kas tunnustada, välja arvatud artiklis 95 sätestatud juhul, kolmandas riigis toimuvat kriisilahendusmenetlust, mis on seotud kolmanda riigi krediidasutuse või investeerimisühingu või emaettevõtjaga, ja kas selles tehtud otsused täita.

Otsuse tegemisel võetakse arvesse iga sellise liikmesriigi huve, kus kolmanda riigi krediidasutus või investeerimisühing või emaettevõtja tegutseb, ning eelkõige mõju, mida kolmandas riigis toimuva kriisilahendusmenetluste tunnustamine ja selles tehtud otsuste täitmine võib avaldada konsolideerimisgrupi muudele osadele ja nende liikmesriikide finantsstabiilsusele.

4. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusametuste pädevuses on vähemalt järgmine:

a) kasutada kriisilahendusõigusi seoses:

- i) kolmanda riigi krediidasutuse või investeerimisühingu või emaettevõtja varaga, mis asub nende liikmesriigis või mida reguleeritakse nende liikmesriigi õigusega;

- ii) kolmanda riigi krediidasutuse või investeerimisühingu õiguste või kohustustega, mille on kirjendanud nende liikmesriigis asuv liidu filiaal või mida reguleeritakse nende liikmesriigi õigusega või kui selliste õiguste ja kohustustega seotud nõuded on sisse nõutavad nende liikmesriigis;
- b) viia lõpule, sealhulgas nõuda teiselt isikult meetmete võtmist, et viia lõpule aktsiate või omandiõiguse instrumentide üleandmine liidu tütaretevõtjas, mis on asutatud määravas liikmesriigis;
- c) kasutada artiklis 69, 70 või 71 sätestatud õigusi seoses käesoleva artikli lõikes 2 osutatud ettevõtja mis tahes lepingupoole õigustega, kui sellised õigused on vajalikud kolmanda riigi kriisilahendusmenetlustes tehtud otsuste täitmiseks, ja
- d) tunnistada mittetäidetavaks lepinguline õigus üles öelda, lõpetada või kiirendada lepinguid, mille on sõlminud, või mõjutada lepingulisi õigusi, mille omanik on lõikes 2 osutatud ettevõtja või muu konsolideerimisgrupi ettevõtja, kui see õigus tuleneb kriisilahenduse meetmest, mille on kolmanda riigi krediidasutuse või investeerimisühingu või selliste ettevõtjate või muude konsolideerimisgrupi ettevõtjate emaettevõtja suhtes võtnud kas kolmanda riigi kriisilahendus- asutus ise või mis on võetud muul viisil vastavalt selles riigis kohaldatavale kriisilahenduskorda reguleerivatele õigus- likele või regulatiivsetele nõuetele, tingimusel et jätkatakse lepingust tulenevate materiaalõiguslike kohustuste, seal- hulgas makse- ja ülekandekohustuse täitmist ning tagatise andmist.

5. Kriisilahendusasutused võivad vajadusel avalikes huvides võtta emaettevõtja suhtes kriisilahenduse meetme, kui asjaomase kolmanda riigi ametiasutus teeb kindlaks, et selles kolmandas riigis asutatud krediidasutus või investeerimis- ühing vastab selle kolmanda riigi õiguse kohaselt kriisilahenduse eeltingimustele. Selle võimaldamiseks tagavad liikmesrii- gid, et kriisilahendusasutuste pädevuses on kasutada asjaomase emaettevõtja suhtes kõiki kriisilahendusõigusi, ning kohaldatakse artiklit 68.

6. Kolmanda riigi kriisilahendusmenetluse tunnustamine ja selles tehtud otsuste täitmine ei piira tavalist maksejõue- tusmenetlust, mida kohaldatakse siseriikliku õiguse kohaselt ning asjakohasel juhul kooskõlas käesoleva direktiiviga.

Artikkel 95

Õigus keelduda kolmanda riigi kriisilahendusmenetluse tunnustamisest või selles tehtud otsuste täitmisest

Kriisilahendusasutus võib pärast konsulteerimist artikli 89 alusel asutatud Euroopa kriisilahenduskolleegiumi teiste krii- silahendusasutustega keelduda artikli 94 lõike 2 kohaselt tunnustamast kolmanda riigi kriisilahendusmenetlust või täitmast selles tehtud otsuseid, kui ta leiab, et:

- a) kolmanda riigi kriisilahendusmenetlusel oleks ebasoodne mõju finantsstabiilsusele selles liikmesriigis, kus asub krii- silahendusasutus, või et sellisel menetlusel võib olla ebasoodne mõju mõne teise liikmesriigi finantsstabiilsusele;
- b) seoses liidu filiaaliga on vaja iseseisvalt võtta artikli 96 kohane kriisilahenduse meede, et saavutada üks või mitu kriisilahenduse eesmärki;
- c) võlausaldajaid, sealhulgas eriti hoiustajaid, kes asuvad või kellele tehakse makseid liikmesriigis, ei kohelda kolmandas riigis toimivas kriisilahendusmenetluses samaväärselt kolmanda riigi võlausaldajatega ja samasuguste seaduslike õigus- tega hoiustajatega;
- d) kolmanda riigi kriisilahendusmenetluste tunnustamisel või nendes tehtud otsuste täitmisel oleks oluline mõju liikmes- riigi eelarvele, või
- e) sellise tunnustamise või täitmise õiguslikud tagajärjed oleksid vastuolus siseriikliku õigusega.

Artikkel 96

Liidu filiaalide kriisilahendus

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusametustel on vajalikud õigused, et tegutseda seoses liidu filiaaliga, mis ei ole ühegi kolmanda riigi kriisilahendusmenetluse objektiks või siis on kolmanda riigi menetluse objektiks ja esineb üks artiklis 95 osutatud tingimustest.

Liikmesriigid tagavad, et selliste õiguste kasutamisel kohaldatakse artiklit 68.

2. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusametused võivad kasutada lõikes 1 nõutud õigusi juhul, kui kriisilahendusametuse arvates on meetme võtmine vajalik tulenevalt avalikust huvist ning täidetud on üks või enam järgmistest tingimustest:

- a) liidu filiaal enam ei vasta või tõenäoliselt ei vasta siseriikliku õiguse kohaselt tegevusloa andmise ja tegutsemise tingimustele kõnealuses liikmesriigis ning puudub väljavaade, et mis tahes erasektori, järelevalvealane või asjaomase kolmanda riigi meede taastaks tingimustele vastamise või hoiaks maksejõuetuse ära mõistliku aja jooksul;
- b) kriisilahendusametust leiab, et kolmanda riigi krediitiasutus või investeerimisühing ei suuda või ei soovi või tõenäoliselt ei suuda täita oma kohustusi liidu võlausaldajate ees, või kohustusi, mille on loonud filiaal või mis on kirjendatud filiaalis, nende sissenõutavaks muutumisel, ning kriisilahendusametust on veendunud, et kõnealuse kolmanda riigi krediitiasutuse või investeerimisühingu suhtes ei ole mõistliku aja jooksul algatatud või ei algatata kolmanda riigi kriisilahendusmenetlust ega maksejõuetusmenetlust;
- c) asjaomane kolmanda riigi ametiasutus on algatanud kolmandas riigis toimuva kriisilahendusmenetluse seoses kolmanda riigi krediitiasutuse või investeerimisühinguga, või on teatanud kriisilahendusametusele kavatsusest selline menetlus algatada.

3. Kui kriisilahendusametust võtab seoses liidu filiaaliga iseseisvalt meetme, lähtub ta kriisilahenduse eesmärkidest ja võtab meetme vastavalt järgmistele põhimõtetele ja nõuetele, kui need on asjakohased:

- a) artiklis 34 sätestatud põhimõtted;
- b) nõuded seoses IV jaotise III peatükis sätestatud kriisilahenduse vahendite rakendamisega.

Artikkel 97

Koostöö kolmandate riikide ametiasutustega

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse koostööle kolmanda riigiga, välja arvatud juhul kui, ja kuni selle ajani, mil asjaomase kolmanda riigiga sõlmitud artikli 93 lõikes 1 osutatud rahvusvaheline leping jõustub. Seda kohaldatakse ka pärast asjaomase kolmanda riigiga sõlmitud artikli 93 lõikes 1 osutatud rahvusvahelise lepingu jõustumist niivõrd, kuivõrd kõnealune leping ei reguleeri käesoleva artikli eset.

2. Euroopa Pangandusjärelevalve võib sõlmida mittesiduva koostööraamlepingu järgmiste asjaomaste kolmandate riikide ametiasutustega:

- a) juhul kui liidu tütarettevõtja on asutatud kahes või enamas liikmesriigis, selle kolmanda riigi asjaomaste ametiasutustega, kus on asutatud emaettevõtja või artikli 1 lõike 1 punktides c ja d osutatud ettevõtja;
- b) juhul kui kolmanda riigi krediitiasutusel või investeerimisühingul on liidu filiaalid kahes või enamas liikmesriigis, selle kolmanda riigi asjaomane ametiasutus, kus kõnealune krediitiasutus või investeerimisühing on asutatud;

- c) juhul kui ühes liikmesriigis asutatud emaettevõtjal või artikli 1 lõike 1 punktides c ja d osutatud ettevõtjal, kellel on teises liikmesriigis tütarettevõtja või oluline filiaal, on ka kolmandas riigis üks või mitu tütarettevõtjat, selle kolmanda riigi asjaomased ametiasutused, kus need tütarettevõtjad on asutatud;
- d) juhul kui krediitdiasutus või investeerimisühing, kellel on teises liikmesriigis tütarettevõtja või oluline filiaal, on ühes või enamas kolmandas riigis asutanud ühe või mitu filiaali, nende kolmandate riikide asjaomased ametiasutused, kus need filiaalid asuvad.

Käesolevas lõikes osutatud lepingutes ei nähta ette sätteid konkreetsete krediitdiasutuste või investeerimisühingute kohta. Nende lepingutega ei panda liikmesriikidele õiguslikke kohustusi.

3. Lõikes 2 osutatud koostööraamlepingutega kehtestatakse osalevate ametiasutuste vahel menetlus ja kord vajaliku teabe vahetamiseks ja koostööks mõne järgmise ülesande või kõigi järgmiste ülesannete täitmisel ning mõne järgmise õiguse või kõigi järgmiste õiguste kasutamisel seoses lõike 2 punktides a–d osutatud krediitdiasutuste või investeerimisühingute või neid hõlmavate konsolideerimisgruppidega:

- a) kriisilahenduse kavade väljatöötamine vastavalt artiklitele 10–13 ning sarnaste nõuete väljatöötamine vastavalt asjaomaste kolmandate riikide õigusele;
- b) kõnealuste krediitdiasutuste ja investeerimisühingute ja konsolideerimisgruppide kriisilahenduskõlblikkuse hindamine vastavalt artiklitele 15 ja 16 ning asjaomase kolmanda riigi õiguse sarnastele nõuetele;
- c) tegelemine kriisilahenduskõlblikkuse takistustega või nende kõrvaldamine vastavalt artiklitele 17 ja 18 ning mis tahes sarnaste õiguste kasutamine vastavalt asjaomase kolmanda riigi õigusele;
- d) varase sekkumise meetmete rakendamine vastavalt artiklile 27 ja sarnaste õiguste kasutamine vastavalt asjaomase kolmanda riigi õigusele;
- e) kriisilahenduse vahendite ja õiguste kasutamine ning asjaomase kolmanda riigi ametiasutuse poolt kasutatavate sarnaste õiguste kasutamine.

4. Pädevad asutused või kriisilahendusasutused sõlmivad kooskõlas Euroopa Pangandusjärelevalve raamlepinguga vajaduse korral mittesiduvad koostöölepingud lõikes 2 osutatud asjaomase kolmanda riigi ametiasutustega.

Käesolev artikkel ei takista liikmesriikidel ega nende pädevatel asutustel sõlmida kolmandate riikidega kahe- või mitme-poolseid kokkuleppeid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 33.

5. Käesoleva artikli kohaselt liikmesriikide ja kolmandate riikide kriisilahendusasutuste vahel sõlmitud koostöölepingud võivad sisaldada sätteid järgmiste küsimuste kohta:

- a) teabevahetus, mida on vaja kriisilahenduse kavade koostamiseks ja uuendamiseks;
- b) konsulteerimine ja koostöö kriisilahenduse kavade väljatöötamisel, sealhulgas artiklite 94 ja 96 alusel õiguste kasutamise põhimõtted ning asjaomase kolmanda riigi õiguses sätestatud sarnaste õiguste kasutamise põhimõtted;
- c) teabevahetus, mida on vaja kriisilahenduse vahendite rakendamiseks ning kriisilahendusõiguste ja asjaomaste kolmanda riigi õiguses sätestatud sarnaste õiguste kasutamiseks;

- d) koostöölepingu poolte varajane hoiatamine ja nendega konsulteerimine enne märkimisväärse meetme võtmist vastavalt käesolevale direktiivile või asjaomase kolmanda riigi õigusele, mis mõjutab krediitdiasutust või investeerimisühingut või konsolideerimisgruppi, millega leping on seotud;
 - e) avalikkuse teavitamise koordineerimine ühiste kriisilahenduse meetmete korral;
 - f) punktide a–e alusel toimuva teabevahetuse ja koostöö kord, sealhulgas vajaduse korral kriisiohjerühmade loomise ja nende tegevuse kaudu.
6. Liikmesriigid teavitavad Euroopa Pangandusjärelevalvet kõigist koostöölepingutest, mille kriisilahendusasutused ja pädevad asutused on vastavalt käesolevale artiklile sõlminud.

Artikkel 98

Konfidentsiaalse teabe vahetamine

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused, pädevad asutused ja pädevad ministeeriumid vahetavad konfidentsiaalset teavet, sh finantsseisundi taastamise kavasid, asjaomase kolmanda riigi ametiasutustega ainult juhul, kui täidetud on järgmised tingimused:

- a) kõnealuste kolmanda riigi ametiasutuste suhtes kehtivad ametisaladuse hoidmise nõuded ja standardid, mida kõik asjaomased ametiasutused peavad samaväärseks vähemalt artiklis 84 sätestatuga.

Kui teabevahetus puudutab isikuandmeid, kohaldatakse isikuandmete töötlemisel ja edastamisel kolmanda riigi ametiasutustele liidu ja liikmesriigi tasandi andmekaitseõigust;

- b) teavet on asjaomase kolmanda riigi ametiasutustel vaja oma siseriikliku õiguse kohaste kriisilahendusülesannete täitmiseks, mis on võrreldavad käesoleva direktiivi kohaste ülesannetega ja mida, tingimusel et käesoleva lõike punktist a ei tulene teisiti, ei kasutata ühelgi teisel eesmärgil.

2. Kui konfidentsiaalne teave pärineb teisest liikmesriigist, ei avalda kriisilahendusasutused, pädevad asutused ega pädevad ministeeriumid kõnealust teavet asjaomastele kolmanda riigi ametiasutustele, välja arvatud juhul, kui täidetud on järgmised tingimused:

- a) selle liikmesriigi asjaomane asutus, kust teave pärineb („päritoluasutus”), on avaldamisega nõus;
- b) teave avaldatakse üksnes päritoluasutuse poolt heakskiidetud eesmärgil.

3. Käesoleva artikli kohaldamisel käsitatakse teavet konfidentsiaalsena, kui selle suhtes kehtivad konfidentsiaalsusnõuded vastavalt liidu õigusele.

VII JAOTIS

RAHASTUD

Artikkel 99

Rahastute Euroopa süsteem

Rahastute Euroopa süsteem koosneb järgmisest:

- a) riiklikud rahastud, mis on loodud vastavalt artiklile 100;
- b) riiklike rahastute vaheline laenamine, nagu on sätestatud artiklis 106;

- c) riiklike rahastute vastastikune toetamine konsolideerimisgrupi kriisilahenduse puhul, nagu on osutatud artiklis 107.

Artikkel 100

Nõue luua kriisilahendusrahastud

1. Liikmesriigid loovad ühe või mitu rahastut, et tagada, et kriisilahendusasutus rakendab kriisilahenduse vahendeid ja kasutab kriisilahenduse õigusi tulemuslikult.

Liikmesriigid tagavad, et rahastute kasutamise võib alata kriisilahendusasutus.

Rahastut kasutatakse üksnes kooskõlas artiklites 31 ja 34 sätestatud kriisilahenduse eesmärkide ja põhimõtetega.

2. Liikmesriigid võivad oma hoiuste tagamise skeemi jaoks kasutada sama haldusstruktuuri, mida nad kasutavad rahastu jaoks.

3. Liikmesriigid tagavad, et rahastute käsutuses on piisavad rahalised vahendid.

4. Lõikes 3 sätestatud eesmärgil peab rahastul eelkõige olema õigus:

- a) koguda artiklis 103 osutatud *ex ante* osamakseid, et saavutada artiklis 102 sätestatud sihttase;

- b) koguda artiklis 104 osutatud *ex post* erakorralisi osamakseid, kui punktis a osutatud osamaksed ei ole piisavad, ja

- c) sõlmida lepinguid laenu võtmiseks ja muud liiki toetuseks, nagu on osutatud artiklis 105.

5. Kui lõikes 6 ei ole lubatud teisiti, loob iga liikmesriik oma riikliku(d) rahastu(d) fondina, mille kasutamise võib alata asjaomase liikmesriigi kriisilahendusasutus artikli 101 lõikes 1 sätestatud eesmärkidel.

6. Olenemata käesoleva artikli lõikest 5, võib liikmesriik käesoleva artikli lõikest 1 tulenevate kohustuste täitmiseks luua oma riikliku rahastu tema territooriumil tegevusloa saanud krediitiasutuste ja investimisühingute kohustuslike osamaksete abil, mis põhinevad artikli 103 lõikes 7 osutatud kriteeriumidel ja mida ei hoita asjaomase liikmesriigi kriisilahendusasutuse poolt kontrollitavas fondis tingimusel et on täidetud kõik järgmised tingimused:

- a) osamaksetena kogutav summa on vähemalt võrdne artiklis 102 nõutud kogutava summaga;

- b) liikmesriigi kriisilahendusasutusel on õigus summale, mis on võrdne niisuguste osamaksete summaga, mille liikmesriik annab kõnealuse kriisilahendusasutuse taotlusel viivitamata tema käsutusse kasutamiseks üksnes artiklis 101 sätestatud eesmärkidel;

- c) liikmesriik teavitab komisjoni oma otsusest kasutada kaalutusõigust struktureerida rahastu kooskõlas käesoleva lõikega;

- d) liikmesriik teavitab komisjoni esimese lõigu punktis b osutatud summast vähemalt kord aastas, ning

- e) välja arvatud juhul, kui käesolevas direktiivis on sõnaselgelt sätestatud teisiti, vastab rahastu artiklites 99–102, artikli 103 lõigetes 1–4, artikli 103 lõikes 6 ning artiklites 104–109 sätestatud nõuetele.

Käesoleva lõike kohaldamisel võivad kasutatavad rahalised vahendid, mida tuleb arvesse võtta artiklis 102 sätestatud sihttaseme saavutamiseks, sisaldada kohustuslikke osamakseid mis tahes kohustuslike osamaksete kavast, mille on kehtestanud liikmesriik mis tahes kuupäeval 17. juunist 2010 kuni 2. juulini 2014, kusjuures neid osamakseid kogutakse tema territooriumil asuvatelt krediitiasutustelt ja investeerimisühingutelt süsteemsete riskide, maksejõuetuse ja nende kriisilahendusmenetlusega seotud kulude katteks, tingimusel et liikmesriik järgib käesolevas jaotises sätestatud. Hoiuste tagamise skeemidesse tehtavaid osamakseid ei võeta artiklis 102 sätestatud kriisilahendusrahastute sihttaseme arvutamisel arvesse.

Artikkel 101

Kriisilahendusrahastute kasutamine

1. Kriisilahendusasutus võib artikli 100 kohaselt loodud rahastut kasutada üksnes ulatuses, mis on vajalik kriisilahenduse vahendite tulemusliku rakendamise tagamiseks järgmistel eesmärkidel:

- a) et tagada kriisilahendusmenetluses oleva krediitiasutuse või investeerimisühingu, tema tütarettevõtjate, sildasutuse või vara valitsemise ettevõtja vara või kohustused;
- b) et anda laenu kriisilahendusmenetluses olevale krediitiasutusele või investeerimisühingule, tema tütarettevõtjatele, sildasutusele või vara valitsemise ettevõtjale;
- c) et osta kriisilahendusmenetluses oleva krediitiasutuse või investeerimisühingu vara;
- d) et teha osamakseid sildasutusse ja vara valitsemise ettevõtjasse;
- e) et maksta aktsionäridele või võlausaldajatele hüvitisi vastavalt artiklile 75;
- f) et anda vahendeid kriisilahendusmenetluses olevale krediitiasutusele või investeerimisühingule teatavate võlausaldajate nõuete allahindamise või kohustuste konverteerimise asemel, kui kohaldatakse kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit ja kriisilahendusasutus otsustab teatavad võlausaldajad kõnealuse vahendi rakendusala koostöös artikli 44 lõigete 3 kuni 8 välja jätta;
- g) et anda vastavalt artiklile 106 vabatahtlikul alusel laenu muudele rahastutele;
- h) et võtta punktides a–g osutatud meetmeid mis tahes kombinatsioonis.

Rahastut võib kasutada, et võtta ettevõtte võõrandamise vahendi raames omandaja suhtes esimeses lõigus osutatud meetmeid.

2. Kriisilahendusrahastut ei kasutata otse krediitiasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja kahjumi katmiseks või sellise krediitiasutuse või investeerimisühingu või ettevõtja rekapiitaliseerimiseks. Kui kriisilahendusrahastu kasutamine käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud eesmärkidel tuleneb kaudselt krediitiasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja kahjumi teatavast osast, mis kantakse üle kriisilahendusrahastule, kohaldatakse artiklis 44 sätestatud kriisilahenduse rahastu kasutamise põhimõtteid.

Artikkel 102

Sihttase

1. Liikmesriigid tagavad, et hiljemalt 31. detsembriks 2024 moodustavad nende rahastute käsutuses olevad rahalised vahendid vähemalt 1 % kõigi nende territooriumil tegevusluba omavate krediitiasutuste ja investeerimisühingute tagatud hoiuste summast. Liikmesriigid võivad seada kõnealust summat ületavaid sihttasemeid.

2. Lõikes 1 osutatud esialgsel perioodil tuleb artikli 103 kohaselt rahastu kogutud osamaksed jaotada ajaliselt võimalikult võrdselt kuni sihttaseme saavutamiseni, kuid võttes arvesse majandustsükli faasi ja mõju, mida protsükliline osamakse avaldab rahastusse osamakseid tasuvate krediidasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundile.

Liikmesriigid võivad pikendada esialgsel perioodil maksimaalselt neli aastat juhul, kui rahastust on tehtud kumulatiivseid väljamakseid, mis on rohkem kui 0,5 % kõigi nende territooriumil tegevusluba omavate krediidasutuste ja investeerimisühingute direktiivi 2014/49/EL kohaselt tagatud hoiustest.

3. Kui pärast lõikes 1 osutatud esialgsel perioodil vähenevad kasutada olevad rahalised vahendid alla lõikes 1 sätestatud sihttaseme, jätkatakse artikli 103 kohaselt kogutavate korrapäraste osamaksete kogumist kuni sihttaseme saavutamiseni. Pärast seda, kui sihttase on saavutatud esimest korda pärast seda, kui kasutada olevad rahalised vahendid on vähenenud vähem kui kahe kolmandikuni sihttasemest, kehtestatakse kõnealuste osamaksetena selline summa, mille abil on võimalik sihttase saavutada kuue aasta jooksul.

Korrapäraste osamaksete puhul võetakse arvesse majandustsükli faasi ja mõju, mida protsüklilised osamaksed võivad avaldada käesoleva lõikega seoses aastaste osamaksete kehtestamisele.

4. Euroopa Pangandusjärelevalve esitab komisjonile hiljemalt 31. oktoobriks 2016 aruande soovitusel asjakohase lähenemisviisi kohta kriisilahendusrahastu sihttaseme määramiseks ja eriti selle kohta, kas on sobivam lähtuda tagatud hoiustest või kohustuste kogusummast.

5. Lõikes 4 osutatud aruande tulemustele tuginedes esitab komisjon vajaduse korral Euroopa Parlamendile ja nõukogule hiljemalt 31. detsembriks 2016 seadusandliku ettepaneku kriisilahendusrahastute sihttasemete määramise aluse kohta.

Artikkel 103

Ex ante osamaksed

1. Artiklis 102 sätestatud sihttaseme saavutamiseks peavad liikmesriigid tagama, et nende territooriumil tegutsemiseks tegevusluba omavatel krediidasutustel ja investeerimisühingutel, sh liidu filiaalidelt kogutakse osamakseid vähemalt kord aastas.

2. Iga krediidasutuse või investeerimisühingu osamakse peab olema proportsionaalne tema kohustuste summaga (välja arvatud omavahendid), millest on maha arvatud tagatud hoiused, liikmesriigi territooriumil tegevusloa saanud kõigi krediidasutuste ja investeerimisühingute kohustuste kogusumma suhtes (välja arvatud omavahendid), millest on maha arvatud tagatud hoiused.

Kõnealuseid osamakseid korrigeeritakse proportsionaalselt krediidasutuse või investeerimisühingu riskiprofiiliga vastavalt lõike 7 kohaselt heaks kiidetud kriteeriumidele.

3. Kasutada olevad rahalised vahendid, mida tuleb arvesse võtta artiklis 102 sätestatud sihttaseme saavutamiseks, võivad hõlmata tagasivõtmataid maksekohustusi, mis on täielikult tagatud madala riskiga varaga, mis ei ole koormatud kolmandate isikute õigustega, on vabalt kasutatav ja on ette nähtud üksnes kriisilahendusrahastute poolt kasutamiseks artikli 101 lõikes 1 sätestatud eesmärkidel. Tagasivõtmata maksekohustuste osa ei tohi olla suurem kui 30 % käesoleva artikli kohaselt kogutud osamaksete kogusummast.

4. Liikmesriigid tagavad, et käesolevas artiklis täpsustatud osamaksete tasumise kohustusele saab siseriikliku õiguse alusel pöörata sissenõude ning sissenõutavaks muutunud osamaksed tasutakse täielikult.

Liikmesriigid kehtestavad asjakohased regulatiivsed, arvestusalased, aruandluse ja muud kohustused, tagamaks et sissenõutavaks muutunud osamaksed tasutakse täielikult. Liikmesriigid tagavad meetmed selle nõuetekohaseks kontrollimiseks, kas osamaksed on tasutud korrektselt. Liikmesriigid tagavad meetmete olemasolu tasumisest kõrvalehoidumise ja kuritarvituste tõkestamiseks.

5. Käesoleva artikli kohaselt kogutud summasid kasutatakse üksnes artikli 101 lõikes 1 sätestatud eesmärkidel.
6. Kui artiklites 37, 38, 40, 41 ja 42 ei ole sätestatud teisiti, võib kriisilahendusmenetluses olevalt krediidasutusest või investeerimisühingult või sildasutusest saadud summad, intressid ja muu investeeringutelt saadud tulu ning mis tahes muu tulu kanda rahastusse.
7. Komisjonile on õigus võtta kooskõlas artikliga 115 vastu delegeeritud õigusakte, et määrata kindlaks määratlus „osamaksete proportsionaalne korrigeerimine krediidasutuse või investeerimisühingu riskiprofiiliga”, nagu on osutatud käesoleva artikli lõikes 2, võttes arvesse järgmist:
 - a) krediidasutuse või investeerimisühingu riskipositsioonid, sealhulgas tema kauplemistegevuse olulisus, bilansivälised riskipositsioonid ja finantsvõimenduse määra;
 - b) ettevõtja rahastamisallikate stabiilsus ja mitmekesisus ning väga likviidne koormamata vara;
 - c) krediidasutuse või investeerimisühingu finantsseisund;
 - d) tõenäosus, et krediidasutuse või investeerimisühingu suhtes algatatakse kriisilahendusmenetlus;
 - e) see, millisel määral on krediidasutus või investeerimisühing saanud varem erakorralist avaliku sektori finantstoetust;
 - f) krediidasutuse või investeerimisühingu struktuuri keerukus ning krediidasutuse või investeerimisühingu kriisilahenduskõlblikkus;
 - g) krediidasutuse või investeerimisühingu tähtsus ühe või mitme liikmesriigi või liidu finantssüsteemi või majanduse stabiilsuse jaoks;
 - h) asjaolu, et krediidasutus või investeerimisühing kuulub krediidasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi.
8. Komisjonile on õigus võtta kooskõlas artikliga 115 vastu delegeeritud õigusakte eesmärgiga täpsustada:
 - a) lõikes 4 osutatud registreerimis-, arvestus- ja aruandluselised ning muud kohustused, mille eesmärk on tagada, et osamaksed on tegelikult tasutud;
 - b) lõikes 4 osutatud meetmed, et tagada selle nõuetekohane kontrollimine, kas osamaksed on tasutud korrektselt.

Artikkel 104

Erakorralised ex post osamaksed

1. Kui kasutada olevad rahalised vahendid ei ole piisavad, et katta kahjum, kulud või muud rahastu kasutamisel tekkinud kulutused, tagavad liikmesriigid, et nende territooriumil tegevusloa saanud krediidasutustelt ja investeerimisühingutelt kogutakse erakorralisi ex post osamakseid täiendavate summade katmiseks. Kõnealused erakorralised ex post osamaksed jaotatakse krediidasutuste ja investeerimisühingute vahel vastavalt artikli 103 lõikes 2 sätestatud eeskirjadele.

Erakorralised *ex post* osamaksed ei ole rohkem kui kolm korda suuremad kui artikli 103 kohaselt kindlaks määratud osamaksete aastane summa.

2. Käesoleva artikli kohaselt kogutud osamaksete suhtes kohaldatakse artikli 103 lõikeid 4–8.

3. Kriisilahendusasutus võib krediidasutuse vabastada täielikult või osaliselt kriisilahendusrahastusse tasutavatest erakorralistest *ex post* osamaksetest, kui osamakse tegemine ohustaks krediidasutuse või investeerimisühingu likviidsust või maksevõimelisust. Sellist ajatamist ei kohaldata kauem kui kuus kuud, kuid seda võidakse krediidasutuse taotlusel pikendada. Käesoleva lõike kohaselt ajatatud osamaksed tasutakse siis, kui osamakse tasumine ei sea enam ohtu krediidasutuse või investeerimisühingu likviidsust või maksevõimelisust.

4. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 115 vastu delegeeritud õigusakte, et täpsustada asjaolud ja tingimused, mille korral võib krediidasutuse või investeerimisühingu osamaksed ajatada käesoleva artikli lõike 3 kohaselt.

Artikkel 105

Alternatiivsed rahastamisviisid

Liikmesriigid tagavad, et nende jurisdiktsiooni jäävatel rahastutel on võimalik sõlmida lepinguid krediidasutustelt, investeerimisühingutelt, finantseerimisasutustelt või muudelt kolmandatelt isikutelt laenu võtmiseks või muud liiki toetuse saamiseks juhul, kui artikli 103 kohaselt kogutud summad ei ole piisavad, et katta kahjum, kulud või rahastu kasutamisel tekkinud muud kulutused, ning artikliga 104 kehtestatud erakorralised *ex post* osamaksed ei ole koheselt kasutatavad või piisavad.

Artikkel 106

Laenuandmine rahastute vahel

1. Liikmesriigid tagavad, et nende jurisdiktsiooni jäävad rahastud võivad taotleda laenu kõigilt muudelt rahastutelt liidus juhul, kui:

a) artikli 103 kohaselt kogutud summad ei ole piisavad, et katta kahjum, kulud või muud rahastute kasutamisel tekkinud kulutused;

b) artikliga 104 ettenähtud erakorralised *ex post* osamaksed ei ole kohe kasutatavad, ning

c) artikliga 105 ettenähtud alternatiivsed rahastamisviisid ei ole mõistlikel tingimustel kohe kasutatavad.

2. Liikmesriigid tagavad, et nende jurisdiktsiooni jäävatel rahastutel on õigus anda laenu teistele liidus asuvatele rahastutele lõikes 1 sätestatud asjaolude ilmnemisel.

3. Pärast lõike 1 kohase taotluse saamist otsustavad kõik liidus asuvad muud rahastud, kas anda taotluse esitanud rahastule laenu. Liikmesriigid võivad nõuda, et kõnealune otsus tehakse pärast pädeva ministeeriumi või valitsusega konsulteerimist või sellelt nõusoleku saamist. Otsus tuleb teha piisavalt kiiresti.

4. Laenude intressimäär, tagasimakseperiood ning muud tingimused lepitakse kokku laenu andva rahastu ja muude rahastute vahel, kes on otsustanud laenu andmises osaleda. Iga osaleva rahastu laenul intressimäär, tagasimakseperiood ning muud tingimused on samad, välja arvatud juhul, kui osalevad rahastud lepivad kokku teisiti.

5. Iga osaleva kriisilahendusrahastu poolt laenatav summa on proportsionaalne selle kriisilahendusrahastu liikmesriigis tagatud hoiuste summaga osalevate kriisilahendusrahastute liikmesriikides tagatud kõikide hoiuste suhtes. Kõnealused osamaksete määrad võivad kõikide osalevate rahastute kokkuleppel varieeruda.

6. Käesoleva artikli kohaselt teise liikmesriigi kriisilahendusrahastule antud tagasimaksmata laenu käsitatakse laenu andnud kriisilahendusrahastu aktivana ning seda võib võtta arvesse selle rahastu sihttaseme arvutamisel.

Artikkel 107

Riiklike rahastute vastastikune toetamine konsolideerimisgrupi kriisilahenduse korral

1. Liikmesriigid tagavad, et konsolideerimisgrupi kriisilahenduse korral, nagu on osutatud artiklis 91 või artiklis 92, osaleb iga konsolideerimisgruppi kuuluva krediidasutuse või investeerimisühingu riiklik rahastu konsolideerimisgrupi kriisilahenduse rahastamises vastavalt käesolevale artiklile.

2. Lõike 1 kohaldamisel esitab konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus pärast konsolideerimisgruppi kuuluvate krediidasutuste ja investeerimisühingute kriisilahendusasutustega konsulteerimist, kui see on vajalik enne mis tahes kriisilahenduse meetme võtmist, artiklites 91 ja 92 ette nähtud konsolideerimisgrupi kriisilahenduse skeemi juurde kuuluva rahastamiskava.

Rahastamiskava lepatakse kokku kooskõlas artiklites 91 ja 92 osutatud otsustamismenetlusega.

3. Rahastamiskava sisaldab järgmist:

- a) asjaomaste konsolideerimisgrupi ettevõtjate hindamine vastavalt artiklile 36;
- b) iga asjaomase konsolideerimisgrupi ettevõtja poolt kriisilahenduse vahendite rakendamise hetkel tunnustatud kahjum;
- c) iga asjaomase konsolideerimisgrupi ettevõtja puhul kahjum, mida eri liiki aktsionärid ja võlausaldajad kannaksid;
- d) osamakse, mida hoiuste tagamise skeemid peaksid kooskõlas artikli 109 lõikega 1 tegema;
- e) kriisilahendusrahastutest tehtavate osamaksete kogumaht ning osamaksete eesmärk ja vorm;
- f) selle summa arvutamise alus, mille tasumist nõutakse asjast mõjutatud konsolideerimisgrupi kriisilahenduse rahastamiseks nende liikmesriikide riiklikelt rahastutelt, kus asjaomased konsolideerimisgrupi ettevõtjad asuvad, selleks et saavutada punktis e osutatud osamaksete kogumaht;
- g) summa, mille tasumist nõutakse iga asjast mõjutatud konsolideerimisgrupi ettevõtja liikmesriigi rahastult konsolideerimisgrupi kriisilahenduse rahastamiseks ning osamaksete vorm;
- h) summa, mille laenamiseks sõlmivad nende liikmesriikide rahastud, kus asjast mõjutatud konsolideerimisgrupi ettevõtjad asuvad, krediidasutuste ja investeerimisühingute, finantseerimisasutuste ja muude kolmandate isikutega artikli 105 kohase laenulepingu;
- i) ajakava nende liikmesriikide rahastute kasutamiseks, kus asjaomased konsolideerimisgrupi ettevõtjad asuvad, mida peaks asjakohasel juhul saama pikendada.

4. Lõike 3 punktis e osutatud osamaksete jagamise alus peab vastama käesoleva artikli lõike 5 nõuetele ning konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavas sätestatud põhimõtetele kooskõlas artikli 12 lõike 3 punktiga f, kui rahastamiskavas ei ole kokku lepitud teisiti.

5. Kui rahastamiskavas ei ole kokku lepitud teisiti, võetakse iga liikmesriigi rahastu osamakse arvutamisel aluseks eelkõige:

- a) konsolideerimisgrupi riskiga kaalutud sellise vara osakaal, mida hoitakse kõnealuse kriisilahendusrahastu liikmesriigis asutatud krediitdiasutuses või investeerimisühingus või artikli 1 lõike 1 punktis b, c ja d osutatud ettevõtjates;
- b) konsolideerimisgrupi sellise vara osakaal, mida hoitakse kõnealuse kriisilahendusrahastu liikmesriigis asutatud krediitdiasutuses või investeerimisühingus või artikli 1 lõike 1 punktis b, c ja d osutatud ettevõtjates;
- c) konsolideerimisgrupi kriisilahenduse tinginud sellise kahjumi osakaal, mis pärineb pädevate asutuste järelevalve all olevatest konsolideerimisgrupi ettevõtjatest selle kriisilahendusrahastu liikmesriigis, ning
- d) konsolideerimisgrupi rahastute nende rahaliste vahendite osakaal, mida rahastamiskava alusel peaks eeldatavasti vahetult kasutatama nende konsolideerimisgrupi ettevõtjate kasuks, kes on asutatud selle kriisilahendusrahastu liikmesriigis.

6. Liikmesriigid kehtestavad eelnevalt õigus- ja menetlusnormid tagamaks, et iga riiklik rahastu saab oma osamakse konsolideerimisgrupi kriisilahenduse rahastamisse tasuda viivitamata, ilma et see piiraks lõike 2 kohaldamist.

7. Käesoleva artikli kohaldamisel tagavad liikmesriigid, et konsolideerimisgrupi rahastutel on lubatud artiklis 105 kehtestatud tingimustel sõlmida lepinguid krediitdiasutustelt või investeerimisühingutelt, finantseerimisasutustelt või muudelt kolmandatelt isikutelt laenu võtmiseks ja muud liiki toetuse saamiseks.

8. Liikmesriigid tagavad, et nende jurisdiktsiooni jääv liikmesriigi rahastu võib tagada konsolideerimisgrupi rahastute poolt lõike 7 kohaselt sõlmitud laenulepingu.

9. Liikmesriigid tagavad, et kõik tulud ja hüved, mis tulenevad konsolideerimisgrupi rahastute kasutamisest, eraldatakse riiklikele rahastutele vastavalt nende lõike 2 kohaselt kehtestatud osamaksetele kriisilahenduse rahastamisel.

Artikkel 108

Hoiustest tulenevate nõuete rahuldamisjärgud maksejõuetusmenetluses

Liikmesriigid tagavad, et tavalist maksejõuetusmenetlust reguleerivas siseriiklikus õiguses:

- a) rahuldatakse järgmistest hoiustest tulenevad nõuded samas järgus ning selliste nõuete rahuldamisjärk eelneb tavaliste eelisnõudeõigusega võlausaldajate tagamata nõuetele:
 - i) füüsiliste isikute ning mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate kõlblikud hoiused, mis ületavad direktiivi 2014/49/EL artikli 6 sätestatud tagatud hoiuste suurus;
 - ii) füüsiliste isikute ning mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate hoiused, mis oleksid kõlblikud hoiused, kui need ei oleks avatud liidus asutatud krediitdiasutuste ja investeerimisühingute väljaspool liitu asuvate filiaalide kaudu;

- b) rahuldatakse järgmistest hoiustest tulenevad nõuded samas järgus ning enne kui punktis a ette nähtud hoiustest tulenevad nõuded:
- i) tagatud hoiused;
- ii) hoiuste tagamise skeemid, millel on regressiõigus nende hoiustajate õiguste ja kohustuste suhtes, kelle hoiused on maksejõuetusmenetluses tagatud.

Artikkel 109

Hoiuste tagamise skeemide kasutamine kriisilahenduse raames

1. Liikmesriigid tagavad, et kui kriisilahendusamet võtab kriisilahenduse meetme, ning tingimusel, et selle meetmega tagatakse, et hoiustajatel on jätkuvalt juurdepääs oma hoiustele, vastutab krediidiasutusega või investeerimisühinguga seotud hoiuste tagamise skeem:

- a) kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendamise korral sellise summa katmise eest, mille võrra tagatud hoiused oleks alla hinnatud, et korvata krediidiasutuse või investeerimisühingu kahjum artikli 46 lõike 1 punkti a alusel, kui tagatud hoiuste puhul oleks rakendatud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit ning allahindamist samas ulatuses nagu sama rahuldamisjärguga võlausaldajate nõuete puhul tavalist maksejõuetusmenetlust reguleeriva siseriikliku õiguse kohaselt, või
- b) kui kasutatakse üht või mitut kriisilahenduse vahendit, välja arvatud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahend, siis sellise kahjumi katmise eest, mille tagatud hoiuseid omavad hoiustajad oleksid katnud, kui nad oleksid tekkinud kahjumi pidanud katma proportsionaalselt kahjumiga, mida oleksid katnud sama rahuldamisjärguga nõudeid omavad võlausaldajad tavalist maksejõuetusmenetlust reguleeriva siseriikliku õiguse kohaselt.

Ühelgi juhul ei tohi hoiuste tagamise skeemi vastutus ületada kahjumi summa, mida sel oleks tulnud katta juhul, kui krediidiasutus või investeerimisühing oleks lõpetatud ja likvideeritud tavalises maksejõuetusmenetluses.

Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendamisel ei või hoiuste tagamise skeemilt nõuda osamakse tegemist krediidiasutuse või investeerimisühingu või sildasutuse rekaptaliseerimiskulude katmiseks artikli 46 lõike 1 punkti b kohaselt.

Kui liikmesriigid on artikli 74 kohase hindamise teel kindlaks teinud, et hoiuste tagamise skeemi osamakse kriisilahendusse oli suurem, kui puhaskahjum, mida ta oleks kandnud, kui krediidiasutus või investeerimisühing oleks lõpetatud ja likvideeritud tavalises maksejõuetusmenetluses, on hoiuste tagamise skeemil õigus saada kriisilahendusrahastult vahe ulatuses hüvitist kooskõlas artikliga 75.

2. Liikmesriigid tagavad, et selle summa kindlaksmääramine, mille ulatuses hoiuste tagamise skeem vastutab vastavalt käesoleva artikli lõikele 1, toimub vastavalt artiklis 36 osutatud tingimustele.

3. Lõike 1 eesmärgil hoiuste tagamise skeemist tehtav makse tasutakse rahas.

4. Kui kriisilahendusmenetluses olevas krediidiasutuses või investeerimisühingus olevad kõlblikud hoiused antakse üle teisele ettevõtjale ettevõtte võõrandamisega või sildasutuse vahendiga, ei ole hoiustajatel direktiivi 2014/49/EL kohaselt nõudeid hoiuste tagamise skeemi vastu seoses kriisilahendusmenetluses olevas krediidiasutuses või investeerimisühingus hoiustatud hoiuste mis tahes osaga, mida ei ole üle antud, tingimusel et üle antud rahaliste vahendite summa võrdub direktiivi 2014/49/EL artiklis 6 sätestatud tagatud hoiuste suurusega kokku või ületab seda.

5. Olenemata lõigetest 1–4, kui hoiuste tagamise skeemi olemasolevaid rahalisi vahendeid on kasutatud nende sätetega kooskõlas ja kui need rahalised vahendid on seejärel vähenenud vähem kui kahe kolmandikuni hoiuste tagamise skeemi sihttasemest, kehtestatakse hoiuste tagamise skeemi tehtava korrapärase osamaksena selline summa, mille abil on võimalik sihttase saavutada kuue aasta jooksul.

Hoiuste tagamise skeemi vastutus on igal juhul piiratud summaga, mis võrdub 50 %-ga direktiivi 2014/49/EL artikli 10 kohase hoiuste tagamise skeemi jaoks ettenähtud sihttasemest. Liikmesriigid võivad oma riigi pangandussektori eripära arvesse võttes määrata kindlaks protsendimäära, mis on suurem kui 50 %

Käesolevast direktiivist tulenev hoiuste tagamise skeemi panus ei või ühelgi juhul olla suurem kui kahjum, mida ta oleks kandnud tavalises maksejõuetusmenetluses toimunud lõpetamise ja likvideerimise korral.

VIII JAOTIS

KARISTUSED

Artikkel 110

Halduskaristused ja muud haldusmeetmed

1. Ilma et see piiraks liikmesriikide õigust näha ette ja kehtestada kriminaalkaristusi, sätestavad liikmesriigid õigusnormid halduskaristuste ja muude haldusmeetmete kohta, mis on kohaldatavad juhul, kui käesoleva direktiivi ülevõtmiseks vastu võetud siseriiklikke õigusakte ei järgita, ning võtavad kõik vajalikud meetmed nende rakendamise tagamiseks. Kui liikmesriigid otsustavad õigusrikkumiste puhul, mille suhtes kohaldatakse siseriiklikku kriminaalõigust, mitte sätestada halduskaristusi, edastavad nad komisjonile asjakohased kriminaalõiguse sätted. Halduskaristused ja muud haldusmeetmed peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

2. Liikmesriigid tagavad, et kui krediidasutuste ja investeerimisühingute, finantseerimisasutuste ja liidus tegutsevate emaaettevõtjate suhtes kohaldatakse lõikes 1 osutatud kohustusi, võib rikkumise korral kohaldada halduskaristusi vastavalt siseriiklikus õiguses sätestatud tingimustele juhtorgani liikmete suhtes ning teiste füüsiliste isikute suhtes, kes siseriikliku õiguse kohaselt on õigusrikkumise eest vastutavad.

3. Käesolevas direktiivis ette nähtud halduskaristuste mõistmise õigus antakse kriisilahendusametitele või, kui need ei ole samad ametid, pädevatele ametitele, olenevalt õigusrikkumisest. Kriisilahendusametitel ja pädevatel ametitel on kõik teabe kogumise ja uurimise korraldamise õigused, mis on vajalikud nende ülesannete täitmiseks. Karistuste mõistmise õiguse kasutamisel teevad kriisilahendusametid ja pädevad ametid tihedat koostööd, tagamaks, et halduskaristused või muud haldusmeetmed annaksid soovitud tulemuse, ja koordineerivad oma tegevust piiriülestel juhtudel.

4. Kriisilahendusametid ja pädevad ametid kasutavad kooskõlas käesoleva direktiivi ja siseriikliku õigusega oma halduspädevust kohaldada karistusi mis tahes järgmisel viisil:

- a) vahetult;
- b) koostöös teiste ametitega;
- c) oma vastutusel, delegerides küsimuse sellistele ametitele;
- d) pöördudes pädevate õigusasutuste poole.

Artikkel 111

Erisätted

1. Liikmesriigid tagavad, et nende õigus- ja haldusnormidega on ette nähtud karistused ja muud haldusmeetmed vähemalt seoses järgmisega:

- a) finantsseisundi taastamise kava ja konsolideerimisgrupi finantsseisundi taastamise kava ei koostata, hallata ega uuendada, rikkudes artikleid 5 või 7;

- b) pädevale asutusele ei teatata oma kavatsusest anda konsolideerimisgrupi finantstoetust, rikkudes artiklit 25;
- c) ei esitata kogu teavet, mida on vaja kriisilahenduse kavade koostamiseks, rikkudes artiklit 11;
- d) krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja juhtorgan ei teavita pädevat asutust, kui krediidasutus või investeerimisühing või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, rikkudes artikli 81 lõiget 1.

2. Liikmesriigid tagavad, et lõikes 1 osutatud juhtudel hõlmavad halduskaristused ja muud haldusmeetmed, mida võib kohaldada, vähemalt järgmist:

- a) avalik teadaanne, milles on märgitud vastutav füüsiline isik, krediidasutus või investeerimisühing, finantseerimisasutus, liidus tegutsev emaettevõtja või muu juriidiline isik ning õigusrikkumise olemus;
- b) ettekirjutus, millega nõutakse, et vastutav füüsiline või juriidiline isik lõpetaks sellise tegevuse ja hoiduks selle tegevuse kordamisest;
- c) krediidasutuse või investeerimisühingu või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja juhtorgani või kõrgema juhtkonna liikme või mõne muu vastutava füüsilise isiku suhtes kehtestatav ajutine keeld täita krediidasutuses või investeerimisühingus või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõttas ametikohustusi;
- d) juriidilise isiku puhul haldustrahv kuni 10 % kõnealuse juriidilise isiku aastasest netokäibest eelmisel majandusaastal. Kui juriidiline isik on emaettevõtja tütarettevõtja, on asjaomane käive selline käive, mis tuleneb põhiemaettevõtja konsolideeritud raamatupidamise aastaaruandest eelmisel majandusaastal;
- e) füüsilise isiku puhul haldustrahv kuni 5 000 000 eurot, või liikmesriigis, mille rahaühik ei ole euro, vastav summa omavääringus 2. juuli 2014. aasta seisuga;
- f) haldustrahv, mis vastab kuni kahekordsele kasule, mis on saadud sellisest õigusrikkumisest, mille puhul on võimalik kasu kindlaks määrata.

Artikkel 112

Halduskaristuste avaldamine

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusametid ja pädevad asutused avalikustavad oma veebisaidil vähemalt kõik halduskaristused, mille nad on mõistnud käesoleva direktiivi ülevõtmiseks vastu võetud siseriiklike sätete rikkumise eest, kui selliseid halduskaristusi ei ole edasi kaevatud või kui edasikaebepõhjus on ammendatud. Selline avalikustamine toimub viivitamata pärast seda, kui füüsilist või juriidilist isikut on vastavast karistusest teavitatud, koos teabega õigusrikkumise liigi ja laadi ning karistatava füüsilise või juriidilise isiku identiteedi kohta.

Kui liikmesriigid lubavad avaldada teavet edasikaevatud karistuste kohta, avaldavad kriisilahendusametid ja pädevad asutused viivitamata oma ametlikul veebisaidil ka teabe kaebuse seisu ja tulemuse kohta.

2. Kriisilahendusametid ja pädevad asutused avaldavad mõistatud karistused anonüümselt, kooskõlas siseriikliku õigusega, kui on täidetud ükskõik milline järgmistest tingimustest:

- a) kui karistust kohaldatakse füüsilise isiku suhtes ning selle avaldamise proportsionaalsuse kohustuslik eelnev hindamine on näidanud, et isikuandmete avaldamine on ebaproportsionaalne;

- b) kui avalikustamine ohustaks finantsturgude stabiilsust või käimasolevat kriminaaluurimist;
- c) kui avalikustamine võiks põhjustada, kuivõrd seda on võimalik kindlaks teha, krediitiasutustele või investeerimisühingutele, artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjatele või asjaomastele füüsilistele isikutele ebaproportsionaalset kahju.

Alternatiivina võib sel juhul kõnealuste andmete avalikustamise edasi lükata mõistliku aja võrra, kui on ette näha, et selle ajavahemiku jooksul anonüümse avalikustamise põhjused kaovad.

3. Kriisilahendusasutused ja pädevad asutused tagavad, et käesoleva artikli kohaselt avaldatud andmed jäävad nende ametlikule veebisaidile vähemalt viieks aastaks. Avaldatud teabes sisalduvaid isikuandmeid hoitakse kriisilahendusasutuse või pädeva asutuse ametlikul veebisaidil ainult nii kaua, kui on kohaldatavate andmekaitse eeskirjade kohaselt vajalik.

4. Hiljemalt 3. juuliks 2016 esitab Euroopa Pangandusjärelevalve komisjonile aruande liikmesriikide poolt lõikes 2 sätestatud anonüümselt avalikustatud karistuste ja eelkõige selle kohta, kas liikmesriikide vahel on selles osas olnud olulisi erinevusi. Aruandes käsitletakse ka olulisi erinevusi karistuste avaldatuks jäämise kestuses liikmesriikide karistuste avalikustamist käsitleva siseriikliku õiguse kohaselt.

Artikkel 113

Euroopa Pangandusjärelevalve keskse andmebaasi haldamine

1. Võttes arvesse artiklis 84 osutatud ametisaladuse nõudeid, teavitavad kriisilahendusasutused ja pädevad asutused Euroopa Pangandusjärelevalvet kõikidest nende poolt artikli 111 alusel mõistetud halduskaristustest ning annavad teavet esitatud kaebuse seisu ja tulemuse kohta. Euroopa Pangandusjärelevalve haldab talle teatatud karistuste keskset andmebaasi, mille ainueesmärk on kriisilahendusasutustevaheline teabevahetus ning mis on kättesaadav ainult kriisilahendusasutustele ning mida uuendatakse kriisilahendusasutuste esitatud teabe põhjal. Euroopa Pangandusjärelevalve haldab talle teatatud karistuste keskset andmebaasi, mille ainueesmärk on pädevate asutuste vaheline teabevahetus ning mis on kättesaadav ainult pädevatele asutustele ning mida uuendatakse pädevate asutuste esitatud teabe põhjal.

2. Euroopa Pangandusjärelevalve haldab veebilehte, millel on lingid karistustele, mille iga kriisilahendusasutus ja pädev asutus on artikli 112 kohaselt avalikustanud ning kus on märgitud ajavahemik, mille jooksul karistused liikmesriigis avaldatuks jäävad.

Artikkel 114

Karistuse tõhus kohaldamine ja karistuste mõistmise õiguse kasutamine pädeva asutuse ja kriisilahendusasutuse poolt

Liikmesriigid tagavad, et halduskaristuste või muude haldusmeetmete liigi ja haldustrahvide suuruse kindlaksmääramisel võtab pädev asutus ja kriisilahendusasutus arvesse kõiki olulisi asjaolusid, sealhulgas asjakohasel juhul järgmist:

- a) õigusrikkumise raskus ja kestus;
- b) vastutava füüsilise või juriidilise isiku vastutuse ulatus;
- c) vastutava füüsilise või juriidilise isiku finantsseisundi tugevus, millele osutab näiteks vastutava juriidilise isiku kogukäive või vastutava füüsilise isiku aastasissetulek;
- d) vastutava füüsilise või juriidilise isiku saadud kasu või välditud kahjumi suurus, kui neid saab kindlaks määrata;

- e) kolmandatele isikutele õigusrikkumisega tekitatud kahju, kui seda on võimalik kindlaks määrata;
- f) vastutava füüsilise või juriidilise isiku ning pädeva asutuse ja kriisilahendusametuse koostöö tase;
- g) vastutava füüsilise või juriidilise isiku varasemad õigusrikkumised;
- h) õigusrikkumise võimalikud süsteemsed tagajärjed.

IX JAOTIS

RAKENDAMINE

Artikkel 115

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artikli 2 lõikes 2, artikli 44 lõikes 11, artikli 76 lõikes 4, artikli 103 lõigetes 7 ja 8 ning artiklis 104 lõikes 4 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile määramata ajaks alates 2. juulist 2014.
3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 2 lõikes 2, artikli 44 lõikes 11, artikli 76 lõikes 4, artikli 103 lõigetes 7 ja 8 ning artiklis 104 lõikes 4 osutatud volituste delegerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
5. Delegeeritud õigusakt, mis on vastu võetud artikli 2 lõike 2, artikli 44 lõike 11, artikli 76 lõike 4, artikli 103 lõigete 7 ja 8 või artikli 104 lõike 4 alusel, jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kolme kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on mõlemad enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kolme kuu võrra.
6. Komisjon ei võta vastu delegeeritud õigusakte, kui Euroopa Parlamendi teostatava kontrolli aeg on Euroopa Parlamendi töö vaheaja tõttu koos võimaliku pikendusega lühenenud vähem kui viie kuuni.

X JAOTIS

DIREKTIIVIDE 82/891/EMÜ, 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL JA 2013/36/EL NING MÄÄRUSTE (EL) nr 1093/2010 JA (EL) nr 648/2012 MUUTMINE

Artikkel 116

Direktiivi 82/891/EMÜ muutmine

Direktiivi 82/891/EMÜ artikli 1 lõige 4 asendatakse järgmisega:

- „4. Kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2011/35/EL (*) artikli 1 lõikeid 2, 3 ja 4.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2011. aasta direktiiv 2011/35/EL, mis käsitleb aktsiaseltside ühinemist (ELT L 110, 29.4.2011, lk 1).“

Artikkel 117

Direktiivi 2001/24/EÜ muutmine

Direktiivi 2001/24/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artiklisse 1 lisatakse järgmised lõiked:

„3. Käesolevat direktiivi kohaldatakse ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013 (*) artikli 4 lõike 1 punktis 2 määratletud investeerimisühingute ja nende filiaalide suhtes, mis asuvad liikmesriikides, välja arvatud liikmesriikides, kus neil on peakontorid.

4. Kui rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2014/59/EL (**) kehtestatud kriisilahenduse vahendeid ja kasutatakse kriisilahendusõigusi, kohaldatakse käesolevat direktiivi ka direktiivi 2014/59/EL kohaldamisalasse kuuluvate finantseerimisasutuste, investeerimisühingute ja emaettevõtjate suhtes.

5. Käesoleva direktiivi artikleid 4 ja 7 ei kohaldata, kui kohaldatakse direktiivi 2014/59/EL artiklit 83.

6. Käesoleva direktiivi artiklit 33 ei kohaldata, kui kohaldatakse direktiivi 2014/59/EL artiklit 84.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

(**) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistik ning muudetakse kuuenda nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määrusi (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190)."

2) Artikkel 2 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

— „päritoluliikmesriik” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 43 määratletud päritoluliikmesriik;

— „vastuvõttev liikmesriik” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 44 määratletud vastuvõttev liikmesriik;

— „filiaal” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 17 määratletud filiaal;

— „pädev asutus” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 40 määratletud pädev asutus või kriisilahendusasutus direktiivi 2014/59/EL artikli 2 lõike 1 punkti 18 tähenduses seoses kõnealuse direktiivi kohaselt võetavate reorganiseerimise meetmetega;

- „haldaja” – haldus- või kohtuasutuse poolt ametisse nimetatud isik või organ, kes tegeleb saneerimismeetmete haldamisega;
- „haldus- ja kohtuasutused” – liikmesriikide sellised haldus- ja kohtuasutused, mis on pädevad rakendama saneerimismeetmeid või läbi viima likvideerimismenetlust;
- „saneerimismeetmed” – meetmed, mille eesmärk on säilitada või taastada määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 2 määratletud krediitdiasutuse või investeerimisühingu finantsseisund ning mis võivad mõjutada kolmandate isikute varasemaid õigusi, sealhulgas meetmed, millega võib kaasneda maksete peatamine, täitemeetmete peatamine või nõuete vähendamine; need meetmed hõlmavad ka direktiiviga 2014/59/EL kehtestatud kriisilahenduse vahendite rakendamist ja kriisilahendusõiguste kasutamist;
- „likvideerija” – haldus- või kohtuasutuse poolt ametisse määratud isik või organ, kes tegeleb likvideerimismenetluse haldamisega;
- „likvideerimismenetlus” – kõiki võlausaldajaid puudutav menetlus, mille käivitab ja mida kontrollib liikmesriigi haldus- või kohtuasutus ning mille eesmärk on realiseerida vara nimetatud asutuste järelevalve all ka juhul, kui menetlus lõpetatakse kokkuleppe või muu samalaadse meetmega;
- „reguleeritud turg” – Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/65/EL (*) artikli 4 lõike 1 punktis 21 määratletud reguleeritud turg;
- „instrumendid” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 50 alapunktis b määratletud finantsinstrumentid.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/65/EL finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse direktiive 2002/92/EÜ ja 2011/61/EL (ELT L 173, 12.6.2014, lk 349)."

3) Artikkel 25 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 25

Tasaarvestuskokkulepped

Ilma et see piiraks direktiivi 2014/59/EL artiklite 68a ja 71 kohaldamist, reguleerib tasaarvestuskokkuleppeid (*netting*) ainult see lepinguõigus, mis reguleerib selliseid kokkuleppeid."

4) Artikkel 26 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 26

Repotehingud

Ilma et see piiraks direktiivi 2014/59/EL artiklite 68 ja 71 ning käesoleva direktiivi artikli 24 kohaldamist, reguleerib repotehinguid ainult see lepinguõigus, mis reguleerib selliseid tehinguid."

Artikkel 118

Direktiivi 2002/47/EÜ muutmine

Direktiivi 2002/47/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artiklisse 1 lisatakse järgmine lõige:

„6. Käesoleva direktiivi artikleid 4–7 ei kohaldata piirangute suhtes, mis puudutavad finantstagatiskokkulepete täitmisele pööramist, ega piirangute suhtes, mis puudutavad pandiõigusel põhineva finantstagatiskokkuleppe või lõpetamisel toimuvat tasaarveldust või tasaarvestust käsitleva sätte jõustamist, mida kohaldatakse kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL (*) IV jaotise IV või V peatükiga, ega piirangute suhtes, mis kehtestatakse liikmesriigi siseriikliku õiguse kohaselt antud sarnaste õigustega, et kergendada lõike 2 punkti c alapunkti iv ja punktis d osutatud mis tahes sellise ettevõtja korrapärast kriisilahendust, mille suhtes kohaldatakse kaitsevahendeid, mis on vähemalt samaväärsed direktiivi 2014/59/EL IV jaotise VI peatükis sätestatud kaitsevahenditega.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määrusi (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).“

2) Artikkel 9a asendatakse järgmisega:

„Artikkel 9a

Direktiivid 2008/48/EÜ ja 2014/59/EL

Käesolev direktiiv ei piira direktiivide 2008/48/EÜ ja 2014/59/EL kohaldamist.”

Artikkel 119

Direktiivi 2004/25/EÜ muutmine

Direktiivi 2004/25/EÜ artikli 4 lõikele 5 lisatakse järgmine lõik:

„Liikmesriigid tagavad, et käesoleva direktiivi artikli 5 lõiget 1 ei kohaldata juhul, kui kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL (*) IV jaotises sätestatud kriisilahenduse vahendeid, õigusi ja korda.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määrusi (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).“

Artikkel 120

Direktiivi 2005/56/EÜ muutmine

Direktiivi 2005/56/EMÜ artiklisse 3 lisatakse järgmine lõige:

„4. Liikmesriigid tagavad, et käesolevat direktiivi ei kohaldata äriühingu või äriühingute suhtes, kelle suhtes kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL (*) IV jaotises sätestatud kriisilahenduse vahendeid, õigusi ja korda.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse kuuenda nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määrusi (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).“

Artikkel 121

Direktiivi 2007/36/EÜ muutmine

Direktiivi 2007/36/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artiklisse 1 lisatakse järgmine lõige:

„4. Liikmesriigid tagavad, et käesolevat direktiivi ei kohaldata juhul, kui kasutatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL (*) IV jaotises sätestatud kriisilahenduse vahendeid, õigusi ja korda.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15.mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse kuuenda nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määrusi (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).”

2) Artiklisse 5 lisatakse järgmised lõiked:

„5. Liikmesriigid tagavad, et direktiivi 2014/59/EL kohaldamisel võib üldkoosolek kahe kolmandiku kehtivalt antud häälte enamusega otsustada või muuta põhikirja, sätestamaks, et kutse üldkoosolekule otsuse tegemiseks kapitali suurendamise kohta edastatakse lühema etteteatamisega, kui käesoleva artikli lõikega 1 ette nähtud, tingimusel et kõnealune koosolek ei toimu kümne kalendripäeva jooksul pärast kutse edastamist ja et direktiivi 2014/59/EL artiklis 27 või 29 sätestatud tingimused on täidetud ning et kapitali on vaja suurendada, et hoida ära kõnealuse direktiivi artiklites 32 ja 33 sätestatud kriisilahenduse eeltingimustele vastamine.

6. Lõike 5 kohaldamisel ei kohaldata artikli 6 lõikes 3 sätestatud iga liikmesriigi kohustust määrata kindlaks üks tähtpäev, artikli 6 lõikes 4 sätestatud kohustust teha muudetud päevakord õigeaegselt kättesaadavaks ning artikli 7 lõikes 3 sätestatud iga liikmesriigi kohustust määrata kindlaks üks registreerimiskuupäev.”

Artikkel 122

Direktiivi 2011/35/EL muutmine

Direktiivi 2011/35/EL artiklisse 1 lisatakse järgmine lõige:

„4. Liikmesriigid tagavad, et käesolevat direktiivi ei kohaldata äriühingu või äriühingute suhtes, kelle suhtes kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL (*) IV jaotises sätestatud kriisilahenduse vahendeid, õigusi ja korda.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse kuuenda nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määrusi (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).”

Artikkel 123

Direktiivi 2012/30/EL muutmine

Direktiivi 2012/30/EL artiklisse 45 lisatakse järgmine lõige:

„3. Liikmesriigid tagavad, et käesoleva direktiivi artiklit 10, artikli 19 lõiget 1, artikli 29 lõikeid 1, 2 ja 3, artikli 31 lõike 2 esimest lõiku ning artikleid 33–36, 40, 41 ja 42 ei kohaldata juhul, kui kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL (*) IV jaotises sätestatud kriisilahenduse vahendeid, -õigusi ja -korda.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediitiasutuste ja investimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määrusi (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).“

Artikkel 124

Direktiivi 2013/36/EL muutmine

Direktiivi 2013/36/EL artikli 74 lõige 4 jäetakse välja.

Artikkel 125

Määruse (EL) nr 1093/2010 muutmine

Määrust (EL) nr 1093/2010 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 4 punkt 2 asendatakse järgmisega:

„2) „pädev asutus” -

- i) määruse (EL) nr 575/2013 artiklit 4 lõike 1 punktis 40 määratletud pädev asutus, mis on pädev asutus direktiivide 2007/64/EÜ ja 2009/110/EÜ tähenduses;
- ii) direktiivide 2002/65/EÜ ja 2005/60/EÜ puhul asutused, kes on pädevad tagama, et krediidi- ja finantseerimis-asutused järgivad kõnealustes direktiivides sätestatud nõudeid;
- iii) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/49/EL (*) puhul kõnealuse direktiivi artikli 2 lõike 1 punktis 18 määratletud määratud asutus;
- iv) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL (**) puhul kõnealuse direktiivi artikli 2 lõike 1 punktis 18 määratletud kriisilahendusasutus.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 16. aprilli 2014. aasta 2014/49/EL hoiuste tagamise skeemide kohta (uuesti sõnastatud) (ELT L 173, 12.6.2014, lk 149).

(**) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediitiasutuste ja investimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistik ning muudetakse kuuenda nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määrusi (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).“

2. Artikli 40 lõikele 6 lisatakse järgmine lõik:

„Direktiivi 2014/59/EL reguleerimisalas tegutsemisel võib lõike 1 punktis b osutatud järelevalvenõukogu liikmel olla vajaduse korral kaasas iga liikmesriigi kriisilahendusasutuse esindaja, kusjuures kõnealusel esindajal ei ole hääleõigust.”

Artikkel 126

Määruse (EL) nr 648/2012 muutmine

Määruse (EL) nr 648/2012 artikli 81 lõikesse 3 lisatakse järgmine punkt:

„k) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL (*) artikli 3 kohaselt määratud kriisilahendusasutused.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse kuuenda nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määrusi (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).”

XI JAOTIS

LÕPPSÄTTED

Artikkel 127

Euroopa Pangandusjärelevalve kriisilahenduskomitee

Euroopa Pangandusjärelevalve moodustab kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 41 alalise asutusesisese komitee, kes valmistab ette Euroopa Pangandusjärelevalve otsused, mis tuleb vastu võtta selle määruse artikli 44 kohaselt, sh otsused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõude ja rakenduslike tehniliste standardite eelnõude kohta, mis puudutavad ülesandeid, mis kriisilahendusasutustele on antud käesoleva direktiivi kohaselt. Eelkõige tagab Euroopa Pangandusjärelevalve kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 38 lõikega 1, et ükski selles artiklis osutatud otsus ei lähe ühelgi viisil vastuollu liikmesriikide eelarvealase vastutusega. Kõnealune asutusesisene komitee moodustatakse nii, et sinna kuuluvad käesoleva direktiivi artiklis 3 osutatud kriisilahendusasutused.

Käesoleva direktiivi kohaldamisel teeb Euroopa Pangandusjärelevalve määruse (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 1094/2010 ja (EL) nr 1095/2010 artikli 54 alusel asutatud Euroopa järelevalveasutuste ühiskomitee raames koostööd Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve ning Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvega.

Käesoleva direktiivi kohaldamisel tagab Euroopa Pangandusjärelevalve kriisilahenduskomitee ja teiste määruses (EL) nr 1093/2010 osutatud ülesannete struktuurilise eraldatuse. Kriisilahenduskomitee edendab ja kooskõlastab kriisilahenduse kavasid ning töötab välja meetodid maksejõuetute finantseerimisasutuste kriisilahendusmenetluseks.

Artikkel 128

Koostöö Euroopa Pangandusjärelevalvega

Pädevad asutused ja kriisilahendusasutused teevad käesoleva direktiivi kohaldamisel Euroopa Pangandusjärelevalvega koostööd vastavalt määrusele (EL) nr 1093/2010.

Pädevad asutused ja kriisilahendusasutused edastavad Euroopa Pangandusjärelevalvele viivitamata kogu teabe, mis on vajalik tema ülesannete täitmiseks vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 35.

*Artikkel 129***Läbivaatamine**

Komisjon vaatab hiljemalt 1. juuniks 2018 käesoleva direktiivi rakendamise läbi ning esitab selle kohta Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande. Komisjon hindab eelkõige järgmist:

- a) Euroopa Pangandusjärelevalve poolt artikli 4 lõikes 7 osutatud aruande alusel vajadust muudatusteks seoses lahknevuste vähendamisega liikmesriikide tasandil;
- b) Euroopa Pangandusjärelevalve poolt artikli 45 lõikes 16 osutatud aruande alusel vajadust muudatusteks seoses lahknevuste vähendamisega liikmesriikide tasandil;
- c) Euroopa Pangandusjärelevalvele käesoleva direktiiviga antud rolli, sh vahendustegevuse toimimist ja tulemuslikkust.

Kui see on asjakohane, esitatakse koos kõnealuste aruannetega seadusandlik ettepanek.

Hoolimata esimeses lõigus sätestatud läbivaatamisest, vaatab komisjon hiljemalt 3. juuliks 2017 läbi artiklite 13, 18 ja 45 kohaldamise seoses Euroopa Pangandusjärelevalve volitustega täita õiguslikult siduvat vahendajarolli, et võtta arvesse finantsteenuste valdkonna õigusega seotud tulevase suundumusi. Aruanne ja sellega kaasnevad võimalikud ettepanekud edastatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

*Artikkel 130***Ülevõtmine**

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 31. detsembriks 2014. Nad edastavad kõnealuste meetmete teksti viivitamata komisjonile.

Liikmesriigid kohaldavad neid meetmeid alates 1. jaanuarist 2015.

Liikmesriigid kohaldavad IV jaotise IV peatüki 5. jao täitmiseks vastu võetud norme hiljemalt alates 1. jaanuarist 2016.

2. Kui liikmesriigid lõikes 1 osutatud sätteid vastu võtavad, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

3. Liikmesriigid edastavad komisjonile ja Euroopa Pangandusjärelevalvele käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud peamiste siseriiklike õigusaktide tekstid.

*Artikkel 131***Jõustumine**

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 124 jõustub 1. jaanuaril 2015.

Artikkel 132

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 15. mai 2014

Euroopa Parlamendi nimel

president

M. SCHULZ

Nõukogu nimel

eesistuja

D. KOURKOULAS

LISA

A JAGU

Finantsseisundi taastamise kavas esitamisele kuuluv teave

Finantsseisundi taastamise kava sisaldab järgmist teavet:

- 1) ülevaade kava põhielementidest ja kokkuvõte üldisest taastumissuutlikkusest;
- 2) ülevaade krediidasutuses või investeerimisühingus pärast kõige viimase finantsseisundi taastamise kava esitamist toimunud olulistest muutustest;
- 3) kommunikatsiooni- ja avalikustamise kava, milles antakse ülevaade sellest, kuidas äriühing kavatseb toime tulla võimalike negatiivsete turureaktsioonidega;
- 4) erinevad kapitali- ja likviidsusmeetmed, mis on vajalikud krediidasutuse või investeerimisühingu jätkusuutlikkuse ja finantsseisundi säilitamiseks või taastamiseks;
- 5) kava iga olulise aspekti elluviimise prognoositav ajakava;
- 6) kava tulemuslikku ja õigeaegset elluviimist pärssivate võimalike oluliste asjaolude üksikasjalik kirjeldus, sealhulgas see, milline on mõju ülejäänud konsolideerimisgrupile, klientidele ja vastaspooltele;
- 7) kriitiliste funktsioonide kindlakstegemine;
- 8) krediidasutuse või investeerimisühingu põhiäriiliinide, funktsioonide ja vara väärtuse ning turustatavuse määramise üksikasjalik kirjeldus;
- 9) üksikasjalik kirjeldus selle kohta, kuidas finantsseisundi taastamise kava on integreeritud krediidasutuse või investeerimisühingu juhtimisstruktuuriga, ning finantsseisundi taastamise kava heakskiitmise suhtes kehtivate põhimõtete ja menetluste ning organisatsioonis töötavate inimeste määramise kohta, kellele tehakse ülesandeks kava koostamine ja elluviimine;
- 10) krediidasutuse või investeerimisühingu omavahendite säilitamise või taastamise kord ja meetmed;
- 11) kord ja meetmed, millega tagatakse, et krediidasutusel või investeerimisühingul on piisav juurdepääs ettenägematute kulude reservile, sealhulgas võimalikele likviidsusallikatele, olemasoleva tagatise hinnang ning hinnang selle kohta, kuivõrd on võimalik kanda likviidsusvahendeid üle ühelt konsolideerimisgrupi ettevõtjalt või äriiliinilt teisele, tagamaks et krediidasutus või investeerimisühing suudab jätkata oma tegevust ja täita oma kohustused nende sissenõutavaks muutumisel;
- 12) riski ja finantsvõimenduse vähendamise kord ja meetmed;
- 13) kohustuste restruktureerimise kord ja meetmed;
- 14) äriiliinide restruktureerimise kord ja meetmed;
- 15) kord ja meetmed, mis on vajalikud pideva juurdepääsu säilitamiseks finantsturgude infrastruktuuridele;
- 16) kord ja meetmed, mis on vajalikud krediidasutuse või investeerimisühingu tegevusprotsesside, sealhulgas infrastruktuuri ja IT-teenuste jätkuvaks pidevaks toimimiseks;
- 17) ettevalmistavad kokkulepped, et soodustada vara või äriiliinide võõrandamist ajavahemiku jooksul, mis on piisav finantsilise usaldusväärsuse taastamiseks;
- 18) muud juhtimismeetmed või -strateegiad finantsilise usaldusväärsuse taastamiseks ning nende meetmete või strateegiate prognoositav finantsmõju;

- 19) ettevalmistavad meetmed, mille krediidasutus või investeerimisühing on võtnud kasutusele või kavatseb kasutusele võtta, et soodustada finantsseisundi taastamise kava elluviimist, sealhulgas need, mis on vajalikud krediidasutuse või investeerimisühingu õigeaegseks rekapitalizeerimiseks;
- 20) näitajate raamistik, milles on kindlaks määratud, millal võib võtta kavas osutatud asjakohaseid meetmeid.

B JAGU

Teave, mille esitamist kriisilahendusametused võivad krediidasutustelt ja investeerimisühingutelt nõuda kriisilahenduse kava koostamiseks ja ajakohastamiseks

Kriisilahendusametused võivad krediidasutustelt ja investeerimisühingutelt nõuda kriisilahenduse kava koostamiseks ja haldamiseks vähemalt järgmise teabe esitamist:

- 1) krediidasutuse või investeerimisühingu organisatsioonilise struktuuri üksikasjalik kirjeldus, sealhulgas kõigi juriidiliste isikute loetelu;
- 2) iga juriidilise isiku hääleõiguslike ja mittehääleõiguslike õiguste otseste valdajate andmed ning osakaal;
- 3) iga juriidilise isiku asukoht, asutamise jurisdiktsioon, tegevusloa jurisdiktsioon ning tippjuhtkonna liikmed;
- 4) krediidasutuse või investeerimisühingu kriitiliste funktsioonide ja põhiariliinide kaardistus, sealhulgas nende funktsioonide ja ariliinidega seotud olulise vara ja kohustuste ülevaade, viitega igale juriidilisele isikule;
- 5) krediidasutuse või investeerimisühingu ja kõigi selle juriidiliste isikute kohustuste komponentide ülevaade, tuues eraldi välja vähemalt lühiajalised ja pikaajalised võlgnevused ja nende summad ning tagatud, tagamata ja allutatud kohustused;
- 6) üksikasjad nende krediidasutuse või investeerimisühingu kohustuste kohta, mis on kõlblikud kohustused;
- 7) nende protsesside kirjeldus, mida on vaja selleks, et määrata kindlaks, kellele krediidasutus või investeerimisühing on pantinud tagatise, tagatist valdava isiku nimi ning jurisdiktsioon, kus tagatis asub;
- 8) krediidasutuse või investeerimisühingu ja selle juriidiliste isikute bilansiväliste nõuete kirjeldus, sealhulgas krediidasutuse või investeerimisühingu kriitiliste funktsioonide ja põhiariliinide kaardistus;
- 9) olulised krediidasutuse või investeerimisühinguga seotud riskimaandustehingud, sealhulgas nende jaotus juriidiliste isikute lõikes;
- 10) krediidasutuse või investeerimisühingu suuremate või kõige olulisemate vastaspoolte loetelu ning analüüs, millist mõju mõne suurema vastaspoole maksejõuetus avaldab krediidasutuse või investeerimisühingu finantsseisundile;
- 11) kõik kauplemissüsteemid, mille kaudu krediidasutus või investeerimisühing sooritab arvuliselt või tehingute väärtuselt olulisel hulgal tehinguid, sealhulgas nende jaotus krediidasutuse või investeerimisühingu juriidiliste isikute, kriitiliste funktsioonide ja põhiariliinide vahel;
- 12) kõik makse-, kliiring- ja arveldussüsteemid, milles krediidasutus või investeerimisühing on otseselt või kaudselt liikmeks, sealhulgas nende jaotus krediidasutuse või investeerimisühingu juriidiliste isikute, kriitiliste funktsioonide ja põhiariliinide vahel;
- 13) krediidasutuses või investeerimisühingus kasutatavate põhiliste juhtimisinfosüsteemide loetelu ja üksikasjalik kirjeldus, sealhulgas riskijuhtimise, raamatupidamise ning finants- ja regulatiivaruandluse infosüsteemid, sealhulgas nende jaotus krediidasutuse või investeerimisühingu juriidiliste isikute, kriitiliste funktsioonide ja põhiariliinide vahel;
- 14) punktis 13 nimetatud infosüsteemide, nendega seotud teenustaseme kokkulepete ning tarkvara ja süsteemide või litsentside omanike loetelu, sealhulgas nende jaotus krediidasutuse või investeerimisühingu juriidiliste isikute, kriitiliste funktsioonide ja põhiariliinide vahel;

- 15) juriidiliste isikute loetelu ja kaardistus ning erinevate juriidiliste isikute vaheliste vastastikuste seoste ja vastastikuse sõltuvuse kirjeldus, sealhulgas:
- ühised või ühiselt kasutatavad töötajad, töövahendid ja süsteemid;
 - kapitali-, rahastamis- või likviidsuskokkulepped;
 - olemasolevad või tingimuslikud krediidiriski positsioonid;
 - ristgarantii lepingud, risttagatiskokkulepped, samaaegse makseviivituse tingimused ning sidusüksuste vahelise tasaarvestuse kokkulepped (*netting*);
 - riskide ülekandmised ja kompensatsioonitehingud; teenustaseme kokkulepped;
- 16) iga juriidilise isiku pädev asutus ja kriisilahendusasutus;
- 17) krediidiasutuse või investeerimisühingu kriisilahenduse kava koostamiseks vajaliku teabe esitamise eest vastutav juhtorgani liige ning – juhul kui need on erinevad inimesed –, erinevate juriidiliste isikute, kriitiliste funktsioonide ja põhiariliinide puhul vastutavad isikud;
- 18) ülevaade krediidiasutuses või investeerimisühingus kehtivatest reeglitest, millega tagatakse, et kriisilahendusasutusel on kriisilahenduse korral olemas kogu vajalik teave, mida on tarvis kriisilahenduse vahendite ja õiguste rakendamiseks, nagu kriisilahendusasutus on kindlaks teinud;
- 19) kõik krediidiasutuse või investeerimisühingu ja selle juriidiliste isikute poolt kolmandate isikutega sõlmitud lepingud, mis võidakse lõpetada, kui ametiasutused võtavad vastu otsuse rakendada kriisilahenduse vahendit, ning analüüs, kas lepingu lõpetamise tagajärjed võivad mõjutada kriisilahenduse vahendi rakendamist;
- 20) kriisilahenduse toetamiseks võimalike likviidsusallikate kirjeldus;
- 21) teave vara koormatise, likviidse vara, bilansiväliste tegevuste, riskimaandusstrateegiate ja kirjendamistavade kohta.

C JAGU

Küsimused, mida kriisilahendusasutus peab krediidiasutuse või investeerimisühingu või konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkuse hindamisel kaaluma

Krediidiasutuse või investeerimisühingu või konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkuse hindamisel võtab kriisilahendusasutus arvesse järgmist.

Konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkuse hindamisel kasutatavaid viiteid tuleb mõista viidetena kõigile konsolideerimisgruppi kuuluvatele krediidiasutustele või investeerimisühingutele või artikli 1 lõike 1 punktide c või d osutatud ettevõtjatele, arvestades:

- 1) ulatust, mil määral krediidiasutusel või investeerimisühingul on võimalik paigutada põhiariliinid ja kriitilised funktsioonid ümber teistesse juriidilistesse isikutesse;
- 2) ulatust, mil määral õiguslikud ja organisatsioonilised struktuurid on viidud kooskõlla põhiariliinide ja kriitiliste funktsioonidega;
- 3) ulatust, mil määral on olemas kehtivad kokkulepped oluliste töötajate, infrastruktuuri, rahastuse, likviidsuse ja kapitaliga varustamiseks, et toetada põhiariliini ja kriitilisi funktsioone ning säilitada nende toimimine;
- 4) ulatust, mil määral krediidiasutuse või investeerimisühingu teenuslepingud on krediidiasutuse või investeerimisühingu kriisilahenduse korral täielikult täitmisele pööratavad;
- 5) ulatust, mil määral krediidiasutuse või investeerimisühingu juhtimisstruktuur on asjakohane krediidiasutuse või investeerimisühingu teenuslepingutega seonduvate sise-eeskirjade järgimise haldamiseks ja tagamiseks;

- 6) ulatust, mil määral krediidasutuses või investeerimisühingus on olemas kord, mille alusel kanda kriitiliste funktsioonide või põhiäriiliinide eraldamise korral teenuslepingute alusel pakutavad teenused üle kolmandatele isikutele;
- 7) ulatust, mil määral on olemas kehtivad hädaolukorra lahendamise plaanid ja meetmed, et tagada pidev juurdepääs makse- ja arveldussüsteemidele;
- 8) juhtimisinfosüsteemide asjakohasust sellest vaatepunktist, kas nendega on tagatud, et kriisilahendusasutused saavad koguda täpset ja kõikehõlmavat teavet põhiäriiliinide ja kriitiliste funktsioonide kohta, nii et need aitaksid kaasa kiirete otsuste vastuvõtmisele;
- 9) juhtimisinfosüsteemide suutlikkust pakkuda igal ajal krediidasutuse või investeerimisühingu tulemuslikuks kriisilahenduseks vajalikku teavet isegi kiirelt muutuvates tingimustes;
- 10) ulatust, mil määral krediidasutus või investeerimisühing on testinud oma juhtimisinfosüsteeme kriisilahendusasutuse poolt välja töötatud raskustesse sattumise stsenaariumide korral;
- 11) ulatust, mil määral krediidasutus või investeerimisühing suudab tagada oma juhtimisinfosüsteemide katkematu toimimise nii kahjustatud krediidasutuses või investeerimisühingus kui ka uues krediidasutuses või investeerimisühingus, juhul kui kriitilised funktsioonid ja põhiäriiliinid teistest funktsioonidest ja äriiliinidest eraldatakse;
- 12) ulatust, mil määral krediidasutus või investeerimisühing on kehtestanud asjakohased protsessid tagamaks, et ta esitab kriisilahendusasutustele teavet, mis on vajalik hoiustajate ning hoiuste tagamise skeemidega tagatud summade kindlaksmääramiseks;
- 13) juhul kui konsolideerimisgrupis kasutatakse konsolideerimisgrupiseseid garantiisid, siis ulatust, mil määral neid garantiisid antakse turutingimustel ning kuivõrd usaldusväärsed on nende garantiidega seotud riskijuhtimissüsteemid;
- 14) juhul kui konsolideerimisgrupp tegeleb kompensatsioonitehingute sõlmimisega, siis ulatust, mil määral neid tehinguid sõlmitakse turutingimustel ning kuivõrd usaldusväärsed on nende tehingutega seotud riskijuhtimissüsteemid;
- 15) ulatust, mil määral konsolideerimisgrupiseste garantiide andmine või kompensatsioonitehingute sõlmimine suurendab konsolideerimisgrupisest finantsraskuste ülekandumist;
- 16) ulatust, mil määral konsolideerimisgrupi õiguslik struktuur takistab kriisilahenduse vahendite rakendamist – tingitult juriidiliste isikute arvust, konsolideerimisgrupi struktuuri keerukusest või raskustest äriiliinide ja konsolideerimisgrupi ettevõtjate kokkuviiimisel;
- 17) krediidasutuse või investeerimisühingu kõlblike kohustuste summat ja liiki;
- 18) juhul kui hindamine hõlmab segavaldusettevõtjat, siis ulatust, mil määral selliste konsolideerimisgrupi ettevõtjate kriisilahendus, mis on krediidasutused, investeerimisühingud või finantseerimisasutused, võiks avaldada negatiivset mõju konsolideerimisgrupi sellele osale, mis ei ole seotud finantstegevusega;
- 19) teenustaseme kokkulepete olemasolu ja usaldusvärsust;
- 20) seda, kas kolmanda riigi ametiasutustel on vajalikud kriisilahenduse vahendid, et toetada liidu kriisilahendusasutuste kriisilahenduse meetmeid, ning liidu ja kolmanda riigi ametiasutuste vahelise kooskõlastatud tegevuse ulatust;
- 21) kriisilahenduse vahendite kasutamise võimalikkust viisil, mis vastab kriisilahenduse eesmärkidele, võttes arvesse kasutada olevaid vahendeid ning krediidasutuse või investeerimisühingu struktuuri;
- 22) ulatust, mil määral konsolideerimisgrupi struktuur võimaldab kriisilahendusasutusel kriisilahendusmenetlust kogu konsolideerimisgrupi või konsolideerimisgrupi ühe või enama ettevõtja suhtes läbi viia ning selle lõpetada ilma, et see põhjustaks märkimisväärset otsest või kaudset ebasoodsat mõju finantssüsteemile, turu usaldusele või majandusele, ning pidades silmas konsolideerimisgrupi kui terviku väärtuse maksimeerimist;

- 23) kokkuleppeid ja viise, mille abil saaks kriisilahendust lihtsustada konsolideerimisgruppide puhul, millel on eri jurisdiktsioonides asutatud tütarettevõtjad;
 - 24) kriisilahenduse vahendite usaldusväärset kasutamist viisil, mis vastab kriisilahenduse eesmärkidele, võttes arvesse võimalikku mõju võlausaldajatele, vastaspooltele, klientidele ja töötajatele ning võimalikke meetmeid, mida võivad võtta kolmanda riigi ametiasutused;
 - 25) ulatust, mil määral krediidasutuse või investeerimisühingu kriisilahenduse mõju finantssüsteemile ja finantsturu usaldusele saab adekvaatselt hinnata;
 - 26) ulatust, mil määral krediidasutuse või investeerimisühingu kriisilahendusel on märkimisväärne otsene või kaudne ebasoodne mõju finantssüsteemile, turu usaldusele või majandusele;
 - 27) ulatust, mil määral kriisilahenduse vahendite ja õiguste rakendamise abil saaks piirata finantsraskuste ülekandumist teistele krediidasutustele või investeerimisühingutele või finantsturgudele;
 - 28) ulatust, mil määral krediidasutuse või investeerimisühingu kriisilahendusel võiks olla oluline mõju makse- ja arveldussüsteemide toimimisele.
-